

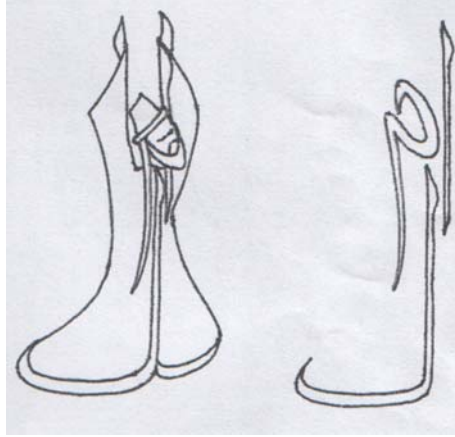
GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

(13)

ON ÜÇ ve

HAKİKAT-i İLÂHİYYE.

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ 13

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

13

ON ÜÇ ve

HAKİKAT-i İLÂHİYYE.

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ 13

Muhammed (s.a.v) efendimizin, bazı isimlerinden küçük bir şiir.

- (1) Doğdu beş yüz yetmiş bir de **on üç**.
Alemlere müjdelendi bu güç.
Varlığı oldu her şeye öğünç.
Evvel **yetim** sonra **öksüz** Muhammed (s.a.v.)
- (2) Abdülmuttalip aldı yanına.
Muhabbetle, bastı hep bağrına.
Her zaman üstündü akranına.
Hacerul Esved-i koydu yerine, **Emin** Muhammed
(s.a.v.)
- (3) Hira başladı şereflenmeğe.
Değiyordu hep gidip gelmeğe.
Rabb'ın dan çok ilimler almağa.
Nihayet. Cibrilden geldi **Ikra'** Muhammed.
(s.a.v.)
- (4) Rabb-ı dedi ki; kalk, ey bürünen. **(müddessir)**
Bütün âlemde benim görünen. "bürünmek"
Varlığında aşikâr bilinen.
Elbiseni temiz tut ya **müddessir** Muhammed
(s.a.v.)
- (5) Zemmedilmeğe başlandı hemen. (zem edilmek)
Çoğaldı onu yakıynen seven. (küçük düşürülmek)
Günler geçerken verdi hep güven.
Gayret eyledi yılmadı **müzzemmil** Muhammed.
(s.a.v.)
- (6) Tahakkuk etti hüvviyyetiyle.
Zuhur etti Mûsâ kemâliyle.
Sardı âlemi muhabbetiyle
Bir ismi de **Tâ-Hê** Muhammed. (s.a.v.)

- (7) Sin-i ; İnsân-a eyledi rumuz. "işaret, sembol"
Böylece tam oldu huzurumuz.
Sevindik hep kızımız,oğlumuz.
Ümmetine misâl oldu **Yâ-Sîn** Muhammed. (s.a.v.)
- (8) Zatin zuhuru oldu tamam.
İşte bu, ümmete gerçek bayram.
Oldu vahy, gönüllerde imam.
Onun ahlâk-ı hep **Kûr'ân** Muhammed. (s.a.v.)
- (9) Makam-ı Mahmud'dan al haberi.
Kalk iyi değerlendir bu yeri.
Terketme Hakk'a seyr'ü seferi.
Bak gör bir ismi de **Mahmud** Muhammed. (s.a.v.)
- (10) Başladı Peygamberlik oyunu.
Çevresi seviyordu huyunu.
Yücelttikçe yüceltti soyunu.
Böylece oldu **Hazret-i** Muhammed. (s.a.v.)
- (11) Görüşünü arttır biraz daha.
Çok geniştir âlemdeki saha.
Gir gönüle bakma sola, sağa.
Bütün âlemlerin zuhuru, **Hakikat-i** Muhammed. (s.a.v.)
- (12) İnsân âlemde Hakk'ın aynası.
Belki mubalâğa, görünen aynası.
Bu Hakk'ın zatına hep çağrısı.
Bütün âlemde **İnsân-ı Kâmil** Muhammed. (s.a.v.)
- (13) Ahad'ın sırrı belirdi onda..
Ahad on üç tür, bilindi burda
Kalmadı hiç bir perde ortada.
Ahad bir mim ile oldu, **Ahmed** Muhammed. (s.a.v.)

İÇİNDEKİLER:

	Sahife No
MUHAMMED (s.a.v.) şiir.....	(2)
Önsöz	(5)
Kûr'ân-ı Kerîm'in bazı Âyetlerinde geçen (uğursuzluk) ifadeleri.....	(8)
Birinci bölüm: Elif ve on üç	(12)
İkinci bölüm: İnsân ve on üç ün bazı bağlantıları.....	(58)
Üçüncü bölüm: Âdem (a.s.) ve on üç ün bazı bağlantıları.....	(73)
Dördüncü bölüm: Nuh (a.s.) ve on üç ün bazı bağlantıları.....	(83)
Beşinci bölüm: İbrâhim (a.s.) ve on üç ün bazı bağlantıları..	(93)
Altıncı bölüm: Musâ (a.s.) ve on üç ün bazı bağlantıları.....	(104)
Yedinci bölüm: İsâ (a.s.) ve on üç ün bazı bağlantıları.....	(120)
Sekizinci bölüm: Muhammed (a.s.) ve on üç ün bazı bağlantıları..	(179)

ÖNSÖZ

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRÂHİYM:

Muhterem okuyucularım:

Yaşam süremiz içerisinde genel olarak duyduğumuz, bilhassa dış kaynaklı bilgi ve yaşantılardan, **ON ÜÇ** ün, yani bu sayının **uğursuz, uğursuzluk** ve **olumsuzluk** taşıdığı ve kullanılmaması gerektiği yolunda idi. Ayrıca iç kaynaklı bazı hayâli inanışlar da, az da olsa bu yönde idi.

İlgisiz olanların ise diğer mühim meselelerde olduğu gibi **ON ÜÇ** ile ilgili bir oluşumun müspet veya menfi, varlığından haberleri bile yoktu.

Ancak gerçeğin hiçte öyle olmadığını yaptığım küçük, küçük araştırmalarla açık olarak görme imkânım oldu.

Bilhassa **Kelime-i Tevhid, Vâhy ve Cebrâil Terzi baba**, kitaplarımızı oluştururken **ON ÜÇ** ün İnsânlık âlemi için ne kadar yüce bir oluşum, ve yüce bir rahmet olduğunu hayretle müşahade etmiş oldum.

ON ÜÇ ezelin ezeliinden, evvelin evvelinden, bütün evren'e ve bilhassa insânlık âlemine bir rahmet olduğunu anladım, ve bu anlayışla evvelki kitaplarımda belirttiğim **ON ÜÇ** ile ilgili hususları bir araya toplayıp, ve ayrıca daha da özel bir çalışma ve araştırma yaparak daha geniş bilgilere ulaşarak sizlerle paylaşayım istedim.

Ne yazık ki **batı** kaynaklı siyasi ve hissi bir anlayış olan **ON ÜÇ uğursuzluğu**, Hristiyan taassubu içerisinde oluşturulmuş en büyük yanlışlıklardan biri olduğunu gördüm.

Çok yazık ki; zahiren tefekkür yeteneğini oldukça kaybetmiş madde bağımlısı bir topluluğa bu tür yanlış inanışları aşılama çok kolay olmakta ve bizlerin en **uğurlu**

sayımız olan bu muhteşem **"on üç"** sistemini bazılarımız da ne yazık ki; gaflet ve cehalet yüzünden onlar gibi **uğursuzluk** olarak kabul etmekte, onun rahmetinden ve feyzinden farkında bile, olmadan çok uzaklaşmaktadırlar.

Bu husus hakkında daha geniş ve gerçekçi bir bilgi edinmek için yurt dışında bulunan dost ve kardeşlerimizden Yörelerinde bulunan, gerek insân, gerek basın, gerekse internet kaynaklarından bilgiler edinip göndermelerini rica etmiştim.

Sağ olsunlar gayret ettiler, bir çok bilgiler gönderdiler veya getirdiler. Bunlarla birlikte burada ki araştırmalarımızı da bir sistem içerisinde düzenleyip gerçekten **"on üç"** ün ne derece **uğurlu** bir sistem olduğunu fark ederek, Hakikat-i Muhammediy ye ve **AHMEDİ**yye nin bütün âlemlerin kaynak zuhuru ve bunlarla nasıl bir uyum ve ahenk içerisinde olduğunu, saf temiz gönüllerinize İlâhi muhabbet ve sevgi ile aktarmayı Rabb'imin izni ile bir görev bildim.

Bu husus hakkında ne yapmam gerektiğini gönlümle istişare ederken, Rabb'im bunları bir bütün halinde düzenlememi fısıldadı.

Bende; memur mazurdur, hükmü ile bu işi yüklenerek elimden, gönlümden, aklım dan, Rabb'im dan geldiği, izin verildiği kadar, sağlığım ve imkânlarım da izin verdiği kadar yazmağa ve açıklamağa gayret ederek sizlerle paylaşmağa çalışacağım.

(Rabb'i zidni ilma) Böylece bu kitabımızın ismi, **"on üç ve Hakikat-i İlâhiyye" (İlâhi seyr)** oldu..

İlâhi; bu kitabın oluşumunun bütün aşamalarında madd imanevi emeği geçenlerin hepsinin günahlarını bağışla kalan ömürlerini gerçek insân asaletine yaraşır bir şekilde sürdürmelerini sağla, bütün geçmişlerine de rahmet eyle. Âmin..

İlâhi yarabb-i bu kitaptan eğer mânevi bir kazanç elde edilirse, **(13) on üç'** ün haki kat-i olan, Hakikat-i **AHMEDİ'** yye'ye ve onun özel zuhurları olan altı, **ULÛLAZM**, Peygamberin hakikatlerine ve onların genel zuhurları olan diğer

*bütün Peygamberlerin hakikatlerine ve onların her birerlerinin varisleri ve halifeleri olan velilerinin hakikatlerine hakikatimle hediye eyledim, kabul eyle, ya; İlâhel âlemiyn, ve ya; İlâhi **hubbiyyet'i** nin hürmetine:*

Muhterem okuyucum: Bu kitabı okumağa başlarken, nefsin hevasından, zan ve ha yelden, gafletten soyunmağa çalışarak, saf bir gönül ve Besmele ile okumaya başlamanızı tavsiye edeceğim, çünkü kafamız ve gönlümüz, vehim ve hayalin tesiri altında iken gerçek manâda bu ve benzeri kitaplardan yararlanmamız mümkün olamayacaktır.

*Gayret bizden muvaffakiyyet **Hakk'** tan' dır.*

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, düzenlenişinde, basılışında, bastırılışında, tüm oluşumunda emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yadet, geçmişlerine de hayır dua et,ALLAH (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın.

Yarabbi;bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ acizane, Efendimiz Muhammed, Mustafa (s.a.v.) min

ruhuna, sonra merhum, Hâzmi Efendi Babamın ve bütün uşşaki canlarının ruhlarına hediye eyledim kabul eyle.

HAKK' tan herbirerlerimize yardım etmesini, gayret, gönül açıklığı ve rûh derinliği vermesini niyaz ederim.

20/,03/2006

Necdet Ardıç

Terzi baba Tekirdağ

Kûr'ân-ı kerîm'in bazı Âyetlerinde geçen
(uğursuz) luk ifadeleri.

BİSMİLLÂHİRRÂHMÂNİRRÂHİYM:

A'RAF (7/131)

﴿١٣﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ
﴿١﴾
تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا أَلَمَّا
طَآئُرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

(Feiza caethümü'l hasenetü kâlû lenâ hezihi ve
in tûsibhüm seyyietün yettayyeru bimûsa ve men
me'ahu elâ innema tairuhüm indellahi ve lâkinne
ekserahüm lâ ya'lemune.)

Meâlen: **(131)" Fakat onlara güzellik gelince bu bizim
hakkımızdır dediler. Onlara bir kötülük isâbet ederse
Mûsa ve onunla berâber olanları uğursuz sayarlardı.
Haberiniz olsun ki, onların uğursuzluğu ancak Allah
tarafındandır. Fakat onların pek çokları bilmezler."**

(ط) (tı) 1 (elif) (ا) 1 (hemze) (ء) 200 (rı) (ر)

9 طَائِرُ "tâiru"(kuş, uçan, uçucu) demektir.

Sayı değerlerini toplarsak; **(2+1+1+9=13)**
oluşmaktadır.

شُوم "şûm" (şom ağızlı, uğursuz) demektir. Sayı
değerlerini toplarsak; **(4+6+3=13)** oluşmaktadır.

Âyet-i Keriyme'lerin ifadelerinden; bazı insânların gerçek hakikatleri göremeyip kendi hayal ve zanları ile mes'eleleri yorumlayarak yanlış ve vahim neticelere ulaşip bu neticeleri de mutlak doğrular olarak kabul ettikleri anlaşılmaktadır.

İşte onların (**tâir**) hayal ve vehim kuşları, hakikat semâlarına ulaşamadıkları için kendi bireysel nefsi varlıklarından ürettikleri ve hiçbir asla dayanmayan anlayışları ile Hakikat-i ilâhiyyeden gelen gerçek bilgileri inkâr ederek onları getirenlere (uğursuz ve uğursuzluk) dediler.

(Onların uğursuzluğu ancak Allah tarafından dır.) hükmü ile yukarıda ki **on üç** lerden de açık olarak anlaşılacağı üzere kim ne yaparsa yapsın **(13) on üç** ün hükmü altından dışarıya çıkmasının mümkün olmadığı açık olarak anlaşılmaktadır.

Yukarıda ki; **(13)** lerin nasıl bir uyum içinde olduklarını görmemek mümkün değildir. Gayemiz tefsir yazmak değil, muhtelif yönleriyle **(13) on üç** hakikatinin önemini belirtmeğe çalışmaktır.

NEML (27/47)

﴿٤٧﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ
عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٨﴾

(kâlüttayyernâ bike ve bimen me'ake kâle tâiruküm indellahi bel entüm kavmün tüftenune.)

Meâlen: **(47)"Dediler ki: Biz seninle ve seninle beraber olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık. -Hz. Salih dedi ki: Sizin uğursuzluğunuz, Allah katında -malûmdur. Hayır.. Siz imtihana çekilen' bir kavimsiniz."**

Çıkan sayı değeri yine **(2+7+4=13)** ve **(7)** dir. yani bu mertebede **(13) on üç (7)** nefis özelliği ile zuhur etmektedir diyebiliriz.

YASİN (36/18-19)

﴿١٨﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا
لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩﴾

(kâLû İnnâ tetayyarnâ biküm le'in lem tentehu
lenercümenneküm ve leyemessenneküm minnâ
'azabün eliymin.)

Meâlen: (18) "-O inkarcılar da- dediler ki: Doğrusu siz
bize uğursuz geldiniz. And olsun ki, eğer vazgeçmez
iseniz elbette sizi taşılayacağızdır. Ve elbette ki, bizim
tarafımızdan size pek acıklı bir azap dokunacaktır."

﴿١٩﴾ قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُم بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٢٠﴾

(Kâlû tairuküm me'aküm ein zükkirtüm bel
entüm kavmün müsrifine.)

Meâlen: (19) "-Elçiler de- dediler ki: Sizin
uğursuzluğunuz sizinle beraberdir. Siz öğüt
verildiğiniz halde de mi?. Bunu uğursuzluk
sayıyorsunuz?. Hayır.. Siz aşırı giden bir kavimsiniz."

FUSSİLET (41/16)

﴿١٦﴾ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ
لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٧﴾

(Feerselnâ 'aleyhim riyhen sarsaren fiy eyyamin
nehisatin linüziykahüm 'azabe'l hızyi fiy'l hayati'd

dünya ve le'azabü'l ahireti ahza ve hüm lâ yünsarun.)

Meâlen: (16) " Artık biz de onların üzerlerine uğursuz günlerde pek fazla soğuk bir rüzgâr gönderdik ki, onlara dünya hayatında bir zillet azabını tattıralım, ve elbette ki, ahiret azabı daha çok rüsvay edicidir ve onlar yardım da olunmazlar."

KAMER (54/19)

﴿١٩﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ

(İnnâ erselnâ aleyhim riyhen sarsaren fi yevmi nahsin müstemirrin.)

Meâlen: (19) "Şüphe yok ki, biz onların üzerine uğursuz, devamlı bir günde bir soğuk rüzgâr gönderdik."

Bu kısa giriş ve hatırlatmadan sonra yolumuza devam etmeye çalışalım.

BİRİNCİ BÖLÜM:

(١) ELİF VE (13)

Bismillâhirrahmanirrahiym:

(On üç) ün hakikatini anlayabilmemiz için, evvelâ Hz.(Elif) in hakikatini anlamağa çalışmamız gerekmektedir.

Şimdi hep birlikte Hz. (Elif) in yüceliklerine ve derinliklerine doğru, ma'nevi bir yolculuğa çıkmağa çalışalım. Bu yolculuk bizleri bir hayli terakki aşamalarından geçirterek (Elif) in kendi hakikatine ulaştırmağa vesile olacaktır.

(Elif) diğer alfebelerde olduğu gibi **Arap** alfebesinin de birinci harfidir. Küçük "Ebced" hesabı sayısal değeri (1) en büyük "Ebced" hesabı sayısal değeri ise (13) tür. **Bir** ve **on üç** ü ve aradaki bütün sayısal değerleri bünyesinde toplamıştır.

Ayrıca ma'nevi olarakta (12) zahir, (1) bâtın noktadan ibarettir.

(7) noktası, "yedi nefis" ve (7) "Sıfat-ı Subutiyye" Allah'ın (7) sıfatıdır.

(5) noktası, ise "hazarat-ı hamse" (5) hazret mertebesi'dir.

Bir de, en üstte ayrı olan (1) gayb-i noktası-mertebesi vardır.

Bu mertebeler (**İrfan mektebi ve şerhi**) no (14) isimli kitabımızda özet olarak anlatılmağa çalışıldı. Dileyen oraya bakabilir.

(Elif) Nüzül'de-"lâfızda Kûr'ân-ı Keriym'in" ilk harfidir.

(Elif) Kûr'ân-ı Keriym-i okumaya başlarken"lâfızda" ilk harftir.

(Elif) Besmeleden sonra, "Fatiha'nın" ilk harfidir.

(Elif) Fatihadan sonra, "Bakara Sûresi'nin" ilk harfidir.

(Elif) "Ahad" ın, ilk harfidir.

(Elif) "Allah"ın, ilk harfidir.

(Elif) "Âdem"ın, ilk harfidir.

(Elif) "İnsân"ın, ilk harfidir.

(Elif) "İmân"ın, ilk harfidir.

(Elif) "İkân"ın, ilk harfidir.

(Elif) "İlim"ın, ilk harfidir.

(Elif) "Câmi"nin minaresi'dir'ki oradan İlâhi davet yapılır.

(Elif) "İnsân"ın kendisidir'ki **(13)** ün tüm mertebelerden zuhurudur. Ve diğerleri.

(Elif) hakkında birkaç mertebeden de bahsedelim.

> **El elifü**, zuhuru a'ma-iyyetün.

(Elif) a'ma-iyyetin zuhurudur.

> **El elifü**, hakikat'ül Ahadiyyet'ün.

(Elif) ahadiyyet'in hakikatı'dır.

> **El elifü**, hayrun min külli şey'in.

(Elif) her şeyden hayırlıdır.

> **El elifü**, fi kevnîyyet'ün cümle zuhuriyyet'ün

(Elif) âlemlerin her yerinde zuhurdadır.

> **El elifü**, hakikat'ül insâniyyet'ün.

(Elif) insân'ın hakikatidir.

> **El elifü**, fi kelâm-u vahy'ü evveliyyet'ün.

(Elif) kelâm da vahy'in evvelidir. **(Ikra')**

Bilindiği gibi Kûr'ân-ı Keriym "Arap" alfebesinde (ا)

(elif) birinci, (ب) **(be)** ikinci, (ت) **(te)** ise üçüncü

harftir. Her harfin de "Ebced" sayısal bir değeri vardır. Yeri gelince bunları da inceleyeceğiz.

Genelde bütün lisanların ana kaynağı olan alfebeler,

(ا) **(elif)** ile başlamaktadır. Alfabelerdeki (harfler) birer

rumuz ve senbollerdir. Her bir sembol (¹) (elif)in değişik sûretlerle görünmesinden başka bir şey değildir.

Ayrıca bütün sayılar da (1) in kendi içinde birer birer çoğalmasından başka bir şey değildir. İnsân oğlunun bu âlemde kullandığı bütün sayısal ve mânâsal değerlerin ana kaynağı (¹) (elif) ve (1) den ibarettir ki; zaten o iki asıl da, yani sayılar ve harfler olarak zuhura çıkmalarıdır. Bu iki asılda da, asıl olan noktadır, ve her ikisi de (12+1=13) "on üç" noktadan meydana gelmiştir. İşte bu sebepten sayılar ve kelimeler arasında mutlak bir bağ vardır.

Harflerin, kelimelerin ve cümlelerin, mânâ yönünden ifadeleri olduğu gibi, rakkamlardan meydana gelen sayıların adet olarak ifadeleri de vardır. Ve bu yoldan gelen sayısal değerler ve kelâmî mânâlar bir birleriyle çok yakından irtibatlıdır, aksi halde âlemde bu mânâ bütünlüğü mümkün olamazdı.

Her iki yönden gelen yani, mânâ ve sayı değerleri bu âlemde müthiş bir uyum içindedir. Zaten aksi düşünülemez, ancak bu oluşum gerçekten incelenmesi gereken çok geniş bir sahadır.

Mânâların zâhir-dış anlaşım-larından, iç-öz anlaşım-larına geçmek için bunların hakikatlerine yönelmemiz gerekmektedir.

İlâhi kuruluştaki bunlar zaten sayısal ve mânâsal olarak bir birlerinin içinde mevcutturlar, başka ilâvelere gerek yoktur. Gerekli olan şey mevcud'u hakikatiyle anlamaktır.

Bir mânâ, sayısal değeri ile de anlaşıldığında, işte o zaman onun gerçek ve derin mânâsı ortaya çıkmış olacaktır.

İlâhi hakikatlere bu yönüyle de bakıldığında, bu gün anladığımızdan çok daha geniş bir ihata ve anlayışla içinde bulunduğumuz hayatın ne derece yüce bir yaşam olduğunu idrak etmemiz zor olmayacaktır.

Ne yazık ki! Bu İlâhi ve gerçek hakikatleri, geçmişte oldukça sınırlı bazı irfan ehli kimseler anlamışlar, inşaallah yapılacak araştırmalar ve çalışmalar neticesinde bu anlayış daha çok idrak edilerek yaşam konusu halinde insânîlığa biraz daha umut ve huzur katabilecektir.

Günümüzde sayısal değerleri ne kadar çok kullanmakta olduğumuz aşikârdır. Adeta sayısal değerler gerçek kimliğimizi kaplamış durumdadır. (xxxxxx) eşittir, isim vatandaşlık no=su. (xxxxxx) eşittir, isim vergi no=su. (xxxxxx) eşittir, isim telefon no=su. (xxxxxx) eşittir, isim kapı no=su. (xxxxxx) eşittir, isim şifre no=su. Ve diğer şifre olan (xxxxxx) no=lar hayatımızı sarmış vaziyettedirler, ve hepsinin haklı bir verilmiş nedeni vardır. Çünkü onlar şahsa mahsusturlar, böylece gizlilik korunarak şahsa mahsus özellikler şahsa ait kalmış olmaktadır. Bu da birey olma hakkının gereğidir, ve özellikler böylece korunmaktadır. Ancak, bu özellikler gerektiğinde ehil olanlara bildirilir.

Zâhirî yaşantının böyle bir özelliği olduğu gibi, bâtın âleminin de böyle bir özelliği vardır. İşte bu özellikler harflerin ve rakkamların içlerinde bulunan sayısal değerleri ve mânâları itibariyle hem ifade edilmekte, ve hem de, ehil olmayanlardan perdelenmektedirler.

İmkânımız nispetinde Hakk'ın izin verdiği kadarıyla bu perdeleri inceltmeye ve açmaya çalışacağız. Gayret bizden anlayış ve muvaffakiyyet vermesi Hakk'tan dır.

Evvelâ şunu kısaca belirtelim ki; (ل) (Elif) in aslı olan (13) yani (bir ve on üç) her harf ve rakkam da mevcuttur, ve onların aslıdır. (Elif) in varlığı bâtında Ahadiyyet, zâhirde ise noktadır.

(Elif) in değişik şekillere bürünerek kıvrılıp hareketlenmesi yeni yeni sembol harfler ve rakkamlar meydana getirerek sayılar ve isimler oluşmakta, her sayı ve isim özelliği itibariyle kendi mânâsını ifade etmekte o mânâda o şeyin veya değerinin ne olduğunu anlamamıza yardımcı olmaktadır.

Böylece (Elif) âlemde ve âlemin bütün ferd ve

mânâlarında mevcuttur, **(Elif)** siz, yani **(bir ve on üç)** süz yer ve Mânânın olması mümkün değildir.

Âlemlerin aslı olan **(Ahadiyyet'ül ayn)** bütün âlemlerde her zerrede ve âlemin bütün fertlerinde **(ayn'ı)** ile mevcuttur. O nun olmadığı bir varlık! Varlık, olamaz. Bir varlığın varlık olabilmesi, O nun o varlıktan tecelli ve zuhur etmesiyle mümkündür.

(Elif) harekesiz olduğu zaman (ل) **(Elif)** harekeli

olduğu zaman (ﻉ) **(hemze elif)** ismini almaktadır.

(Elif)siz yazı yazmanın (ا | ا | ا | ا | ا | ا)

veya hesap yapmanın mümkün olmadığı da aşikârdır. O halde kim ne türlü yazı yazarsa ve hesap yaparsa yapsın hepsi **(Elif, bir ve on üç)** ün konturuolu altındadır. **Bu gün isteyen kabul isteyen red eder,** belirli bir süre bu kabul ve redde izin verilmiştir ancak vakti ma'lûm (bilinen kıyamet vakti) geldiğinde her şey aslına dönecek Hakikat-i muhammed-înin hükmü bütün varlık ve İnsânların üzerinde hükmünü yürütücektir.

Şimdi başka bir yönden bu hakikati ele almağa çalışalım. Bütün dünya dilleri alfebelerinde ittifakla (ل) **(Elif)** birinci harftir. İleride bu konuyu da inceleyeceğiz.

Vahy'in ilk harfi **elif** tir.

Lâfızda Kûr'ân'ın ilk harfi **elif** tir.

Fatiha Sûresinde, Besmeleden sonra ilk harf **Elif** tir.

Bakara Sûresinin ilk harfide **Elif** tir. Ve diğerleri.....

Bütün bunlarda mutlak hakimiyyetin **Elif** yoluyla **Ahadiyyet**'in olduğu açık olarak görülmekte ve bu mânâ kaynakları kendilerinden sonra gelen bütün mânâlara birer zuhur yeri olmaktadır.

Genellikle bütün dünya alfebelerinde yine ittifakla

mevcud olan ikinci harf (ب) "be" dir. (ا) (Elif) ile

(ب) (be) yan yana gelince, (اب) "Eb" olur ki;

bunun ifade ettiği mânâ Baba, ata, ced, âba, peder, demektir. Bu iki harf harflerin babaları, ataları, cedleri ve

pederleridir. Bir bakıma, (ا) (Elif) "Akl-ı kül" (ب)

(be) ise "Nefs-i kül" dür.

İkisinin izdivacından bütün harfler ve rakkamlar meydana gelmiştir. (ب) (be) nin altındaki **nokta** (ا)

(Elif) in üstündeki gaybi zuhura gelmiş (13) üncü noktadır ki! Bütün âlemin yükünü o (.) **nokta** çekmektedir, ve

(ب) (be) bütün bu âlemleri kucaklamış çok hassas

vaziyettedir. Sağ tarafı "aklı kül" sol tarafı ise "nefsi kül" dür.

Hangi taraf ağır basarsa o halin yaşantısı ağırlık kazanır.

Bilindiği gibi (ب) (be) Arapça da (ile, birliktelik, ılsak, bağlamak) mânâlarını ifade etmektedir. İşte böylece, (be) ile, (Elif)te mevcut olan bütün mânâlar kendinden sonraki harflere tenezzül ederek zuhura çıkmaktadırlar ve (be) zâhir ve bâtın âlemlerinin arasında bir mabeyinci yani aracı olmaktadır.

Bilindiği gibi Hz. Âli (r.a.) efendimizden gelen şöyle bir söz vardır.

(İlim bir nokta idi câhilleri onu çoğalttılar.)

Bu sözü gerçek mânâsıyla anlayabilmemiz için, evvelâ bahsi geçen **câhil** kelimesinin neyi ifade ettiğini iyi anlamamız gerekmektedir. Şöyle ki! **câhil** genelde iki kısımdır.

Biri, kendine ve Rabb-ı na **Ârif** olmayan, gaflet ve uyku ile yaşayan, kendine ve Rabb'ı na **câhil** olan, yani bunlar kendinden âlemde, meçhulde kalmış olan Hakk'ın **câhilleri**'dir.

Diğeri ise kendine, gerçek nefsine ve Rabb'ı na **Ârif** hakikatine vasil ve o hakikat üzere yaşayan. Bu yaşam içerisinde bireysel nefs-i varlığını unutmuş, o nun **câhil**-i olmuş beşeriyet-i kendine meçhul kalmıştır, çünkü; anlamıştır ki: kendi varlığında Hakk'ın varlığından başka bir şey yoktur. Evvelce var (zannettiği) bu nefs-i varlığının zaten hiçbir zaman olmadığını anlamış, böylece beşer-i nefs-i benliğinin **câhil**-i olmuştur. Bunlar da ikinci kısım, bireysel nefs-i varlıklarının **câhill**eridir.

Birinci kısım Hakk'ın cahilleri, hakikat-i İlâhiyyeden habersiz, nefs ve hevalarından meydana gelen hayal ve vehimleri ile ürettikleri **çoğalttıkları** ilimleridir. Bu ilimleri de iki kısımdır, birinci kısmı ne dünyada ne ahirette faydası olmayacak tamamen nefs-i olanlardır. İkinci kısmının bazılarının dünya da faydası olanlar, fakat âhirette hiçbir işe yaramayanlarıdır. İmanları olmadığından dünya da işe yarayanlarından dahi hiçbir istifadeleri olamayacaktır, ve bu bilgiler insân-ı oyalayarak ebedi gaflet ölümüne götürmektedir.

İkinci kısım ise kendine, gerçek nefs-i ne ve Hakk'a **Ârif**, beşeriyet-i ne **câhil** olanların ürettikleri-çoğalttıkları ilimlerdir ki; dünya ve ahiret ebedi olarak geçerli ve insân-a hayat veren bilgilerdir ve her iki dünyanın saadetini temin etmektedirler.

İşte bu iki tür câhiller o **(.)** noktayı artı ve eksi olarak çoğalttılar.

Bilindiği gibi **(.)** nokta, kalemin kâğıda, yazıya başlamak için ilk değdiği mahal ve o mahalde oluşan işarettir. Kalemin ucunu kâğıda değdirip kaldırdığımız da bu noktayı bâtından zâhire çıkarmış olmaktadır.

Kalemin ucunu çekerek kaydirdığımızda ise **(.)** noktanın bâtının da mevcut olan mânâları harf ve rakkam sembolleri ile görüntüye getirerek mânâlara birer elbise giydirecek his ve duyu âleminde ki zuhuruna başlatmış olmaktadır. Böylece kalem ile kâğıdın birleşmesi-izdivacı, Hakikat-i İlâhiyye de mevcut olan muhabbetin zuhura çıkmasına ve bu muhabbetten de Mertebe-i Muhammediyye

ilminin doğmasına sebep olmaktadır. Arzulanan, Âriflerin noktadan çoğalttıkları bu ilimdir.

Hız. Âli efendimiz, bütün kitaplarda ki ilimler, Kûr'ân-da mevcuttur. Kûr'ân ın ilmi, Fatiha da mevcuttur. Fatihanın ilmi, Besmele de mevcuttur. Bismelenin ilmi, (ب) (be) de mevcuttur. Be nin ilmi de, altında ki noktada dır. İşte o nokta da benim demiştir.

Arap alfebesinde bütün noktalar üstte veya ortada dır, sadece (ب ve ي) be ve ye harflerinin noktaları alttadır.

(ب) Be nin altındaki nokta bütün âlemin yükünü çekmekte, (ي) ye nin altındaki noktalar ise kişilerde mevcut İlâhi ve beşeri benliklerini (yakıyn) haliyle bildirmektedir.

Hız. Âli efendimizin kendisi kendinin (.) nokta olduğunu, Efendimiz (s.a.v.) ise onun (ب) be olduğunu ifade etmişlerdir. Bir Hadîs-i şeriflerinde (ben ilim şehriyim Âli (babuha) onun kapısıdır.) Diye buyurarak, bu hakikat-i açık olarak ifade etmişlerdir. Bilindiği gibi (باب) "bab" (kapı) demektir ve (iki ba) arasında bir (elif) ile ifade edilmektedir. İşte bu "iki ba" iki tarftan elif'in aynasıdır. Zâhir ve bâtın zuhur yeridir. Ve insân-ı Kâmil-in ağız durumunda dır, ağız açılınca zuhura gelen (elif)tir. Elimizle kapıları açtığımız gibi, "bab" dediğimiz zaman da mânâ âleminin kapılarını açmaktayız. Nasıl ki ev ve benzeri kapılarımızı gereksiz yere açmıyor ve açık bırakmıyor isek, işte böylece mânâ âleminin kapıları olan ağızlarımızı da aynı şekilde çok dikkatli açıp kapatmalıyız çünkü her açıp kapatmamızdan sorumluyuz.

Demek ki; bu hakikat (Âaali)de yani "yüce"de dir. Kim ki; bu yüceliğe erişti işte o kimse (Medine) "Medeni'yyet şehri" Hakikat-i Muhammediyye ye giriş kapısıdır. Bunların dışında, yani (.) noktalaşmış ve (ب) be

olmuş kimselerin dışındakilere bu mânâ kapılarının açılması mümkün değildir.

نقطه (nokta) kendisi, bir (.) nokta, olduğu halde, görüldüğü gibi bir kelime ile ifade edilmektedir. Lügatlarda birçok ifadeleri varsa da en güzeli, 3- matematik, (hiçbir buut-boyut-u olmayan işaret) diye tanımlananı'dır. Fazla yormamak için Ebced hesabı sayı değerlerini toplu olarak vermek istiyorum o da (164) Tûr, toplarsak (1+6+4=11) eder ki; o da şüphesiz Hakikat-i Muhammediyye'ye bağlıdır.

Bu oluşuma (2) olan (ب) **be** yi de eklersek yine (13) tür.

Medine-i Münevvere şehrin de bulunan Hz. Rasûlullah-ın mübarek kabri şeriflerine en uygun giriş (1) **inci (Bab'üsselâm)** kapısından olmaktadır. Ve (13) (on üç) aşamalıdır. Tam karşısında olan (41) **inci cennet'ül baki** kapısına kadar uzanan o koridor, (13) (on üç) mertebeli bir **elif** gibidir. Ve ilk yapılan mescidin(13) direği orada' dır. *İzahı (Kelime-i tevhid) isimli kitabımızda vardır bu hususta daha çok bilgi için oraya müracaat edilebilir.*

Genel olarak bütün alfebelerin ikinci harfi olan (ب) **be** kayıтта yani, yazıda Kûr'ân ın birinci harfi ve insânların "rûhlar" âleminde Rablarına olan ilk cevaplarıdır. Bu hususta Necmeddin-i Kübra, (Tevilât-ı Necmiyye)de(ب) **be** harfinin (10) özelliğinden bahsederken şöyle devam etmektedir.

*
* * *

(10) uncusu (be'ba) dudakların hareketi ile çıkan bir harftir. (Be'ba) nın telâffuz edilmesi için dudaklar açılır başka harflerde böyle olmaz. Bu insân zürriyyetinin ağzının ilk önce (be'ba) harfleriyle açıldığıındandır.

A'RAF (7/172)

أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا

(Elestü

birabbiküm kalû "belâ" şehidnâ)

Meal: **(Ben sizin Rabb'nız değilmiyim?)** dediğinde;

pekalâ evet Rabb'imizsin, şahidiz) dediler. Ahdinin cevabına (ب) **be** harfiyle **"belâ" evet** "Rabbimizsin, şahidiz" denildi.

İşte bundan dolayı (ب) **be ba** harfi insanlar tarafından ilk konuşulan ve telâffuz edilen harftir. (ب) **be ba** harfiyle insân'ın dudağı açıldı. İşte bu mânâ ve hikmetten dolayı İlâhi hikmet (ب) **be ba** harfini

(ا) **(Elif)** ten sonra diğer harfler üzerine tercih etti.

Onun değerini yükseltti, delilini gösterdi. Onu kitabının anahtarı, kelâmının ve hitabına cevabının başlangıcı kıldı. Hakk Tealâ ve tekaddes hazretleri.

*
* *

"Leb-i derya" bilindiği gibi kara ve denizin birleştiği yerdir. İnsânda ki karşılığı ise ağız, dil ve iki dudaktır. Nasıl ki; deryadan gelen "dalga" İlâhi tecelliler kumsalda son bulup gene oradan geriye gittikleri gibi, insân-ın ağzı da bâtınından gelen ilâhi "marifet" dalgalarını (ب) **be ba** ile açılan ağız kapısından dil ile zuhura getirmektedir. Tenzili Kûr'ân yazıda (ب) **be ba** ile başlarken **"Nâtık-ı Kûr'ân"** da hakikat-i ilâhiyye den ihsân edilen hakikatleri **"ba"** ile açılan **"bab"** ağız kapısından **"fem-i muhsin"** (ihsân kapısı) ile muhataplarına ihsân etmektedir.

Ayrıca bir şeye daha dikkat çekmek istiyorum. Genellikle bütün lâtin âlfebelerinde **(be)** harfi büyük

harf olarak **(B)** böylece sembolize edilmektedir. Bunun da aslı ise yine **(13) (on üç)** tür. Çünkü bu sembol harf **(1) ve (3)** rakkamlarının birleşimidir ki; araları az açıldığında **(13)** bu görüntüye dönüşür ki; bilindiği gibi **(on üç)** okunur. O halde **(B)** harfi gizli **(Elif)** tir ve sayısal değeri **(2)** dir. **(1)** zâhirde aracı, **(2)** ise batında **(on üç)**ün kendidir. İlk zuhur mahalli ve mânâların ihracatçısıdır.

Şimdi bir başka yönde tefekkür kanatlarımızı açmağa çalışalım.

(Akdeniz kıyılarında hesap, rakkamların evrensel tarihi cilt 3) ten mevzuumuzla ilgili bazı sayfaları aktaralım. Kitabın yazarı **(GEORGES İFRAH.) (tubitak yayınları)**

Böyle bir çalışma yaptığından dolayı kendisine teşekkür ederiz. Tezimizi kanıtlayan tarihi bir kaynak olarak düşüncelerimizin doğruluğunu açık olarak göstermektedir.

Sayfa 134. Alfabe ve sayılama:
ARKAİK FENİKECE PALEO-İBRANİ
YAZISI İBRANİ YAZISI

Sayfa 135. FENİKECE İBRANİCE ESKİ YUNANCA
İTALİK ALFEBELERİ

Sayfa 136. FENİKECE İBRANİCE SÜRYANİCE ESKİ
ARAPÇA YUNANCA

Sayfa 151. YUNAN ALFEBELERİ

Sayfa 164-165. GÜRCÜ HARFLERİ GOTİK HARFLER
ŞEKİL (17.52.

Sayfa 203. İBRANİ HARFLERİ

Sayfa 206-207. ARAP HARFLERİ HARFLER
SAYISAL DEĞERLER

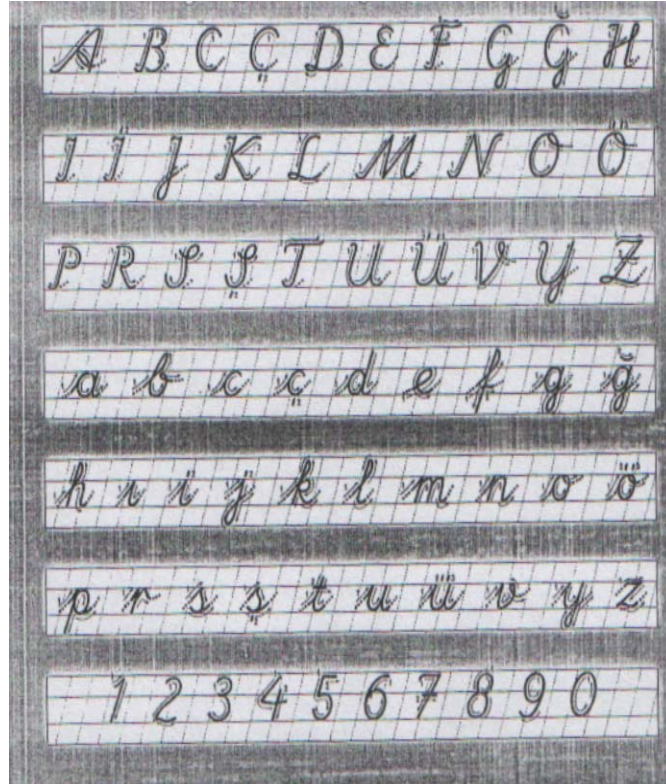
Sayfa 215. YUNAN SAYI HARFLERİ ETYOPYA
RAKKAMLARI

Sayfa 221. PALMİRA VE İBRANİ ARAP HARFLERİ
TADMURİ ALFEBESİ

Sayfa 234. HARFLERİN GÜNLÜK DEĞERLERİ VE SIRA NUMARALARI

Sayfa 245. HARFLERE YÜKLENEN TANRISAL NİTELİKLER : (Bunların aralarından bazılarının krokilerini de verelim)

YENİ TÜRK ALFEBESİNE DE BAKTIĞIMIZDA İKİLİ YAZILAN ÜÇ HARFİ, TEKLİ OLARAK DÜŞÜNÜRSEK ORADA DA (ME) (MİM) HARFİ **ON ÜÇÜNCÜ** SIRADA dır.

ARKAİK FENİKE ALFABESİ	YUNAN ALFABELERİ			KLASİK YUNAN ALFABESİ
	ARKAİK thera	DOĞU Milet Korintos	BATI Boiotia	
'Alef	Α Α	Α Α Α	Α Α Α	Α α Alpha
Béi	Β Β	Β Β Β	Β Β Β	Β β Bêta
Gimel	Γ Γ	Γ Γ Γ	Γ Γ Γ	Γ γ Gamma
Dalet	Δ Δ	Δ Δ Δ	Δ Δ Δ	Δ δ Delta
Hé	Ε Ε	Ε Ε Ε	Ε Ε Ε	Ε ε Epsilon
Waw	Ϝ Ϝ	Ϝ Ϝ Ϝ	Ϝ Ϝ Ϝ	Ϝ Ϝ Digamma*
Zayin	Ζ Ζ	Ζ Ζ Ζ	Ζ Ζ Ζ	Ζ ζ Dzêta
Hét	Η Η	Η Η Η	Η Η Η	Η η Eta
Tét	Θ Θ	Θ Θ Θ	Θ Θ Θ	Θ θ Thêta
Yod	Ι Ι	Ι Ι Ι	Ι Ι Ι	Ι ι Iota
Kaf	Κ Κ	Κ Κ Κ	Κ Κ Κ	Κ κ Kappa
Lamed	Λ Λ	Λ Λ Λ	Λ Λ Λ	Λ λ Lambda
Mém	Μ (m)	Μ Μ Μ	Μ Μ Μ	Μ μ Mu
Nun	Ν Ν	Ν Ν Ν	Ν Ν Ν	Ν ν Nu
Samekh	Ξ (z)	Ξ (ks)	Ξ Ξ Ξ	Ξ ξ Ksi
'Ayin	Ο Ο	Ο Ο Ο	Ο Ο Ο	Ο ο Omikron
Pé	Π Π	Π Π Π	Π Π Π	Π π Pi
Şadé	Ϻ (s)	Ϻ (s)	Ϻ Ϻ Ϻ	Ϻ Ϻ San*
Qof	Ϙ Ϙ	Ϙ Ϙ Ϙ	Ϙ Ϙ Ϙ	Ϙ Ϙ Koppa*
Resh	Ρ Ρ	Ρ Ρ Ρ	Ρ Ρ Ρ	Ρ ρ Rô
Shin	Σ Σ	Σ Σ Σ	Σ Σ Σ	Σ σ Sigma
Taw	Τ Τ	Τ Τ Τ	Τ Τ Τ	Τ τ Tau
	Υ (u)	Υ Υ Υ	Υ Υ Υ	Υ υ Upsilon
		Φ Φ	Φ Φ Φ	Φ φ Phi
		Χ (kh) Χ	Χ Χ Χ	Χ χ Khi
		Ψ (ps) Ψ	Ψ Ψ Ψ	Ψ ψ Psi
		Ω Ω	Ω Ω Ω	Ω ω Oméga

* Günlük kullanımda yürürlükten kalkmış Yunan harfleri.

Şekil 17.33 - Yunan alfabesinin arkaik Fenike alfabesiyle karşılaştırılması. Ref. J.G. Février ve H. Jensen.

GÜRCÜ HARFLERİ		DEĞER		GÜRCÜ HARFLERİ		DEĞER	
Büyük	Küçük	Sesil	Sayısal	Büyük	Küçük	Sesil	Sayısal
ა	ა	a	1	ბ	ბ	r	100
ბ	ბ	b	2	გ	გ	s	200
გ	გ	g	3	დ	დ	t	300
დ	დ	d	4	ე	ე	u	400
ე	ე	e	5	ვ	ვ	vi	500
ვ	ვ	v	6	ზ	ზ	p'	600
ზ	ზ	z	7	ყ	ყ	k'	700
ყ	ყ	h	8	ჩ	ჩ	ŋ	800
ჩ	ჩ	t'	9	ც	ც	q	900
ც	ც	i	10	ძ	ძ	š	1 000
ძ	ძ	k	20	წ	წ	tš	2 000
წ	წ	l	30	ჭ	ჭ	ts	3 000
ჭ	ჭ	m	40	ხ	ხ	dz	4 000
ხ	ხ	n	50	ც	ც	ts'	5 000
ც	ც	ī	60	ძ	ძ	tš'	6 000
ძ	ძ	o	70	წ	წ	h	7 000
წ	წ	p	80	ჭ	ჭ	b	8 000
ჭ	ჭ	ž	90	ხ	ხ	dž	9 000
ხ	ხ			ც	ც	h	10 000

Şekil 17.50 - Gürcücenin alfabetik sayı dizgesi: Hristiyanlık çağında Yunancadan etkilene bir yazı ve sayılama. Ref. M. Cohen; Février; Friedrich [3]; Jansen; Pihan. Gürcüce eski SSCB'de Ermenistan ile Kafkasya arasında konuşulan bir dildir. Gürcistan'da iki ayrı yazı vardır: Birisi bizim burada harflerini verdiğimiz *hutsuri* "papaz yazısı" denen yazı, öteki *mhedruli* "asker yazısı" denen yazı. İkisi de 38 harften oluşur.

GOTİK HARFLER	DEĞER		GOTİK HARFLER	DEĞER		GOTİK HARFLER	DEĞER	
	Sesli	Sayısal		Sesli	Sayısal		Sesli	Sayısal
Α	a	1	Ι	i	10	Κ	r	100
Β	b	2	Κ	k	20	Σ	s	200
Γ	g	3	Λ	l	30	Τ	t	300
Δ	d	4	Μ	m	40	Υ	w	400
Ε	e	5	Ν	n	50	Φ	f	500
Ϟ	q	6	Ϛ	y	60	Χ	ch	600
Ζ	z	7	ϛ	u	70	Θ	hw	700
Η	h	8	Π	p	80	Ϡ	o	800
Φ	th	9	Υ	(sesli değeri yok)	90	↑	(sesli değeri yok)	900

Şekil 17.51 - Hristiyanlık çağında Yunancadan etkilenmiş başka bir alfabetik sayı dizgesi: Gotik dizge.

"İmparatorluğun kuzey sınırında, doğuda, Yunan dilinde Hristiyanlık, Tuna üzerinde doğu Cermenlerine, Gotlara kadar ulaşmış, onlar da sonradan arkalarında birçok başka terimle birlikte biraz kötü kullanılmış olan "gotik" terimini bırakarak, Kırım'dan Kuzey Afrika'ya kadar çeşitli halklar arasında dillerini yitirmiş, eriyip gitmişlerdir. Piskopos olan Hristiyan bir Got, Wulfila (311-384), İncili, en azından büyükçe bir kısmını ana diline çevirmiştir. Bunu yapmak için bu dili birtakım tamamlayıcı imlerle birlikte Yunan yazısının büyük kitap harflerinden oluşan (gotik) bir yazıyla donatmış" (M. Cohen). Bu Yunan yazısını ise, kuşkusuz, ülkenin ilk kralı olan Pharnavaz, yine Yunan dizgesine öykünerek M.S. III. yüzyılda yaratmış. Ref. M. Cohen; J.G. Février; K. Menninger.

A	1	K	10	T	100
B	2	L	20	V	200
C	3	M	30	X	300
D	4	N	40	Y	400
E	5	O	50	Z	500
F	6	P	60		
G	7	Q	70		
H	8	R	80		
I	9	S	90		

Şekil 17.52 - Kimi Ortaçağ ve Yenidendoğuş gizemcilerince kullanılan sayısal alfabe: Yunan sayılamasından Latin alfabesine bir çeşit uyarılama. Dizgeyi özellikle 1653'de A.Kircher betimlemiş (*Oedipi Aegyptiaci*, cilt II, *pars. prima*, s. 488).

İBRANİ HARFLERİ	ARKAIK FENİKE HARFLERİ	PALMIRA HARFLERİ	ES TRANGHELO HARFLERİ	NASTURİ HARFLERİ	SERTO HARFLERİ	SÜRYANİ HARFLERİNİN ADLARI, ÇEVRIYAZILARI VE SAYISAL DEĞERLERİ		
'Alef	א	𐤀	𐤁	ܐ	ܐ	Ölap	'	1
Bét	ב	𐤁	𐤂	ܒ	ܒ	Bēt	b bh	2
Gimel	ג	𐤂	𐤃	ܓ	ܓ	Gōmal	g gh	3
Dalét	ד	𐤃	𐤄	ܕ	ܕ	Dōlat	d dh	4
Hé	ה	𐤄	𐤅	ܚ	ܚ	Hē	h	5
Waw	ו	𐤅	𐤆	ܘ	ܘ	Waw	w	6
Zayin	ז	𐤆	𐤇	ܙ	ܙ	Zayn	z	7
Hét	ח	𐤇	𐤈	ܚ	ܚ	Hēt	h	8
Tét	ט	𐤈	𐤉	ܛ	ܛ	Tēt	t	9
Yod	י	𐤉	𐤊	ܝ	ܝ	Yud	y	10
Kaf	כ	𐤊	𐤋	ܟ	ܟ	Kōp	k kh	20
Lamed	ל	𐤋	𐤌	ܠ	ܠ	Lōmad	l	30
Mém	מ	𐤌	𐤍	ܡ	ܡ	Mim	m	40
Nun	נ	𐤍	𐤎	ܢ	ܢ	Nun	n	50
Samekh	ס	𐤎	𐤏	ܣ	ܣ	Semkat	s	60
'Ayin	ע	𐤏	𐤐	ܥ	ܥ	'E	'	70
Pé	פ	𐤐	𐤑	ܦ	ܦ	Pē	p ph	80
Šadé	צ	𐤑	𐤒	ܨ	ܨ	Šōdē	š	90
Qof	ק	𐤒	𐤓	ܩ	ܩ	Quf	q	100
Resh	ר	𐤓	𐤔	ܪ	ܪ	Rish	r	200
Shin	ש	𐤔	𐤕	ܫ	ܫ	Shin	sh	300
Taw	ת	𐤕	𐤖	ܬ	ܬ	Taw	t	400

Şekil 19.1 - Fenike, Aramî (Palmira) ve İbrani harfleriyle karşılaştırmalı olarak Süryani alfabesi. Ref. M. Cohen; Costaz; Duval; Février; Hatch; Pihan; W.Wright. Süryani harflerinin sayılama imleri olarak kullanılışı, özellikle, British Museum'da (Add. 14 620 sıra numarasıyla) bulunan ve yukarıda verilen sıranın izlendiği bir el yazmasında görülür.

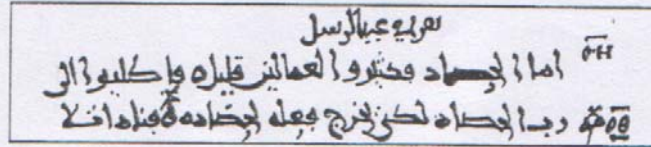
Öyleyse buradan, Araplarda sayısal harflerin kullanımının, ilk yirmi iki harf (400'den küçük ya da 400'e eşit sayılar) için Yahudilere ve Suriye Hristiyanlarına öykünmeyle, geri kalan altı harf (400 ile 1000 arasındaki değerler) içinse, Yunan örneğine uyarak işe karıştırıldığı sonucu çıkarılabilir.

ا	'Alif	'	1	س	Sin	s	60
ب	Ba	b	2	ع	'Ayin	'	70
ج	Jim	j	3	ف	Fa	f	80
د	Dal	d	4	ص	Şad	s	90
ه	Ha	h	5	ق	Qaf	q	100
و	Wa	w	6	ر	Ra	r	200
ز	Zay	z	7	ش	Shin	sh	300
ح	Ha	h	8	ت	Ta	t	400
ط	Ṭa	ṭ	9	ث	Tha*	th	500
ي	Ya	y	10	خ	Kha*	kh	600
ك	Kaf	k	20	ذ	Dhal*	dh	700
ل	Lam	l	30	ض	Dad*	ḍ	800
م	Mim	m	40	ظ	Dha*	ḍh	900
ن	Nun	n	50	غ	Ghayin*	gh	1 000

* Yıldız, bu harflerin özgün Fenike alfabesindeki ilk 22 harfe eklendiğini belirtiyor.

Şekil 19.4 - Doğu Araplarının alfabetik sayı dizgesindeki değerlerin kurallı ilerleme sırasına göre sıralanmış Arap harfleri.

Gerçekte, "Mısır'ın, Suriye'nin ve Mezopotamya'nın fethinden sonra, Arapça metinlerde sayıları kâh harflerle kâh Yunan alfabesinden alınmış karakterlerle yazma alışkanlığı edinilmiştir" (A.P. Youschkevitch). Örneğin İncil'in bir çevirisinin bulunduğu Arapça bir el yazmasında, ayetler Yunanca harflerle numaralanmıştır.

Şekil 19.5 - M.S. IX. yüzyıla ait bir el yazmasından. İncil'in bir çevirisinin bulunduğu bu el yazmasında ayetler Yunan sayı harfleriyle numaralanmıştır (Sağdan 1. satır: OH = [ayet] 78; sağdan 2. satır: OΘ = [ayet] 79) Vatikan Kitaplığı, Codice Borghesiano arabo 95, fol. 173. Ref. E. Tisserant, levha 55.

DEĞERLER	Yunan sayı harfleri	AKSUM'DAKİ ETYOPYACA YAZITLAR (M.S. IV yüzyıl, DAE no 7, 10 ve 11)	Modern Etyopya rakamları
1	A	0	፩
2	B	Β Β	፪
3	Γ	Γ Γ	፫
4	Δ	∇	፬
5	E	ε ε	፭
6	Ϝ	? ζ ζ	፮
7	Z	z ζ	፯
8	H	Ι	፰
9	Θ	θ υ θ	፱
10	I	Ι	፲
20	K	λ λ	፳
30	Λ	λ υ	፴
40	M	Ϙ	፵
50	N	ς υ υ	፶
60	Ξ	Ξ	፷
70	O		፸
80	Π	Π	፹
90	Ϟ		፺
100	P	ρ γ γ	፻

Şekil 19.13A - Etyopya sayılaması.

HARFLER	DÜŞÜMLER	YUKLENEN TANRISAL NİTELİKLER		HARFLER	DÜŞÜMLER	YUKLENEN TANRISAL NİTELİKLER		DÜŞÜMLER
		Adlar	Anlamlar			Adlar	Anlamlar	
ا	'alif	1	الله	ا	sin	سَمِيعٌ	Denleyen	180
ب	ba	2	باقی	ب	'ayin	'ALĪ	Yüce	110
ج	jīm	3	جامع	ج	fa	FATĀH	Açan	489
د	dal	4	دافع	د	sad	SAMAD	Ümitsiz Sorumlu	134
ه	ha	5	هادي	ذ	qaf	QĀDIR	Güçlü yeten	305
و	wa	6	وحي	ز	ra	RAB	Rab	202
ز	zay	7	زكي	ش	shin	SHAFĪ	Kabul eden	460
ح	ha	8	حَق	ط	ta	TAWAB	İyiliğe gütare	408
ط	ta	9	طاهر	ث	tha	THĀBIT	Sabit	903
ي	ya	10	يسين	خ	kha	KHĀLIQ	Yaratan	731
ك	kaf	20	كافي	ذ	dhal	DHĀKIR	Hatırlayan	921
ل	lam	30	لطيف	ض	dad	DĀR	Cezalandıran	1 001
م	mīm	40	ملك	ظ	dha	DHĀHIR	Görünen	1 106
ن	nūn	50	نور	غ	gha	GHAḤUR	Begilayan	1 285

Şekil 20.51 - Güceratî Şeyh Ebu'l Muvahhit'in Cevahir-ul Hamza'sında verilen tabloya göre De'va dizgesi.

Kur'an harflerinin yazılışı	Basit olarak isimleri	Kabul edilen karşılığı	Kur'an harflerinin yazılışı	Basit olarak isimleri	Kabul edilen karşılığı
ا	Elif	e	ط	Tı	ţ
ب	Be	b	ظ	Zı	z
ت	Te	t	ع	Ayın	'a
ث	Se	s	غ	Ğayın	ğ
ج	Cim	c	ف	Fe	f
ح	Ha	h	ق	Kaf	k
خ	Hı	h	ك	Kef	k
د	Dal	d	ل	Lâm	l
ذ	Zel	z	م	Mim	m
ر	Rı	r	ن	Nun	n
ز	Ze	z	و	Vav	v
س	Sin	s	هـ	He	h
ش	Şın	ş	لا	Lâmelif	lâ
ص	Sad	ş	ی	Ye	y
ض	Dad	đ			

Yukarıda krokilerini verdiğimiz kitapta da açık olarak görüldüğü gibi genel, asli, öz kaynak alfabelerde **(13) (on**

üç) üncü harfin ittifakla **(م)** **(mim)** “me” olduğunu açık

olarak görmekteyiz. Böylece **(م)** **(mim)** “me” harfiyle

ifade edilen (Hakikat-i Muhammediyye nin bütün lisânlardaki hakimiyet-i ortaya çıkmış olmaktadır. Ve bütün alfabelerin sırrı, sırrı Muhammedi, şifreleri ise (13) tür. Ve ona bağlıdır, hiçbir kelâm yoktur ki (13) (mim) hakikat-i Muhammedinin mutlak kontrolü altında olmasın, iter tastik, ister inkâr, hükmüyle olsun , hepsine geçici bir müddet tanınmıştır ve o süre bittiği zaman hepsi yani bütün konuşmalar ve yazılanlar Hakikat-i Muhammedi tarafından değerlendirilecektir, dışına çıkılması mümkün değildir.

Bu harfin sayısal değeri (40) büyük ebced hesabı ile (90) dır, toplarsak $(40+90=130)$ eder ki sıfırı kaldırdığımızda (13) zaten ortada (13) kalır, diğer şekliyle **(mim)** en küçük Ebced hesabıyla **(4)** en büyük Ebced hesabıyla ise **(333)** tür. Toplarsak $(4+3+3+3=13)$ tür. Görüldüğü gibi **(mim)** harfinin için de **iki adet (13) vardır. Sırası itibarıyla de (13) tür, o halde (mim) in varlığında (3 adet 13 vardır.) (Muhammed) kelimesinde ise (3 adet mim vardır) üç-ü üç ile çarptığımızda ise $(3 \times 3 = 9)$ eder ki; (6) tısı Hakikat-i Muhammedi-nin (6) cihetten zuhuru, (3) ü ise, ilmî, aynel, hakkal’yakıyn ilimlerinin zuhur mahalli olduğudur. Ayrıca (9) “Mûseviyyet” mertebesidir. Böylece Hakikat-i Muhammedi’nin (Hakikat-i Mûseviyyet)e olan üstünlüğü ve hakimiyetidir.**

Daha sonra kendi bölümünde tekrar inceliyeceğiz.

(Muhammed) kelimesinin tamamı Ebced hesabı ile **(13,9)** ve **(13,2)** sayı değerindedir. Görüldüğü gibi **(13) (9)** dokuz adet on üç tür ki çok açıktır. Ayrıca $(1+3+9=13)$ eder ki bu on üç ü de dokuz a ilâve edersek **(10)** eder ki bu da “İseviyyet” mertebesidir. Böylece Hakikat-i Muhammedinin (Hakikat-i İseviyyet-e) olan üstünlüğü ve hakimiyetidir.

Daha sonra kendi bölümünde tekrar inceleyeceğiz.

(11) Hazret-i Muhammad.

(12) Hakikat-i Muhammediyye.

(13) Hakikat'ül Ahadiyyet'ül Ahmediyye'dir,

bütün mertebelerin sahibi ve zuhur yeridir.

(14) Nûr'u Muhammed'i. Bütün âlemi kaplamıştır.

Yeri gelince tekrar inceleyeceğiz.

Böylece **(م)** **(mim)** harfinin Mertebe-i

Muhammediyye yi, (s.a.v.) ve mertebe-i Ahadiyyet-i bünyesinde temsil ettiğini açık olarak görmekteyiz.

Şimdi bir başka hakikate daha göz atmağa çalışalım. Arabî lisânı'nın "emsile" (misaller) kitabında, fail, mef'ul, "master" (kök) kelime olarak, ismi zaman, ismi mekân, ismi âlet, diye ifade edilen kelimeler vardır. Bunlar bir fiili, yani işi oluşumu bildirirler.

Fâil ve mef'ul-yani etken ve edilgen, diğer ifadeyle, tesir eden ve edilendir. İsmi zaman, o fiilin yapıldığı zamandır.

İsmi mekân, o fiilin yapıldığı mekân-yerdir.

İsmi âlet, ise o fiilin yapıldığı âlet yani fiilin yapılışı sırasında kullanılan araç ve gereçtir.

Bu âlemlerin başlangıç oluşumları ve süre gelmeleri,"Akl-ı kül" ve "Nefs-i kül-"ün izdivacı yani birlikteliği ile mümkün olmaktadır.

Akl-ı kül Hakikat-i İlâhiyye=fail=tesir eden (âmir.) Nefs-i kül ise Hakikat-i Muhammediyye=Mef'ul=yani tesir edilen (memur) gibidir. Akl-ı kül Ahadiyyet, Hakikat-i ilâhiyye Akl mertebesi etken, Nefs-i kül ise Vahidiyyet, Hakikat-i Muhammediyye mertebesidir.

Vahidiyyet ise kendinden sonraki mertebeye Akl-ı kül olur, ve kendinden sonraki mertebesi Nefs-i kül olur. Yani bir evvelki mertebe bir mertebeden tecellilerini alıyorken Nefs-i kül, "mef'ul=edilgen" mertebesi hükmünde iken. O tecellileri kendinden sonraki mertebeye aktarıırken, akl-ı kül yani "fâil=etken" mertebesi hükmünde olmaktadır.

Böylece bir evvelki mertebeye göre mef'ul, edilgen tesir alan mertebe olduğu halde bir sonraki mertebeye göre fâil=etken, ve tesir eden bir mertebe olmaktadır. Böyle bir mertebe, bir itibara göre fâil, bir itibara göre de mef'ul olmaktadır.

Alırken mef'ul, verirken fâil-dir.

Küçük bir misâl olması bakımından kısaca belirtelim. Toprak suyu güneşi bünyesine alırken mef'ul yani edilgendir. Daha sonra bütün bitkileri oluştururken de onların etkeni yani fâilidir. Diğer oluşumları da bu yolla kolayca değerlendirebiliriz.

Âlemde ki; bütün oluşumların meydana çıkıp zuhur etmesi için bu beş şeye ihtiyaç vardır. Bunlar da; az yukarıda belirttiğimiz gibi.

- (1) Fâil = etken = tesir eden:
 - (2) Mef'ul = edilgen = tesir alan:
 - (3) İsmi zaman = fiilin = işin yapıldığı zaman:
 - (4) İsmi mekân = fiilin = işin yapıldığı mekân = yer:
 - (5) İsmi âlet = fiilin = işin yapıldığı takım = araç = âlet = cihaz; dır.
- Bunlardan biri noksan olursa o iş yani fiil ortaya çıkmaz.

Nasıl müthiş bir oluşumdur ki; bunların hepsi

Kûr'ân yazısı olan Arabi alfebede(م) (mim) "m" harfiyle

başlamaktadır. (م) (mim) şekli itibariyle, baş tarafı Akl-ı

küll-ü, gövdesi ve aşağı doğru olan uzantısı ise Nefs-i küll-ü ifade etmektedir. Bu bir harf dahi bütün âlemlerin (13) hakikat-i ve mim-i Muhammed-i üzere zuhur ettiğine şahid

olarak yeter de artar bile.(م) (mim) in kendisinde hem

Akl-ı küll hem de Nefs-i küll mevcuttur.

Yeri gelmişken kısaca şunu da ifade etmekte yarar olacaktır, diye düşünüyorum. Arapça lisan aslında iki türdür, birincisi Kûr'ân-ın lisân-ı olan (İlâh Arapça) diğeri ise beşerin lisân-ı olan (beşeri Arapça) dır. Ancak bunların

her ikisi de aynı harf sembolleriyile ifade edilmektedir,ki; bizi işte bu yön yanıltmaktadır.

Bu şekilde bakarak İlâhi Arapçayı; beşeri Arapça zannedip tercüme ve yorumlarımızı **beşeri Arapça** yorumlarımız ile ifade etmeye çalıştığımızdan, meal ve tercümelerimiz sadece zâhiren beşer idrâkimizin anladığı kadarını ifade etmiş oluyoruz ki; böylece Kûr'ân-ı Kerîm'in İlâhi Arapça metni kendi bâtının da kalmış olmaktadır, ve bizde bu yüzden gerçek mânâda Kûrân-ı Kerîm'de ki, feyze ulaşamıyoruz. Bunun çaresi **beşeri Arapça'yı** öğrendikten sonra tekrar ehlinden **ilâhi Arapça** tahsilini yapmak gerekmektedir. Bu da gerçek mânâda **(Tevhid ilmi)** evvelâ kendini tanımak ondan sonra da Rabb'ı nı tanımak' la mümkün olabilmektedir. İlâhi Arapça ballı petek, gibi beşeri Arapça mum Peteği gibidir.

Zahiren bir birlerine benzerler fakat tatları çok başkadır, bal Peteği yenir, mum Peteği ise yenmez, sadece bala mekân olur.

Bu kısa ifadeden sonra yolumuza devam edelim.

Arapça lisanında (nakıs-yani noksan) iki harfli kelimeler vardır. Ayrıca (sülâsi mücerret) "üç harfli düzgün" kelimeler ve üzerine bazı harfler ilâveleriyle (ziyade) yani üç harfli kelimelerin fazlası olan kelimeler vardır. (Mezid) yani (4-5-6) harfli ve saire ziyade kelimelerdir.

Belirtmek istediğimiz şudur, noksan yani iki harfli kelimelerin dışındaki bütün bablardan gelen **(ismi fâil)** kelimelerde ki bütün (fâiliyyet-tesir) **(13) (elif)** e yani (Ahadiyyet)e aittir. Herhangi bir ismi fâil kelimesinin başındaki mevzuuna ait birinci harfin hemen yanında onu **fâil** yapan bir **elif** vardır. Baştaki harf mevzua girişi hemen yanına yerleşen **(13) (elif)** ise oradaki faliyyet-i ve hakimiyetini ifade etmektedir, ve **elifsiz (fâil)** olmaz.

Ve yine noksan yani iki harfli kelimelerin dışında ki bütün bablardan gelen.

"İsmi mef'ul"
"İsmi zaman"
"İsmi mekân" ve

"İsmi alet" in, bütün bablardan gelen fiil çekimlerinin başlarına . (م) (mim) harfi gelmektedir. Şöyle (katlen ve fethan) kelimelerinden iki misal verelim.

مَقْتُلٌ	مَقْتُلٌ	قَتَلَ	مَقْتُولٌ	قَاتِلٌ
"âlet" "zaman ve mekân"	"mestar"	"mef'ul"	"fâil"	
(öldürücü) da öldürülen	(katlen)	(maktul)	(kâtil)	
(miktel)	(maktel)	(öldürmeklik)	(öldürülmüş)	(öldürücü)

مِفْتَاحٌ	مَفْتُوحٌ	فَتَحَ	مَفْتُوحٌ	فَاتِحٌ
"miftah" "zaman ve mekân"	"mestar"	"mef'ul"	"fail"	
açıcı da açılan	(fethan)	(meftuh)	(fatih)	
(alet)	(meftah)	(açmaklık)	(açılmış)	(açıcı)

Görüldüğü gibi "ismi fail-i" fail yapan (elif) "mef'ul-zaman-mekân-alet"i yapan da (mim) dir. Ve bu âlemde bunların dışında her hangi bir şeyin olması mümkün değildir. Belki bu ifadelerle başınızı biraz ağrıttım, amma mevzuumuza daha iyi nüfuz edebilmemiz için bunların bilinmesinde yarar olacağını düşünüyorum.

Birkaç kelime ilede ayrıca misal verelim.

Mef'uller	مَحْمُودٌ	Mahmud=hamdedilmiş.
Fâiller	حَامِدٌ	Hâmid=hamdedici.

مَحْرُجٌ Mahruc=çıkılmış.

حَارِجٌ Hâric=çıkıcı.

مَعْرُفٌ Ma'ruf=bilinmiş.

عَارِفٌ Ârif=bilici. İrfan, edici.

مَسْجِدٌ Mescid=secde edilmiş.

سَاجِدٌ Sacid=secde edici.

عَالِمٌ Âlim=bilici.

مَعْلَمٌ Ma'lum=bilinen.

Bazı istisnalar dışında, görüldüğü gibi bütün **(fâil)** etken'ler **elif** ile fail olmakta, bütün **(mef'uller)** edilgen'ler de **mim** ile faaliyyet göstermektedirler. O halde bütün oluşumlar **(13)** ten **(13)** e dir. Âlem de netûr hal, hareket, tavır olursa olsun **(13)** ün yani Ahadiyyet'in hükmü altında'dır. Bilinse de, bilinmesede, istense de istenmese de,

Pek tabii olduğu gibi, bir fiilin oluşması için bir (fail) yani (etken) bir (mef'ul) yani (edilgen) bir (zaman) yani o fiilin olduğu "zaman" yani (tarih) bir (mekân) yani "yer" ve bir de (Alet) yani "ekipman" iş takımları lâzım gelmektedir. Bunların biri olmasa fiil yani her hangi bir iş-oluşum ortaya gelmez. İstinasız bütün âlemlerde ki oluşumlarda bu bağlantılara bağlıdır.

Bunların hepsi de **(م) (mim)** ve **(elif)** yani **(13)**e

yani Hakikat-i Muhammediyye ye, bağlıdır bunun dışında hiçbir oluşum olamaz, ve olan her bir oluşum **(13)** ün mutlak hakimiyyet-i ve kontrolü altındadır. Bu oluşumlardan da mutlaka hikmeti gereği uzun vadede hayır gelir.

Fazla yormak istemiyorum ama son bir şeye daha dikkatinizi çekmek istiyorum. Yine Arapça alfabede **(emri hâzır)** diye bir oluşum vardır, yapılacak fiilin, yapılabilmesi için verilen emri bildirir. Ve elifle başlamaktadır. Bir işin yapılmasına amir olan hükümdür. Yani her emirle oluşan iş elifle başlamaktadır.

Şunu da son olarak belirtiyim ki; Lügatlar da kendi bölümlerinde en çok harf sayısı olan **(م) (mim)** dir.

Hayata kısa süreli zaman içerisinde baktığımızda, nefsimize göre değerlendirdiğimizde, kısa süreli zaman görüşü içerisinde **"kahır"** diye gördüğümüz oluşumların daha geniş zamanda bakıldığında ne kadar lutf olduğunu anlamış oluruz.

Amentü'nün şartlarından olan **(hayrihi ve şerrihi)** minellahi tealâ; anlayışı kısa süreli bakış içindir. Geniş mânâ da bakış ise, **(hayrihi ve hayrihi)** minellahi tealâ, dir. yani **(hayır ve hayır)** Allahtandır hükmünü Evliyaullah bildirmişler' dir. hakikat mertebesinde zaten Hakk'a şer isnadı yapılamaz.

Toparlarsak, bütün âlemde, ister inançlı, ister inançsız, ister kâfir, ister ateşperest, ister mûsevi, ister yahudi, ister beni israil, ister hristiyan, ister isevî, ister nasranî, ister ataist, ister budist, ister taoist, ister kominist, ister meteryalist, ister ne ist olursa olsun hiç birisi muaf

olmamak üzere, hepsi mutlak surette **(م) (mim)** ve **(13)**

ün mutlak hükmü ve hakimiyeti altındadır. Bunun dışında

her hangi bir şey tasavvur etmek, yani **(م) (mim)**

hakikat-i Muhammed-i ve **(13) on üç** Hakikat-i İlâhiyenin dışında bir oluşum düşünmek mümkün değildir. Eğer öyle bir şey mümkün olsa idi, o zaman oranın başka bir İlâh'ın hükmü altında olduğunu düşünmemiz lâzım gelirdi'ki; buda Hakk'ın acziyyetidir, böyle bir şey de tasavvur dahi edilemez.

Hadiselere sadece bu yönüyle bakmış olsak bile **(13)** ün bütün âlemler üzerinde ki, hakimiyet'i-nin, mutlak

olduğunu anlamamız zor olmayacaktır, ve başka izahlara da gerek kalmıyacağı aşıkârdır.

O halde yaşanan ve görülen hadiseler de nefsimize göre bazı yanlışlıklar görüyor isek de bu bizim kısır nefsi görüşümüzdendir. Bu dünya imtihan dünyasıdır. İşlerin başına değil, sonuna itibar edilmesi lâzım gelmektedir.

Eğer bazı kimseler, guruplar ve milletler, cüz-i ve nefs-i benlikleri ile kendilerinin dünyanın hakimi olduklarını zannediyorlar ise de çok yanılmaktadırlar. Geçici dünya varlıkları ile diğer insanları hükümleri altlarına almaya çalışarak yaptıkları zulümlerin bir aşama sonrası başlarına ne gibi çaresiz dertler açtıklarını anlayacaklardır. Bundan

kurtulmanın tek yolu (م) (mim) Hakikat-i Muhammed-i ve

(13) Hakikat-i ilâhiyye'nin hükümlerine uymakla mümkün olacağı kesindir. Bu âlem de Allah'ın indinde-yanında tek din başlangıçtan nihayete kadar (İslâm) dini'dir. Şunu ifade etmekte çok yararlı olacağı kanaatıyla belirtelim ki; bu dünya da semâvi dinler, diye çoğul bir oluşum yoktur bunlar sonradan sun-i olarak icad edilmiştir, başlangıçtan sona kadar sadece (İslâm) dini vardır, diğer dinler diye ifade edilenler (İslâm) dininin, (meratibi ilâhi) ilâhi mertebeleri olan yaşam seyr-i dirler.

İbrâhim dini, Musâ dini, İsâ dini, Muhammed dini, diye çoğul olarak semâvi dinler yok, ancak bu mertebelerin eğitimlerini veren çoğul olarak semâvi kitaplar vardır.

Ancak "İkra' " (13) (oku) kelimesiyle başlayıp (23) sene de nüzülü tamamlanan Kûr'ân-ı Kerîm ile diğer gönderilmiş eski bozulmuş semâvi kitaplar nesih edilmiş-kaldırılmış, sadece Hakikat-i ilâhiyye olan Kûr'ân-ı Kerîm, onun hakikati ve hadis-i şeriflerin hükümleri kalmıştır.

Böylece bütün semâvi kitapların aslî içerikleri Kûr'ân-ı Kerîm'in bünyesinde tekrar yenilenmiştir ve bu şekilde kıyamete kadar da hükmü sürecektir.

Bu gün ellerinde geçici olarak teknik maddî üstünlükleri bulunan (batı – batış) halinde (batılı - bâtıl) güçler istikbal ve ebedi geleceklerinden neler kaybettiklerini

bir şuur edip bilselerdi o zaman bu vahşi ve iki yüzlü davranışların da bulunmazlardı.

Evet gerçekten, İbrâhimiyyet, Museviyyet, İseviyyet ve Muhammediyyet vardır; ancak bunlar Kûr'a-ı Kerîm'in ifade ettiği vasıflar ve sınırları içerisinde olanlarıdır. Yoksa batının, batıl'ın, batanlar'ın hayali olarak kurguladığı şekilleriyle değildirler.

Biz yine yolumuza devam etmeye çalışalım. Antik – eski Arapça da, **(mim)** harfinin alfebe'de **(13)** üncü sırada yer aldığını ifade etmiştik, ancak, yeni modern alfebe dizilişinde **(24)** üncü sırada dır. Bu sayıyı kendi içinde toplarsak **(2+4=6)** eder ki; **(mim)** in **(13)** ün, altı cihetten zuhuru ifade etmektedir yani, ön, arka, sağ, sol, üst ve alttır. Zaten bunlardan başka cihette yoktur, yani bütün âlemler de Hakikat-i Muhammed-î nin zuhuru ve tecellisi vardır ve hüküm O nun'dur.**(24)** üncü sırada olmasının diğer bir ifadesi ise **(Cebrâil)** (a.s.) "Hazret-i Rasûlullah'a **(24)** bin sefer gelmesinin işaretidir, **(13)** üncü sıra da **(şin)** harfi vardır ki; müşahede dir, Mertebe-i Muhammed-î, ilk şartı ise şehadettir, yani **(eşhedü)** "ben şahidim ki; Allah birdir Muhammed (s.a.v.) o nun abd-ı ve Rasûlüdür. İşte gerçek şahadet İslâm'da dır. **(Yahova şahitliği)** diye bir şey söz konusu değildir.

Yine başka bir yöne doğru kanat açalım, bu da Kûr'ân-ı Kerîm de belirtilen harf sayıları üzerine dir.

(Zemahşeri) kaynağında belirtilen hesaplamalara göre, Kûr'ân-ı Kerîm de **(ا)** **elif** harfi **(48 822)** def'a

(ب) **be ba** harfi ise **(10 426)** def'a geçtiği tespit

edilmiştir. **(Elif)** harfinin sayı değerlerini toplarsak, iki adet **(12)** **(12)** elde edilir. **(be)** harfinin sayı değerlerini toplarsak **(13)** eder ki çok muhteşem bir sistem manzumesini görmüş oluruz.

Ayrıca yine dağınık olarak **(10 426)** def'a **(اب)**

(eb) "Baba – ced" geçmektedir. Bu mevzua kısmen daha önce de değinmiştik. Şimdi gelelim **(ا ل م)** "elif, lâm, mim," hesaplamalarına, yukarıda görüldüğü gibi.

(ا) (elif) Kûr'ân-ı kerîm'de (48 822) def'a geçmektedir.

(ل) (lâm) Kûr'ân-ı kerîm'de (31 522) def'a geçmektedir.

(م) (mim) Kûr'ân-ı kerîm'de (26 422) def'a geçmektedir.

Bu oluşumlar içerisinde Kûr'ân-ı Kerîm'de dağınık olarak en az (26 422) def'a da (ا ل م) elif, lâm, mim, geçmektedir. Bu hesaplamalara göre, (elif) (lâm) dan (17 300) def'a fazla. (mim) den, (22 400) def'a fazla, (be) den ise (38 396) def'a fazla çıkmaktadır. Bunların hepsi (13) te zuhur etmiş olmaktadır. Zaten başka türlü de düşünülemez, çünkü (13) e tamamiyle uyan yine kendisi olan (13) tür. Bunun dışında bir sistemin mutlak hakikati ve kemâliyle zuhura çıkması mümkün değildir.

Bunların hepsinin ayrı ayrı hikmetleri vardır, her bir harf bulunduğu yerdeki şahsiyeti itibariyle o yere bir kimlik ve mânâ vermektedir, eğer bunlar tek tek anlatılmaya kalkılsa ciltler dolusu izahlar gerekir bu ise kitabımızın hacmını çok aşar, biz bütün bu hakikatlere özet olarak dikkat çekmeğe ve böyle bir sahanın varlığını ifade etmeye çalışıyoruz. İnşallah ilgili araştırmacılar daha çok vakit ayırarak çok daha kapsamlı araştırmalar yapabilirler.

Kûr'ân-ı Kerîm'in (Cibril) lisânın dan Bâtından zâhire çıkarken lâfız da – söz de ilk kelimesi (Ikra') (96/1) ilk harfi ise (elif) tir. Daha evvelce de belirtildiği gibi (elif) 1 ve 13 tür. Hakikat-i Ahadiyyetten ki; o da 13 tür. Zuhuru Muhammediyye ye ki; o da 13 tür. Ve 13 te zuhur etmiş olmaktadır. Cebrâil getirmiştir ki; o da 13 tür. Hira da gelmiştir ki; o da 12 dir. Orada oluşan hadiseyi de 1 olarak ilâve edersek oda 13 olur. Mekân olarak zaten daha evvelce de bildirdiğimiz gibi, zaman, mekân, alet isimleri (mim) ile başladığından, Hira da bir mekânı ifade ettiğinden zaten 13 tür. Hal böyle olunca, 13 olan bir mekân da, 13 olan bir makamdan (Ahadiyyet) 13 olan bir makama, (Muhammed) (s.a.v.) 13 olan Cibrilden, 13 elif ile başlayan (Ikra') ile Hakikat-i İlâhiyyenin okunmağa başlanmasıdır. (Ikra') sayı

değeri **(303)** tür, sıfırı alırsak **(33)** kalır ki; bu da Mescid-i Nebevi'nin ilk yapıldığı direk sayısıdır. Vahyin o direkler altında tamamlanıp izah edileceği ve oradan âlemlere yayılacağı o zamandan habercisidir diyebiliriz. Ne müthiş bir uyumdur hayretler içinde kalmamak mümkün değildir.

Kaynak – makam (Ahad) iyyet **(13)** tür:
Geldiği mekân (Hira) **(13)** tür: kendi sayısı (12)
dir. O da Hakikat-i Muhammedi'dir.
Geldiği makam, (Muhammed) **(13)** tür:
Getiren (Cebrâil-Cibril) **(13)** tür:
Getirilenin ilk harfi, (elif) **(13)** tür:

O ilâhi ve muhteşem **(Vahy)** anın da beş adet **(13)** Toplanmış ki; her şeyin kaynağı olmuşlar dır. Sadece bu oluşum bile, **(13)** ün nasıl muhteşem, mükemmel ve ilâhi – uğurlu bir sistem olmasının nişanesi olarak yeter de artar bile. **(Bu hususta daha geniş bilgi "Vahy ve Cebrâil" isimli kitabımızda vardır dileyen oraya bakabilir.)**

Biz yine yolumuza devam edelim.

Daha evvelce de kısaca bahsettiğimiz gibi, lâfız'da yani, Kûr'ân-ı Kerîm-i okumaya başladığımız ilk harf **(13)** **(elif)** tir. Bu **(elif)** "**euzü.....**" başta kayıta yok sadece **ses**'te vardır, yani gözden gizli, akıl ve lisan'da aşikârdır. Böylece bir ve tek olan **(elif)** bâtında dır,okunmadığı zaman gizlidir. Bu da bir yere ait olmayıp bütün kitapta ve âlem de

mevcud olduğundandır. Yazılı kayıta ise **(ب)** **be ba** ilk

harftir, ve okunmasa bile zâhirde – görüntü de – müşahede'

de dir. Bâtın-î **(elif)** **(1)** **(13)** ten zâhir-î **(ب)** **be ba** ya

geçen Hakikat-i İlâhiyye **(be)** **(ba)** nın **(2)** Besmeleye dönüşmesiyle bütün ihtişamıyla, **(Bir)** in **(iki)** rahmân ve rahîm olarak harice çıkmaya başlamasıdır, diyebiliriz.

Daha evvelce de kısaca bahsettiğimiz gibi bütün

mânâ ve oluşumların kaynağı bu, **(أب)** **"Eb"** **(elif)** ile

(be) dir. Yâni ilmin, kitabın, zâhire çıkmasının'da atasıdır.

Bu ilmin gerçek İlâhi mânâ'da oluşması için hayal ve vehimden arınmış olunması lâzım gelmektedir. İşte bu temizlik- tahirlik ile "Kûr'ân-ı Keriym'e" **el** sürülür, yanî **zat-î** mertebesine intikâl ancak böylece mümkün olabilir.

Ayet'te "Tek'e ve Çift'e (89/3) and olsun" ifadesi geçer ki; bu hususta çok manidar dır.

Kûr'ân-ı keriym'i tutmak O nun hacmini – ağırlığını ele almak değil, zât-i hakikatlerini tutup bünyemize "nâzil – inzâl "etmek inişini temin etmek, Tenzîl-i Kûr'ân-ı, Tekvin-i Kûr'ân-a dönüştürmektir.

Kûr'ân-ı Keriym-i elimize alır tutarız fakat o bize daha henüz İlâhi mânâ da nüzûl etmemiştir. İlk şartı irfaniyyet ile, **(elif -1-13) ve (be 2)** hakikatlerinin anlayış ve idrakiyle "hayal ve vehim"den arınmış olarak okumaya başlamamız lâzım gelmektedir.

Bilindiği gibi Besmele-i Şerif, anahtar'dır. Bu anahtar-ı kullanan, gerçekte kulun lisânın dan Hakk'tır, ve ilk kapısı yine burada, zâhir de faaliyyet-e çıkmış, Ahadiyyet mertebesi itibariyle, **(elif – 1 – 13) (El Hamd')** dır, Ehadiyyet mertebesinin (Tatiha) Sûresi Fettah ismi şerifi ile fethine ve açılımlarına başlanmasıdır.

Bilindiği gibi (Fatiha – hamd Sûresi) Ümm'ül kitaptır. Kitabın anası'dır. Kayıta olmayan **Elif** ve kayıta olan **be** ise **"eb"** Atası yani Ahadiyyet-i itibariyle ilmin ceddî'dir. diyebiliriz.

Fatiha-ı Şerife olan Ümm'ül kitab-ı kaynak olarak kabul edersek, bu haliyle de, Kûr'ân-ı Keriym'in ilk harfi yine **(elif 1 – 13)** olmuş olur ki; bu elifle ve bu elifte gizli olan Hakikat-i İlâhiyye tahsiline bu yoldan başlanmış olacaktır.

Daha evvelce (Kelime-i Tevhid) isimli kitabımızda da kısaca belirtmiş olduğumuz gibi, Kûr'ân-ı Keriym'de "Huruf-u Mukattaa) denilen bazı harfler vardır, onların ilki (Bakara) Sûresinin başındaki **(ا ل م)** "elif, lâm, mim" harfleri'dir.

Bununla birlikte sekiz Sûre'nin başında bu harfler vardır. Toplu olarak sayarsak Huruf-u Mukatta'alar da **(17)** adet (mim) **(13)** adet (elif) **(13)** adet (lâm) vardır.

(17) den islâmın Hakikat-i olan dört mertebeyi (şeriat, tarikat, hakikat, marifet-)i çıkarırsak geriye (13) kalır ki; böylece hem toplu halde (13) adet (ا ل م) (elif, lâm, mim) oluşmuş olur. Ve hem de ayrı, ayrı, (13) adet elif, (13) adet lâm, (13) adet'te mim, in varlığını anlamış oluruz.

Daha evvelce Kûr'ân-ı Keriym'de geçen tüm sayılarını vermiştik. Buradakiler Hurufu Mukattaalar da geçenlerdir. Kısaca bakarsak.

(ا) Elif "Ahadiyyet"

(ل) Lâm "Lâhut"

(م) Mim " Hakikat-i Muhammedi'dir, ki aslî

olarak (13) def'a tekrar edilmiştir. (ا ل م) elif, lâm, mim' in bâtinen diğer ismi, bütün âlemleri ifade eden (İnsân-ı kâmil'in bir ismi ve ayrıca zâhiren de bütün âlemlerin koordinatları-işaretleri'dir.

Tefsir âlimleri hurufu Mukattaa'lar için bir çok şeyler söylemişlerdir. En isabetlisi ve kabul görmüşü, (bunlar Allah ile rasûlû arasında şifredir,) anlayışı olmuştur. Bizde zaten bu şifrelerin bazı yönlerini arayıp, anlayıp, anlatmaya gayret ediyoruz.

Bakara Sûresinin birinci Âyeti, (ا ل م) elif, lâm, mim, hakkın da ehlûllah ise İnsân-ı kâmilin bir ismidir, demişlerdir ki bu da çok doğrudur. Âyet-i kerîyme'nin devamı'da o nu ifade etmektedir. (Zalikel kitabe lâ raybe fihi) işte bu kitapta yani (ا ل م) elif, lâm, mim, in kitabında, yani İnsân-ı Kâmil kitabın da hiç şüphe yoktur, demektir.

Başka yazılarımızda da kısaca belirttiğimiz gibi Kûr'ân-ı Keriym bir dir ve dört faaliyet yönü vardır.Birinci' si, elimizde bulunan "Mushaf-ı Şerif" (Kûr'ân-ı Tenzili) dir.

İkinci'si, **(Kûr'ân-ı Fiili)** olan bütün "âlemler"dir. Üçüncüsü

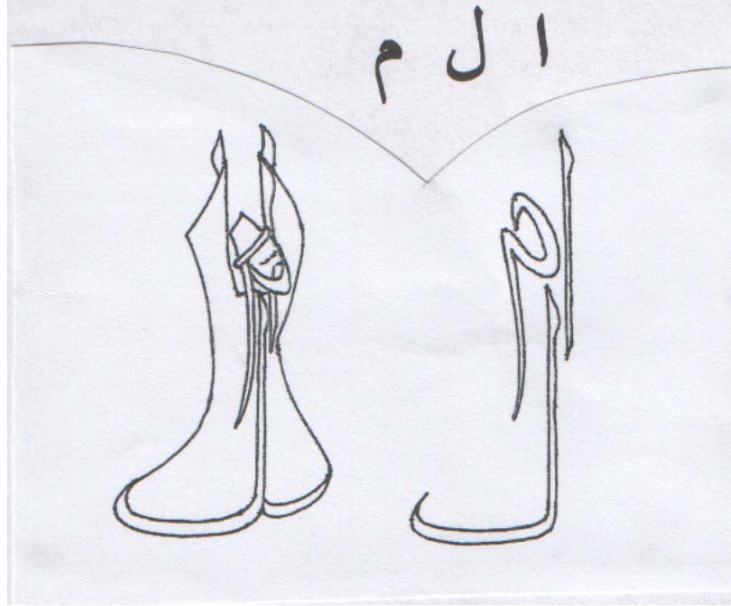
(ا ل م) (*Elif, Lâm, Mim*) kitabı'dır. Dördüncü'sü ise

(Kûr'ân-ı natık) "Konuşan ve gezen Kûr'ân" olan, İnsân-ı Kâmil'dir. Bu İnsân ise kendisine (Kûr'ân-ı Tenzili) indirilmiş olan Kûr'ân-ın öz kardeşidir, ve o na indirilmiştir. Ondan da diğer beşer insân lara indirilmiştir. Genl ismi Hakikat-i Muhammediyye, özel ilk zuhur yeri Hz. Âdem, ve en kemalli zuhur yeri ise Hz. Muhammed (s.a.v.) efendimizdir. O nun Bâtınî varisleri de bu hakikatleri idrak eden zuhur mahalleri'dir.

İnsân-ı Kâmil bâtinen **(ا ل م)** (*elif, lâm, mim*) harflerinde gizlendiği gibi, zâhiren de gizlenmiştir.

Bâtinen **(ا ل م)** (*elif, lâm, mim*) sembollerinden İnsân-ı

Kâmil-i tanıyıp bulmak oldukça zor iken, zâhiren görüntüde bulmak daha kolaydır. Şöyle ki; şekilde görüldüğü gibi

Elif asıldır, lâm'ın yanı na gelip birleşince gövde hasıl olur, yukarıdan ikiye ayrılması **(yedeyn)** "iki el" aşağıdan ikiye ayrılması, **(kademeyn)** "iki ayaktır".

Daha sonra **(Mim-i Muhammediyye)** omuzlar üzerine geldiğinde **(reisün)** "baş" olmakta ve (ا ل م)
(elif, lâm, mim) de zahiren gizli olan **(İnsân-ı Kâmil)** böylece zâhiren de aşikâr olmaktadır.

İşte bu kitap (İnsân-ı Kâmil) âlemin özü ve hülâsasıdır. Âdem den (a.s.) Havva'nın zuhuru gibi (elif'ten) de İnsân'ın mânen zuhuru böyle olmaktadır.

Ey hakikat ilmine talib olmak isteyen kardeşim. Allah'a ulaşmanın tek ve en kısa yolu senin kendinden geçmektedir. Çaresi; kendini ve hakikatini idrak etmendir.

Aksi halde bir çok sevap kazanarak Cennet ehli olabilirsin, ama; (Allah ehli)"**Ehlullah**"olamassın.Cennet ise sadece senin beşeri duygularına hitab eder, duygularının hissiyatı kesildiği anda Cennet hiçbir şey ifade etmeyecektir.

Ancak söylemek istediklerimiz yanlış anlaşılmasın cehenneme göre tabi-i ki Cennet daha güzeldir.(Aslın da bu dahi göreceli) dir. (değişkendir.) Cennet nefsimize beş duygumuza hitab eder, duyguları olmayan bir varlık için Cennet hiçbir şey ifade etmez.

Hakk'a yönelmek isteyen Cennet taliplisi değil Hakk taliplisi olmalıdır. Cennet'e iyi amel ve sevapla gidilir, Hakk'a ise iyi amel sevap ve ayrıca irfaniyyet ile gidilir. Arada büyük fark vardır. Cenâb-ı hakk Cennet talebinde olanlara, Cennet yolunu, Hakk talebinde olanlara da kendi yolunu açsın amin.

Söz buraya gelmişken Yunus Emre'nin şu iki kısa dörtlüğüne de bir göz atalım. Gerçekten bütün mânâlar elif' te vardır, bunları idrak ederek okumak elif'i bilmektir yoksa sadece lisânen **(elif)** demek, **elif** demek değildir.

***Dört kitabın mânâsın,
Bellidir bir elif'te,
Sen elifi bilmezsen.
Bu nice okumaktır.***

Gerçekten de dört kitabın mânâsı bir elifte gizlenmiştir. Elif tanınmadığı sürece diğer harflerin’de mânâlarının kolay, kolay tanınamayacağı aşikârdır, çünkü diğer harflere kimlik ve şahsiyet veren Elif’tir.

**Elif okuduk ötürü,
Pazar ettik götürü,
Yaradılanı sev,
Yaradan dan ötürü.**

Bu kısa dörtlüğü mevzuumuzla ilgisi bakımından özetle izah etmeye çalışalım.

Elif okuduk ötürü.

“Ötüre” Arap alfabesinde bir (hareke) işarettir. Harfin üstüne konur, ve (و) “vav” harfine benzer, üstüne konduğu harfi sesli harf olarak, (u-ü) sesleriyle okutur. O zaman (ء) (elif) harfi (u) diye okunur ve Ahadiyyet’te’ki; Ulûhiyyet-i ifade eder ki; (13) tür. Ayrıca elif’in üstünde ki, ötre, nokta makamında dır ki; böylece yine (13) tür.

Elif’i ötüreli okuduğumuz zaman, Ulûhiyyet-i kast etmiş oluruz demektir.

Pazar ettik götürü.

Yani bütün âlemde (ء) (elif) in (13) her mertebeden zuhur ve tecellisini müşahade eden (irfan ehli) varlığın bütün fertlerinde bu hakikati idrak ettiğinden hiç bir şeyi gayrı görmeyip bu âlemi olduğu gibi tümüyle kabul eder ki; bu da götürü kabul hükmündedir.

Nefs-i varlığını verip karşılığında götürü olarak bütün âlemi kazanmaktır. Bilindiği gibi bir mal alınıp satılırken taneyle veya kiloyla hesaplanır, veya götürü hükmüyle ne varsa bir fiyat tespit edilerek tek tek ölçülüp hesaplanmaz, tamamı üzerinden götürü olarak toptan tek fiyat ile pazarlık tamamlanmış olur.

İşte Ehlullah, **(irfan ehli)** âlemin hakikatini bildiğinden mânâvî alış verişini götürü olarak tümü **(13)** üzerinden yapar, ayrı gayrı olarak dışarıda bir şey bırakmaz.

Yaradılanı sev.

Burada Yaradılardan kasıt, zuhur'da olandır, yani, (zuhur'da olanı sev) (zuhur edenden ötürü) (yaradandan ötürü) demek istenmiştir.

Özetlemeğe çalıştığımız bu kısa dörtlükte büyük bir irfaniyet gizlidir.

Muhyiddin'i Arabi (*Sübhanellezi ezharel eşyae ve hüve aynühü*) yani "Onu tenzih ederiz ki; eşyayı zuhura getirdi ve onun aynıdır." Diyerek, bu mânâ da açık olarak ifade de bulunmuştur.

Diğer ifadeyle bütün sayılar ve harfler elif'in aynıdır.

*
* *

Söz buraya gelmişken, İsmâil Hakk-ı Bursevinin (Kitabu'n-netice) isimli kitabının birinci cildi sayfa (170-171) den ilgisi bakımından sadeleştirerek birkaç satırı da ruhaniyetlerinden feyz umarak aktarmayı uygun buldum.

Yazıda: Cümle; elif'e, elif de, noktaya bağlıdır.

Hiçbir Sûre yoktur ki; onda kelimeler olmasın.

Ve hiçbir kelime yoktur ki; onda harfler olmasın.

Ve hiçbir harf yoktur ki; onun hakikat-i elif'e dönük olmasın.

Ve hiçbir elif yoktur ki: onda nokta olmasın.

Elifte; nokta gayb'da olduğundan his gözüyle bakanlar ancak elif'i gördüler.

Kelime-i Tevhid'te nokta olmaması sırf nokta olduğundandır. Zira Tevhid, vahdet-i isbattır, vahdet ise ayn-ı noktadır ve Muhammad (s.a.v.) vahdetin tam kemalli zuhur mahallidir. Ve O nun ikincisi ve mertebesinde müşterek olanı yoktur.

Âlem de devr eden Ahadiyyet "elif-i" (vücüb – vacib) Vahidiyyet "mim-i" (imkân'dır.) Ve bu mim O elif-in

aynasıdır. Ve sûret-i âlem-e sûret-i Âdem kaynak olmuş ve sûret-i Âdemiyyenin dahi en kemalli sûret-i, sûret-i Muhammediyye'den istifade etmesiyle olup, imkân "mim-i" ile Ahadiyyet "elif'i" ni (cem) etmiş-toplamıştır ki; biri cem-i biri fark-ı ve biri zahiri ve biri mazharı yani zuhur yeridir.

Bu mânâdandır ki; İnsân-ı kâmil cem'ül cem ehlidir ve O nun hicabı – perdesi yine kendisidir. Ve bir şey ki; kendi kendine hicap – perde olmaz. İşte Hakk'a ve İnsân-ı Kâmile göre hicap – perde yoktur. Zira Hakk'ın İnsân-ı Kâmile iltifatı vardır. Ve nâkıs – noksana göre hicap – perde vardır zira a'ma'sı – hakikat-i kendisine münkeşif olmamış – açılmamıştır.

*
* * *

Yeri gelmişken şurada bir şeye daha dikkat çekmek İsterim, bir harf olarak bildiğimiz (ا) elif'in aslı **(E-L-F)** harflerinden meydana gelmektedir.

(Elif,) tanışmak, kaynaşmak, sevmek, cana yakın olmak, dostlukta bulunmak, anlamlarına gelen "ülfet" etmek demektir. Görüldüğü gibi bünyesinde (ا) **(elif)** (ل) **(lâm)**

(ف) (fe) harfleri vardır. Başta bulunan **(elif – lâm)**

hakikatinin **(ف) (fe)** "**feyekünü**" ile hemen zuhura çıkıp kolay anlaşılabilmesine vesile olacağı ümidiyle demektir.

Yine elifte var olan ikinci harfin, yani **(ل) (lâm)** ın içinde

söylenişte **(م) (mim)** de vardır o halde **elif**'in içinde açıkça

(ا) (elif) **(ل) (lâm)** **(م) (mim)** i şüphesiz olarak görmekteyiz. Yani **(elif)** aynı zamanda bu yolla da eşittir, **(م ل ا) (elif-lâm-mim)** dir sonda ki **(ف) (fe)** ise bu hakikatlerin **(kün) (ol)** emriyle faliyyete geçip **(feyekünü)**

hemen olmasıdır, bir şeye ol deyen Cenâb-ı Hakk için o şeyin olmaması mümkün değildir, ancak bizler bu oluşumların farkın da olmadığıımız sürece oluşan hakikatlerden gaflette olduğumuzdan onları olmamış zannediyoruz halbuki onlar olmuşlardır ve bizleri seyretmektedirler.

(Maşuk yüzün tutmuş sana sen bakarsın öte yana) dendiği gibi. Bizler de ötelere baktığımız sürece bu hakikatleri görmemiz mümkün olmayacaktır.

Arabî alfebede (ل) (lâmelif) diye tabir edilen bir sembol harf vardır ki; **(elif lâm)** ın sondan başa söylenişidir. Alfebenin **28** inci sondan ikinci sonharf (ي) (**ye**) den sonra sondan birinci harftir. (ا) (**elif**) ile başlayan Hakikat-i İlâhiyye tenezzülâtı yine bir (ا) (**elif**) ile kemâle erip aslına ulaşmasıdır.

Küçük asıl Ebced hesabıyla elif (**1**) lâm (**30**) sayı değerindedir. (**1**) i (**30**) un önüne koyarsak (**130**) eder sıfırı alırsak (**13**) kalır ki; bu şekliyle **(elif lâm) (13)** ü beraber yüklenmişlerdir, ve bu ağırlığı bütün haşmetiyle **(meratib-i ilâhi) "ilâhi mertebeler"** olarak mertebe mertebe her bir Peygamber hazarâtın da zuhura getirmişlerdir.

Bu (**28**) inci mertebe ki; O da Kûr'ân da bahsedilen (**28**) inci Peygamber olan **(zuhuru Muhammed-î)** dir.

(29) uncu son sırada olan (ي) (**ye**) harfi ise **yakiyn ehli** olan ve bütün bu hakikatleri tasdik eden gerçek mânâ da ki; varisi nebi ümmet-i Muhammed-î ler dir. (ي) (**ye**) harfinin (**4**) ebced hesabından (**3**) ü **(10+10+11=31)** olur ki; tersi zaten (**13**) tür. Yani bunlar (**13**) hakikatine **(hamil)** müşahede ile taşıyanlardır.

(ي) (ye) harfinin büyük ebced hesabı ile sayısal değeri ise (**475**) tir. İslâmın simgesi olan **(kare) (4)** ü çıkarırsak, geriye **(575-4=571)** kalır ki; ne büyük bir

gerçektir. Bilindiği gibi **(571)** Hz. Peygamberin doğum yılıdır ve **(5+7+1=13)** tür. İşte bu **(ﻱ) (ye)** “yakıyn” sembol harfinin zuhur yerleri, yaşadıkları devirlerinin en kemâllileri’ dir’ ler. Adeta efendimiz (s.v.s.) min *(biz son gelen ilkleriz)* sözünün alfebede ki; zuhur yerlerini de bildirmesi gibidir.

(ﻱ) (ye) son harftir, fakat bütün ilâhi mertebeleri bünyesinde toplu olarak muhafaza etmektedir. Alfebe de iki harfin altında nokta vardır, biri her zaman **(ﺏ) be ba** nin diğeri ise, zaman zaman **(ﻱ) (ye)** nin altıdır. Be nin altında ki; nokta **(Ahadiyyet’ül zat)** noktası, zaman, zaman kullanılan **(ﻱ) (ye)** nin altında ki, iki noktadan biri **(beşeri benlik, diğeri ise İlâhi benlik)** noktaları’dır.

Evet **(ﺍﻝ)(elif, lâm)** ile başlayan Vahidiyyet’ in’den Ulûhiyyet’i ne olan ilâhi tecelli, yine bir **(ﺍﻝ) (elif, lâm)** ile ancak bu sefer tersinden **(ﻻ) (lâm,elif)** yani yine **(13)** olarak aynı yollardan geçerek, **(ef’âl’inden,Ulûhiyyet-ine, oradan Ahadiyyet-ine)** “*Mi’râc*”a doğru kanat çırpmağa başlamasıdır. Nasıl ki, **(ﺍﻝﻡ) (elif, lâm, mim)** den evvelce belirtildiği gibi İnsân’ın zâhir bâtin kemâli ortaya çıktığı gibi, **(ﻻ) (lâm,elif)** üzerine de bir **(ﻡ) (mim)** i Muhammed-i **(reisün)** “başını” koyduğumuz da aynı kemâli orada da görmüş ve bulmuş olmaktadır. Aşağıdaki çizim de olduğu gibi başlangıçta İnsân, nihayette yine insândır.

İşte (ل) (ا) (elif ile lâm) ın (13) ün İlâhi beraberliği eliften lâm'a olarak zuhura başlamakta, bütün mertebelerde, o mertebelerin hakikatine bürünerek hayat sahnesine (13) çıkmakta ve yine en sonun da aynı (ل) (ا) (elif) (lâm), (لا) (lâm) (elif) olarak (lâm) dan (elif) e doğru kendi aslına ulaşmaktadır. (ل) (ا) (elif)(lâm) da ki; kimlikler bellidir, fakat (لا) (lâm) (elif) te ki; kimlikler belli değildir, bulunduğu mertebeye göre bazen, (elif),, (lâm),, olur. Bazen da; (lâm),, (elif),, olur, şöyle ki; (لا) lâm elifin yukarıdan sağ ucundan aşağı doğru inersek orası(elif) oradan yukarıya doğru çıktığımız yer ise, (lâm) olur. O zaman, (elif-lâm) şeklinde okunur. Eğer sol üst uçtan aşağı doğru inersek o zaman orası (lâm) olur. Oradan tekrar yukarıya doğru çıktığımız da da, orası (elif) olur ki; böylece

(lâm-elif) diye okunur. Böylece: **(لَا) (lâm-elif)** hem **(elif-lâm)** hem de **(lâm-elif)** tir. Bu yüzden bütün tecelli-i ilâhiye, ister tenzil-iniş yönüyle, ister uruc-yükseliş yönüyle olsun hepsine câmidir.

Bu bir hakikat-i İlâhiyye ve **(elif ile lâm)** in sarmaş dolaş ezeli hubbiyyet-muhabbet-i bitmez tükenmez aşk-ı ilâhisidir ki; her zerre de, o zerrenin mertebesinde rakıdır.

Bazen, **(lâm,) (elif)e** ayna olur, bazen, **(elif,) (lâm)a** ayna olur.

Kûr'ân-ı Kerîm Enfal Sûresi (8/17) Ayetinde:

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

(Vema rameyte iz rameyte velâkinnellahe rama)

Meal:

"Attığın zaman sen atmadın ancak Allah attı.)"

İlâhi sözünde, **(elif,) (lâm)** in aynası olmuştur ki;

(elif,lâm) dır. **(لَا) (ا)**

(Men reâni fekad reel Hakk)

(Beni gören ancak Hakk'ı görmüş olur)

Hadîs-i kûdsîsin de ise **(lâm,) (elif)** in aynası olmuştur ki;

(lâm,elif) tir. **(لَا)**

Bu çok mühim irfaniyyet hakikatine nazar eyle ve diğer yaşantıları da böylece kıyas eyle. Bu ilâhi muhabbet her an âlem de yenilenerek yaşanmaktadır.

Söz buraya gelmişken bir şeye daha dikkat çekmeye çalışalım.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (LÂ ÎLÂHE ÎLLELLAH)

Bilindiği gibi **(KELİME-İ TEVHİD')**in ilk harfi bu

(لَا) (lâ) (lâm-elif) tir, ve tek harf olarak az uzatılarak

(lâ) diye okunur aslı ise (lâm ve elif) tir, (lââ) diye elif uzatma işareti olarak okunduğunda, nehiy etme yok etme-kaldırma mânâsınadır. Aslında (لَا) (lâm-elif) in varlığında

kaldırılacak bir şey yoktur ve yerli yerindedir. Bizler hayal ve vehmimizde aslı olmayan bazı varlıklar icad ettiğimizden ve bu varlıklara birer hayalî vücut verdiğimizden, (lâm-elif) in hakikatini perdeleyip onu (لَا) (lâ) yokluk zannediyoruz ve çalışmalarımıza bu anlayışla başlıyoruz ki; seyr-i sülûk'un sonlarına doğru (Allah) (c.c.) lâfzının (لَا) (lâ) (elif) (lâm)

ı na ulaştığımızda idrak ediyoruz ki; baştaki (لَا) (lâ)

aslında (lâm-elif) imiş ve bütün İlâhi hakikatler yukarıda belirtildiği gibi şeksiz şüphesiz zaten onun bünyesinde mevcut imiş.

Kelime-i Tevhid'te (لَا) (lâ) yok (lâm-elif) varmış

(lâ) ise bizim **heva** ve **heves**'imiz, ve tevhid-i hakiki'den cehlimiz imiş. Aslında; (lâ) olan, yok olan, bizmişiz, bizim hevamız imiş. Kelime-i tevhid-in nehiy bölümü dahi ispat imiş, İki yönü de ispat, ispat imiş, nehiy ve ispat değilmiş.

Daha daha aslında ispatlanacak da, bir şey yok imiş çünkü ispatlama **ikilik gerektirir**, iki **yok**'ki ispatlama gereksin.

Meseleye bir başka yönüyle de bakmağa çalışalım.

Kelime-i Tevhid' in içinde iki adet (لَا) (lâm-elif) vardır, biri

baştaki diğeri de **illâ** nın (lâm-elif) i dir. Birinci (lâm-elif) te ki; zâhiren (lâ) nehiy yokluk ifadesi, Bâtınî mânâ da (lâm) (elif) in içinde yani birlikte olduğu (lâm) yani Ulûhiyyet mertebesi ayrı bir mertebe olarak yoktur ve sadece (elif) **Ahadiyyet** mertebesi vardır, demektir. (lâm)- (elif) in sadece zuhur ve görüntü mahallidir. Nehiy edilen budur, aksi halde âlem de hakk'ın vücudundan başka bir vücut varmış, olur ki; bu da muhal-olmayacak bir iştir.

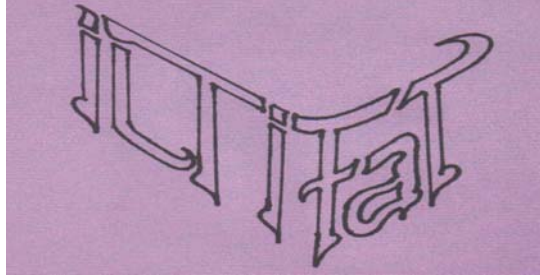
İkinci, **illâ** nın **(lâm-elif)** i ne gelince, "illâ" **(ancak)** istisnâ'dır. Yani müstesnâ , ayrıcalık-hususîlik'tir. "İllâ"nın kendi bünyesinde, yani sadece onu ayrı olarak ele aldığımızda ancak vardır ama o da **(lâm-elif)** in içinde olan **(elif)** in Mânâsında **(lâm)** in sûretinde olandır, Şekliyle anlayabiliriz.

Bilindiği gibi kelime-i tevhid-in Arapça yazılış şekli ile harflerini saydığımız zaman **(12)** dir, ancak başta ki, **(ل)** **(lâm-elif)** iki olarak saydığımız zaman ise **(13)** on üç olur ki; zaten kendisinin geçek aslı da odur.

Bu hususta daha geniş bilgi "Kelime-i Tevhid" isimli kitabımızda bulabilirsiniz.

Bu hususla ilgili meydana gelen bir tecelliyi de belirtmeden geçekiyeyeceğim.

Bu bölümleri yazmağa çalıştığım (31 ağustos 2006) günü perşembeyi cum'a ya bağlayan gece rû'ya âleminde mânâdan **(Nusret babam)** vasıtasıyla bir sahife iletildi üzerinde bir yazı hattı vardı, okumağa çalıştım ve şöyle demek istendiğini anladım. Hatırımda kaldığı kadarıyla hat şöyle idi.

Fazla dikkate gerek kalmadan dahi bunun bir kelime ve mânâsının da açık olarak **(İLTİFAT)** olduğu anlaşılmaktadır. İrfan ehli bu hattan bir çok mânâlar çıkarabilir, ancak biz fazla uzatmamak için çok açık olan bazı yönlerini ifade etmeye çalışacağız.

Görüldüğü gibi kelimenin başında mevzuumuza konu

olan, soldan okunursa (ل) (ا) (elif) (lâm) sağdan okunursa (lâm-elif) vardır. Ve üstte uzun hatta iki tane (te) harfi bütün varlığı kaplamış, Tevhid-i hakikidir. Toplu olarak (İLTİFAT) kelimesi ise yapılan işlere mânâ âleminden (iltifat) edildiği ve bâtın âleminden tasdik gördüğüdür.

Gün (31) tersi (13) tür. Ay oğustos'tur, ve sıcaktır, yani aşk ve muhabbettir. Sene (2006) yani toplarsak (8) dir, ve ayda (8) dir. Bunlar da (8) cennettir. Perşembeyi cum'aya, "fenafillâh" yani cem'e başlayan gecedir. Cum'a yeni ayın biridir. Cem hali bakabillâh ve tevhid'in birliği'dir. **Nusret** babam vasıtasıyla gelmesi, (**Nasrunminallah**) (Allahtan yardım,) yani zât-î tecelli yardımudur, diyebiliriz.

Tabii ki; bu hususlar ilgilenmeyen kimseleri ilgilendirmez, indi ve şahsidir, faydalanmak isteyenlere de mâni olunmaz bu da onların şahsi hürriyetleridir ki, buda gerçek insan haklarıdır, ve Hakk'ın tanıdığı haktır.

Ey irfan ehli olmaya gayret eden kardeşim iyi bilki bu anlatılanların hepsi sensin, ve bunlar sende mevcuttur, ancak bâtının da kapalı kapılarının ardında kalmıştır, vakit geçirmeden o kapıları,Ümmül kitab'a yani ana'ya yani Fatiha ya sığınıp oradan yardım almaya çalışarak. **Fatih** ve **Fettah** isimleriyle açmağa çalış, çalış ki; aslına ulaşasın yoksa bu âlemden ilâhi hazineni alamadan gider iflâs etmiş olursun.

Belki bunları biraz hayal biraz vehim ve gereksiz sanabilirsin. Ancak unutma ki her şey evvelâ hayal ile başlar, mühim olan ebedi hayata götürecek hayale doğru gitmek gerektiğini bilmemiz lâzım gelmektedir. Aksi halde hüsrân olan sonu gelmez beşeri hayellerimizin içinde ömrümüzü eritip gideriz ve farkında bile olmadan bu muhteşem dünyadan, (**Hazret'i şehadet**) ten ve (13) hakikatinden hiç haberimiz olmaz.

İşte o zaman gerçekten bizlere çok yazık olmuş olur. Cenâb-ı Hakk cümlemizi gafletten koruyarak kendini tanıyan kimselerden eylesin.

Buraya kadar olabildiğince (**Elif**) in ve (13) ün bazı özelliklerini, özetle izah etmeye gayret ettik, ancak böyle

birkaç kelime ve sayfayla **(Elif)** in sonsuz hakikatinin aslını anlatmak mümkün değildir, ancak bir fikir vermesi yönünden yararlı olacağı düşüncesindeyiz. Yeri geldiçe başka başka yönlerine de değineceğiz inşallah.

Şimdi; sırası ile mertebeleri itibariyle **(elif)** ve **(13)** ün hakikatlerini İnsân ve Peygamberlerle olan bağlantıları yönüyle araştırmağa çalışalım.

Gayret bizden muvaffakiyyet Haktan'dır.

İKİNCİ BÖLÜM:

İNSÂN VE (13) "ON ÜÇ" ün bazı bağlantıları:

Elif ve **(13)** hakkında özet bilgileri gördükten sonra tekrar yavaş yavaş yolumuza devam etmeye çalışalım.

Bütün âlemlerde zâhir bâtın var olan ilâhi hakikatlerin anlaşılabilmesi için şuur ve idrak sahibi bir varlığın olması aşikâdır.

Bu âlemler halkedildi ancak halkıyyet-i şuur edecek müstakil iradeli ve şuurlu bir varlık olmadığından, bu âlemlerin var veya yok olması müsavî idi. İşte bu varlığı idrak edecek bir varlığa ihtiyaç vardı, şartlar oluştu o varlığın zuhur vakti geldi ve halkediliş programı uygulanmaya kondu ve ilk haberi, **İnsân Sûresi (76/1) Âyet-i** nde verildi ve bu varlığın ismi **(üns)** yakınlıktan gelen **(insân)** dı.

Bu haber Ahadiyyet'in (13) ü nün Hz. Şehadette (13) olarak zuhura çıkmaya başlayacağı idi. İlgi dolayısıy la **(6)** peygamber isimli kitabımızın **(Âdem)** (a.s.) bahsinden birkaç satır alarak yolumuza devam etmeye çalışalım.

Daha evvelce de bahsedildiği gibi, bu âlemlerde ki yaşam genel ve özel olarak ikiye ayrılmaktadır. Genel olanı toplu bakış, özel olanı ise ferdi bakıştır. **İrfâniyyet** genel den özele-özelden genele geçişi idrâk ve her ikisini bir arada yaşayabilmektir.

İşte bizlere gerçekten lâzım olan bu iki yönlü yaşam idrâkidir ki; "cüz'de kü'l'ü" "kü'l de cüz'ü" yani (parça da bütünü ve bütünde parça yı) idrak etmektir. Çünkü cüz külden ve külden de cüz'den ayrı değildir.

İnsân ismi ile ifade edilen vücûd heykelleri bir bütün olduğu halde, cüzleri yani sayılamayacak kadar çok parçaları-höcreleri vardır. Her bir parça – höcre kendi bünyesi içerisinde ayrı bir âlem olduğu halde külden de; yani, vücûd heykellerinden de ayrı bir varlığa sahip değildirler. Böylece vücûd heykellerini bu iki özelliği ile tanıyıp öylece değerlendirmek gerekmektedir.

Bu âlemler dahi a'ma iyyette -a'dem de- yoklukla gizli iken Ahadiyyetine tenezzül ederek Zât-ı mutlağın kendi dileği ile, aynı zamanda Hakikat-i İnsâniyye olan mertebe-i vâhidiyyet-i ne oradan Ulûhiyyet-i ne oradan Rahmâniyyet-i ne oradan rububiyyet-i ne ve oradan da Melikiyyet-i ne tenezzülü ile bütün isim ve sıfatlarının özelliklerini ve mânâları nı Hz. Şehâdette birey varlıklar olarak zuhura getirip faaliyet sahasına yaydı ve zıt isimleri nin faaliyetleri ile de hayat her mertebesi itibariyle yaşanmağa başlanmış oldu.

(bu hususta daha geniş bilgi **Vâh'y** ve **Cebrâil** isimli kitabımız da vardır tekrar etmedik.)

Zât-ı mutlak isim ve sıfatları ile bu âlemler de bütünüyle faaliyet-e geçtikten sonra bütün bunları idrâk ederek **seyr** ve **müşahede** edecek bir zuhuru ortaya çıkarmaya sıra gelmişti, eğer "bir değer bilinmez ise o değer yok hükmünde dir." Var olan bu varlıkların gerçekten var olunmuşluk hükmüyle değerlendirebilinmeleri lâzım gelmekteydi.

İşte bu değerlendirmeyi yapacak zuhurun a'dem den-izâfi yokluktan, varlığa çıkma sı gerekiyor idi ki o da **Âdem** ismi ile ifade edilen ve haber verilen ilâhi zuhur mahalli idi.

Bu husus kendisi hakkında, Kûr'ân-ı Kerîm de müstakil bir Sûre indirilen ve ismi **İnsân** Sûresi olan (76/1) Âyetinde ifade edilen, mânâ ile ilk def'a beyan edilip haber verilmiştir. Sûre no=su (76) dır. (7+6=13) tür, ve (1) inci Âyettir. Ne büyük bir uyum ve gerçektir ki; **İnsân** (Sûret-i) bir (**İlâhi Sûre**) ile (13) hakikati üzere ve (1) büyük **Âyet** "işaret" ile ifade edilmiştir.

İşte ilk def'a **İnsân** ismi ile ifade edilen bu ilâhi zuhur mahallinin de (2) ayrı özelliği vardır.

Birincisi: Bütün âlemleri bünyesinde toplayan Vâhidiyyet mertebesinin aldığı isim "**İnsân-ı kâmil**" mertebesi, diğer ifadeyle de "**Hakikat-i Muhammediyye**"dir.

İkincisi: ise birey olarak varlığını sürdüren "**Hazret-i Muhammed**" ilk zuhur mahallinin ismi **Âdem** dir. Sırasıyla gelen bütün **Nebi** ve **Rasûl** lerin her birerleri kendi

mertebeleri itibariyle almış oldukları isimleri **"Hakikat-i muhammediyye"**nin o mertebe de ki isimleridir. En büyük ismi ise, **"ismi a'zam"** âlem-i şهادette **"Hazret-i Muhammed"** dir.

Ayrıca aslı **Âdem**, olan ve ne kadar (erkek) ismi varsa o kadar değişik isim alan, ve ne kadar **"Havvâ"** (hanım) ismi varsa o kadar değişik isim alabilen zuhurlardır. Ne var **âlem** de o var **Âdem** de hükmüyle; **"külli-i İnsân-ı Kâmil"** de ne varsa **"cüz-i İnsân"** da da o vardır. Aralarındaki fark ise istidat ve kabiliyetlerinin zuhurları kadar olmalarıdır. Bir tane buğdayı tanıyanın harmanı tanıması zor değildir.

İşte bizler de bu hakikatleri kimliğimizde idrâk ettiğimizde gerçeğimiz olan **"Hakikat-i İnsâniyye"**mize ulaşmamız zor olmayacaktır, çünkü varlığımızda hepsi bütün mertebeleri ile mevcuttur, ancak **a'dem** de (bâtında) dır, **Âdem** liğе (zâhire) çıkması çalışmamıza ve gayretimize bağlıdır.

Kim ki; bu hakikatleri kendi bünyesinde kuvveden fiile çıkarabildi o kendi hakikati ne yani, Hakk'ın hakikatine ulaştı. Kim ki; gaflette kaldı bunlardan habersiz yaşadı ebedi ayrılığa düşmüş oldu demektir. Çünkü, (*nefs-i ni bilen rabb'ı ni bilir*) denmiştir. Rabb'ı bilme nefsini bilmeye bağlıdır. Çünkü, kişilik nefs'leri de Rabb'a bağlıdır ve kendisinin aslıdır. Bunun tersi ise, nefs'i ni tanımamak; Rabb'ı ni tanımamaktır.

Bize düşen **cüz** de mevcut olan **küll-e** ulaşabilmektir. İşte kemâlât külliyyet ve cüz' iyyet mertebelerini birlikte muhafaza ederek ikisini de kendi bünyesinde tevhid ederek-birleştirerek yaşamaktır ki; gerçek kemâlât budur.

Bu kemâlâtın zuhur ismi ise **(Kâmil İnsân)** dır. Bütün âlemlerin aldığı isim ise **(İnsân-ı Kâmil)** dir. Bu hakikat-i idrak eden mahallin ismi **(Kâmil İnsân)** dır ki; bütün bu âlemlerden gaye **(Kâmil İnsân-ı)** ı yetiştirmektir. Bütün kâinat onun hizmetinde ve onu yetiştirmek için seferber olmuşlardır. Tekrar başa dönerek yolumuza devam edelim.

Kûr'ân-ı Keriym; İnsân Sûresi (76/1) Âyetin de belirtilen.

﴿١﴾ هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ
لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ﴿٢﴾

(Hel eta alel insâni hiynün mineddehri lem yekün şey en mezkûran)

Meâlen: **"İnsânoğlu var edilip bahse değer bir şey olana kadar şüphesiz uzun bir zaman" geçmemişmidir.?**

"İnsân üzerinden bir zaman geçmedimi ki; o zaman İnsân mezkûr (anılan bir şey) değildi."

Ezelde; ilmi ilâhî'de ilk programı yapılan **"Hakikat-i Muhammedi"**dir. Bu hakikatin bizim âlemimiz de nokta zuhur mahalli **"Hazret-i Muhammed"**dir.

Onun da ilk zuhur ismi **"Âdem"**: Lâkabı. **"Halife"**dir.

Bu yüzden Hazret-i Muhammed (s.a.v.) **"Biz son gelen ilkleriz"** diye bildirmişlerdir.

İlmi ezelî'de **"Zât-ı mutlak"** gizli hazine' de, **"bilinmez"** iken, bilinmekliğini arzu etti ve düşünce yeteneği olacak bir zuhurun programını yaptı, sonra onun hayatını sürdürebilmesi için ihtiyaçlarını giderecek bir âlemi de zuhura getirdi.

Bütün mertebeleri ile bu âlemler vücûd buldu, fakat daha henüz bu âlemlerin varlığını idrâk ve şuur edecek bir mahâl yok idi. Hal böyle olunca bu âlemlerin varlığı veya yokluğu müsâvi idi.

İşte zaman gelmiş, bu şuurlu ve idrâk sahibi olacak mahallin zuhura gelmesi için her şey hazırlanmış idi.

Daha evvelce gizli hazineden zuhur eden bu âlemler idi. Bu sefer bütün bunları idrak edip değerlendirebilecek bir mahâl olan **"Halife insân"** zuhur edecek ve böylece ezel de düzenlenen program son şeklini alarak tamamlanmış olacaktı. Nihayet vakit geldi, şartlar oluştu, emir çıktı, bu

görev **"Rahmân"**a verildi, o da görevini en güzel bir şekilde tahakkuk ettirmeğe başladı.

Bu hadise; *Kûr'ân-ı Keriym; Rahmân Sûresi (55/1-4) Âyetlerinde* bildirildi.

﴿١﴾ الرَّحْمٰنُ ﴿٢﴾ (Errahmânü)

1- "Er Rahmân"

﴿٢﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٣﴾ (Allemel Kûr'âne)

2- "Kûr'ân-ı allem/talim etti"

﴿٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٤﴾ (Halâkal İnsâne)

3- "İnsân-ı halketti"

﴿٤﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٥﴾ (Allemehulbeyane)

4- "Ona beyanı" (maksadını anlatmayı) öğretti. (Bu hususta daha fazla bilgi Rahmân isimli kitabımızda mevcuttur.)

Zât'ul emr'de tahakkuk eden bu muhteşem oluşumların nihayet faaliyete geçeceği ve geçirileceği zât'ın, zâti tecelli mahalli olan **"Halife İnsân"** Âdem'in zuhur vaktinin geldiği,

Kûr'ân-ı Keriym; Bakara Sûresi; (2/30) Âyetiyle bildirilmiştir.

﴿٣٠﴾ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً

(Veiz kale Rabb'üke lilmelâiketi innîy ca'ilün fiyl ardı haliyfe)

"O vakti hatırlaki; hani Rabbin meleklere, (ben veryüzünde bir halife ca'l (halk) edeceğim) demişti."

Muhterem dostlar, bu Âyet-i Keriymeyi mümkün

olduğu kadar gerçek ifadeleri ile anlayabilmemiz için, bütün ilmî ve idrâkî yeteneklerimizi faaliyete geçirip tefekkür ufkumuzu genişletmemiz gerekecektir. Çünkü bu Âyet-i Keriyme "**İnsân**"olan bizlerin ilk def-a bâtından zâhire doğru başlayan yolculuğumuzun ilk ve muhteşem habercisidir.

Özet yorum: Not= bu bölüm ilgisi dolayısıyla kısmen **Vâh'y** ve **Cebrâil** (a.s.) kitabımızdan alınmıştır.

Âyet-i Keriymede ki; bu ifade, "**Rahmân**" ın Rubûbiyyet mertebesinde zuhura getireceği faaliyet-i izah etmektedir.

İnsânlığın ilk zuhurunu haber veren bu Âyet-i Keriymenin de diğerleri gibi her mertebeden izahları vardır. Biz yine mümkün olduğu kadar özet olarak, mümkün olabilen en güzel anlaşılabilir şekilde ifade etmeye çalışacağız.

Âyet-i keriyme de dedikkatimizi çeken; acaba Rabb başka varlıklara değil de, niçin evvelâ bu haberi Meleklerle açıklamayı uygun bulmuştu?...

Çünkü Melekler faâl ve müessirdirler, yani âlemin üzerinde mutlak tesirleri vardır. Fiiller kuvvet ile meydana geleceğinden, "**ef'âlî ilâhiyye dahi Melâike-i kiram ile zâhir olmaktadır,**" denmiştir.

İşte bu devreye kadar âlemde sadece "**ef'âl-i ilâhiyye**", yani ilâhi fiiller zuhur etmekte, zâtî tecellinin ise, daha henüz zuhur mahalli oluşmadığından zuhuru olmamıştı. Bu Âyet-i Keriym-e ile zât-î tecellinin zuhur mahallinin hazırlanmakta olduğu belirtiliyordu. Bu yüzden Melekler kendilerine bildirilen bu haber ile epey sarsıldılar, ve Âyet-i keriymenin devamında:.... **قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا**

(Kâlû etec'alü fiyha)"orada (böyle bir varlığı) **Ca'l edecek"** (kılacak - yapacak) **mısın,? diye sorulu cevap verdiler."**

Çünkü bu tecelli mahallinin kendilerinden daha değerli ve yüce olacağını sezinliyorlardı. Halife sıfatıyla vasfedilen bu zâtî zuhur mahalli olacak varlığın diğer ismi

“zâtî” yani “Sultan”dır. İlk zuhur mahalline verilen isim ise. **Âdem**” dir.

Melekler – kuvvetler, “sıfat-ı ilâhiyye” ve “esmâ-i ilâhiyye”yi – **ef’âlî İlâhiyyeler** olarak zuhura getirmekte, **Halife > güçler**, “Sultân” lar ise, **zât-ı İlâhî**’nin tecellilerini zuhura getirecek olan mahallerdir.

Melek’lik; kuvvet ve şiddet mertebesi,

Halife’lik; güç – “Sultân”lık mertebesidir.

Halife’lik zuhuru ile faaliyete başlayan zâtî tecelli, son Rasûl Hz. Muhammed (s.a.v.) ile kemâle ermiş ve varisleriyle bu kemâlât kıyamete kadar devam edecektir.

İşte bu yüzden Melekler halife’nin zâhirinde ve bâtının da zâtî tecellinin zuhuru olduğundan emre uyarak, O na “Sultan” (güç)e secde etmek ile görevlendirilmişlerdir.

İşte bizler de ne zaman bu hakikatleri idrak etmeye ve “**hakikat-i Âdemiyye**”yi hayal cennetimizden-beden arzımıza indirmeğe muvaffak olabilirsek, bizim de gerçek Âdem’lik halifeliğimiz faaliyete geçmeğe başlayacak demektir.

Ancak bunun faaliyete geçmesi için mutlaka bir “**Sultân güce**” yani ehline ihtiyaç vardır.

Gayemiz (م د ا) “**elif, dal, mim**” sembolleriyle belirtilen Âdem (a.s.) ın hayat hikâyesini burada yazmak olmadığından bu Âyet-i Kerimeyi de özet olarak bu kadarla ifade ettikten ve böyle bir giriş hazırlığından sonra Âdem-î hakikatleri incelemeye devam edelim. Ve sırasıyla isimlerini görmeye çalışalım.

Cenâb-ı Hakk, Kûr’ân-ı Kerim’in de, yukarıda da kısmen belirttiğimiz gibi İnsân-ı: Yaklaşık olarak baktığımızda:

9 yerde; 1 – Halife. İsmi, lâkabı’ dır. (Halife-tullah)

39 yerde 2 - Beşer. İsmi, tebşir edilen, zâtî tecelli ile müjdelenendir.

25 yerde 3-Âdem. İsmi, Hakikat-i Muhammedî’nin ilk zâtî zuhur mahallidir.

3 yerde 4- İns. Olarak geçmektedir.
58+1 yerde 4 - İnsân. İsmi, aslî ismidir. (Tekil olarak geçmektedir.)
249 yerde 4 - İnsân. İsmi, aslî ismidir. (Çoğul olarak geçmektedir.)
294 yerde 5-Nefs, İsmi ise, yaşam sahasının faaliyet ismidir, hisler ve duyguların kaynağıdır diyebiliriz. Bu isimlerle beş ayrı vasıfta tanıtmıştır.

Şimdi, kısaca (Ebced) hesabı ile bunların sayısal değerlerini bulmağa çalışalım.

خَلِيفَةً (Halife)

خ (ha) ل (lâm) ي (ye) ف (fe) ه (he)

(9) yerde geçmektedir=

(5) (80) (10) (30) (600) dür.

toplarsak= (5+80+10+30+600=725)

(7+2+5=14) Nûr'u Muhammd-î (14-1=13) (5+8=13)

(9) Mûseviyyet mertebesidir, ve sadece özel olarak

(halife) kelimesi Davud (a.s.) hakkın da ifade edilmiştir.

İki yerde tekil, yedi yerde çoğul olarak geçmektedir, ve hakikati (on üçe) bağlıdır.

Böylece bir çok sayı değerlerine ulaşılmaktadır, daha fazla teferruata girmeden sadece genel hatlarıyla belirtmiş olalım.

بَشَرٌ (Beşer) ر (rı) ش (şın) ب (be)

(200) (300) (2)

(39) yerde geçmektedir.

Toplarsak= (200+300+2=502) (5+2=7) Bu da, yedi nefs'in hakikatinin **(beşer)** ismi altında faaliyyet göstermesidir, diyebiliriz. **(3+9=12)** ise Hakikat-i Muhammediyye ye bağlı olduğunu göstermektedir.

آدَمَ

(Âdem) Âdem Hakkında ki sayısal değerleri

kendi bölümünde gelecektir.

اِنْسَان (İnsân) ن (nun) ا (elif)

ن (nun) ا (elif) س (sin) (50) (1)
(50) (1) (13) (60)

Toplarsak= (50+1+60+50+1=162)
(162+13=175) (1+7+5=13)

(58+1) yerde tekil, (249) yerde çoğul (3) yerde ins, olarak geçmektedir. (58+1+249+3=311) olur. (5+8+=13) (4+9=13) (31,1) tersten (13) tür. Ebced hesapları da yukarıda görüldüğü gibi (13) tür.

Ayrıca büyük (Ebced) hesabı ile her bir (elif) de (13) tür, böylece **İnsân** vasfı içerisinde beş adet (on üç) ün olduğunu görmüş oluruz ki; bu da Hakikat-i ilâhiyyenin beş mertebeden oradan zuhurunun ifadesidir, diyebiliriz. Rahmân Sûresinde ise, ilmî, aynel, hakkel, yakıyn olmak üzere üç adet **ins** vardır.

Ayrıca; *Kûr'an-ı Keriym* de, sadece **bir** yerde İnsân vasfı (**İnsân**) şekliyle geçmektedir ki; o da (İsrâ Sûresinin **(13)** üncü Âyetidir. Diğerleri **(58)**

(5+8=13)(El İnsân) şekliyledir. **(249)** ise çoğul olarak **(En nâs)** şekliyledir. **(4+9=13)** tür. **(2)** ise zâhir ve bâtin bütün İnsânların hakikatlerinin **(13)** e bağlı olduğunun çok açık olarak ifade edilmesidir. Ayrıca, **İnsân** Sûresi **(67)**Sûre (31) Âyettir ki; hep **(13)** tür. Başında besmele olan (1'13) üncü Sûre (Nâs) Sûresi'dir,ve içinde (5) def'a (Nâs) geçmektedir. Kûr'an-ı Keriym'in son Sûresi'dir ve son sözü (Nâs) ile bitmektedir,diyebiliriz. (Bu gerçek hakikatlere hayran kalmamak mümkün değildir.)

نفس (Nefs) س (sin) ف (fe) ن (nun)

(294) yerde geçmektedir. (60) (80) (50)
Toplarsak= (60+80+50=190) eder. Sıfırı kaldırırsak (19) kalır ki o da İnsân-ı Kâmilin değer sayısı dır. Nun, fe, toplamı (8+5=13) tür, sin, (6) ise zâhiren imânın şartı batinen ise altı cihetten Hakk'ın zuhur ve tecelli mahalli olduğudur.

Ayrıca; **(9+4=13)** yine on üç tür ki; şaşmamak elde değildir. Geriye kalan **(2)** ise yine zâhir ve bâtın bütün (Nefs'ler) den on üç ün açık olarak tecelli ettiğinin ifadesidir diyebiliriz. Özetle bunları belirttikten sonra yolumuza devam etmeye çalışalım.

Yukarı da Nefs bölümünde de belirtildiği gibi.

Kûr'ân-ı Kerîm, Tâhâ Sûresi, (20/41)
Âyetinde;

﴿٤١﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

"vestena'tüke linefsiy"

Meâlen; **"ve seni kendi nefsim için seçtim"** ifadesinde Cenâb-ı Hakk: Mûsâ (a.s.) hakkında buyurduğu bu ilâhi kelâmında, nefsinin zuhur mahalli **"mertebe-i Mûseviyyet"** ten haber vermektedir. Diğer ifade ile Cenâb-ı Hakk, kendine (Nefs)i zuhur mahalli olarak seçmiştir. Hesaplamalarımızı özetle burada keserek yolumuza devam edelim.

Âdem'in İbrâni veya Süryânice de **(toprak)** demek olduğu bildirilmiştir.

Arapça **(toprak)** تُرَابٌ (türâb) olarak belirtilir. Bu ise (Ebced) hesabıyla şöyledir.

(ب) (be) (ا) (elif) (ر) (rı) (ت) (te)

(2) (1)(13) (200) (400)

(2+1+200+400=603) (603+13=616)

(6+1+6=13) tür, böylece yine Âdem'in toprağında da iki adet on üç'e ulaşılmış olunmaktadır.

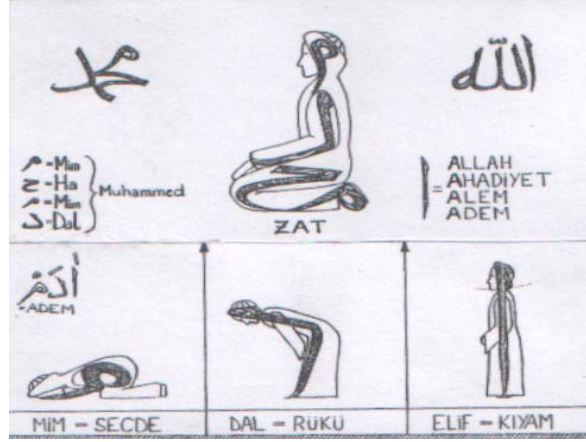
Hz. Rasûlüllah (s.a.v.) Hz. **Âli** (r.a.) hakkında **(ebuttürâb)** lâkabını kullanmıştır ki; gerçekten kendisi (toprak babası'dır) çünkü: **(Ebu'l ervah)** dan, yani (Rûhların babası) olan Hz. Rasûlüllah'dan aldığı emânet-i ilâhiyyeyi, zâhirleri topraktan halkedilmiş zuhurlara naklederek, asıllarına ulaştırmak üzere nefes-i Rahmâniyye yi, onlara üflemesi neticesinde, topraktan **(Rûh ve nûr)**

kemâlâtı ortaya getirerek onların hem, **Rûh'ul Kûds'** leri hem de **(toprak'ları)nın (baba)** ları olmuş ve bu dünyadan ayrıldıktan sonra da bu halini devam ettirmiştir, halen de devam etmektedir.

Bu hakikatin olacağını keşfeden Hz. Rasûlullah (s.a.v.) daha baştan o na **(ebuttûrab)** demiş ve (Kerremellahu veche) diye de lâkablandırılmıştır ki; her yönden kerem sahibi ve Allah'ın ona yüce ikramları olduğudur. İkrâm'ın en büyüğü ise kendi hakikatinin, kişinin kendine ikram ve ihsân edilmesidir.

Bu küçük hesaplamalardan sonra yine yolumuza devam edelim.

Daha evvelce **Elif** bahsinde belirttiğimiz gibi "İnsân-ın" mânen oluşumu **(ا ل م) (elif-lâm- mim)** sembollerinin birleşmesi ile oluşmuş. Faaliyete geçmesi **آدم (Âdem)** de, kıyam, rükû, secde hareketleriyle yaşam sahnesinde faaliyete geçmiş, **مُحَمَّد** ismiyle de Mi'râc' ta tahiyyatt'a oturmuş yani kemâle erip aslına ulaşmıştır.

Âdem'in, elif-i kıyam İbrâhîmiyyet, dal-ı rûkû Museviyyet, mim-i secde İseviyyet, aynı zamanda bütün bunların toplamı mim-i Muhammed-i tahiyyat mertebesi olmuştur.

İşte bunlar **انسان (İnsân)** ismi verilen Ahadiyyet-in, " **(13)** hakikatinin zuhur mahalli ve bütün âlemler kendi şanı için halkedilmiş kendisi de **(13)** olan **Hz. İnsândır.**"

Yeri gelmişken bu hususla ilgili "Vah'y ve Cebrail" isimli kitabımızın (333-337) sayfalarından kısa bir aktarma yapalım. İki Âyet-i Kerîme'nin meâlini vererek devam edelim.

Kûr'ân-ı kerîm Haşr sûresi (59/21) âyetinde

Meâlen: **Eğer biz bu Kûr'ân-ı bir dağın üzerine indirseydik, elbette onu (o dağı) Allah haşyetinden, (korkusundan) baş eğimiş, parçalanmış görürdün.**

Kûr'ân-ı Kerîm Ahzab sûresi (33/72) âyetinde:

Meâlen: **Cidden biz o emaneti göklere ve yere ve dağlara sunduk da onu yüklenmekten kaçındılar, ondan korktular, onu insân yüklendi. Cidden o pek zalim ve pek cahil...**

Özet yorum.

Yukarıda ki, âyetler'de bahsedilen "**emanet**,"**Kûr'ân**"dır. **Kûr'ân** ise, Zâttır, bunun tecellisi ise, "**zât-i zuhur**" dur.

Zât-ı ilâhî, bütün âlemlerde, zâhir ismiyle ef'al mertebesi itibarıyla zuhurdadır. Bu oluşum tabii bir oluşumdur. Bu yönüyle semavat ve arz onu yüklenmiştir.

Semavat ve arzın yüklenmekten kaçındıkları zât-i zuhur, zât-i tecellidir ki; mutlak bir irfaniyyet gerektirmekte'dir. Bu irfaniyyet ise, ancak **halife** olan insânda mevcuttur.

İnsân ise **iki** yönden **zâlim** ve **câhil**'dir.

Birinci yönü; hemen kolayca anlaşıldığı gibi lügâti ve beşeri mânâdaki; eziyet ve bilgisizliktir, ki insân da mevcuttur.

İkinci yönü ise; gerçek mânâ da İnsân-ı kâmilin vasfı olan **zâlim** ve **câhil'** liktir.

Şöyle ki: Daha baş taraflarda da bahsettiğimiz gibi, "zâlim - zulüm - zûlmet - karanlık", **â'mâ'iyet**. Âlemlerin ve insân-ı kâmil'in kaynağıdır.

Câhil' lik ise, **meçhul'**lük, mutlak bilinmezliktir.

Bu yönüyle "**zâlûmen cehulâ**"nın kaynağı, "**merte- be-i Ahadiyyet**" tir.ki aynı zamanda bu merteye de **inniyyet** ve **hüvviyyet**, özde kimlik olmuş olur.

-İnniyyet mertebesi "**İnsân**"ve"**Kûr'ân**" ın kayna- ğı ki bunlar iki kardeşir.

-Hüvviyyeti ise, âlemlerin ve **zât-**ı nın zâhir tecellisi olan "**beyt'ül atik**" (eski - ezeli ev). Beytullah olan **Kâ' be-i muazzama'** dır.

Bâtınî mânâda "**zâlûmen cehulâ**" bu demektir.

"O nu insân yüklendi" ifadesiyle (haşa...) Cenâb-ı Hakk yanlış bir işmi yapmış olmakta ve emaneti yani **zâtî tecellisini** ehil olmayan ellere mi bırakmaktadır?.....

Hakk için böyle bir şey düşünmek mümkün olabilir mi?... tabii ki hayır. O ne işlerse **Hâkîm** ve **Âlim** isimleri gereğince her işini hikmetle işlemektedir.

O halde Hakk'ın zât-i kelâmını "**Kelâmullah-ı**" bizler çok iyi anlamaya çalışarak öylece tatbik etmeye gayret etmek zorundayız.

İşte Cenâb-ı hakk, Ahadiyyet mertebesinde kaynağını alan iki kardeşi, dünya âlemi olan Hz. Şehadet'te **Kûr'ân-ı** yani Zâtî tecellisini kardeşi olan "**İnsân**" a yükledi.

Bu hale "**hamele-i Kûr'ân**" (Kûr'ân-ın taşıyıcısı) "**Kûr'ân-ı nâtık**" (konuşan Kûr'ân) dendi. Genelde bu ifade

Hâfız olan, Kûr'ân-ı ezberleyenlere verilmiştir, ki bunlar Kûr'ân-ın sadece savt (sesini) zâhiren dilleri ile yüklenmişlerdir.

Bir kısım yüklenici zâhir Arapça bilenler ise zâhiri şeriat mertebesi itibariyle yüklenmişlerdir.

Sadece "**zâlûmen** ve **cehulâ**" olan kaynağını **Ahadiyyet** mertebesinden aldıktan sonra tekrar aslına dönerek oraya ulaşan kimselere bu emanet verilmiştir. Çünkü bir bakıma bunlar **her iki** yönden **zâlim** ve **câhil**'dirler.

Birinci yön: Bireysel nefisleri itibariyle bakıldığında, bunlar "**nefis'lerinin câhili**" kalmışlar, çünkü kendi gerçek ilâhi varlıklarını idrak ederek ortada beşeriyetleri kalmadığın- dan bunun câhili olmuşlardır.

Böylece bireysel nefislerini tekrar faaliyete geçirme melerine gayret ettiklerinden onu hayatlarından dışarıya çıkardıklarından nefislerine karşı "zâlim" olmuşlardır.

Böylece **nefs'lerine** karşı "**zâlûmen cehulâ**" dırlar.

İkinci yön: İse yukarıda bahsedildiği üzere varlığını **Ahadiyyet** mertebesinden alan **zâlûmen cehulâ** hükmüdür.

Burada keserek tekrar yolumuza devam edelim.

Bir küçük hesap daha yapalım.

قرآن (Kûr'ân) كتاب (kitab) bunların Ebced hesaplarını çıkartalım. Topluca **Kûr'ân (100+200+1+50=351)** ayrıca elif'in diğer sayı değeri olan **(13)** ü de eklersek, **(351+13=364)** eder bu da, **(3+6+4=13)** Kûr'ân-ı Keriym'de **(13)** ü bünyesinde bulundurmaktadır. Elif vahdet-i ve kesret-i bünyesinde bulundurmaktadır.

Topluca **(Kitap) (20+400+1+2=423)** yukarıda olduğu gibi ayrıca elif' in diğer sayı değeri olan **(13)** ü de eklersek **(423+13=436)** eder buda **(4+3+6=13)** eder ki her iki halde de **(Kûr'ân ve Kitab)** aynı sayı değerlerine sahiptir. İkisinde de aynı rakamlar vardır. (4) rakamları yer geçiştirdiğinde her ikisi de her ikisine dönüşmektedir. Ne müthiş bir ilâhi oluşum değilmi?.. Gerçekten şaşmamak elde değildir. Biraz alâka ve biraz dikkat gerekmektedir.

Ahadiyyet mertebesi olan **(13) on üçten** Hakikat-i

İnsâniye olan **(13) on üçe** olan bir aracı **(Cebrâil) (13) on üç** ile yine **(13) on üç** olan **(Kitab-kûr'ân)**ı dünya zamanı olarak, **(23) sene de (13'8)** de indirmiştir. Şöyle ki; سنه **(sene)** Ebced hesabıyla **(60+50+5=115) (23)** sene de inmiştir toplarsak, **(115+23=138)** sayı değeri olur ki; bu da **(13) ve (8)** demektir. **13** hakikat-i Ahadiyyet-in **(8)** cennet-e davetidir diyebiliriz.

Netice: **13 - on üç'ten,**
13 - on üç'e,
13 - on üç ile,
13 - on üç'ü, tekrar,
13 - on üç'e ulaştırmak için indirmesidir, diyebiliriz. Bunların hepsinin özünde sadece **(13) on üç** vardır ve bütün hakimiyet **(13) on üç'ün uğurundadır.**

Bu bölümüde bu kadarla daha geniş araştırmalar yapılması ümidi ile geniş idraklerinize bırakıyorum, gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tan'dır.

Allah (c.c.) lühü insân-ı ve bütün âlemleri "ihata" etmiş, içten ve dıştan "kaplamıştır.

Buraya kadar olabildiğince **elif'in** ve **(13) on üç** ün bazı özelliklerini özetle izah etmeye gayret ettik, ancak böyle birkaç kelime ve sayfayla **elif'in** sonsuz hakikatlerinin aslını anlatmak mümkün değildir, ancak bir fikir vermesi yönünden yararlı olacağı düşüncesindeyiz. Yeri geldikçe inşaallah, başka, başka yönlerine de değineceğiz.

Şimdi sırası ile mertebeleri itibariyle **elif ve (13) ün** hakikatlerini Peygamberlerle olan bağlantıları yönüyle araştırmağa çalışalım. Evvelâ **(6 Peygamber)** isimli kitabımızdan **(Âdem a.s.)** bölümünden **(13)** ile ilgili kısımları buraya aktararak yolumuza devam etmeye çalışalım.

Gayret bizden, muvaffakiyyet, Hakk'tan'dır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ÂDEM (a.s.) ve (13) ün bazı bağlantıları.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Muhterem okuyucularım ve Hakk taliplisi kardeşlerim. Şimdi hep birlikte ufkumuzu geniş tutarak yeni bir tefekkür yolculuğunda seyr-e çıkmağa gayret edelim.

Bu yolculuğumuzun iskelesi *Âdemoiyyet*, vasıtası *beden gemimiz*, kaptanı da Hakikat-i Muhammediyye ye uyum sağlamaya çalışan *aklımız* dır. Oradan aldığımız yol haritası ile inşallah diğer (mertebe) limanlara da uğrayarak emniyetli bir yolculuk ile hedefimize ulaşmağa çalışacağız.

Bu oluşum yeni bir bilinçlenme ve şuurlanmadır. Bu bilinç ve şuur ile hayata ve kendimize (şartlanılmış) dar kalıplar içerisinde bakmaktan kurtulup çok geniş bir sahada meselelere eğilerek o yönde yaşamağa gayret etmemizdir.

Cenâb-ı Hakk gerçekten çok ihtiyacımız olan, gerçek gayreti, ufuk genişliğini, gönül muhabbetini, akıl kabiliyetlerini her birerlerimize vermiş olsun.

Âlemde (meratibi İlâhi) "İlâhi mertebeler" vardır, her mevzu her mertebede değişik özellikler ifade etmektedirler. Hâl böyle olunca Âdemoiyyet mertebesinin dahi "şariat, tarikat, hakikat ve marifet" mertebelerinden izahları vardır ve hepside kendi düzeylerinde geçerlidirler. Bizde yeri geldikçe bütün bu mertebelerin ışığında mevzularımızın izahına çalışacağız. Bir Âyet-i Keriym'e ile yolumuza devam edelim.

Kûr'ân-ı Keriym Âl-i İmrân sûresi (3/33) Âyetinde:

﴿۳۳﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۴﴾

(İnnellahestafa Âdeme ve Nûhan ve âle İbrâhiyme ve âli İmrân-a alel âlemiyn.)

Mealen: **33. Şüphesiz ki Allah Teâlâ Adem'i, Nuh'u, İbrâhim'in sülâlesini ve Ümrân'ın hanedanını âlemler üzerine seçkin kıldı.**

Âyet-i kerîm'e de belirtildiği gibi bu mertebeler özel olarak seçilmişlerdir. Yeri geldikçe inceleyeceğiz.

Âdemoiyyet mertebesi, Hazret-i Ahadiyyetin "veryüzü" Hazret-i şehadette nokta zuhuru "Hazret-i Âdem" ismiyle Âdemoiyyet mertebesinden, görünmeye başlamasıdır. Ebced hesabıyla Âdem kelimesinin sayısalı

(ا د م) (م) mim (M) (د) dal (D) (ا) elif (I)

"Âdem" 40 (4) (1) (13)

(40+4+1=45) (4+5=9) (40+40+4+1=85) (8+5=13) (13)

Harflerin ve sayıların "baş buğu ve kaynağı" olan **(elif)** in daha evvelki yazılarımız'da **(7)** ve **(5)** olmak üzere iki ana gurup zâhir noktalardan meydana geldiğini bildirmiştik.

Daha sonraki çalışmalarımız içerisinde anlayıp müşahede ettiğimiz ise, **(elif)** in üzerinde ayrıca bir de gayb'î **(lâtif)** noktasının daha varlığı oldu. Böylece Ahadiyyet mertebesinin zuhurunun (12+1=13) on üç asla bağlı olduğu bunun kemâlini ancak Hakikat-i Muhammed-i kemâlâtı ile tahsil edilip anlaşılabilceği bildirilmiş olmakta idi.

Ayrıca (elif) en büyük ebced hesabı ile karşılığı (13) tür. Ayrıca (mim) harfinde iki adet (m) (mim) vardır, ayrıca (m) (mim) alfebenin on üçüncü sırasındadır.

Böylece (Âdem) kelimesinin özetle, genel sayı değerleri şöyle oluşmaktadır.

(40, 4, 1, 9, 13, 13, 13, 13, 13, 13,) Daha derinlemesine incelemeler yapıldığı takdirde çok daha geniş bağlantıların ortaya çıkacağı aşîkârdır. Ancak gayemiz çok açık ve çok bariz olan bu oluşumları küçük ifadelerle göz ve

gönüllerinize sunmaktır.

Bu sayısal değerleri görünce, gerçekten mânâ âleminin bağlantılarının ne müthiş bir uyum sistemi içerisinde olduğu açık olarak görülmektedir.

Bilindiği gibi (40) Peygamberlik ve kemâl yaşı, (4) İslâmın, şariat, tarikat, hakikat, marifet mertebeleri. (1) Tevhid'in hakikati. (9) Mûseviyyet mertebesi. (6) adet (13) ise imanın (6) şartının her mertebesinden (13) ün hakikati olan, hakikat-i Ahadiyye yi idrâk etmenin gereğini ifade etmektedir diyebiliriz. Ayrıca on iki zahir mertebenin yedisi Nefs mertebeleri, beşi ise "Hazarât-ı hamse" beş hazret mertebesi'dir.

(د) mim (م) Âdem ismini meydana getiren (آدم) (د)

dal (ل) elif asli sembolleri ve "Âdem" ismi, Hazret-i Ahadiyyet-e ulaşmanın ilk şifresi ve anahtarı olmuştur.

Burada elif'in en alt mertebesi olan birinci Nefs-i emmâre mertebesi-noktası aynı yoldan yukarıya yükselmeğe bir mahal ve (Mi'râc) merdiven'dir.

Dal ise bütün bunların dört mertebeden, şariat, tarikat, hakikat, marifet mertebeleri'nden Hakikat-i Ahadiyyetin mim de yani Hakikat-i Muhammedinin zuhur mahalli olan Hz. Muhammed (s.a.v.) zuhur ettiğinin delilidir.

Mim kırk'a gelince o da Hakikat-i Muhammedinin o mertebedeki zuhur ve tecellisidir. İşte (salât) fiilini işleyen namaz kılan bir kimsenin üç asli hareketini, kıyam, rûku, ve secdeyi ifade eden bu sembol (آدم) Âdem mânâsı o fiili işleyen kimsenin üstünde ve bâtınında mutlaka faaliyettedir. Zâhiren kendi bilmesee dahi. Bir tek rek'at namaz kılan kimse bile bu fiili işliyorken, kıyamda elif, rûkuda dal, secdede mim, sembolharflerini bedeni varlığında yaşadığında hareketleri ile ben Âdemim hükmünü mânâsını mühürlemiş olmaktadır.

(Bu hususta daha geniş bilgi **salât** isimli kitabımızda mevcuttur.)

Hazret-i İlâhiyye her ifadesiyle o kadar müthiş bir sistem içerisinde bütün haşmetiyle Hazret-i şehadette zuhurda olduğunu bildirmektedir.

Âdemiyyet **on üç** ün aşağıdan başlayıp yukarıya doğru olan seyr'in "uruc" ilk noktası ve mertebesidir. Bu hususta **Kelime-i Tevhid** isimli kitabımızda daha geniş bilgi vardır

Ancak Âdemiyyetin bir de **on üç** ten aşağı doğru seyr-i "nüzül'ü" vardır.

(Bunlarda **Vâh'y** ve **Cebrâil** isimli kitabımızda özetle izah edilmiştir.)

Burada bir mühim meseleye daha dikkat çekmek istiyorum Âdem'in ebced hesabı sayılarında, 1,9,ve 13 ler de vardı. Başka bir uygulama ile, (1) beşeri Âdemiyyet, "uruc" un başlangıcı (13) Hazret-i Ahadiyyet, (9) ise Mûseviyyet'tir.

Âdemiyyetle, mûseviyyetin ilgisi şudur ki; Âdem'e üflenen (ve ne fahtü) "Rûh'u sûltan-i" mertebesi, Âdemiyyet ile Mûseviyyet arası faaliyyet gösteren (Rûh) mertebesi olmasıdır. (yeri gelince tekrar ele alacağız)

Yeri gelmişken küçük bir benzeyişe daha dikkat çekmek isterim. O da şudur.

Lâtin harfleriyle yazıldığında, (آدم) (Âdem)

ve (عدم) a'dem kelimelerinin bir bi'rinden ayrılmasının çok güç olduğudur.

(عدم) = a'dem Yani **yokluk** (ع) **ayn**

harfiyle;

(آدم) = Âdem Yani **varlık** ise (ا) **elif**

harfiyle; ifade edilmektedir.

Bu farkı ortaya koyabilmek için (آدم) Âdem-i Â nın üstüne şapka koyarak ve büyük harfle yazarak, (عَدَم) a'dem-i ise a' yı küçük harfle ve arasını açarak belirtmek gerekmektedir.

Zat-ı mutlak a'dem de yani yoklukta, görünmezlikte iken bilinmekliğini istedi **küntü kenzen mahfiyyen**, gizli hazineden bu âlemleri a'dem den yani görünmezlikten görünürlüğe yani Âdemliğe çıkardı. İki kelimenin arasındaki fark baş harflerinin değişik olmasıdır. A'dem in başındaki (ayn) harfinin diğer mânâsı ise (göz) demektir. İşte bâtında gizlide olan bu göz, Âdem'in elifinin varlığında yayılarak Hakikat-i İlâhiyyeyi bütün mertebelerde seyr'e başladı.

Dikkat edilirse her iki kelimeninde son iki harfi aynıdır. (دم) dem'dir.

Dem= Arapça da, kan=kan dökmek:

Dem= Farsça da, 1 soluk-nefes, 2 içki, 3 an, vakit, zaman demek:

Dem= Tükçe de, Demlenmek, olgunlaşmak, çayın demlenmesi gibi: Mânâlara gelmektedir. Meleklerin Âdem (a.s.) hakkında gıyaben ifade ettikleri **kan dökücü** lük vasfı endişelerini belki isminin son harflerine bakarak yorumlamış olabilirler.

Bu mânâlar hangi istikamette olursa olsun bâtından zâhire çıkışları tümüyle aynı hakikatleri üzere çıktıkları aşikârdır diyerek, yolumuza devam edelim.

İşte; (م) mim (د) dal (ا) elif (آدم) Âdem'i hakikatleri ifade eden bu kelime ve harflerin mânâları gerek genel, Hakikat-i İnsâniyye ve gerekse birey İnsân'ın varlığın'da bütün âlemlerde yaygın ve faaliyettedir. (عدم) (a'dem) kelimesi Ebced hesabı ile sayı değerleri (70+4+40=114) eder ki; çok şayanı dikkattir. Ayrıca (ع)

(**ayn**) harfinin büyük ebced hesabı ile sayı değeri (**130**) dur, sıfır olan, sıfır hali kalkarsa (**13**) kalır ki; hayret üstüne hayrettir. Ayrıca (ع) (ayn) harfini söylerken üç harf telâf-

fuz etmekteyiz ki onlar da (ع) (ayn) (ي) (ye) (ن) (nun) dur. Bunların sayısal değerleri ise, bilindiği gibi (70+10+50=130) eder yukarıda ki gibi sıfırı alırsak gene (**13**) kalır ki, yine hayret içinde hayrettir.

Böylece (ayn-göz) harfinde iki adet (**13**) vardır. Mim-i daha evvelce incelemiştik ki; içinde (**6**) adet (**13**) vardı.

İşte bu (عدم) (a'dem) yokluk kelimesinden anlaşılan aslında mutlak yokluk diye bir şeyin olmadığı (13) ün gizli hazine izafi yokluk olarak bâtında mutlak varlık olduğu ve (عدم) (a'dem) yokluğundan, (أدم) (Âdem) ve Kûr'ân'ın varlığı ve bu âlemler olarak (**13**) on üç ün hakikatiyle (zahera) ismiyle zâhire-görüntüye çıkmasından başka bir şey olmadığı anlaşılmış olmakta ve bütün bu hakikatlere (د) (dal) in Âdem'de ve a'dem'de yani yoklukta ve varlıkta (delil) şahit olmasıdır.

Daha evvelce kısaca değindiğimiz gibi, ağız (ب)

(**be**) harfiyle sadece açılır, ancak (م) (**mim**) harfiyle hem açılır hem de kapanır, çünkü (م) (**mim**) in içinde görüldüğü gibi iki (**m**) vardır. (**m**) in biri ağızı açmak diğeri ise kapatmak içindir. (**mi**) dediğimiz zaman ağızımızı açmakta ikinci (**m**) yi söylediğimiz zamanda kapatmış olmaktadır.

Böylece (**mim**) in hiçbir şeye ihtiyacı olmadan ağızımızı açıp kapatmağa sahip bir kudreti olduğu açık olarak görülmektedir. Ve diğer bütün harfler aslında (**mim**) den sonra gelmekte, (**mim**) den önce gitmektedirler.

Leb-i derya olan İnsân ağzının iki dudağı İlâhi hazinenin iki karşılıklı kapağı gibidir ki, anahtarı ve şifresi açılıyor ve kapanıyorken **(mim)** dir. İşte o gayb hazinesi kapaklarından ancak **(mim)** harfi ve onun sembol sayısı **(13)** ün dışında hiçbir şekilde ondan habersiz giriş ve çıkış yapılması mümkün değildir.

O halde, şimdi iyi düşün aziz kardeşim ne müthiş bir şeydir ki; bütün âlemde ne kadar varlık varsa hepsi kendi lisanlarından bu sisteme uymak zorundadır'lar, başka yolları yoktur. Aksi halde dilsiz, sessiz, sözsüz, olmaları lâzım gelir. Böyle bir şeyde mümkün değildir.

Kûr'ân-ı Keriym İsra Sûresi (17/44) Âyetinde:

وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ

(Ve in min şey'in illâ yüsebbihu bihamdihi ve lâkin lâ yefkahune tesbihahüm.)

44. " hiç bir şey yoktur ki, illâ onu hamd ile tesbihte bulunur. Fakat siz onların tesbihlerini anlaya - mazsınız."

Hükmü de buna işarettir. Nerede bir zikir. Tesbih, konuşma varsa ağız açıp kapama ile olur ki; o da **(13)** ün mutlak hükmü altında'dır.Yani hakikat-i Muhammed-iyye'ye bağlıdır.

İnsân da bu hususun dışında değildir. İster imân ehli, ister inkâr ve küfür ehli, put perest, ateş perest, ister ataist, ne ist olursa olsun, **(mim)** siz yani **(13)** süz yani Hakikat-i Muhammed-iyye'siz ağzını açıp kapayamaz. Ağzını açıp kapayamayan da hiç konuşamaz. Bazı sesler çıkarsa da mâ-nâsı anlaşılamaz.

Bir varlığın konuşabilmesi ağzını açıp dudaklarını hareket ettirmesiyle mümkündür, yukarıda da bahsedildiği gibi Bu açılıp kapanma iki **(m)** e bağlıdır. Her hangi bir kimse kim olursa olsun mevkii ve sıfatı fark etmez, isterse falan yerin başkanı, isterse dünyanın isyankâr en büyük hükümdarı olsun, konuşmağa başladığı anda ilk ağzından, bâtından

çıkan söz kendisi lisânen telâffuz etsede, etmesede ağzının açılması **(mim)** dir. İşte o anda **(mim)** ile farkında olmadan bir ahit yapmış olur ve onun varlığını bâtinen farkında olmasa da kabul etmiş Hakikat-i Muhammediyye ye boyun eğmiş olur ki; gayb-i ahittir. Bu hali idrak etse de etmese de işin aslı böyledir.

Bu ahdi yapmaması için varlığın hiçbir şekilde ağzını açmayıp konuşmaması lâzım gelir ki; istisnalar dışında bu mümkün değildir, çünkü konuşmak en büyük ve kolay iletîşimdir. Konuşmaya başlarken açılış izni, **(mim)** Hakikat-i Muhammed-i ile, konuşma biterken'de kapanış izni **(mim)** Hakikat-i Muhammed-i ile olur.

Açılış ve kapanış arasında ki; çıkan kelimeler ve sesler de o kişinin Hakikat-i Muhammediyye'den aldığı izinle bu zamanını ve mevzuu'nu ne şekilde kullandığını ifade etmektedir. Ve bunların hepsi kayda alınmaktadır, ister Hakk yolunda ister nefis yolunda olsun.

Kendisine tanınan süre içerisinde **(leb-i derya)** olan ağız hazinesini nasıl kullanması lâzım geldiği kendisine bildirilmiş idi uyarıya uymazsa uymaz, geçici bir süre kendisine mühlet verilmiş idi, o mühlet sonun da bütün yapmış olduğu ahitlerden sorumlu olacaktır.

Bu haliyle kişinin her konuşmağa başlaması bir ahittir çünkü konuşmanın anahtarı **(mim)** hakikat-i Muhammed-i ve **(on üç)** tür ve âlemde bunun istisnası yoktur, kim ne derse desin ve ne inançta olursa olsun hiçbir mazeret kimse- yi bu husustan muaf tutacak değildir.

İnkâr ve benlik davasında olan herkes'te bu hükme dahildir. İnkâr ve benlikleri onları kurtaramayacaktır. Belirtildiği gibi Hakikat-i Muhammed-i ve **(13) on üç** bu sahada da mutlak galip ve sahiptir, ancak isyan ve gaflet ehline belirli bir müddet tanımıştır, o da onun rahmetindendir.

Bir başka yönden baktığınızda **(آدم)** isminde ki **(م)** **(mim)** in sonda olması bu harfin ifade ettiği hakikat-i Muhammed-i mânâsının zaman içinde en sonda geleceğinin habercisi olduğudur.

(Elif) ve (13) ile hakikat-i ilâhiye tecellisi nihayet (mim) i Muhammed-i ile kemâle erip aslına ulaşacağıdır ve orada'ki (د) (dal) ise daha evvelce de kısaca bahsettiğimiz gibi bû- tûn bu hakikatlerin delilidir.

O halde (آدم) Âdem kelimesi ve mânâsı sadece bir isim değil bünyesinde çok büyük hakikatleri toplayan mânâlar deryasıdır, diyebiliriz. Yani (آدم) Âdem kelimesi- ni duyan, gören veya okuyan kimse sadece geçmişte Âdem diye bir Peygamber yaşamış değil, bu mânânın bütün âlemleri kaplayan ilâhi mertebelerin toplamı olduğunu anlamış olması lâzım gelmektedir. Cenâb-ı Hakk cümlemize feraset ve anlayış genişliği vererek bu hakikatlere eriştirsın.

Mevzuumuz içinde geçen (13) leri özetle toplamağa çalışalım, yukarılarda hesap edildiği gibi:

Âdem'de bir çok (13) ler vardır.

Âdem'in toprak aslı (13) tür.

Âdem-e isimlerin öğretildiği bildirilen (2/31) Âyeti- nin ters okunuşu (13) tür.

Âdem ve Havva'nın tevbelerinin kabulüne vesile olan dua (7/23) üncü Âyetiyle bildirilmiştir. Toplam (12) dir, bu duanın Hakikat-i Muhammed-i kanalıyla kabulünün ifadesidir diyebiliriz.

İnsân-a üflenen (nefi) in içinde (13) vardır.

İnsân-a verilen (nefis) in içinde (13) vardır.

Her iki kelimedede de neticede (5+8+=13+6=19) bu hesaplamalar aynı çıkmaktadır. (19) (İnsân-ı Kâmil dir.)

İblis, sayı değeri (103) tür (0) çıkarsa (13) tür.

İblis, A'râf Sûresi (7/13) Âyetinde (fehbit) beya- nıyla cennetten indirilmiştir. (fehbit) in ifadesinde de iki adet (13) vardır.

Halife, kelimesinde ve kendisinde de (13) vardır.

Şeytan, kelimesinde ve kendisinde de (13) vardır.

Yukarıda belirtilen kelimelerin sayı dökümanları diğer kitaplarımızda yapıldığından burada tekrarına lüzum hissedilmedi.

Görüldüğü gibi ne müthiş bir bâtin-î hadisedir ki ;

Âdem-i hakikatlerin tümü **(13)** e bağlıdır ve bu **(13)** anahtarı ve şifresinin hakikatiyle bakılmayan ve yaşanmayan **Âdem** kıssası sadece zâhiren okunmuş olup bâtinen hakikati ne nüfuz edilememiş olunacağından kendi **Âdem**'liğimizi gerçek mânâ da anlamış olmamız mümkün olamayacaktır.

Yukarıdan beri özetle izahına çalıştığımız **Âdem-i** oluşumların hepsinin **(13)** ile çok yakından ilgili olduğunu görmüş olduk. Böylece **(13)** ün **Âdem**-îyyet mertebesindeki tesir ve hakimiyet-i açık olarak ortaya çıkmaktadır.

Her birerlerimiz de birer **Âdem** oğlu olduğumuzdan bu hakikatler bizlerin üzerlerinde de aynen geçerlidir. Bu hususu göz önünde bulundurarak hayatlarımızı sürdürür isek o zaman her halde hayatımızdan daha büyük bir kazanç ve randuman elde edeceğimiz aşikârdır. Gayret bizden yardım Hakk'tandır.

Bu bölümü de bu kadarla bırakarak yolumuza devam edelim.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

NÛH (a.s.) ve (13) ün bazı bağlantıları.

Bismillâhirrahmanirrahiym:

Adem (a.s.) bahsinde de belirtildiği gibi.

Kûr'ân-ı Keriym Âl-i İmrân sûresi (3/33) Âyetinde:

﴿۳۳﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۴﴾

(İnnellahestafa Âdeme ve Nûhan ve âle İbrahiyme ve âli İmrân-a alel âlemiyn.)

Meal: **33." Şüphe yok ki. Allah Teâlâ Adem'i, Nûh'u, İbrâhim'in sülâlesini ve Ümran'ın hanedanını âlemler üzerine seçkin kıldı".**

Âyet-i keriym'e de belirtildiği gibi bu mertebeler özel olarak seçilmişlerdir. Yeri geldikçe inceleyeceğiz.

(33) Âyetinde böylece belirtilmesinde, bilindiği gibi ilk yapıldığında Mescid-i Nebevinin **(33)** direkli olması ve bu hakikatlerin oradan izahıdır diyebiliriz.

(نوح) (Nûh) kelimesinde iki asli ن **nun ve ح ha** harfleri vardır. Ayrıca arada "nun" un üzerinde onu u okutmaya yarayan ilâve (و) **vav** harfi vardır. **Nun** harfi **(50)** sayı değerindedir. **(ha)** ise **(8)** sayı değerindedir. Toplarsak **(5+8=13)** ederki; aslen bu mertebe de **(13)** e bağlıdır. Arada olan **(vav)** harfi ise **(6)** ve büyük Ebced hesabı ile **(13)** tür ki, bu yönüyle dahi **(13)** e bağlıdır. **(6)** ise, bu hakikatlerin **(6)** cihetten zuhurudur diyebiliriz. Burada teferruat olmaması için Ebced hesap sayılarının toplu hesaplamalarını değil neticelerini vereceğiz. Dileyen ayrıca hesaplaya bilir.

İbrâni lügatında **(Nûh)** kelimesinin karşılığının

(rahat) mânâsına olduğu ifade edilmiştir.

Hal böyle olunca "Nûh neciyullah" ın mânâsı, Allah' ın o merteye de ki; **(Rahat-ı - huzur)** kurtuluşu demek olur, ki; her merteye de ayrı, ayrı zuhur ve yaşantısı vardır.

Aslında Kûr'ân-ı kerîm'in her yönü **(hayal ve vehim)** den "necat" bahsettiği her merteye de, kurtuluştur.

Bu merteye de **(necat)** kurtuluş mertebesi dir.

Kûr'ân-ı Kerîm Nisâ Sûresi (4/163) Âyetinde:

﴿١٦٣﴾ اِنَّا اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ كَمَا اَوْحَيْنَا اِلَى نُوْحٍ النَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ

(İnnâ evhaynâ ileyke kemâ evhaynâ ilâ Nûhinennebiyyine min ba'dihi.)

163. "Muhakkak biz sana vahy ettik, Nûh'a ve ondan sonraki Peygamberlere vahy ettiğimiz gibi."

Yukarıda bahsedilen Âyet sayılarından arada olan **(1)** i alıp onu Nûh'un varlığı olarak görürsek geriye **(463)** kalır toplamı ise, **(4+6+3=13)** eder ki; **(13)** hakikatini üstünde bulunduranlara Vahy edildiği böylece anlaşılmaktadır. Bu yazılarımızda ki; gayemiz Âyet-i kerîme'lerin mânâlarını vermek değil, ancak **(13)** hakikatiyle olan bağlantılarını araştırmağa çalışmaktır. Cenâb-ı hakk cümlemize idrak ve kolaylıklar versin.

Kûr'ân-ı Kerîm En'am Sûresi (6/84) Âyetinde:

(..... وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ)

(Ve Nûhan hedeyna min kabli)

84. "Daha evvelden Nuh'a da hidayet verdik."

Yani **Hâdi** ismiyle hidayet verdik. Ebced hesabıyla **(Hâdi)** **(5+1+4+1=11)** eder ki, bu da Hz. Muhammed-î'lik mertebesidir ki; Hakikatü'l Ahmediyye ise **(13)** tür, onun

zuhur yeri ise Hz. Muhammed'tir, o halde hidayet kendisine yine **(13)** ten gelmektedir.

Kûr'ân-ı Keriym A'raf Sûresi (7/64) Âyetinde:

﴿٦٤﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ

(Kezzebühü fe enceynâhu vellezine meahu filfülki.)

64. "Bunun üzerine onu yalanladılar. Biz de onu ve onunla beraber gemide olanları kurtardık."

Burada da görüldüğü gibi ağırlıklı kelime **(fûlk)** tür.

Nuh tufanından kurtuluş, (فلك) Fûlk, **(gemi)** ile müm-

kün olduğu bildirilmiştir. **Fûlk** Ebced hesabı ile **(80+30+20 =130)** eder ki; **(13)** tür. O halde **(gemi)** diye belirtilen (Hakikat-i Muhammediyy yi Ahmediyy ye' dir.

O gün onları gemi şekli ve mânâsıyla hidayet etmiştir. Ayrıca şekil olarak bir göz atarsak, **(elif ve be)** harflerinden meydana geldiğini hemen görürüz.

Îlâhi derya da batmamak için, işte bu **(elif-be)** teknesine binmemiz gerekmektedir. Zaman aynı zamandır ve **(tufan)** her şekliyle devam etmektedir. **Tufan**’ın bittiğini zannetmek gaflettir, ancak her devirde **tufan**’ın mahiyeti değişmektedir. O günlerde **su** tufanı oldu, bu günlerde ise çok daha korkuncu olan ve her yönden ve her şeyle saldıran, **nefs tufan**’ları durmadan bir biri arkasından gelmektedirler. Tek çaresi bir **kâmil insân** bulup onun **(13)** no lu gönül **(fûlk)** teknesine binmekle mümkün olacağı aşikârdır.

(Daha evvelce (elif-be) hakikatlerinden bahsetmiş idik)

Kû’ân-ı Keriym Yunus Sûresi (10/71-73) Âyetinde:

﴿٧١﴾ وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ.....

(Vetlü aleyhim nebeü nûh)

71. “**Ve onlara Nûh’un haberini oku**”.

(...وَآغْرَقْنَاهُ) (10/73) (veağraknâ)

73. “**ve onları boğduk**”

Bu Âyet-i Keriyme’ler de bahsedilen netice suda garkolmak, boğulmaktır. **(غرق) (gark)** ise Ebced hesabıyla **(1000+200+100=1300)** dür ki; sıfırları kaldırırsak **(13)** kalır yani aslında onlar **(suda)** değil uymadıkları için, **(13)** “on üç” te garkolmuşlardır. Tatlı **(su)** hayat, deniz **(su)** yu ise azap’tır, ancak gemiyi yüzdürmesi suretiyle aynı **(su)** **(fûlk’te)** yani gemi’de olanlara hayat olmuştur.

Bu mevzuun **(Yunus)** Sûresi içinde yer alması bir başka yönden de dikkat çekicidir. Yunus Peygamber kendini götüren gemiden atlayınca, bir başka gemi, deniz **(yunus)** “balığı gemisi” onu yuttu. Yani bir müddet suda boğulmaktan kurtararak sahile çıkardı. Bu da belki **(13)** mevzuumuz ile ilgili değil ama, ilim ile ilgisi bakımından küçük bir belirtme yapmak istedim.

Yunus (a.s.) Yunus balığının karnında bir müddet

deniz içinde dolaşması daha o günlerden insân'ın bir vasıta ile deniz içinde yaşayıp gezebileceğinin nişanesi idi, bu ise deniz altı teknolesinin ana kurgu sistemidir. Yunus (a.s.) hikâyesi; hikâye kanalıyla büyük bir teknolesinin insânlık âlemine sunuluşudur. Acayip-garip olan bu ve benzeri hikâyeleri kabir başına gidip sadece ölmüşlerimize okumamızdır.

Bunların evvelâ, beden kabirlerinde yatan; gezen **ölü**'lere okunması, onlar dirildikten sonra da, **diri** olarak geçmiş **ölü**'lerimize okunması gerçek faydayı sağlayacaktır.

Ölüden ölüye ancak ölü uzuv nakli yapılır ki; onda hayat olmaz. Çünkü kendi ölüdür.

Kûr'ân-ı Kerîm Hud Sûresi (11/48) Âyetinde:

﴿٤٨﴾ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ

(Kıle ya Nûh ihbit biselâmin minnâ ve berakâtin aleyke)

48."Denildi ki! Ey Nûh; bizden senin üzerine olan bir bereket ve selâmetle in....."

Burada görüldüğü gibi ağırlığı olan kelime selâmet'tir. (سلامة) **"selâmet"** in toplam sayı değerleri **(531)** dir.

Tersten okursak, **(13,5)** eder ki; görüldüğü gibi **(13)** ve **(5)** tir. Ve beş mertebeden **(13)** ün tasdikidir. Ve bu yollada mertebe-i Nûhiyyet **(13)** e bağlıdır diyebiliriz.

Bu Sûrei şerif içinde **(Nûh)** (a.s.) ile ilgili daha başka Âyet-i Kerîme'ler de vardır ancak daha fazla uzatmamak için bu kadarla yetinelim.

Kûr'ân-ı Kerîm Enbiya Sûresi (21/77) Âyetinde:

.....فَاغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴿٧٧﴾

(.....Fee'raknâhum ecmain.)

77. "..... biz de hepsini birden boğduk."

Yunus Sûresi (10/71-73) Âyetlerinde de bu husustan kısaca bahsedilmiş idi. Burada da ağırlığı olan kelime (غرق) boğulma'dır. Ebced sayı değerleri kısaltılmış olarak

(13) tür ve onun hakimiyet-i altında'dır.

"Gark" oluş ifadesi iki anlamda da kullanılmaktadır. Birisi yok etme, diğeri ise var etme şeklindedir.

Yok etme yönüyle suya gark oldu, boğuldu, yok oldu denir. Var etme yönüyle ise, ihsân'a gark oldu, mala gark oldu, bereket buldu, denir.

Görüldüğü gibi Nûh kavmi de (gark) oluş, kelime mânâsının özünde yatan (13) te (gark) olmuşlardır. Tefekkürünü idraklerinize bırakıyorum.

Kûr'ân-ı Keriym Mü'miniyn Sûresi (23/23) Âyetinde:

.....) فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

(.....Fe kâle ya kavmi'büdullahe.....)

23. "dedi ki: Ey kavmim!. Allah'a ibadet edin....."

Âyet-i keriyme'nin bu bölümünde de öne çıkan kelime ibadetten, (عبد) "abd" dır. Sayı değerleri (70+2+4

=76) tı'dır toplarsak, (7+6=13) tür. Demekki abdiyyet mertebesinin de kaynağı (13) tür, bütün bu mertebelere hayret etmemek mümkün değildir. O halde yapılan bütün ibadetler, (13) ten (13) e dir. (13) olan "abd" den (13) olan ilâhi hakikatedir.

Abd "kul" evvelâ bâtınında olan (13) ile beşeri abdiyyet anlayışı içerisinde kendine ayrı bir varlık vererek zâhiren ibadetine devam eder. Daha sonraki eğitimleri ile kendinde, özünde var olan Hakikat-i ilâhiyyeyi ortaya çıkarır ki; (13) ün (13) ile bâtınen buluşmasıdır.

Bu şekilde yapılan ibadetin ismi "ubudet" tir. İbadet kulluk mertebesinin ifadesi. Ubudet ise Ulûhiyyet mertebesinin ifadesidir. Kişinin yapmış olduğu hareket ve şekiller aynı, anlayış ve mânâlar farklıdır. Benlik ile yapılan kulluğun ismi ibadet, benliğinden sıyrılarak yapılan kulluğun ismi ifade-i ubudettir. İbadet kulun fiili ubudet ise Hakk'ın fiilidir.

Her şeyde olduğu gibi bu yüzden'de en büyük **(abd)** **(kul)** Hz. Muhammed'tir. Onun için öncü lâkabı **(abdühu)** **sonraki (ve rasûlûhu)** dur her ikisi de **(hu)** "**hüvviyyt-i mutlaka**" ya bağlıdır. **(abdiyyet-i)** "velâyeti " **(nübüvvet-i)** de "risâletidir" diyebiliriz.

Kûr'ân-ı Keriym Furkan Sûresi (25/37) Âyetinde:

﴿٣٧﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ.....لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٨﴾

(Ve kavmi Nûhin.....lizzalimiyye azaben eliyma)

37. "Ve Nûh kavmini de..... Zâlimler için bir acıklı azap hazırladık."

Burada da ağırlığı olan kelime **(ظالمين)** **(zalimi-**

yne) dir.Toplam sayı değerleri **(900+1+30+40+10+50=1031)** dir. Görüldüğü gibi, aradaki sıfırı alırsak, **(13)** ve **(1)** kalır. Ayrıca **(31)** ters olarak okursak, yine **(13)** böylece **(zâlimiyn)** kelimesinin içinde iki adet **(13)** oluşmaktadır. Bu yönüyle de baktığımızda, (zâlimlik) de **(13)** için hükmü altındadır. Daha evvelce de zâlimlik hakkında kısa açıklamalar yapmıştık. Burada bu kadarla yetinelim.

Kûr'ân-ı Keriym Şuara Sûresi (26/105) Âyetinde:

﴿١٠٥﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٦﴾

(Kezzebet kavmü Nûhinil mürseliyn)

105. "Nûh'un kavmi de Peygamberleri yalanladılar."

Burada da ağırlığı olan kelime **(كَذَّبَتْ)** **(kezzebet)** tir.

Toplam sayı değerleri **(20+700+700+2+400=1822)** dir, toplarsak **(1+8+2+2=13)** etmektedir. Açık olarak görüldüğü gibi bu kelime de mânâsıda **(13)** e dayanmaktadır. Onun hükmü altındadır, ondan izinsiz kimse tekzip edemez-yalanlayamaz. İmtihan için bir süre-mühlet verilmiştir, o sürenin sonunda **(13)**ün hakikatine hesap vermek zorunda kalacak-

lardır. Yaptıkları işlerin yanlarına kalacaklarını zannedenler çok aldanmaktadırlar. Vakti gelince (13) e hesap verecekler- dir. Yani ne iş ve davranış içinde olunursa olunsun, (13) ün hükmünde ve onun konturolu altındadır. Gaflet ve inkâr ehli bilse de bilmese de.

Kûr'ân-ı Keriym Ankebut (29/14) Âyetinde:

﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ
أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا
فَاخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٥﴾

(Velekad erselnâ Nûhan ilâ kavmihi felebise fihim elfe seneten illâ hamsine âmmen feehazehümüttufanü ve hüm zalimune)

14. "Andolsun ki, biz Nûh'u kavmine gönderdik, artık aralarında elli yılı hariç, bin sene durdu. Nihayet onlar, zulümlerini sürdürürken kendilerini tufan yakaladı."

Burada da ağırlığı olan kelime (طوفان) (tufan) dir. Toplam sayı değeri (9+6+80+1+50=146) tı dır. Kavminin arasında da (950) kalmıştır. (9+5=14) tür, ayrıca (146) nın 14-6 tısını ayırırsak yine 14 kalır ve 14 üncü Âyettir. Ayrıca (146) toplarsak (1+4+6=11) eder. İki 14 ten birer alıp bu 11 e ilâve edersek 13 olur, böylece 3 tane (13) elde

etmiş oluruz. ayrıca ط tı harfinin en büyük ebced hesabı

ile sayı değeri (535) tir toplarsak, (5+3+5=13) olur, و

vav harfinin büyük ebced hesabı ile sayı değeri de (13) tür. Böylece bu Âyet-i keriyme'nin içinde (5) adet (13) ün varlığını görmüş oluruz ki; (tufan) nın hakikati de (13) e bağlıdır ve onun izni olmadan (tufan) olması mümkün değildir.

Kûr'ân-ı Keriym Saffat Sûresi (37/76) Âyetinde:

﴿٧٦﴾ وَنَجِّنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

(Ve necceynâhu ve ehlehü minelkerbil azıym)

76. "Ve onu ve ailesini o pek büyük felâketten kurtardık."

Burada da görüldüğü gibi ağırlığı olan kelime, (نجات) (necât) tır. Toplam sayı değeri (50+3+1+400 =454) tür. Toplarsak (4+5+4=13) tür. Âyet'de (76) (7+6 =13) tür. Görüldüğü gibi necâtiyyet dahi tereddütsüz (13) ün hükmü iledir. (13) ün rızası olmadıkça necâtiyyet'in bulunması mümkün ve istifade edilmesi mümkün değildir ne yapıp yapıp hakikat-i Muhammediyye'den (necât) kurtuluş taleb etmeliyiz aksi halde gidecek başka kapımız da yoktur. Vakti ile bunları idrâk edip vechimizi-varlığımızı ona döndürmeliyiz.

Kûr'ân-ı Keriym kamer Sûresi (54/9) Âyetinde:

(.....وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾)

(.....ve kâlû mecnûn vezdücira)

9. "Ve deli dediler, ve zorlandı."

Bu Âyet-i keriyme'de de bahsedilen önde gelen husus (مجنون) (mecnûn) dur. Toplam sayı değerleri (40+3+50+6+50=149) dur. Toplarsak (1+4+9=14) eder, bu da Nur'u Muhammed'i dir. (14) ten mecnûn olan, bir'i (Nûh'u) çıkarırsak (13) kalır. Aslında mecnûn kendi hayellerinde var zannettikleri Nûh tur. Ve geriye kalan (13) ise bilindiği gibi Hakikat-i ilâhiye, Nûh un hakikatidir. İşte onlar Nûh un gerçek varlığında olan (13) ü göremediler. Hayellerinde bir Nûh var ettiler, işte onunla sayı mecnun ifadesiyle (14) Nûr'u Muhammed'i oldu, bunun da farkında olamadılar. Daha evvelce de gördüğümüz gibi (نوح) Nûh

asli harfleri ile **(13)** tür. Aradaki **vav** harfi'de büyük Ebced hesabı ile **(13)** tür ki; aslı Hakikat-i ilâhiyye'dir.

Kûr'ân-ı Kerîym Mü'min Sûresi (40/5) Âyetinde:

﴿٥﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

(Kezzebât kablehüm kavmü Nûh'ün)

5. "Onlardan evvel Nûh kavmi Peygamberlerini yalanlamıştı;"

Bu Âyet-i Kerîyme'nin ağırlıklı kelimesi (قوم)

(أُمَّت) (kavm-ümmet') tir. Sayı değerleri (ümmet)

(1+40+40+4=85) tir toplarsak. **(8+5=13)** eder ki, netice açıktır. Ümmet'in aslı da **(13)** e dayanmaktadır. Ancak bu **(13)** ü sadece ümmet-i Muhammed kaldırabilmekte ve onlara has olmaktadır. Diğer Peygamberlerin **ümmet'**leri yoktur, onlara **(kavm)** kavim denir. Kavm ise sayı değerleri **(100+6+40=146)** toplarsak **(1+4+6=11)** eder ki. **Kavm'**in de bağlı olduğu yer Mertebe-i muhammediyye'dir. Ve oraya bağlıdır. **Ümmet** olması için hazret-i Muhammed-i kabul edip oradan hakikat-i Muhammediyye'ye ve oradan da ahmediyye'ye uruc edebilsinler. Başka kapısı ve yolu yoktur.

Buraya kadar özetle vermeğe çalıştığımız sayısal değerler mertebe-i **Nûh'**un (a.s.) bütün oluşumlarının **(13)** e bağlı olduğu açık olarak görülmektedir.

Bu çalışmamızdan gayemiz, bu kitabımız da, **Nûh** (a.s.) mın hayat hikâyesini yazmak değil, hakikat-i Muhammed'i ile olan bağlantılarını özetle belirtmektir. Hesaplamaları ile belki biraz can sıkıcı gibi isede, nihayet bu tür çalışmalar birer araştırmadır.

İnşallah **(6) peygamber**, isimli kitabımızın **Nûh** (a.s.) bölümünde özetle o nun hayat hikâyesini'de okuyacaksınız. Cenâb-ı Hakk'tan cümlemize gerçekleri anlamaya çalışan bir akıl ve kendini bilmeye oğraşan bir gönül vermesini niyaz ederim. Gayret bizden yardım hakk'tan dır. Hakk hakk'ı söyler, haklı söyler.

BEŞİNCİ BÖLÜM

İBRÂHİYM (a.s.) ve (13) ün bazı bağlantıları.

Bismillâhirrahmanirrahiym.

Kûr'ân-ı Keriym Âl-i İmrân sûresi (3/33) Âyetinde:

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

(İnnellahestafa Âdeme ve Nûhan ve âle İbrâhiyme ve âli İmrân-a alel âlemiyn.)

Mealen: **33. Şüphe yok ki. Allah Teâlâ Adem'i, Nûh'u, İbrâhiy'm'in sülâlesini ve Ümran'ın hanedanını âlemler üzerine seçkin kıldı.**

Âyet-i keriym'e de belirtildiği gibi bu mertebeler özel olarak seçilmişlerdir. Yeri geldikçe incelemeye çalışıyoruz.

Bu Âyet-i keriyme gerçekten büyük mânâları ifade etmektedir, en mühimi ise hakk ve Mi'râc yolunda ki mertebelerin öncüleri bildirilen kişilerdir. Ancak sadece onlara has değildir, seyru sülûk yolunda olan bir kimse bu mertebelerden geçmesi lâzımdır. Bu mertebelerin hangisine ulaşırsa o kişi o mertebenin mânâsını kendinde bulduğunda o süreçte o ismin mânâsı kapsamına girdiğinden bâtında kendisi o ismi taşımış olur.

Ancak bu mertebelerin ilk uygulayıp yaşayanları âlem şumul, diğerleri ise bireysel şumuldur, yani sadece kendini ilgilendirir.

Bu mertebede seçilmişlik **İbrâhimiy'**lik tir, yani İbrâhimiyet mertebesidir. Kim seyr'u sülûk'unda bu mertebeye **(Halil)** yani **(dostluk)** mertebesine ulaşırsa o nun ismi zahiren-fiziken ne olursa olsun bâtında **(İbrâhiym)** dir.

İbrâni lûgatında okunuşu **(Ebrahem)** olarak geçmektedir. Mânâsı, **"eb"** (eba, baba, ata, ced) **"rahem"** de,

(Halk) demekmiş hâl böyle olunca **(ebrahem)** kelimesi **(halkın babası)** demek olmaktadır. İşte bu mertebede babalık yavaş, yavaş başlamaktadır. Ayrıca imamlık'ta bu mertebede başlamaktadır.

Daha evvelce de, kısaca belittiğimiz alfabelerin ilk harfleri olan **(elif ve be)** görüldüğü gibi bu mertebenin ister Ebrahem, olsun İster İbrâhim, olsun ister Abraham, olsun başında gelmektedir.

(Elif ve be) nasıl ki harflerin ve rakkamların babası ise, Mertebe-i **İbrâhimiyyet**'te **(Tevhid-i ef'âl)** "fiiller tevhid-i" tevhid mertebelerinin babasıdır. (Hazarât-ı hamse) nin başlangıcı, **elif**-in seyrinde **(8)** inci mertebedir.

Kûr'ân-ı Kerîmde de bir çok yerlerde **(elif ve be)** **"eb"** **(baba ve benzeri)** mânâlarda geçmektedir. Uzatmak için ikisini verelim. Saffat Sûresi **(37/102)** Âyetinde:

(يَا أَبَتِ) **(ya ebeti)** **"ey babacığım"** diye geçmektedir.

Görüldüğü gibi Sûre ve Âyet numaraları toplandığı vakit, **(37+102=13,9)** dur. Ayrıca bu sayı Muhammed (s.a.v.) isminin'de sayıdır. İstersek tek rakkam olarak toplayalım. **(1+3+9=13)** netice **(13)** on üçtür, yani oraya bağlıdır, ve bu sesleniş evvelâ, rûhların da; babası olan Hz. Rasûlûllah'a, oradan da, **"İbrâhim"** (a.s.) ma'dır.

Yine bu hususta başka bir Âyet-i Kerîm'e daha verelim. Bakara Sûresi **(2/13,3)** Âyetinde:

(وَالِهَ أَبَائِكَ) **(ve ilâhe abaike)** **(senin ve atalarımı-**

zın ilâhına) görüldüğü gibi burada da **(13)** hemen gözümüze çarpmaktadır, ve bağlı olduğu yer bellidir.

(Ebrahem) sayısal değeri **(1+2+200+5+40=248)** dir, toplarsak, **(2+4+8=14)** eder ki Nur'u uhammed-î dir. **(14)** ten, bir olan zuhur'u İbrâhiym'i çıkarırsak, **(14-1=13)** geriye **(13)** kalır ki bağlı olduğu yer bellidir.

(حَالِيل) **Haliyl)** toplarsak, **(600+1+30+10+30=67,1)**

toplarsak **(6+7=13)** tür. Kalan bir ise dostluğun birliğidir. İlâve edersek, **(6+7+1=14)** tür. Netice'de "Ebrahem ve Haliyl" **(14)** **(14)** aynı Nûr'u Muhammed-î dir.

Neticede **(İbrâhiym)** **(1+2+200+1+5+10+40=259)** toplarsak, **(2+5+9=16)** eder, **ve (hullet)**

(600+30+30+4=664) toplarsak, (6+6+4=16) o da on altıdır, görüldüğü gibi bura da iki aynı (16-16) sayısına ulaşılmaktadır. (16) tılardan (3) yakıyn, müşahede mertebeleri çıkartılırsa geriye yine (13) ler kalır ki; bu yönüyle de Hakikat-i Muhammediyye ye bağlıdır.

Bir başka hususa da dikkat çekip yolumuza devam edelim. O da şudur.

İster **Ebrahem**, ister **Abraham**, ister **İbrâhiym**, de hepsinin başında (elif) sonun da (mim) vardır. Diğer hiçbir bağlantıları olmasa bile baştan ve sondan Hakikat-i Muhammed-î tarafından sarıldığı açık olarak görülmektedir.

Mânâyı **İbrâhiym'iyye**'nin şifresi olan (elif, be, rı, he, ye, mim) harflerinin mânâ tecellileri şöyle oluşmaktadır. Ehadiyyet mertebesinden süzülerek gelen mertebe-i İbrâhiym'iyye'ninmânâsı (be) ye ulaşır, (be) ile (rı) Rahmâniyyet'e intikâl eder, uzatan (elif) ile yerini güçlendirir, oradan (he) de hüvviyyet'i ni bulur, (ye) de yakıyn hali oluşur, ve muhteşem (mim) de karar kılarak, Hakikat-î Muhammed-î nin **İbrâhiym'iyyet** mertebesi olarak ortaya çıkmış olur.

Nasıl bir ilâhi saltanattır. (Rabbî zidnî fike tahayyuran) "Ya Rabbî zatındaki hayretimi arttır."

Özet bir girişten sonra bazı Âyet-i kerîmelerle yolumuza devam edelim. Bura da Âyet-i Kerîmelerin lâfzî mânâlarını değil, sayısal mânâlarını ve bağlantılarını anlamaya çalışacağız.

Kûr'ân-ı Kerîm bakara Sûresi (2/260) Âyetinde:

﴿٢٦٠﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ
﴿٢٦٠﴾

(Ve iz kâle İbrâhiym-ü rabbî erini keyfe tuhyil mevte)

260. "Ve bir vakit İbrâhiym dedi ki; Ya rabb-î ölüleri nasıl diriltiyorsun bana göster"

Burada ağırlığı olan kelime (hay) "hayat'tır" (حيات)

Hayat kelimesinin sayı değerleri şöyledir. **(8+10+1+400=419)** dur, toplarsak **(4+1+9=14)** eder ki; nûr-u Muhammed-î dir. Hayat sahibi olan bir-i **(elif)**i çıkarırsak geriye **(13)** kalırki; zaten **(elif)** te **(13)** tür. Böylece **(hayat)** ın hakikatinde iki **(elif)** vardır, ve kaynağı **(13)** tür. Ayrıca kameri ayların **(14)** ü dolunaydır ve dolunay ise gökte nur'u Muhammed-î nin temsilcisidir.

Başka bir yönden de bakalım. Hayat aynı zamanda **(ömür)** demektir, ömür'ün sayısal değeri ise şöyledir. **(70+40+200=310)** dur, tersi zaten **(13)** tür. O halde "hayat ve ömrün" kaynağında Hakikat-i Ahadiyye ve Hakikat-i Muhammediyye dir.

Kûr'ân-ı Keriym Ali İmrân sûresi (3/67) Âyetinde:

﴿٦٧﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا

(Mâ kâne İbrâhiymü yahudiyyen velâ nasrâniyyen velâkin kâne haniyfen müslimen)

67."İbrâhim ne Yahudi ne de nasrânîdir. Ancak hanîf ve müslimandır."

Burada ağırlığı olan kelime **(حَنِيفًا)** **(hanif)** tir. Sayı değerleri şöyledir. **(8+50410+80=148)** dir, toplarsak **(1+8+ 4=13)** eder ki, görüldüğü gibi gene **(13)** tür. Ayrıca Ayet numarası da **(6+7=13)** tür ki hayrettir.

(Hanif) "tevhid ehli," lekesiz Muvahhit demektir. Mertebe-i İbrâhimiyyet'in tevhid-i olan **(tevhid-i ef'âl)** "fiillerin birliği" yani, bütün fiillerin kaynağının tek güç olduğu bilincine ulaşmaktır ki; bu mertebe de görüldüğü gibi **(13)** e bağlıdır.

Kûr'ân-ı Keriym Nisa Sûresi (4/125) Âyetinde:

﴿١٢٥﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

(Ve men ahsenü dinen mimmen esleme vechehü lillâ-hi ve hüve muhsinin.)

125." *Ve din itibariyle daha güzel kimdir, o kimseden ki, muhsin olduğu halde yüzünü "vechini" Allah-a teslim etmiştir.*"

Bura da ağırlığı olan kelime (اَسْلَمَ) "esleme" dir.

Aslı (**seleme**) dir. İslâm ve müslim'in kaynağıdır."Teslim olma, huzur bulma, saadete erme demektir. (**seleme**) nin sayı değerleri, (**60+30+40=130**) dur ki; (**13**) tür. Ayrıca (**eslim**) şeklinde okursak . Emir hükmündedir, teslim ol mânâsına gelir ki; o zaman baştaki (**13**) ün hakikatine teslim ol demektir ki; (**13**) ten (**13**) e teslimiyyettir, ve çok mânidardır. Görüldüğü gibi bu Âyet-i kerîyenin de hakikat-i (**13**) e bağlanmaktadır.

Daha evvelce de belirttiğimiz gibi (ismi – mef'ul) olarak okursak, (seleme) nin başına bir (**mim**) i Muham-med-i getirince (**Müslim**) olarak okunur ki; İlâhi ve yüce hakikat-i açık olarak göstermektedir. Baştaki (**mim**) hakikat-i Muhammed-i, (**sin**) İnsân-ı Kâmil, (**lâm**) lâhud, son-daki (**mim**) ise, Nur-u Muhammed-î dir.

Kûr'ân-ı Kerîm Tevbe Sûresi (9/114) Âyetinde:

﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ

(Vema kânestiğfaru ibrihiyme li ebihi)....

114. "*İbrâhiym'in babası için af dilemesi*".....

Burada ağırlığı olan kelime (اسْتَغْفَارُ) "istiğfar"

dir. Sayı değerleri de şöyledir. (**1+60+400+1000+80+200=1741**) toplarsak (**1+7+4+1=13**) tür, görüldüğü gibi istiğfar dahi (**13**) e bağlıdır ki; ne kadar açıktır. İstiğfar'ın kabulü ancak (**13**) ün elinde ve asaletindedir. Bundan başka istiğfar-ı kabul edecek ve gereğini yerine getirecek bir makam yoktur. Kullar ne günah çıkartabilirler ve ne de istiğfar kabul edebilirler.

Kûr'ân-ı Keriym Nahl Sûresi (16/120) Âyetinde:

﴿١٢٠﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ

(İnne İbrâhiym'e kâne ümmeten kaniten lillâhi)

120." Muhakkak ki İbrâhiym, -başlıca- bir ümmet idi. Allah'a itaat ediyordu."

Burada ağırlığı olan kelime (**ümmet**) tir. Sayı değerleri daha evvece de belirtildiği gibi şöyledir. **(1+40+40+400=481)** toplarsak **(4+8+1=13)** tür. Görüldüğü gibi "ümmet"te **(13)**tür ve Hakikat-i Muhammediyye ye bağlıdır.

Hz. Peygambere bağlı olanlara **ümmet** diğer peygamberlere bağlı olanlara ise **kavm** denir ki; sayısal değeri **(100+6+40=146)** toplarsak **(1+4+6=11)** eder ki; o'da Hz. Muhammed'tir. Aslında onlar da oraya bağlıdırlar. Tevhid-i ef'âlin babası olan Mertebe-i İbrâhimiyyet ise asli hali üzere kendisinde (**hullet**) olarak bütün esmâ-i ilâhiyye yi giyinmiş olmasından bâtında başlı başına bir esmâ-i ilâhiyye ümmetidir. Ancak zâhiren bakıldığında İbrâhim (a.s.) sadece bir kişidir, kendisi tevhid ilminin babası olduğundan doğrudan hakikat-i Muhammediyye ye bağlı olduğundan kendisinden bir **ümmet** olarak bahsedilmiştir ki; kendi hakikatide **ümmet (13)** tür ne müthiş bir sistem ve bağlantılar zinciridir.

Kûr'ân-ı Keriym Meryem Sûresi (19/41) Âyetinde:

﴿٤١﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ

صَدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤٢﴾

(vezkür filkitabî İbrâhiym'ü innehu kâne sıddıkan nebiyyen."

41. "Kitaptaİbrâhiym'i de zikret. şüphe yok ki, o pek sadık bir Peygamber idi."

Bu Âyet-i kerime'de (**zikir** ve **sıddık**) kelimeleri vardır. Zikrin sayı değerleri, **(700+20+200=920)** dir.

Toplarsak, $(9+2=11)$ dir. Sıddıykan ise $(90+4+4+10+100+1=209)$ dur. Toplarsak $(2+9=11)$ dir. Bu da Hz. Muhammed'dir, ve her iki yönden de oraya bağlı olduğu açık olarak görülmektedir ki; orası'da zaten **(13)** tür.

Kûr'ân-ı Keriym Enbiya Sûresi (21/51) Âyetinde:

﴿٥١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ
وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥٢﴾

(Velekad ateynâ İbrâhiym'e rüşden min kablü ve kün-nâ bihi âlimiyn.)

51." Ve andolsun ki, İbrâhiym'e de bundan evvel rüşdünü vermiştik ve biz onu bilenler idik."

Bu Âyet-i Keriyme'de de **(rüşdehu ve ateynâ)** kelimeleri vardır. Bunların sayı değerleri, rüşdehu, $(200+300+4+5=509)$ dur. Toplarsak $(5+9=14)$ nur-u Muhammed-i dir. Âteynâ ise $(1+400+10+50+1=462)$ dir. Toplarsak $(4+6+2=12)$ **Hakikat-i Muhammed-i** dir. Rüşttten bir alıp âteynâ'ya verirsek ikisi de **(13)** olur ki; neticesi mâlûmdur.

Kûr'ân-ı Keriym Hacc Sûresi (22/26) Âyetinde:

وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾

(.....ve tahhir beytiye littâifine vel kâimine verrûkû-ussücû di.)

26. benim beytimi tevaf edenler için ve mukim olanlar için ve rükû ve secde edenler için tertemiz tut diye - hazırlamıştık-.

Âyet-i Keriyme'nin sonunda secde kelimesi vardır ki kulluğun kemâlidir. Secdenin ise sayısal değeri. $(60+3+4=-67)$ dir. Toplarsak $(6+7=13)$ tür. Bağlı olduğu yer ne kadar açık değilmi?. Demekki secde gerek sayısal asliyyet-i gerek mânâsal hakikatiyle yapıldığında, veya nasıl secde olursa olsun hepsi **(13)** ün hakikatine olmaktadır.

İşte batının veya bâtılın secde etmemesi bir bakıma **(13)** hakikatine isyandır, farkında olmadan bu isyanlarını ört bas etmek için **(13)** "uğursuzdur," yalan ve yanlışını ortaya koymağa çalışmışlar, böylece kendi nefsâniyetlerini tatmin etmiş olduklarını zannetmişlerdir.

Secdesiz başlar, her halde **(13)** Hakikt-i Ahadiyyet ve Ahmediyyet'in şefeatinden mahrum kalacaklardır.

Kûr'ân-ı Keriym Şûara Sûresi) (26/69) Âyetinde:

﴿٦٩﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

(Vetlü aleyhim nebee İbrâhiym.)

69. "Onlara İbrâhiym'in de kıssasını oku."

Bu Âyet'in başında **(vetlü-oku)** kelimesi vardır'ki; sayısal değeri, **(6+400+30=436)** toplarsak. **(4+3+6=13)** tür. Görüldüğü gibi bütün bu hakikatler bir emir ile okunmakta ve o emir de **(13)** ten çıkmaktadır. Çok açık de- ğilmi?.

Not= Belki.Biraz abartı belki de rastlantı olabilir ama Değınmedengeçemiyeceğım. Yaklaşık (10) senedir kullandığımız arabamızın plâka no=su (436=13) tür. Daha evvelce de (terzi Baba kitabında)da kısaca bekirtmiştik.

İşte bu pilâkalı araba ile bu ilâhi emri (vetlü-oku) gücümüz yettiği kadar yerine getirmeğe çalışıyoruz. Yardımcı olanlara da, bizlere de Cenâb-ı Hakk kolaylıklar versin.

Kûr'ân-ı Keriym Ankebut (29/24) Âyetinde:

.....جَوَابَ قَوْمِهِ.....كَأَوْحَرِّقُوهُ.....

(.....cevabe kavmihike evharrikuhu.....)

24. "Kavminin cevabı.....yahud onu yakalım....."

Bu Âyet-i Keriymede de dikkat çeken yanma fiilini

ifade eden kelime (**Ev harrikuhu**) dur. Sayısal değeri **(1+6+8+200+200+6+5=426)** dır, toplarsak **(4+2+6=12)** dir, görüldüğü gibi, yakma fiili de **(12)** ye bağlıdır. O'nu inkâr edip yakmağa çalışanları, **(12)** ve mânâsı ebediyyen yakacaktır, kurtuluşları yoktur, çünkü ferman O nun dur.

Kûr'ân-ı Keriym Saffat Sûresi (37/84) Âyetinde:

﴿٨٤﴾ اِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

(İz câe rabbehu bi kalbin selim)

84."Çünkü o, Rab'bine tertemiz bir yürekle geldi."

Bu Âyet-i Keriym'mede de dikkat çeken kelime kalbi selim'dir. "Mazisi" (seleme) dir. Sayı değerleri, **(60+30+40=130)** dur, sıfırı kaldırırsak görüldüğü gibi çok açık **(13)** tür. İslâm kelimesi de bu üç harften türemiştir. **(sin)** (**lâm**) (**mim**) dir. Sayı değerleri yukarıda da belirtildiği gibi aslı **(13)** ve yine aslı **(13)** olan bir (**elif**) ilâvesiyle de **(14)** **Nûr'u Muhammed-i** olmaktadır.

Bilindiği gibi Hakk'ın indinde tek din islâm'dır. Diğer semâvî dinler diye çoğulluk yoktur, ancak diğer dinler diye, ifade edilmeye çalışılanlar (**İslâm**) dininin içinde birer bölümdür. Bütün Peygamberler baştan itibaren **İslâm** dinini kendi mertebeleri itibariyle vaaz ve talim etmeye çalışmışlardır.

Bu yüzden o mertebeleri anlatan, o günün şartları içinde o kitaplar gelmiştir, işte bu yüzden çoğul olarak semâvî kitaplar vardır, fakat dinler yoktur. Eğer dinler olsaydı, imânın şartları içinde mutlaka dinlere imânın da yeri olurdu.

Kitaplarına ve peygamberlerine imânı şart koşan bir sistem nasıl olurda onların varlık sebebi olan dinlere imânı şart koşturamaz? Eğer böyle bir şey olsa idi, evvelâ dinlere sonra meleklerle sonra kitaplara ve sonra da sarûllare imânı şart koşturamaz mı idi? Görüldüğü gibi dinlere imân şart koşulmamıştır çünkü böyle bir şey söz konusu değildir.

Çünkü baştan sona tek din vardır o da (**seleme**) **"selâmet"**yani **islâmdır**. İşte bu yüzden Kûr'ân-ı Keriym'

de **(ya ehlel kitap) (ey kitap ehli olanlar)** yani **(ey ehli kitap olan müslimanlar)** diye hitab edilmektedir.

Ancak bu hitap hakikatleri itibariyle bozulmamış olanlardır, kendilerini ehli kitap zanneden ve kitaplarını tahrif edenler için değildir.

Görüldüğü gibi din üzerinde **(13)** ün hakimiyet-i açık tır, nasıl olurda bu sayı değeri **(uğursuz)** olur! Anlamak mümkün değildir.

İnsânlık âlemi ancak İslâm dinini tatbik edebilmekle huzur ve sükûna **(sûlha)** ulaşabilecektir, aksi halde yer yüzünde fitne hiçbir zaman yok olmayacaktır.

Çare ve reçetesi İslâmın vaaz ettiği gerçek kurallarla kişilerin hayatlarını bir düzene sokmaları lâzım gelecektir'ki; bu da, **(13)** Ahadiyyet'in hükmü iledir, uyan kazanır uymayan ebedi ziyanda olur.

Bu yönüyle **(13)** hakikatinin ve uğurunun bütün insânlık âleminin tefekkür ve irfaniyyet ufkunun kurucusu ve mimarı olduğu ve onun hükmü altında bulunduğu açıktır.

Dileyen inkâr dileyen kabul eder insânlara belirli bir süre verilmiştir, bu süre dolunca her kes inancından ve yaptığından **(13)** hakikatine hesap verecektir.

Kûr'ân-ı Keriym Sad Sûresi (38/45) Âyetinde:

﴿٤٥﴾ وَادْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى
الْأَيْدَى وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٦﴾

(Vezkür ibâdenâ İbrâhiym'e ve İshâka ya'kuba ülûleydi vel ebsâri.)

45. "Ve kuvvet ve bâsiret sahibi olan kullarımız İbrâhimy'm-i ve İshâk ve Ya'kub'u da an."

Bu Âyet-i kerime'de de dikkat çeken kelime **(ebsâr)** **(basar)** görüştür. Basar kelimesinin sayı değeri **(2+90+200=292)** dir. Toplarsak, **(2+9+2=13)** tür. Görüldüğü gibi görüş'ün dahi hakikati **(13)** e bağlıdır. **(13)** hakikatinin ifade ettiği mânâların dışında hayali ve vehmi bir

görüş ve bakış açısı geçerli değildir. Bu hakikat'te burada açık olarak görülmektedir. Bu hakikat bağlantılarını çok daha fazlalaştırmak mümkündür, ancak fazla vaktinizi almamak düşüncesiyle vede ayrıca işaret edilen doğruların yeteri kadar inandırıcı olduğu kanaatiyle son bir Âyet-i Kerim'e yi daha göz ve gönüllerinize takdim ettikten sonra bu bölümü de bitirmek istiyorum.

Kûr'ân-ı Kerim Mümtehine Suresi (60/4) Âyetinde:

اِبْرٰهِيْمَ لَا بِيَهٗ لَا سْتَغْفِرَنَّ لَكَ

(.....İbrâhiyme li ebihi le estağfiranne leke.....)

İbrâhiym babası için şöyle demiştir.

4."..... **Elbette senin için mağfired dileyeceğim.....**"

Bu Âyet-i kerime'de de dikkat çeken kelime (**mağ-firet**) dileme yani (**istiğfar**) dır. İstiğfar kelimesinin sayı değerleri, **(1+60+400+1000+80+1+200=1742)** dir, toplarsak **(1+7+4+2=14)** tür görüldüğü gibi Nûr'u Muham medî'dir. **(14)** baştaki **(1)** i yani istiğfar eden kişiyi çıkarırsak gene **(13)** tür. Görüldüğü gibi (istiğfar) ile de yine **(13)** e yönelinmektedir, bilinse de bilinmesede! Çünkü; zaten **(13)** olan (**Ahad**) tan başka sığınılacak yer bulmak mümkün değildir. Çünkü o (**Kûlhüvallahu ahad**) tır. İhlâs Sûresi **(112/1)** toplarsak, **(1+12=13)** görüldüğü gibi o da **(13)** tür. Bu ifadeler ve izahlarla (**İbrâhiym**) (a.s.) lâm bölümünü de bitirmek istiyorum, okuma ve inceleme sabrını gösterenlere Cenâb-ı Hakk kolaylıklar versin. Yolumuza **(13)** ve Mûseviyyet bağlantıları ile devam etmeye çalışalım.

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tan'dır.

ALTINCI BÖLÜM

MÛSÂ (a.s.) ve (13) ün bazı bağlantıları.

Bismillâhirrahmânirrahiym.

Daha evvelce de belirttiğimiz gibi!

Kûr'ân-ı Keriym Âl-i İmrân sûresi (3/33) Âyetinde:

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

(İnnellahestafa Âdeme ve Nûhan ve âle İbrâhiyme ve âli İmrân-a alel âlemiyn.)

Mealên: 33. **Şûphe yok ki. Allah Teâlâ Âdem'i, Nûh'u, İbrâhiym'in sülâlesini ve Ümrân'ın hanedanını âlemler üzerine seçkin kıldı.**

Daha evvelce de ifade ettiğimiz gibi bu Âyet-i Keriyme gerçekten büyük mânâları ifade etmektedir, en mühimi ise Hakk' ve Mi'râc yolunda ki, mertebelerin öncüleri bildirilen kişilerdir, ancak sadece onlara has değildir, seyrü sülûk yolunda olan bir kimsenin bu mertebelerden geçmesi lâzımdır.

Kişi bu mertebelerin hangisine ulaşırsa o mertebenin mânâsını kendinde bulduğunda, o süreçte, o ismin mânâsı kapsamına girdiğinden bâtında kendisi o ismi taşımış olur.

Ancak, bu mertebelerin ilk uygulayıp yaşayanları âlem şumul, diğerleri ise bireysel şumuldur, yani sadece kendilerini ilgilendirir.

Bu mertebede seçilmişlik, Âl-i İmrân yani Mûseviyyet'lik'tir. Ve seyr'ü sülûkta ki, sırası **(9)** hazarat-ı hamse-de ki, sırası **(2)** dir.

Âl-i İmrân ikidir. Birincisi, mevzuumuz olan Hz. Mûsâ ve Harunun babaları olan, (**İmrân ibni yashur**), ikincisi de Hz. Meryem'in babası olan, (**İmrân ibni matan**) dır.

Yer yüzünde en şöhretli üç aile vardır, bunlar.

Âl-i İbrâhiym. Hz. İbrâhiym'in ailesi:

Âl-i İmrân. Hz. Mûsâ ve İsâ aileleri:

Âl-i Muhammed. Hz. Muhammed (s.a.v.) in aileleri'dir.

Eski Mısırlıların Kıpti lisânına göre (**mu**) "su" (**şa**) "ağaçlık bir yer" demekmiş. Mûsâ (a.s.) sandık içinde Nil kıyısına geldiğinde, o'nu bulanlar, ağaçlık ve sudan geldiğinden (**Mûşâ**) diye seslenmişler ve ismi (**Mûşâ**) olmuş, zamanla (**Mûsâ**) ya dönüşmüştür.

Yukarıda ki, Âyette görüldüğü gibi sayılar (**3+3+3=9**) dur. Bir yönüyle (**9**) Mûseviyyet-i ifade etmektedir, diğer yönüyle ise, (**33**) bu hakikatlerin (**33**) direkli Medine mes-cid'inden (**3**) mertebeden izahının yapıldığının belirtilmesidir. Nil nehrine bırakılarak hayatı kurtulan (**Mûsâ**) ya bir bakıma nil nehri kurtarıcı olmuştur ve (نیل) (**Nil**) in sayısal değeri (**50+10+30=90**) dır, sıfır gidince kalan (**9**) dur ki, mer-tebe-i Mûseviyyet'e kucak açmıştır.

Mûsâ kelimesinde iki aslî harf, (م) (**mim**) ve (س) (**sin**)

ve ya, **sin**'in yerine (ش) (**şin**) vardır. (**Mim**) Hakikat-i

Muhammediyye ye bağlı olduğu (**13**) ve kaynağının ona dayandığıdır. **Sin** ise **İnsân**-ı **Kâmil**-i ifade ettiğinden, (**Mûsâ**) kelimesi; "ey Hakikat-i Muhammediyye'nin Mûse-viyyet mertebesi itibariyle yaşayan insân" demek olur.

(**şin**) ile okuduğumuz zaman ise; "ey Hakikt-i Muhammediyye'nin Mûseviyyet mertebesi itibariyle müşa-hedeli yaşayan insân" demek olur.

(موسى) (**Mûsâ**) şekliyle sayı değerleri, (**40+6+60+10=**

116) tıdır. (موشى) (**Mûşâ**) şekliyle ise sayı değerleri,

(**40+6+300+10=356**) tı'dır. Toplarsak (**3+5+6=14**) (**14**)

(**Bedr-i Münîr**) "nûrlu ay" yani daha evvelce de belirtildiği

gibi "dolunay" Hazret-i Muhammed (s.a.v.) min rumuzudur.

Ayrıca **(116)** toplarsak, **(1+1+6=8) (1+4=5)** ikisini toplarsak, **(8+5=13)** tür ki; açık olarak mertebe-i Mûseviyyet'e **(13)** e bağlıdır.

Bu kısa girişten sonra bazı Âyet-i Keriyme'ler'den misaller vererek yolumuza devam edelim.

Kûr'ân-ı Keriym Kasas Sûresi (28/3) Âyetinde:

﴿٣﴾ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَا مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ
بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

(Netlü aleyke min nebei Mûsâ ve Fir'âvn'e bilhakk'ı likavmin yû'minüne.)

3. "Sana Mûsâ ile Firavn'un kıssasından bir kısmını gerçek şekliyle okuyacağız, iman eden bir kavim için".

Bu Âyet-i keriyme'de de dikkat çeken **(aleyke)** "üzerine" kelimesidir. Bu kelime ile Hz. Muhammed (s.a.v.) efendimize, Cenâb-ı Hakk diğerlerinin de olduğu gibi mertebe-i Mûseviyyet'in de gerçek hâl ve makamını evvelâ kendisine yüklediğini, yani eski tahrif olmuş bilgilerin kaldırılıp, gerçek Mûseviyyet hakikatlerini aslı üzere yeniden bildirmesi için görev verdiğini ifade etmektedir.

Bu bilgiler Hakikat-i Mûseviyye'nin ancak, Hakikat-i Mûhammed'iyye tarafından gerçek hali ile tahsil edilebileceği belirtilmiş olmaktadır.

Sûre ve Âyet numarasına bakmamız bile, bize bu hususun hakikatini hemen anlatmaktadır. **(2+8+3=13)** görülüyor ki, Mertebe-i Mûseviyyet te **(13)** e bağlıdır.

Ayrıca (عليك) **(aleyke)** nin sayı değerleri, **(70+30+10+20=130)** eder ki, tekrar bağlı olduğu yer ne kadar açıktır.

Kûr'ân-ı Keriym Tâha Sûresi (20/9) Âyetinde:

﴿٩﴾ وَهَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾
(Ve hel etake hadisü Mûsâ)

9. "Ve sana Mûsâ'nın kıssası gelmedi mi?"

Yani, Mûseviyyet mertebesinin hakikatlerini anlatmanın zamanı geldi, bunları yavaş, yavaş asılları üzere naklet denmektedir.

(Bilindiği gibi Hz.Peygamberin bir ismi de "Tâ, hâ"dır.)
Ve bu mertebenin de sahibi olduğu açıktır.

Bilindiği gibi ﴿٩﴾ طه ﴿٩﴾ 1. (Tâ, Hâ)

Sûresi Mûsâ (a.s.)'nın hayatından bir hayli bölümü, gerçekleri üzere izah etmektedir. Burada ki, gayemiz Mûsâ (a.s.)'nın hayat hikâyesini yazmak değil **(13)** ile olan bazı bağlantılarından araştırarak haber vermektir.

Bu Âyet-i kerîme'de de dikkat çeken kelime (مُوسَى) **(Mûsâ)** dır. Baştarafıta bu kelimeyi izaha çalışmış sayı değerlerini vermiştik.

Bilindiği ve görüldüğü gibi bu Sûrenin başında . **(Tâ, Hâ)** ismini de aldığı bir *(huruf'u mukattaa)* vardır. Sayı değerleri, **(9+5=14)** tür. Daha evvelce de belirttiğimiz gibi **(14)** dolunay, "bedri Münir" nûrlu ay'ın sayısal değeridir. Bu ise gök yüzünde Nûr'u Muhammedî'nin "simgesi, işareti, sembolü"dür. Ay yani kamer ışığını güneşten alır ve Dünya geceye döndüğünde, yani karanlık olduğunda kamer güneşten aldığı ışığını dünya ya yansıtır ve gece karanlığında ortalık yeteri kadar aydınlanır. Bu da İlâhi hakikatlerin güneş misâli yansıtılarak bizlere yansıtılmasıdır, ve bunun en geniş hali de dolunaydır.

O gecelerde gerçekten dolunayın çıkışına yükselişine ve yücelişine doyum olmaz. Bu **(Münir)** "nûrlandıran" Nûr'u İlâhidir. (Münir)'in sayısal değeri, sıfırları çıkarırsak, **(4+5+ 1+2=12)** dir ki, bu da bilindiği gibi, Hakikat-i Muhammed-i dir.

Tekrar kısaca özetlersek.

- (11) **Hazret-i Muhammed:** Mekke, Medine de yaşamıştır.
(12) **Hakikat-i Muhammed-î:** Bütün âlemlerin zuhur yeridir.
(13) **hakikat'ü Ahadiyyet'ül Ahmediyye:** Bütün âlemlerin ana kaynağı ve mutlak sahibi dir.
(14) **Hakikat-i Muhammed-i dolunay, (bedri Münir)** olarak bütün âlemlerdeki zuhuru ve aydınlatması dır, diyebiliriz.

Her İlâhi mertebelerin bir sayı değeri-işareti vardır. Fakat Mertebe-i Muhammediyye'nin (4) mertebe, sayısı ve işareti vardır, ve bu mertebeler (13) Mertebe-i Ahadiyyet'e bağlıdır.

O nun da nokta zuhur mahalli Hazret-i Ahmed-i Muhtar, Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimiz'dir. Bütün melekler de neleri varsa buradan almışlar ve almaktadırlar.

Her iki cihanın efendisi bu mertebelerin tamamını bünyesinde toplayan, Ahmde-i Mahmud, Muhammed, Mustafa, (s.a.v.) Efendimizdir.

İnsânlık âlemi bilse de, bilmese de, kabul etse de, etmese de, böyledir.

Daha evvelce gördüğümüz gibi (Tâ, Hâ) da (9) ve (5) sayıları vardı, bilindiği gibi (9) seyr-i sülûk'ta "Mûseviyyet" mertebesini, (5) ise "Hazarat-ı hamse" mertebesini ifa- de etmektedirler.

Belki ilgisiz bulacaksınız amma belirtmekte yarar olacaktır kanısındayım.

Yuhanna İncil-i bab (1/8) de şöyle bir ifade geçmektedir. **(Kendisi o nûr değildi; ancak o nûr hakkında şehâdet etmeye geldi.)** Bura da sayı ve ifadeler oldukça mühimdir, tabii ki, üzerinde çok şey söylenebilir. **(1+8=9)** etmektedir ki, "Mûseviyyet" tir, bahsedilen Nûr da, **(Nûr'u)** Muhammed-î Ayın (14) ü "bedr'i Münir" Nurlu Aydır. Ancak bu tabir, Yahya ve İsâ (a.s.) lar hakkında belirtilmektedir.

Ancak, İseviyyet aslı itibariyle "Rûh" ağırlıklıdır, Nûr dan bahsedilirken Nûr'u Muhammed-î denir. Yani Nûr tabiri Hz. Muhammed (s.a.v.) me aittir, o halde Yuhanna İncili'nin başında (1/8) de ki ifade aslî olarak, **(kendisi o nûr değil- di ancak o nûr hakkında şehâdet etmeye geldi,)** hükmüyle Rûh ağırlıklı olan (İsâ) (a.s.) lâmin Nûr ağırlıklı olan, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) Efendimizi haber

vermeğe geldiği aşikârdır. Bilindiği gibi İslâmın ilk büyük savaşı Bedir'dir, ve orada çarpışanlar **(313)** kişidir. İşte bu savaşla arap yarımadasına ve oradan da dünya ya yayılacak olan **(Bedir)** "dolunay" **(14)** Nûr'u Muhammed-î nin tescili olmuştur ve **(13)** e bağlıdır.

"Yeri geldiğinde tekrar ele alacağız"

Biz yine yolumuza devam etmeye çalışalım.

Kûr'ân-ı Keriym Tâ, Hâ Sûresi (20/39) Âyetinde:

وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ﴿٣٩﴾

(Ve elkaytü aleyke mehabbeten minniy veli túsnea alâ ayniy)

39."Ey Mûsâ) Ve, gözümün önünde yetiştirilmen için üzerine kendimden bir muhabbet (ilka etmiş) bırakmıştım."

Bu müthiş ifadelerin sadece sayı değerleri dahi ne kadar gerçek olduklarını açık olarak göstermektedir. Âyet **(39)** **(3+9=12)** eder ki, bu muhabbet ilkâsı yani, bırakılması **(12)** olan Hakikat-i Muhammed-î mertebesinden ve o mertebenin muhabbat-i olup, o muhabbat evvelâ Âsiye yi ve oradan Firâvn ve çevresini sardığından, kendisi için **(40)** bin kadar çocuk öldürülen "o çocuğu" kucaklarında büyütmelerine sebep olmuştur.

Ayrıca **(20+39=59)** ki, hayrettir. **(5-9)** Tâ, Hâ ve **(5+9=14)** Nûr'u Muhammed-î dir. Bu kadar açıklık karşısın- da ne denilebilir ki!..

Kûr'ân-ı Keriym Şuerâ Sûresi (26/65) Âyetinde:

﴿٦٥﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

(Ve enceynâ Mûsâ ve men meahu ecmain)

65. "Ve Mûsâ'yı ve onunla beraber olanları, hepsini kurtuluşa erdirdik".

Bu Âyet-i kerîymede de dikkat çeken kelime (**necât**) tır. (نجات) (**Necât**) kelimesinin sayı değerleri, **(50+3+1+400=454)** tür, toplarsak **(4+5+4=13)** tür. Görüldüğü gibi "necât" yani kurtuluş'ta **(13)** tür ve **(13)** e bağlıdır, yani bütün necâtiyyet te **(13)** ün hakikatinden gelmektedir.

Kûr'ân-ı Kerîym A'râf Sûresi (7/104) Âyetinde:

﴿١٠٤﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ أَنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

(Ve kâle Mûsâ ya Firâvn'ü innî Rasûlün min Rabb'il âlemiyn)

104. "Ve Mûsâ dediki: Ey Fir'avn!.Şüphesizki ben âlemlerin Rabb'i tarafından gönderilmiş bir Peygamberim."

Bu Âyet-i Kerîyme'de de dikkat çeken kelime (يافرعون) (**ey Firâvn**) dur, bunun sayı değeri ise **(10+1+80+200+70+6+50=417)** dir, toplarsak, **(4+1+7=12)** eder ki, Hakikat-i Muhammed-î dir. Yani Firâvn' nın hakikat-i dahi Hakikat-i Muhammediyye ye bağlıdır. Ayrıca Âyet numarası olan **(104)** ün sıfırını alırsak geriye **(14)** kalır ki Nûr u Muhammediyye dir ve oraya da bağlıdır.

Kûr'ân-ı Kerîym Yûnus Sûresi (10/92) Âyetinde:

﴿٩٢﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً ﴿٩٢﴾

(felyevme nüneccîke bi bedenike lîteküne limen hal-feke âyeten.)

92. "Artık bugün senin cesedini kurtaracağız, tâki, senden sonra geleceklere bir ibret olasın".

Bu Âyet-i Keriyme'de de dikkat çeken (بدنك)

(**bedenike**) kelimesidir. Sayı değerleri (**2+4+50+20=76**) eder ki, toplarsak, (**7+6=13**) tür. Görüldüğü gibi Fir'âvn'ın bedeni bile (**13**) e bağlı olup o'nun mutlak konturolunda'dır. Belirli olarak kendisine verilen zaman süreci içerisinde seçmiş olduğu hayat yaşamının hesabını verecektir. Bu hukuka uymaması ne o'nun için ne de bir başkası için mümkün değildir.

O gün; kendilerinin dünyanın sahibleri olduklarını zannedenler nasıl (**13**) ün hükmü altında ise, bu günde dün yaya sahip olduklarını zannedenler de mutlak sûrette (**13**) ün hükmü altındadırlar. Kendilerine tanınan süre bitince üzerlerinde ki, (**13**) ün hakimiyet-i hemen faaliyet'e geçecek ve onları hükmü altına alacaktır.

Sûre ve Âyet sayı değerlerini de topladığımızda (**1+9+2=12**) eder ki; bu yolla da bağlı olduğu yer bellidir.

Kûr'ân-ı Keriym Hud Sûresi (11/96) Âyetinde:

﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

(**Velekad erselnâ Mûsâ bi Âyatinâ ve sûltanın mübiyn**)

96. "Ve and olsun ki. Mûsâ'yı âyetlerimiz ile ve apaçık bir delille gönderdik."

Bu Âyet-i Keriyme'de de dikkat çeken kelime, (آيَاتِنَا) (**Âyatinâ**) "**Âyetlerimiz**"dir. Âyet, "işaret, alâmet, delil" demektir. Mûsâ'ya (a.s.) verilen Âyetler-işaretler ise Mûseviyyet mertebesi itibariyle verilen zât-i işaretlerdir. **Âyatinâ**'nın sayı değerleri ise(**1+10+1+400+50+1=463**) toplarsak, (**4+6+3=13**) tür görüldüğü gibi Allah'ın (c.c.) zâtî Âyetleriyle gönderilen Mûsâ (a.s.) bu özelliği de (**13**) e bağlıdır. Cenâb-ı Hakk Mûsâ (a.s.) mı mertebesi itibariyle zâtından Âyetler ve bir (sûltan-güç) ile (**13**) ahadiyyet'ül Ahmediyye'nin himayesinde göndermiştir.

Kûr'ân-ı Keriym Mü'minün Sûresi (23/49) Âyetinde:

﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ
يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

(Velekad ateynâ Mûsel kitabe leallahüm yehtedün)

49. "Andolsun ki, Mûsâ'ya kitap verdik, -kavmi-hidayete erebilsinler."

Bu Âyet-i kerîyme'de dikkat çeken kelime (الْكِتَابَ) (el-kitabe) dir. El kitabe'nin sayı değerleri ise, $(1+30+20+400+1+2=454)$ toplarsak $(4+5+4=13)$ tür. Görüldüğü gibi el kitap dahi **(13)** e bağlıdır. Bu merteye'de kitaptan maksat **Tevrat**'tır, ve o da böylece aslı itibariyle **(13)** e bağlıdır ve o'nun hükmü altında'dır. Ayrıca yukarıda ki Âyet no=su da bunu teyid etmektedir, $(4+9=13)$ tür ve müthiş bir uyumlu sistemdir, hayret etmemek mümkün değildir.

Kûr'ân-ı Kerîym İsrâ sûresi (17/101) Âyetinde:

﴿١٠١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ
(Velekad âteynâ Mûsâ tis'a Âyâtin)

101. "Andolsun ki biz Mûsâ'ya dokuz Âyet-işaret verdik")

Bu Âyette dikkat çeken husus (Tis'a Âyâtin beyyinatın) dir. Daha evvelce de belirtildiği gibi, "Âyâtinâ" nın sayı değerleri **(463)** $(4+6+3=13)$ tür ve bu Âyet-i kerîyme'de (dokuz Âyet-mucize) den bahsedilmektedir. O halde dokuz adet **(13)** vardır. $(13 \times 9=117)$ di dir. Toplarsak, $(1+1+7=9)$ yine (dokuz) eder ki; bu da daha evvelce de belirttiğimiz gibi seyr'ü sülûk'ta **(9)** Mûseviyyet mertebesi'dir. Kısaca belirtirsek (dokuz Âyet-işaret-mucize) özetle şunlardır.

(Âsâ - "yed-i beyza=beyaz el" - çekirge - bit - kurbağa - Nil-in Kıptiler hakkında kan olması - taştan suyun çıkması - denizin yol olması - tur dağından bir parçanın yerinden ayrılıp, ben-i İsrâil-i tehdit için başları üzerine durmasıdır.

Bunların hepsinin ayrı ayrı izahları vardır, yeri olma-

dığı için belirterek geçelim ve Mûseviyyet mertebesinin **(9)** ile olan bağlantısını bilmiş olalım.

Kûr'ân-ı Keriym Zuhruf sûresi (43/48) Âyetinde:

.....لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

(.....Leallehüm yerciûn.....)

48. "....umulur ki inkârlarından dönerler...."

Bu Âyet-i keriyme'de dikkat çeken husus (يَرْجِعُونَ) (rucu') kelimesidir. Bu kelimenin sayı değerleri **(200+3+6+70=279)** dur toplarsak, **(2+7+9=18)** eder ki, bu da **(18)** bin âlemin efendisine dönmektir diyebiliriz, yani dönülecek yer Mûsâ (a.s.) mın şahsında Hakikat-i Muhammediyye ye dönmektir, diyebiliriz.

Kûr'ân-ı Keriym Duhân Sûresi (44/17) Âyetinde:

.....وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

(Ve câehüm Rasûlün keriym)

17. "onlara çok şerefli bir peygamber gelmişti."

Bu Âyet-i Keriyme'de de dikkat çeken kelime **(keriym)** dir. Bu kelimenin sayı değerleri **(20+200+10+40=270)** tir toplarsak, **(2+7=9)** eder ki, Mûseviyyet mertebesinin sayısal değeridir. Bu ikram da o mertebeye hakikat-i Muhammed-î ertebesinden verildiğinden bu yönüyle oraya, **(13)** e bağlıdır diyebiliriz.

Kûr'ân-ı Keriym Mü'min Sûresi (40/24) Âyetinde:

﴿٢٤﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ ﴿٢٤﴾

(Îlâ Fir'avn'e ve Hamane ve Karune.....)

24. "Fir'avn'e ve haman'e ve karun'e gönderdik....."

Bu Âyet-i kerîm'e de dikkat çeken kelimeler (**Ha-man ve Karun**) dur, bilindiği gibi haman, Fir'avn'ın veziri, Karun da o günün zengini ve Mûsânın karşıtı idi. Haman kelimesinin sayısal değeri **(5+1+40+1+50=97)** toplarsak, **(9+7=16)** eder. Karun kelimesinin sayısal değeri ise **(100+1+200+6+50=357)** dir toplarsak, **(3+5+7=15)** tir, çıkan iki neticeyi de birlikte toplarsak, yani Haman eşittir **(16)** Karun eşittir **(15)** ikisini toplarsak **(15+16=31)** eder ki zaten tersi **(13)** tür ve şaşırmamak elde değildir.

Cenâb-ı Hakk genelde oluşumları **(13)** hakikatine bağlamıştır, araştırıldığında hepsi meydana çıkmaktadır.

Haman ve Karun Beni İsrâil'in ileri gelenlerinden idi hiç birinin saltanatı baki kalmadı çünkü onlara da **(13)** olan Ahadiyyet mertebesi hâkim idi. Belirli süreli kendilerine tanınan hakimiyet belirli süre sonra ellerinden alındı, eğer mutlak hakimiyet kendilerinin olsaydı ellerinde kalırdı.

Kûr'ân-ı Kerîm Bakara Sûresi (2/57) Âyetinde:

.....وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ.....

(ve enzelnâ aleykümülmenne vesselva külû min tayyibatin)

57. "Üzerinize kudret helvası ve bıldırcın kuşu, temiz olarak yiyesiniz, diye indirdik....."

Bu Âyet-i Kerîme'de dikkat çeken iki kelime (**men-ne ve selva**) yani (kudret helvası ve bıldırcın kuşu) dur.

(menne) yani kudret helvasının sayı değerleri **(40+ 50+50=140)** **(selva)** yani bıldırcın kuşunun sayı değeri ise **(60+30+6+10+=106)** dir. Mennenin sayı değeri olan **(140)** ın sıfırını alırsak geriye **(14)** kalır ki, Nûr'u uhammed-i dir. Ayrıca iki sayı değerini birlikte topladığımız da **(140+ 106=246)** eder, yeniden toplarsak **(2+4+6=12)** eder ki, bu haliyle her iki rızkın kaynağı da Hakikat-i Muhammed-î lmuş olur.

Yani bugün "Benî İsrâil **Tîh** sahrasında ve yollar da Hakikat-i Muhammed-î kameri "Nûr'u" ile **(14)** aydınlanmışlar

ve yine Hakikat-i Muhammed-î **(12)** rızıklarıyla o zor günlerinde rızıklanmışlardır. Ne müthiş bir sistem değilmi? Ve inkârı da mümkünmü?.. Cenâb-ı Hakk cümlemize gerçek idrâkli bir dünya yaşamı nasib etsin. Yukarıda ki Âyet numarasına bakmamız dahi bu halin açık olarak **(5+7=12)** on iki ye bağlılığını göstermesi bakımından yeterli olacaktır.

Yine aynı Sûre, Bakara (2/60) Âyetinde:

فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ

(Vekulnadrib bi asâkel hâcer)

"Biz dedikki, âsanı taşa vur."

(Taştan **(12)** göze-kaynak, kaynadı-çıktı, her soy, su alacağı kaynağını bildi.)

Bilindiği gibi "Benî İsrâil" Yakub (a.s.) mın **(12)** oğlundan meydana gelmiştir. Her bir oğlun çocukları ve torunları bir "sibt-sülâle-soy" oluşturmuştur. Bunların her biri kendilerine ayrılan kaynaktan su içmişlerdir. Yani **(12)** Hakikat-i Muhammed-î kaynağından; ancak zâhiren görüntüde **(12)** kaynaktan içiyor oldukları halde, bâtınen o hayat kaynaklarının kendi mertebeleri olan **(9)** uncu ilm-î yani Mertebe-i Mûseviyyet kaynağından içebilmişlerdir ki, **(lente-rani)** yani **"sen beni göremessin"** hükmü iledir. Çünkü o zamanlar daha henüz, **(10) (11-12-13-14)** üncü mertebeler, yani İseviyyet ve Muhammediyyet mertebeleri ve ilimleri yer yüzüne nâzil olmamış-indirilmemiş idi, bu yüzden de o mertebelerden su içilmesi mümkün olmadığından zâhiren-zâhir oluşumu itibarıyla **(12)** kaynak var ise de **(9)** uncu kaynaktan ve sonrakilerin hepsi yani sibt'lar **(9-10-11-12-)** kinci kaynaktan su içenler dahi sadece **(9)** uncu ilmî kaynaktan su içmişlerdir. Yani diğerleri, **(9-9-9-9)** dan içmişlerdir. Dört adet dokuzu çarptığımız da, **(9x4=36)** eder çıkan sayı değeri toplandığında **(3+6=9)** yine **(9)** rakkamı oluşur ki; tekrar hayrettir.

Tefekkür gerektiren bu oluşumları Cenâb-ı Hakk her birerlerimize vereceği yeni idrak anlayışları ile yaşamını nasib etsin. Âmin.

Yine aynı Sûre Bakara (2/50) Âyetinde:

﴿٥٠﴾ وَاذْ فَرقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَانْجَيْنَاكُمْ
وَاعْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥١﴾

(Veizferagnâ bikümûlbahre fe enceynâküm ve ağrak-nâ âle fir'âvn'e ve entüm tenzurun.)

50." **Ve hatırlayınız o zamanı ki sizin için denizi yardı-
da hepinizi kurtardık. Fir'âvnun taraftarlarını da sizler
bakıp dururken boğduk".**

Bu denizin yarılma hadisesi de yine (12) kanaldan olmuştur. Bu hadisenin özünde yukarıda (12) kaynak hadise-sinde belirtildiği gibi aynen, (9-9-9-9) şekliyledir tekrara lüzum görmedik, dileyen orayı tekrar okuyabilir. Cenâb-ı Hakk bu hakikatleri gönlümüze yerleştirsın.

Yine aynı Sûre Bakara (2/54) Âyetinde:

(.....بَاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ.....).

(.....biittihazükümül icle fetübü ilâ bâriüküm.....)

".....buza'yı Rabb kabul ettiniz, ohalde sizi var edene
hemen tevbe edin....."

Görüldüğü gibi bu Âyet-i kerîme'de de dikkat çeken kelime (عِجْلَ) (icl) "buzağı" dır. (icl') in sayı değeri (70+3+300=103) tür. Aradan sıfırı alırsak kalan sayı belli-dir, (13) ne kadar açık değimli?.. Ayrıca Âyet numarasına bir göz attığımızda gördüğümüz (5+4=9) Müseviyyet'tir. (13) Ahadiyyet'in (9) Müseviyyet üzerinde ki, hakimiyyet-i bu yönüylede açık olarak görülmektedir.

Yine aynı Sûrede Bakara (2/67) Âyetinde:

﴿٦٧﴾ وَاذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً

(ve iz kâle Mûsâ li kavmihi, innellahe ye'mûruküm en tezbehu bakaraten)

67. "**Bir vakit mûsâ kavmine dedi. 'Kuşkusuz Allah size bir inek-bakara kesmenizi emrediyor.'**"

Burada da dikkat çeken kelime (**bakara-inek**) tir. (**bakarate**)n'in sayı değeri (**2+100+200+400=702**) dir, toplarsak, (**7+2=9**) çıkarki, bilindiği gibi Mertebe-i Mûseviyyettir. Bu ineğin kesilmesi bir bakıma bu mertebeden yükseliştir. Âyet sayısı da (**6+7=13**) tür. Yani hedef orasıdır.

Aynı mevzuun devamında (**69**) uncu Âyette.

...انْهَآ بِقَرَّةٍ صَفْرَاءَ... (...innehe bakaraten safrau...)

"...onun rengi altın sarısı'dır..." diye ifade edilmektedir. Dikkat çeken kelime (**safrau**) dur, sayısal değeri (**90+80+200+1+1=372**) eder, toplarsak (**3+7+2=12**) dir. Görüldüğü gibi (**12**) bu yönüyle Hakikat-i Muhammediye ye bağlıdır.

Bu oluşumları çoğaltmak mümkündür, ancak daha fazla hesap kitaplara dalarak sizleri yormamak için Mûseviyyet ile ilgili olarak (**13**) ün bağlantılarını bu kadarla bırakmakla her halde yeterli bilgi verilmiş olacaktır. Son bir değere de bakıp bu bölümü de şimdilik sonlandırmağa çalışalım.

Bilindiği gibi (**İshak** ve **yakub**) Mûseviyyet mertebesi-**Benî İsrâil**)in cediti-babaları-dedeleri'dir. **İshak**'ın sayı değeri (**1+60+8+100=169**) dur. **Yakub**' un ise (**10+7+100+6+2=125**) tir. Çıkan iki sayıyı toplarsak (**169+125=294**) sondaki (**9**) ile (**4**)ü toplarsak (**9+4=13**) eder ki, mânâsı açıktır. Geri kalan (**2**) ise bu oluşumların zâhir bâtın tasdikidir, diyebiliriz, Rabb'ı mızın şükründen aciziz.

Çok mühim bir şey'e daha dikkat çekip bu bölümü kapatalım inşallah, o'da şudur.

Kûr'ân-ı kerîm'de (**114**) Sûre vardır. Bunların sadece bir tanesinin başında Besmele-i Şerif-e yoktur, o'da **Tevbe** Sûresi veya diğer ismi **bera'e** olan Sûredir. Sûre sayısı (**9**) dur ki; Mertebe-i Mûseviyyet'tir, Âyet sayısı (**129**) dur, toplarsak (**1+2+9=12**) eder ki, bağlı olduğu yer Hakikat-i Muhammed-î dir. İşte bu Sûrenin başında olmayan Besmele-

i şerife (27) dinci Neml' Sûresi' nin (30) uncu Âyetin-de' dir. **"İnnehü min Süleymâne ve innehü Bismillâhirrahmânirrahîm,"** dir. Bilindiği gibi bu Sûrede genel olarak **Süleyman (a.s.)** dan bahsedilir ki; Mertebe-i Mûseviyyettir. Görüldüğü gibi Sûre sayısı (27) (2+7=9) dokuz yine mertebe-i Mûseviyyet-i ifade etmektedir. (30) uncu Âyet'e (1) olarak **Süleyman (a.s.)** kendisini eklediğimiz zaman, (1+30=130) görüldüğü gibi (13) tür. Ayrıca Âyet ve Sûre numaralarını'da topladığımızda (27+30=57) dir, tekrar toplarsak, (5+7=12) bu yönüyle'de bağlı olduğu yer bellidir.

Bu hâl ile Kûr'ân-ı Kerîm'de ki (113) besmele-i Şerife Hakikat-i Muhammediyye'yi Ahmediyye' yi, Tevbe Sûresinde geçen (1) Besmele-i Şerif'e ise, Hakikat-i Mûseviyye'yi temsil etmektedir. Böylece oran, (113) te (1) olmuş olur. O (1) dahi (114) hakikatinin içindedir. Yani Nûr'u Muhammediyye ye bağlıdır. (1-13) ise mâlûmdur.

"İnnehü min Süleymâne ve innehü Bismillâhirrahmânirrahîm" (30) Âyeti'ni Müfessirlerimiz uzun uzun izahlarını yapmışlardır, biz burada sadece ve özetle (13) ile olan bağlantılarını araştırmağa çalışıyoruz.

Bu mektubun gönderildiği kişi, o zaman Yemen de bulunan (Sabâ) ülkesinin (Melike) si olan (Belkıs) a dır, **Belkıs** kelimesinin sayı değerleri sıfırlar çıkartıldıktan sonra kalan, sadece rakamların toplamıyla (2+3+1+1+6=13) tür, görüldüğü gibi **belkıs**'ta bâtının da (13) e bağlı imiş.

O gün **Belkıs** besmele-i şerif ile zâhiren **Hz. Süleymân'a** bağlı **Hz. Süleyman** da yine Besmele-i şerife ile Hakikat-i Muhammediyye ye bağlı idi. Bu bağ kıyamete kadar da devam edecektir, çünkü Mertebe-i Mûseviyyet'in de kaynağı Hakikat-i Muhammedi dir.

"İnnehü min Süleymâne" (O Süleymândan) dır, yani o devre de Hakikat-i muhammedî'nin en yüksek zuhur mahalli Mertebe-i Mûseviyyet'tir ve bu zâhiren tebliğ (**Süleymân**) dan'dır. Tebliğ ettiği de (**Bismillâhirrahmânirrahîm**) dir. (**İnnehü**) "işte o" yani o besmele-i Şerife'nin o devrede Mûseviyyet (9) Mertebesinden, ve yüklenicisi olan **Süleymân**'dan dır. Ve bu Besmele-i Şerifenin yaşam sırrı **Hz. Muhammed** tarafından ortaya konacaktır.

İşte bu hakikat icabıdır ki **(Süleymân)** kelimesinin sayı değerleri şöyledir. **(60+30+10+40+1+50=191)** dir, toplarsak **(1+9+1=11)** eder ki, **Hz. Muhammed'** tir. Böylece bağlı olduğu yer de bellidir. Ayrıca sayı değerlerinde gördüğümüz gibi **(Süleyman)** kelimesinin içinde **(6+3)** ve **(4+5=9)** olmak üzere iki adette **(9)** vardır ki. Zâhir bâtın Mûseviyyet mertebesi dir, ve Hakikat-i Muhammediyye ye bağlıdır.

Bilindiği gibi **(isr)** kelimesi **İsrâîl** oğullarını, yani Mertebe-i Mûseviyyet-i ifade etmektedir. **(isr)** in sayı değer-leri **(1+60+200=261)** dir toplarsak, **(2+6+1=9)** dur ki; bilindiği gibi Mertebe-i Mûseviyyettir.

Şu hususuda kısaca belirtelim ki, **(Mûsâ)** (a.s.) **(Hızır)** (a.s.) mı bulmağa giderken, yanında ki, **(feta-genci** yani **yûşâ)** (a.s.) mın ise sayı değerleri şöyledir. **(10+6+300+10=326)** dır toplarsak, **(3+2+6=11)** dir. **(feta)** nın ise **(80+400+10=490)** dır toplarsak, **(4+9=13)** tür. Görüldüğü gibi **(feta)** sı da her iki yönden de Hakikat-i Muhammediyye ye bağlıdır.

Bu değerleri arttırmamız mümkündür, ancak bu kadar açık ifadelerin yeterli olacağını zannediyorum. Biz dar vakitlerimizde şimdilik bu kadarla iktifa ederek diğerlerini bizden sonra bu yollarda araştırma yapacaklara bırakalım.

Bu mevzuu da, şimdilik burada bırakarak yolumuza devam edelim.

Allah hakk söyler Hakk'ı söyler.

Muvaffakiyyet hakk'tan dır.

YEDİNCİ BÖLÜM

İSÂ (a.s.) ve (13) ün bağlantıları

Bismillâhirrahmânirrahiym:

Yine daha evvelce de belirttiğimiz gibi.

Kûr'ân-ı Kerîm Âl-i İmrân Sûresi (3/33) Âyetinde:

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

**(İnnellahestafa Âdeme ve Nûhan ve âle İbrâhiyme ve
âl-i İmrân-a alel âlemiyn.)**

Mealen: **33. Şüphesiz ki, Allah Teâlâ Adem'i, Nûh'u,
İbrâhim'in sülâlesini ve Ümrân'ın hanedanını âlemler
üzerine seçkin kıldı.**

Daha evvelce de ifade ettiğimiz gibi bu Âyet-i Kerîy
me gerçekten büyük mânâları ifade etmektedir, en mühimi
ise Hakk' ve Mi'râc yolunda ki, mertebelerin öncüleri bildiri-
len kişilerdir, ancak sadece onlara has değildir, seyrü sülûk
yolunda olan bir kimsenin bu mertebelerden geçmesi
lâzımdır.

Kişi bu mertebelerin hangisine ulaşırsa o mertebenin
mânâsını kendinde bulduğunda, o süreçte, o ismin mânâsı
kapsamına girdiğinden bâtında kendisi o ismi taşımış olur.

Ancak, bu mertebelerin ilk uygulayıp yaşayanları
âlem şumul, diğerleri ise bireysel şumuldur, yani sadece
kendilerini ilgilendirir.

Bu mertebede seçilmişlik, Âl-i İmrân yani îseviy-
yet'lik'tir. Ve seyr'ü sülûkta ki, sırası **(10)** hazarat-ı hamse-
de ki, sırası **(3)** tür.

Daha evvelce de belirttiğimiz gibi:
Âl-i İmrân ikidir. Birincisi, Hz. Mûsâ ve Harunun babaları olan, **(İmrân ibni yashur)**, ikincisi de mevzuumuz olan Hz. İsâ'nın annesinin babası , **(İmrân ibni matan)** dir.
Yer yüzünde en şöhretli üç aile vardır, bunlar.

Âl-i İbrâhiym. Hz. İbrâhiym'in ailesi:
Âl-i İmrân. Hz. Mûsâ ve İsâ aileleri:
Âl-i Muhammed. Hz. Muhammed (s.a.v.) in aileleri'dir.

Bu özet bilgilerden sonra yolumuza İsâ (a.s.) annesi olan ve kendisi hakkında K.Kerîym'de müstakil bir Sûreye isim olan, Hz. Meryemden kısaca bahsederek devam edelim.

Kûr'ân-ı Kerîym Meryem Sûresi (19/16) Âyetinde:

﴿١٦﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ.....

(Vezkür filkitâbi Meryeme)

"Ey Rasûlüm! Kitapta Meryemi de zikret-bildir"

Bizde evvelâ bu Sûrenin bazı özelliklerini incelemeye gayret ederek yolumuza devam etmeye çalışalım.

1. Kâf, Ha, Ya, Ayın, Sad. ﴿١﴾ كَهَيْعِصَ

﴿٢﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكْرِیَّا

(Zikru rahmeti rabbike abdehu Zekeriyya)

2. "-Bu- Rabbinin rahmetiyle kulu Zekeriya'yı anmasıdır.."

Bu hususta Elmalılı hamdi yazır'ın "**Hakk dîni Kûr'ân dili**" isimli tefsirinin (cilt 5 sayfa 3298) den özet alıntılar. Mekki'dir. Mekke de nâzil olmağa başlamıştır.
Sûre **(19)** dur: Âyetleri **(98)** veya **(99)** dur.
Kelimeleri. **(962)** dir. Harfleri. **(3802)** dir.
Yine evvelâ sayılara bir göz atalım. Sûre **(19)** dur.

Sûre (19) dur, İnsân-ı kâmilin o mertebede ki, işareti ve sayısidir. Ayrıca (1+9=10) eder ki, Mertebe-i İseviyyet'tir. Ayetleri (98-99) dur ki; Esmâ'ul Hüsnâ'nın sayısidir.

Kelimeleri (962) dir, toplarsak (9+6+2=19) Bilindiği gibi Sûre no. su ve "İnsân-ı kâmilidir" o'nu da toplarsak (1+9=10) İseviyyettir.

Harfleri (3802) dir toplarsak, (3+8+0+2=13) tür. Hakikat-i Ahmediyye'dir, oraya bağlıdır.

Baştaki Hurufu mukattaa harflerini , (كهي ع ص)

Kâf, Ha, Ya, Ayin, Sad. Toplarsak (20+5+10+70+90=195) çıkarki hayret vericidir. (19) yukarıda ifade edilmiş idi (5) ise bütün bu hakikatlerin (5) Hazret Mertebesinden yaşanması'dır. Ayrıca (5) harufu ifade etmektedir. Ayrıca (1,95) şin (95) şi (9+5=14) eder ki, Nûr'u Muhammed-î'nin, (1) tek olup bütün âlemler de O'nun geçerli olduğudur.

Aslında o sayısal (1) ise yazıda ki, (elif) tir, ve bilindiği gibi (13) tür, hükmü her zerrede geçerlidir.

Ve yine diyebiliriz ki; **Kâf, Ha, Ya, Ayin, Sad.** Harfleri İseviyyet mertebesi'nin "Kelime-i Tevhid-i" dir. Ve o Mertebenin İnsân-ı Kâmilini temsil etmektedir.

Bakara Sûresinin ve diğer bazı Sûrelerin başında olan (elif, lâm, mim,) ise mertebe-i muhammediyye'nin İnsân-ı Kâmil-i ni temsil etmektedir diyebiliriz.

"Bu hususta daha geniş bilgi (Kelime-i Tevhid) isimli kitabımızda mevcuttur dileyen oraya bakabilir."

(مريم) (Meryem) yazılıştaki dahi iki (م) (mim) ile başta

ve sonda hakikat-i Muhammed-î tarafından kuşatılmış durumdadır. Aradaki (rı) rahmet (ye) ise bütün bunlara yakınlık halidir.

(Meryem)'in sayı değerleri (40+200+10+40=290) eder ki toplarsak, (9+2=11) dir. Buda bilindiği gibi Hz. Muhammed (s.a.v.) dir. Böylece Meryem üç yönden Hakikat-i Muhammediyye'ye bağlıdır diyebiliriz.

Yukarıda belirttiğimiz aynı Tefsirden küçük bir alıntı daha yapalım. (Cilt 5 sayfa 3300) özetle bura da ifade ediliyor ki!...

İbn-i Mürdeveyh'in (tahricine-rivâyet-i) ne göre, Ümmihânîden ; Rasûlullah'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir.

(Kâfi hadîs-in yâ âlimi sâdık.) "Yani (sözün yeter-li yâ doğru âlim.) (Cevaben, Hz. Âlînin de!...)

Yâ (kef,he,ye,ayn,sâd. Ağfirli) diye dua ettiği ri-vayet edilmiştir. **Yâni ey"kef, he, ye,ayn, sad."** (Hakikat-i nin sahibi, bana mağfiret et.) "Yâni bunları bana da lütfet, demek istemiştir."

Hız. Âlî (r.a.) anı efendimizin İrfaniyyet-i ni bu ha-dise nekadur açık göstermektedir.

Ayrıca deniliyor ki; **(kef)** Zekerıyya'ya, **(he)** zevci-ne **(ye)** Yahya'ya, **(ayn)** İsâ'ya, **(sad)** Hz. Mustafa'ya remizdir-işarettir.

(عیسی) **(İsâ)** kelimesinin sayı değeri **(70+10 +60+10=150)** dir. **(İsâ)** kelimesi **(ayn)** ve **(sin)** iki aslı, **(ye)** ve **(ye)** iki yardımcı harften meydana gelmiştir.

(Ayn) in sayı değeri **(70)** **(sin)** in sayı değeri **(60)** tır toplarsak **(70+60=130)** eder ki, sıfır kalkınca kalan **(13)** tür. Böyle olunca, Hakikat-i İseviyye'nin dahi hakikat-i! Haki-kikat-i Ahmedıyye'ye bağlı olduğu açık olarak görölmekte-dir. İlâve iki **(ye)** ye gelince, **(ye)** sayı değeri **(10)** dur ki, Mertebe-i "zâhir- bâtın" İseviyyet'tir. **(10)** ların sıfırlarını alırsak geriye iki adet **(1)** kalır ki bunlardan biri **(Zât-ı ilâhî)**'nin oradaki zuhuru diğeri ise "mertebe-i İseviyyet"'in bireysel birliğinin zuhurudur. İsâ **(a.s.)** ümmî'dir. Yani zâhir olarak ana olan **Meryem**'e mensuptur. **Meryem** ise başta ve sonda iki **(mim)** ile müzeyyen-süslenmiştir. Yukarıda da kısmen bahsedilmişti.

Bilindiği gibi (ع) **(ayn)** aynı zamanda göz, kay-nak, gözenek demektir. (سى) **(sin)** ise **İnsân**'ın kısaltıl-mışdır. Hâl böyle olunca mânâ, "ey gören **İnsân**" olmak-tadır. Yani "Âraf (7/43) te" (لَنْ تَرِيْنِي) **(len terâni)** "sen beni göremessin" hitabından sonra, bu husus İn-sân'lık âleminde (zât-î görüş, ve zât-î tecelli) nin başladığı-nı haber vermekte idi.

Böyleceâlemde Hakk'ta fânî-yok olma devri başlamış oldu. **İsâ (a.s.)** Rabb'i ni gördü ama kendi yok olduğundan **(fenâfillâh)** bunun farkında olamadı. Bunu fark ediş Mertebe-i Muhammediyye de olacaktır.

Çünkü Mi'râc'ın hakikat-i, oranın mertebesidir. Yani tekrar Hakk'tan halka dönmektir.

Zekeriyya sayı değerleri **(7+20+200+10+10+1=238)** dir toplarsak. **(2+4+8=14)** tür. Görüldüğü gibi Nûr'u Muhammediyye'ye ulaşmaktadır. Yaptığımız küçük küçük değerlendirmeler çok açık olarak gösteriyor ki, İseviyyet Mertebesi daha doğuştan ve de kemâlden hakikat-i Muhammediyye'ye ye bağlıdır. Bu özel girişten sonra yavaş yavaş İseviyyet Mertebesinin Âyetler'le **(13)** e olan bağlantılarını araştırmağa çalışalım.

Daha evvelce de ifade edildiği gibi, Âyet-i kerime' de **(19/16) (Vezkür fil kitabi Meryeme) (Ey habibim kitapta Meryem'i de zikret-bildir.)**

Görüldüğü gibi bu Âyet-i Keriyme'de dikkat çeken kelime **"Meryem"**dir' ki, yukarıda sayısal değerleri ifade edilmişti tekrar etmeyelim.

Aynı Sûre Meryem **(19/30) Âyetinde:**

..... ﴿٣٠﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ
(Kâle innî abdullahi)

"Dedi ki; Ben gerçekten, Allah'ın kuluyum"

Bu Âyet-i kerime'de de dikkat çeken kelime **(innî)** **"muhakkak ben"** dir, sayısal değeri, sıfırları kaldırarak **(1+ 5+5+1=12)** dir. Görüldüğü gibi bu yönden de hakikat-i Mu-hammediyye ye bağlıdır.

Aynı Sûre Meryem (19/31) Âyetinde:

﴿٣١﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ.....)

(Vecealenî mübareken eyne mâ küntü)

"beni her nerede olursam mübarek kıldı"

Bu Âyet-i Keriyme'de dikkat çeken kelime (**mübareke**) dir, sayısal değeri **(40+2+1+200+20=264)** toplarsak **(2+6+4=12)** dir, görüldüğü gibi Âyet sayısı **(31)** tersi **(13)** tür, kendisi de **(12)** dir, böylece bağlı olduğu yer çok açık görülmektedir.

Kûr'ân-ı Keriym Bakara Sûresi (2/87) Âyetinde:

وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ

**(Ve âteynâ Îsebni Meryemelbeyyinâti, ve eyyednâhu
birûh'ul Kudüs'ü)**

**"Meryem oğlu Îsâya açık mucizeler verdik ve onu
Ceb-râil (a.s.) ile kuvvetlendirdik."**

Bu Âyet-i Keriyme de dikkat çeken kelime "Rûh'ul Kudüs"tür. Sayısal değeri **(200+6+8+1+30+100+4+60= 409)** dur toplarsak, **(4+9=13)** tür. Diğer ismi **(Cebrâil)** in sayı değerleri **(3+2+1+1+10+30=247)** dir toplarsak, **(2+ 4+7=13)** eder ki, her iki isminde bağlı olduğu yer **(13)** çok açıktır.

Kûr'ân-ı Keriym Âl-i İmrân Sûresi (3/45) Âyetinde:

يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ

**(Ya Meryemü innellahe yübeşşiruki bikelimetin
minhü)**

**"Ey Meryem; Allah kendinden bir kelimeyi sana müj-
deliyor."**

Bu Âyet-i kerîyme'de de dikkat çeken kelime, **(kelime)** dir. Sayısal değeri **(20+30+40+5=95)** tir toplar-sak, **(9+5=14)** eder ki, bu da Nûr'u Muhammed-î dir. Bu yönden de bağlı olduğu yer bellidir.

Kûr'ân-ı Kerîym Nisâ Sûresi (4/156) Âyetinde:

(.....وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ.....)

(.....ve kavlihim alâ Meryeme.....)

".....ve Meryeme olan sözleri....."

Bu Âyet-i Kerîyme'de de dikkat çeken kelime **(kavlihim)** dir. Sayısal değeri, **(100+6+30+5+40=181)** dir toplarsak, **(1+8+1=10)** dur ki, Mertebe-i İseviyyettir. Sıfırları çıkararak topladığımızda da, **(1+6+3+5+4+=19)** eder ki, İnsân-ı kâmil dir. En büyük İnsân-ı Kâmil ise Hz. Muhammed (s.a.v.) dir. İseviyyet bu yolla da oraya bağlıdır.

Aynı Sûre Âyet (159) da.

(.....وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا.....)

(.....ve yevmel kıyameti yekünü aleyhim şehiden.)

"Ve kıyamet gününde onların aleyhine bir şahit olacaktır."

Bu Âyet-i kerîyme'de de dikkat çeken kelime **(şehiyd)** tir, sayısal değeri, **(300+5+10+4=319)** dur toplar-sak, **(3+1+9=13)** tür. Bu yolla da **(13)** e bağlıdır. Ayrıca en büyük **(şehiyd-şahid)** Hz. Peygamber (s.a.v.) olduğundan, İseviyyet mertebesi bu yolla da oraya bağlıdır.

Ayrıca Âl-i İmrân (3/53) yetinde:....."Havarilerden"

(.....فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ.....)

(.....fektübnâ meaşşahidiyn.)

“.....bizleri şahitler ile beraber yaz.”

Şahid'in sayı değerlerini yukarıda vermiştik, bu yolla havarilerin dahi ne kadar açık olarak **(13)** e bağlı olduğu görülmektedir.

Kûr'ân-ı Keriym nisâ Sûresi (4/171) Âyetinde:

(.....وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ.....)

(.....velâtekulü alellahi illelhakku.....)

“.....Allah'a karşı ancak Hakk olanı söyleyin.....”

Bu Âyet-i Keriyme'de de dikkat çeken kelime **(Hakk)** tır. Sayısal değeri, **(8+2+2+=12)** dir görüldüğü gibi bu yolla da oraya bağlıdır.

Aynı Sûre Âyet (172) de ise:

(.....أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ.....)

(.....en yeküne abden lillâhi.....)

“.....Allah'ın kulu olmasıdır.....”

Bu Âyet-i keriyme'de de dikkat çeken kelime **(abd)**' dir. Sayısal değeri **(70+2+4+=76)** tıdır toplarsak, **(7+6=13)** eder ki, kulluğun gerçek hakikati de **(13)** e bağlıdır, oradan başka kulluk edilecek yer yoktur. Ve çok açıktır.

Kûr'ân-ı Keriym Âl-i İmrân Sûresi (3/3)yetinde:

(.....وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ.....)

(.....ve enzelettevrâte vel İnciyle.)

“.....Tevrat ve İncil-i indirdi.)

İseviyyet mertebesinin ifadesi olan "Kelime-i İsâ" ve mânâsı'nın tafsili olan sûret-i İsâ ve yaşantısı olan "İncil-göz yaşı" veya "Müjde"nin sayısal değeri **(1+50+3+10+30=94)** tür toplarsak, **(9+4=13)** tür ki; **İncil** dahi hiç şüpheye yer bırakmayacak kadar açık **(13)** tür ve oraya bağlıdır.

Kûr'ân-ı Keriym mâide Sûresi (5/46) Âyetinde:

(.....بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا.....)

(.....bi İsebni meryeme müsaddikan.....)

".....Meryem oğlu İsâ'yı tasdik edici olarak....."

Bu Âyette de dikkat çeken kelime tasdiktir. Sayısal değeri, **(40+90+4+4+100=238)** dir toplarsak, **(2+3+8=13)** tür. Tasdik dahi oraya bağlıdır ve oradan gelen izinle olmaktadır. Ne diyelim kuruluşun hakikat-i bu dışına çıkılmıyor

Kûr'ân-ı Keriym Mâide Sûresi (5/110) Âyetinde:

(.....تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا.....)

(.....tükellimünnase filmehdi ve kehlen.....)

"..beşikte ve yetişken iken insânlarla konuşuyordun.."

Bura da dikkat çeken husus **(İsâ)** (a.s.) mın **(مَهْدٍ)**

(beşik) te iken konuşmasıdır. **(mehd)** "beşik" sayısal değeri **(40+5+4+=49)** dur toplarsak, **(4+9=13)** tür ki, çok açıktır. Daha beşikte iken bile hem zâhir, hem bâtın **(İsâ)** (a.s.) mı **(13)** sarmıştır. Bunun dışına da çıkması mümkün değildir. Beşik çocukların sığınağı güven duyduğu ve içinde büyüdükleri özel mekânlarıdır ve her insân için de geçerlidir.

Doğan her insân, ailesinin sosyal düzeyine göre bir beşik içinde çocukluk günlerini geçirir. İstisnasız her millet ve dinden olan çocuklar bu beşiklerin, **(mehd)**in içinde yani **(13)** ün muhafazası içinde büyürler, ne müthiş bir sistem, bilinse de, bilinmese de, her kes daha küçüklükten bu **(13)**

beşiğinin içine girmiş olmaktadır ve hal dilleri ile bu hakikat-i anlatmaktadırlar.

Kûr'ân-ı Keriym Nisâ Sûresi (4/172) Âyetinde:

﴿١٧٢﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ
عَبْدًا لِلَّهِ

(lenyestenkifemesihu enyeküne abden lillâhi)

“Mesih hiçbir zaman Allah’ın bir kulu olmaktan çekinmez.....”

Burada yine dikkat çeken kelime **(abd)** “kul”dur. Daha daha evvelce de gördüğümüz gibi o da **(13)** tür. **Îsâ** (a.s.) Allah’ın bir kulu olduğunu, Allah’ın oğlu olmadığını söylemekten çekinmez. Çünkü **(Allah’ın oğlu)** diye âlemde bir makam yoktur; ama! **(abd)** iyyet **(kulluk)** diye bir makam vardır, bu makam ise **(velâyettir)** ki, iftihar edilir. İşte **Îsâ** (a.s.) min “kulluğu-velâyeti” kendisine yakıştırılan fakat tatbiki mümkün olmayan **(oğul)** luk anlayışından çok üstündür.

Bu Sûre ve Âyet numaralarını topladığımızda **(4+1+7+2=14)** eder ki; Nûr’u Muhammedi’dır.

Îsâ (a.s.) min “*Meryem oğlu Îsâ*” ismi Risâlet-i, abd’iyyet-i, velâyet-i; **(Mesih)** ise hususi lâkabadır.

(مَسِيح) **(Mesih)** sayı değerleri **(40+60410+8=118)** dir toplarsak, **(1+1+8=10)** eder ki hususen İsevilik’tir. **Îsâ** ve **abd** ise **(13)** türler, ve oraya bağlıdırlar. **(Mesih)** eğer

(ح) **(ha)** ile yazılırsa **Mesih** edildiği-sürüldüğü yere **(hay)** ismi ile **İlâhi hayat** vermekte, **Mesih** eğer **(خ)** noktalı **(hı)** ile yazılırsa, halkıyyet-e-beşeriyyet-e düşürdüğünden **Mesih** edileni **Mesih** ile hayvan kimliğine sokmaktadır.

(E) (Elif) diye kısaltılan “enerji” ismi verilen bütün güçlerin kaynağı (13) Ahadiyyet mertebesidir.

(m) olarak kısaltılan (م) (mim) kütle yani madde-zuhur, Hakikat-i Muhammed-î’dir.

(c) (ج) (cim) şeklinde kısaltılan ışık hızının karesine eşit yani Cemâlûllah tır. İki (c) ise biri İlâhî cemâl, diğeri ise kulun cemâlidir’ki aslında her ikisi de İlâhî cemâl’dir.

Rûh’u A’zam olan Ahadiyyet Mertebesi Nûr’u İlâhî olan Hakikat-i Muhammed-î Mertebesiyle birleşince, atom ondan da kütle meydana geldi, bu kütle de İlâhî cemâl-i meydana getirdi ve böylece (2/115) “feeyne mâ tüvellû fesemme vechullah” yani (nereye dönerseniz Allah’ın vechi orada’dır.) hükmü meydana çıkarak daha yeni yeni ispatlanmış oldu. Oysaki, bu hakikat-i ve bildirdiği diğer bütün hakikatleri, Kûr’ân-ı kerîym bizlere (1400) kûsûr seneden evvel bildirmiş idi.

İşte Anştayn’ın buldum dediği şey zaten var idi ancak o buluşuyla aslında (13) hakikat-i ni tasdik etmiş oluyordu. Fakat o ve diğerleri bu sırrı anlamayıp sadece o hakikatin zâhirinde kaldılar farkında olmadan bâtın’ı nı tasdik etmiş oldular. Gönül isterdi ki, zâhirini buldukları yoldan devam ederek bâtın’ı nı da bulsunlar ve oradan da kendilerini bulsunlar idi.

Ancak Hakikat-i Muhammediyye yi bulmalarına inkârları mâni oluyor idi.

Yeri gelmişken sayın Papa ikinci Benedik’in (01/12/ 2006) tarihinde Türkiye de Sûltan Ahmed câmiinde ki tarihi ziyaret ve duasında çekilmiş fotoğrafına gelelim. Gayemiz eleştiri değil araştırmadır. (Fotoğrafı gazeteden takib edelim)

Dünyaya manşet olan bu fotoğrafı yakından incelemeye çalışalım. O günlerde bu fotoğrafı görenler hayallerinde canlandırabilirler.

Soldan çekilmiş üst beden görüntüsünde Sayın Papa ikinci Benedik’in fotoğrafını tarifile izaha çalışalım.

Bu fotoğrafta ilk dikkat edildiğinde solun hakim olduğunu çok açık bir şekilde görmekteyiz ve fotoğrafa tekrar yeniden inceleyerek bakarsak **(sol)** elin **(sağ)** elin üzerinde ya ni solun hakim olduğunu görürüz. **Sol** nefs-i kül'dür, ve o mertebe de faliyyet'te olan nefs-i kül'dür, yani **(10)** dur ve yine ilk bakışta Fotoğrafın göğsünde ve yaklaşık orta yerde zincirle bağlı bir **(haç)** durmaktadır ki; bize göre çok manidardır.

Onlara göre Hristiyanlık nişanı, bize göre ise mutlak mânâ da İslâmiyet nişanıdır. Şöyleki! Put olarak ifade edilen ve **(4)** taraflı uçları olan o şakli evvelâ dıştan itibaren köşelerinden birleştirecek, bir **(kare)** elde etmiş oluruz.

Şöyleki; İşte görüldüğü gibi Put olarak zannedilen şey aslında **(kare)** yani **(Kâ'be)** imiş.

Devam edelim; şimdi o putun her ucunu iç taraftan kapatalım, şöyle ki; hayret, hayret değilmi?.. ortaya çıkan manzara ne müthiş, yani her bir ucu bir **kareye** dönüştüğünden ve ayrıca ortada da bir **kare** olduğundan resimde de açık olarak **(5)** **(kare)** nin mevcudiyeti ortaya çıkmış Olmaktadır.

İşte bu haliyle **(putun-haçın)** bâtının da **(5)** adet **(4)** köşe yani **(Kâ'be)** vardır. Her bir kare **Kâ'be** bir hazret mertebesini **"Hazarat-ı hamse"** yi ifade etmektedir. O sembolu taşıyanların hepsi bu mertebeleri farkında olmadan göğüslerinin üstlerinde kendilerine ait olduğunu zennederek iftihar vesilesi olarak taşımaktadırlar.

Halbuki onlar farkında olmadan her mertebesi itibariyle **"Kâ'be'yi"** yani **islâm'ı** taşıyorlar. Cenâb-ı Hakk onlara zincirlerle bağlatmış boyunlarına ve göğüslerine takmış olarak **beyt-i ni-evi-ni** taşıtmakta ve ayrıca büyük lütufta da bulunmaktadır. "Dileriz şefaatlarına vesile olur"

Ancak onlar bu sır ve yükün farkında bile olmadan o sembolü putlaştırdıklarından, ne acıdır ki, **Rahmet** kaynağı olacak bir şeyi **Zahmet** kaynağı haline dönüştürmektedirler.

Bu fotoğraf temsil ettiği camianın tabii yapı ve davranışlarını çok açık bir biçimde ifade ederek hallerinin tercümanı olmaktadır. Yani **sol**, nefs-i kül ağırlıklı bir hayat anlayışını yansıtmaktadır.

Orada yine resimde görülen İmam'ın ise **sağ** eli **sol** elinin üstündedir ki, İslâmın (**şiarı**) Âyet-i işaretidir. Çünkü **sağ** akl-ı kül'dür ve bütün âlem bu akl-ı kül'ün aklıyla idare edilmekte ve her zerre de faaliyettedir ve **sol**'un yani nefs'i kül'ün üstündedir. Resimde ise, nefs'i kül akl-ı kül'ün üstünde'dir ki, idare **Nefis**'te dir ve fitrata terstir. Gerçek idarenin **Akıl**'da olması lâzımdır.

Batılların Nefs-i kül yani sol'un üstte olma anlayışları modalarında da etkindir. Şöyleki! Fiziki mesleğim terzilik olduğundan hep bu yanlış üstünlüğün ızdırabını çekerek mesleğimi yapmışımdır, şöyleki; bilindiği gibi erkeklerde, kıyafetlerde **sol** taraf üsttedir, hanımlar da ise tam tersi **sağ** taraf üsttedir ki, olması gerekenin tamamen tersidir. Ancak bu sistemi çıkaran batı olduğundan onların doğrularıdır.

Aslında erkekler de, kıyafet sağ taraf iliklendiğinde üstte yani, Akl-ı kül'ün üstte olması lâzım gelmektedir.

Bayanlar da ise kendi fitratları gereği kıyafetleri'nde **sol** taraf üstte olmalıdır. Böylece batının ters değerleri kıyafetlerinde de yaşanmakta, bizlerde onlara uydüğumuzdan bu yanlış değerlere kıyafetlarımızı de uydurmak zorunda kalmaktayız.

Bir başka şey daha ilâve edelim ki; bu da **sol** elle yemek yemektir. İşte **sol** ağırlıklı hayat ve davranış biçimleri yemeklerine de yansıdığından onlar yemeklerini de **sol** elleriyle yerler. Bizler de modern olacağız diye onlara özenerek sol elle yemek yemeği taklid etmekteyiz.

Halbu ki; **İslâm** sağ "akl-ı kül" hükmüyle'dir, ve her mübarek yerlere girerken sağdan başlanır, (v.s.) çünkü **sağ** Akl-ı kül'ün temsilcisi dir, ve **sağ** giriş, **sol** ise çıkış içindir.

Tarihi bir hususu daha belirterek konuyu bitirmeğe çalışalım. (**Yed-i beyza**) "**beyaz el**" Mûsâ (a.s.) mucizelelerinden'dir. Cenâb-ı Hakk, Mûsâ'ya (20/22) "*elini cebine sok*" dedi, ve eli oradan çıktığı zaman Nûr gibi parlak idi.

İşte bu elin hangi el olduğu hakkında açık bir ifade yoktur, yine bütün yayın organlarında yayınlanan resimde görüldüğü gibi Mûsâ (a.s.) lâm da **sol** elini **sağ** tarafına sokmuştur.

Ve Akl-ı kül'den aldığı **Nûr** ile ki!.. **Nûr**'u Muham-med-i dir, böylece **sol** eli parlamıştır, yani **sol** eli parlatan **sağ**'dır. Bâtinen sayın Papa'nın İstanbul ziyaretinin belki en önemli konusu bu resim ve ifade ettiği **sol** anlayışlı hayat tarzıdır diyebiliriz.

Bir başka hususu daha ifade etmek istiyorum.

Mehmet Barlas'ın **(2/ kasım/2006)** tarihi'nde Sabah gazetesinde çıkan makalesi'nde, şöyle bir yazı vardı.

KUTSAL BİLDİRİ:

Avrupa Hristiyan demokrat partilerinin kökeninde önce Papa **(13)** üncü Leo'nun sonra da Papa **(11)** inci Pius'-un, yoksulluğa ve işçi sınıfının çaresizliğine karşı Katoliklerin kayıtsız kalmamalarını emreden kutsal bildirileri **(Encyclical)** vardır.....

Görüldüğü gibi kutsal bildirileri dahi **(13)** ve **(11)** kaynaklıdır.

Bu Halide kısaca belirttikten sonra yolumuza daha evvelce, sayın Papa ikinci **(Jean Paul)** un ölümü üzerine yazmış olduğum bir yazımı da ilâve ederek devam edelim.

Sayın **(Jean Paul)** şahsında Papalığın nasıl bir uyum içinde **(13)** hakikatine bağlı olduğu açık olarak görülmektedir.

Bu ifadelerimi herhangi bir tenkid unsuru olarak belirtmiyorum sadece bazı hususları ifade etmeye çalışıyorum, kim nasıl değerlendirirse öyle kabul etmekte hürdür. Bu hususları belirtmek sadece benim **indî** kendi anlayışlarım ve görüşlerimdir, hiçbir kurum ve kişileri bağlamamaktadır.

Bismillâhirrahmânirrahiym:

PAPALIK, PAPA ikinci "Jean Paul" ve ON ÜÇ (13)

Bu yazılım ve hesap tabloları Papa ikinci **Jean Paul**'un ölümü, ve pazar **(13/02/2005)** tarihli, Amerikadan gelen, kardeşimizin de sayın Papa **John Paul** hakkında sorduğu soruları bulunan mektubunun karşılığı- cevabı olarak hazırlanmağa çalışıldı. Tamamlanması için Cenâb-ı Hakk'tan yardım ve ilham taleb ederiz.

Evvelâ Papa ikinci **"Jean Paul"** hakkında Vatikan dan basın kuruluşlarının aldığı ve yayınladıkları bazı bilgileri sırayla yazıp incelemeğe çalışalım.

Papa ikinci **"Jean Paul"** (26) yıl (5) ay (17) gün görev yaptı. **"1979 -2005"** (26) $(2+6+5)=(13)$ $(1+3+1+7)=(12)$ 33 iki tarihin toplamı:

(2) 455 yıl aradan sonra ilk İtalyan olmayan (polonyalı) Papa idi. $(4+5+5=14)$ **(14- Polonyalı)=(13)**

(3) Müslüman kişi tarafından kurşunlanan ilk Papa **(13)** mayıs **1981**

(4) Kendisini vuran Müslüman, Mehmet (6) Ali (3) Ağca (4) toplam 13 harflidir. Ayrıca, (M) mim alfabede 13 üncü harf tir. (A) (A) elif 13 noktalıdır, üç adet (13) tür, bir de kendisi bütün (13) tür (4) adet (13) eder. (13) - (13) - (13) - (13)

(5) Bir Ortodoks ülkesine giden ilk Papa **(07-05-** mayıs **1999) "Romanya" (7+5=(12) 1+9+9+9=(28) (2+8=10) On** İseviyyet mertebesidir.

(6) Hastahane de ameliyat edilen ilk Papa. **(13)** mayıs **1981** Roma.

(7) Protestan kilisesinin âyinine katılan ilk Papa. (11-12-aralık-(1983) (11) (12) (13) Muhammediyyet mertebeleridir. (12+1=(13)

(8) Sinegog'a ilk giden Papa (13) nisan 1986)

(9) Câmiye ilk giren Papa (06-05-mayıs 2001) Şam. 6+5+2=(13)

(10) Vatikan'ın haberlerine göre odasında öldüğünde yanında sadece (13) kişi vardı. Öldükten sonra 20 doktor ölüm raporu verdi.

(11) Ölüm tarihi (02-04-2005) (2+4+2+5=13)

(12) Yılın on üçüncü haftası. (13)

(13) Ölüm saati. 21-37 (2+1+3+7=13)

(14) Yaşı. 85 (8+5=13)

(15) (264) üncü Papa. (2+6+4=12)

(16) Yerine gelecek (265) inci Papa. (2+6+5=13)

(17) Ölümü, hicri olarak, (1426) yılında vefat etti. (1+4+2+6=13)

(18) Yılın 92 kinci günü 2 nisan cumartesi vefat etti. (9+2+2=13)

(19) Futbol maçına giden ilk Papa. 29 ekim 2000 Roma. (2+9+2=13)

(20) Ayrıca, Vatikan da ilk onun döneminde Kûr'ân-ı Kerîm okundu. (13) tür.

(21) Kendi ismi KAROL WOJTYLA imiş Ebced hesabı ile Karol sayısal karşılığı (100 + 200 + 30 = 330) İsa (a.s.) min göğe alındığı yaşıdır.

136

(22) Ebced hesabı ile Wojtyla sayısal karşılığı. (6+6+3+400+10+30=455) yukarı da ifade

edildiği gibi **455** yıl aradan sonra ilk italyan olmayan **(polonyalı)** Papa idi. $(4+5+5=14)$ $(14-1)$ "Polonyalı"**(13)**

(23) Papa'nın ahşap tabutu üzerinde Meryem anayı simgeleyen **M** harfi vardı. **M** "Muhammed" tir ve **(13'9)** ve **(13'2)** dir. $(1+3+9=13)$ **M** ayrıca alfabenin **(13)** üncü harfidir. "Meryem"de ise iki adet **M** vardır.

(24) Papa'nın tabutunu tutan ve gömülmeğe kadar götüren siyah elbiseli **(12)** kişi imiş.

Daha derin araştırma yapıldığında bu hususta mutlaka daha başka bir çok özelliklere ulaşılabacaktır.

Bu gerçek bilgiler dahi, İnsân-ı hayret ve haşyet'e düşürmeğe yeterlidir.

Papa ve papalık üzerinde ki **(13)** ün hakimiyetinin ne derece büyük olduğu adeta o âlemin bütün kurgu ve yaşantısının **(13)** ün elinde olduğunu yukarıda ki özet bilgiler hiç bir şüpheye yer vermeyecek şekilde açık ve bariz olarak göstermektedir.

Kendileri istedikleri kadar akl-ı cüz'leri ile düzen kursalar da, varlıklarının her safhasında, özlerinde var olan **(13)** ün hükmünün dışına çıkamayacakları açıktır.

Bu özet bilgilerden sonra, şimdi gelelim yine özet olarak **(13)** ün ne olduğuna.

(13) Hakikat-i İlâhiyye nin toplu olarak mertebeler halinde ki zuhurunun ifadesidir. Bu husus **"İ"** (**elif**) ile ifade edilmektedir.

"İ" (**elif**) yazıların ve sayıların sancağı ve kaynağıdır.

(Elif) in **(12)** zahir, **(1)** batın, **(13)** mertebesi vardır.

Aşağıdan yukarıya doğru **(7)** nokta-mertebe, Nefis mertebeleri, **(5)** nokta- mertebe Hazret mertebeleri, en

üstte olan tek lâtif nokta ise, Ahadiyyet-Ahmediyyet mertebesi dir.

(7) Nefs mertebesinden sonra yukarıya doğru "uruc" çıkış ta.

(8) İbrâhimiyyet.

(9) Mûseviyyet.

(10) İseviyyet.

(11) Muhammediyyet.

(12) Hakikat-i Muhammed-i. İnsân-ı Kâmil.

(13) Hakikat-i Ahadiyyet-Ahmediyyet'tir.

Nüzül, iniş ise tersi dir.....

(13) Hakikat-i Ahadiyyet-Ahmediyyet.

(12) Hakikat-i Muhammed-i. İnsân-ı Kâmil.

(11) Muhammediyyet.

(10) İseviyyet.

(9) Mûseviyyet.

(8) İbrâhîmiyyet.

(7) Ve diğerleri Nefs mertebeleridir.

Görüldüğü gibi (13) ten daha yukarıya merteye yoktur, ondan yukarıya sadece Â'ma iyyet vardır ki orada da faaliyyet yoktur.

Âlemlerin faaliyyet-e geçirilmeğe başlanması Ahadiyyetten, yani (13) ten başlamaktadır ki; bütün mertebelerin kaynağı ve hakimidir.

Sıralamaya baktığımızda, Papalığın (10) uncu sırada yani "İseviyyet" mertebesinde olduğunu kolayca görmüş oluruz.

"İncil"- Müjde de yani "İsâ" (a.s.) mın varlığında müjdelenen gelecek olan kurtarıcının (Peraklit) olduğu bildirilmektedir. (Peraklit) ise arapça da (Ahmed) demek olduğu da ifade edilmektedir. (Ahmed) in özü ise (Ahad) dır. Ahad ise "Ebced" hesabı ile (13) tür. Ahad'a bir (M) "mim" ilâvesiyle "Ahad"="Ahmed" olur ki; ilâve edilen (M) "mim"dahi (13) tür. Yani alfebenin (13) üncü sırasında dır.

Arapça da "Peraklit" بَرَقْلَيْتَ şeklinde yazılır.

(2+200+20+30+400=652) sayı değeridir ki; toplam, (6+5+2=13) tür.

Lâtin harfleriyle yazıldığında ise: (2+1+200+1+20+30+1+400=655) sayı değeridir.

Bu sayıdan "Teslis"i (3) ü çıkardığımızda (655-3=652) ki kalır ki (6+5+2=13) netice (3) ve (13) tür.

Böylece "Teslis" in hakikatinin dahi (13) e bağlı olduğu açık olarak görülmektedir.

İsâ (a.s.) mın getirdiği bilgilerle müjdelediği "Peraklit" ismi dahi Ebced hesabıyla(13) ü vermektedir ki; "İncil"de müjdelenenin bu yollada (Ahmed) yani (Muhammed) (s.a.v.) olduğu açık olarak şüpheyi yer verilmeyecek şekilde ortada görülmektedir.

Kûr'ân-ı Kerîm; Saff Sûresi (61/6) Âyetinde:

﴿٦﴾ وَاذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾

"Ve iz kâle İsebnü Meryeme ya beni İsrâile inni rasûlüllahi ileyküm, müsaddikan lima yedeyye minettevratı ve mübeşşiran biresûlün ye'ti min ba'dismühü Ahmedü, felemma caehüm bilbeyyinati kalü heze sihrun mübiynün."

6. Bir vakit ki: Meryem'in oğlu İsâ, dedi ki: "Ey İsrâil oğulları?. Şüphe yok ki: Ben, benden önce olan tevratı tasdik edici ve benden sonra Ahmet isminde gelecek bir Peygamber ile müjdeleyici olarak sizlere Allah'ın Resûlüyüm". Vakta ki, onlara açık mucizeler ile geldi, dediler ki: Bu bir apaçık sihirdir.

Kûr'ân-ı Kerîm le gerçek İncil "İsâ" mutlak bir uyum içinde dir.

Gerçek **İncil** ise "**İsâ**" (a.s.) mın kendisidir. Çünkü ALLAH'ın kelimesi ve İseviyyet mertebesinin (10) zuhur yeridir. **İncil** ismiyle kayıtlı bir kitap gelmemiştir. Bu yüzden böyle bir kayıt bulunamamıştır, çünkü yoktur. Elde bulunan ve "**İncil**" ismi verilen dört yazılımın gerçek isimleri ise (**hadis-i İsâ**) lar'dır. Ve yazarlarının isimleriyle yazarlarına göre vardılar.

"İncil" (**Matta**)ya göre:
"İncil" (**Markos**)a göre:
"İncil" (**Lûka**)ya göre:
"İncil" (**Yuhanna**)ya göre: Bu yazılımlar,

yazarlarının anlayışları üzere ürettikleri (**hadis-i İsâ**)lar'dır. ALLAH'ın kitabı ise (**ALLAH'a** göre) olur. "Kullara göre" olmaz.

Bugün elde bulunan gerçek "**İncil**" "**Kûr'ân-ı Kerîm**"min içinde bulunan ve ora da muhafaza edilen "**İsâ**"(a.s.) hayatını ve İseviyyet mertebesini anlatan Kûr'ân-ın Âyetleridir.

Günümüzden yaklaşık üç bin sene evvel gelmiş olan **Tevrat'a** ait olduğu bildirilen yazılımlar olduğu halde, ondan yaklaşık bin sene sonra geldiği söylenen gerçek "**İncil**"den acaba ortada niye bir vesika yoktur.? Şimdi gelelim İseviyyet "teslis"i ne.

İseviyyet teslisi nin, yani üçlüsünün gerçek hali şudur. Bu âlemlerde oluşan her şey üç asla dayanmaktadır.

Bunlar; **Zât**, **İrade**, **Kavil**, yani, **söz**, dür. En küçük ve en büyük olan her şey bu üç aşama ile meydana gelmektedir.

Bir **Zât** vardır, o zât ın **iradesi** vardır, iradesinin zuhuru içinde **emri** yani **kavl'i** sözü vardır. Genelde bu üç aşama Hakk'ın (**Kün**) "**Ol**" emriyle zuhura çıkmaktadır.

Tek sayıların ilki üç tür. **İki** çift sayıdır. (**1**) Bir ise sayı değil esastır-asıldır, her şey ondan meydana gelmektedir. **Ahad**'tır, o da on üç (**13**) tür.

Yukarıda ki satırlar da İseviyyet mertebesinin (seyr-ü sülûk) Hakk yolculuğunda on **(10)** sayısı ile ifade edildiğini bildirmiştik. Bir ile sıfırın arasını açarsak, **1-0** elimizde sadece bir tane bir kaldığını görürüz. İşte o bir Ahad tır, **Ahad-Ahmed** tir, **Ahmed-Peraklit** tir, çünkü o bir yani **(1)** elif, gerek mertebesi bakımından, gerek Ebced hesabı bakımından hem **(1)** hem de, en büyük Ebced hesabı ile **(13)** tür. İşte gerçek İseviyyet Muhammediyyet mertebesinin içinde aslî yerini bulmaktadır.

Elimizde kalan diğer sıfır ise bir bakıma, zaten iseviyyet in bu günkü hayali ve vehmi olan **(sıfır)** noktasıdır.

Gerçek İsevilik ise İslâmın muhteşem (Tasavvuf) ilmi ve idrâki içinde yaşanan değerli bir mertebedir.

Diğer yönden elde kalan **(sıfır)**ı ortadan ikiye bölersek () iki yarım yuvarlak elde etmiş oluruz ki buna **(kavseyn)** "iki kavis" derler. Gerçek sırrı **Mî'râc** gecesi açılmış, (Kaab'ı kavseyni ev ednâ) *Kûr'ân-ı Kerîm; Necm Sûresi; (53/9) Ayetinde;* (iki kavis kadar yaklaştı hatta daha da çok) ifadesiyle zuhur etmiştir. İzahı uzun sürer, özetle diyelim ki; bu iki kavsin (yarım yuvarlağın) biri **(vacib)** diğeri **(mümkün)** dür, yani **asıl** ve **gölge** dir. Asıl, yani (vacib) varlığı kendinden olan. (Mümkün) yani gölge ise varlığı kendinden olmayan, ancak ayna gibi aslı yansıtandır.

İşte böylece Teslis'in bir başka gerçeği de budur. **(1)** "Ahad" **zat**, **(2)** asıl, "**ulûhiyyet**," **İrade**, **(3)** gölge, **kelâm**, bu "**âlemler**" üçlüsüdür ki hayatın oluşması da bu sisteme bağlıdır.

Zât-î olan bu sistemin tecellisini insânlık tefekkür tarihinde ilk defa Cenâb-ı Hakk'ın عيسى **(İsâ)** Kelimesi ve Zât-i zuhuruyla meydana gelmiştir ki; **(İsâ)** "Meryem"e yani anaya bağlıdır. İsminden مَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ (3/45) Mesihü İsebnü Meryeme Adı: **Meryem oğlu İsâ**, Mesih'tir, diye Kûr'ân-ı Kerîm de bahsedilir. **Allah'ın oğlu** değildir.

Bu mevzuları batılîların **İsâ** Mesihi, hayallerinde yaşadıkları gibi çarpmış asılmış veya Meryem ananın

kucağında sevgiye muhtaç bir çocuk şeklinde semboller yaparak insânları yanlış şekilde yönlendirmek yerine, duygulardan arınmış tamamen saf bir akılla gerçek değerini ortaya çıkarmak daha gerçekçi olurdu.

Ancak; batı ve genelde batılılar, bütün hakiki gerçekleri anlayıp idrak etseler bile onları gizlerler. Çünkü onlar genelde, dinlerini, dünya menfaatları için araç olarak kullanıp bu yoldan menfaat temini yoluna gitmektedirler.

Eğer gerçekleri anlayarak hayata bakmış olsalar idi, Müslüman olup Hz. Muhammed Mustafa yı (s.a.v.) Peygamber olarak kabul etmeleri lâzım gelecekti ki; bu da onların sonu olurdu, çünkü dünya saltanatı ellerinden giderdi. Bu da hiç bir zaman onların işlerine gelmezdi.

İşte bu yüzden içlerinden bazıları vicdanlı, mantıklı, ve gerçek bilgili olanları bu yanlışlığı farketmekte, ancak farkedilse dahi çevresindekiler bu gerçekleri dışarıya açıklamasına mutlaka mani olurlar. Çünkü aralarında büyük bir menfaat paylaşımı vardır.

Batı daha henüz son şansını kaybetmemiştir. Çünkü Hazret-i Muhammed'ten sonra dünya ya gelen her bir insân tabii olarak O'nun ümmetidir. Bu ümmet iki türlüdür, **(1)** ümmet-i icabet, **(2)** ümmet-i davettir. Müslümanlığı kabul edenler, **(1)** ümmet-i icabet, yani davet-i kabul edenlerdir. **(2)** Ümmet-i davet ise davetli olanlardır, yani henüz davet-i kabul etmeyenlerdir.

Bu davet kapısı ise birey olarak ölümünün boğazına doğru geldiği ana kadar, topluluklar için ise kıyamet saatine kadar açıktır.

Batının bütün şaşaalı yaşantısı geçici bir süre içindir. Evvelki kavimlerden-topluluklardan nice niceleri geldiler yaşadılar gittiler, onlarda bizlerde hepimiz gideceğiz ama kârlı çıkanlar dünyasını Hakkani ölçülerle ölçüp biçip dikenler olacaktır.

Nefsâni ölçülerle ölçüp dikenlerin ürettiği mallar oranın gümrüğüne takılıp âhirete ihrac edilemeyeceğinden

hepsi müflis yani bütün mal varlığı değerlerinden iflâs etmiş olarak ahirete geçmiş olacaktı ki: Cenâb-ı hakk bu neticeden her birerlerimizi korusun. Kalemin ucu bir başka sahneye doğru yürüdü, biz tekrar **İsâ** Mesihe dönelim.

عيس (İsâ) "ayn" ve "sin" asli, bir "ye"

yardımcı harflerinden oluşmuştur. Ayn, (70) sin, (60) sayı değerinde dir. Toplarsak (6+7=13) eder. Ye ise (10) dur.

Büyük Ebced hesabıyla Ye (11) sin (120) ayn ise (130) sayı değerinde dir ki; şaşırmamak elde değildir. Uyumun bu kadarına (tesadüftür) denilebilir mi, bilemem?

(İsâ) O da (13) e bağlıdır ve varlığında bütün bağlantılar vardır. Yani (10) İseviyyet, kendi mertebesi (11) Muhammediyyet, (12) Hakikat-i Muhammed-i-İnsân-ı Kâmil, (13) Hakikat-i Ahadiyyet'ül-Ahmediyye'dir.

Yani; Ahad-a, Ahmed-e,-Peraklit-e, Muhammed-e bağlıdır. Bu bağıllık sonradan olma değil ezelden kuruluşunda böyledir.

İseviyyet mertebesi Muhammediyyet mertebesine en yakın mertebedir.

İsâ kelimesinde ki "ayn" harfi (göz - kaynak - asıl) demektir. (sin) harfi ise (insân) demektir. Yani (ey İseviyyet mertebesine ulaşmış insân) demektir. Bu mertebenin özelliği - yaşantısı, kendi varlığında ilk def-a Hakkın varlığını müşahade etmiş olmasıdır.

Bu mertebenin - bilginin, öncüsü ve mucidi (İsâ Mesihtir) onda zuhur etmiştir. Cenab-ı Hakk'ın (İsâ) (a.s.) mı bir kelime ile Kûr'ân-ı Kerîm de ifade etmesi zât-î zuhuru ilk defa kendi varlığında gören insân olmasındandır.

Mûsâ (a.s.) ilk def-a Hakk'ın sözünü - sesini Tur dağında duydu. İsâ (a.s.) Hakk'ı ilk def'a kendi varlığında müşahade etti. Hz. Muhammed (s.a.v.) de ise (13) ve hakikatleri her mertebeden bütün haşmetiyle zuhur etti.

Yani: **Ahad-Ahmed** te görüldü ve **Ahmed Ahad-ı** bütün mertebelerde müşahede etti yani **Mûsâ** nın (a.s.) bir def-a duyduğunu, **İsâ** nın sadece kendinde gördüğünü o her zaman ve her yerde hem duydu hem gördüve **O-Hu** olarak yaşadı ve yaşaması zahir ve bâtın kıyamete kadar da devam edecektir.

İsâ Mesih bir kelime, yani sadece bir İlâhi kelimenin zuhuru idi. Fakat Hz. Muhammed (s.a.v.) ise "**cevamiül kelim**"dir. Yani bütün âlemdeki kelimelere câmi hepsini bünyesinde toplamıştır.

Âdem-e (a.s.) kelimeler öğretildi, **İbrahim**-e (a.s.) giydirildi, **Mûsâ**-ya (a.s.) dinletildi, **İsâ** da (a.s.) İseviyyet kelimesi açığa çıktı, Hz. **Muhammed** (s.a.v.) de ise bütün kelimeler ortaya çıktı, ve o mertebeden diğer mertebelere yayıldı.

Çünkü Hadis-i Şerifte (**biz son gelen ilkleriz**) diye ifade edildi, yani her şeyin başı Hakikat-i Ahadiyyet (**M**) "mim" ilâvesiyle Ahmediyyettir. Nokta zuhuru ise Hz. **Muhammed** tir.

Gelelim **Meryeme**: Meryem; (**40+200+10+40=290**) sayı değerindedir. (**2+9=11**) toplam on bir eder ki; Muhammediyyet mertebesidir. Baştaki (**M**) "mim"e bağlıdır. Ayrıca (**11**) den Meryemin (**1**) olan fiziki varlığını çıkarırsak, (**11-1=10**) on kalırki o da İseviyyet mertebesi dir. Kendisinde zaten oranın (**rahmi**) meydana-zuhura getiricisidir.

Ayrıca, **Meryem** kelimesinde (**2**) adet "mim" olduğundan evvelâ bunlar zaten (**2**) adet aslî (**13**) tür. Birde "mim" derken söylenişte, sonda gizli (**2**) adet daha "M" vardır, böyle ce bunlarla beraber (**13**) ler baştan ve sondan (**4**) İslâmi mertebeden **Meryem**-i kuşatmışlar ve ona kaynak olmuşlardır.

Bu hesaplamaları çoğaltmak mümkündür. Konumuzu özet olarak toparlamağa çalışıyorum.

(13) ve Hakikat-i İlâhiyye; ismiyle yeni bir kitap çalışmamız vardır orada bu mevzular daha geniş bir şekilde inşaallah anlatılmaya çalışılacaktır.

NOT= O gün bahsedilen kitap işte bu kitap'tır.

Biz yine konumuza dönelim.

"Papa" diye ifade edilen bu kelimeyi biz **"Baba"** diye ifade etmeye çalışalım ki; zaten genelde de bu şekilde anlaşılmaktadır.

Yanılmıyorsa Katolikler **Papalarını** dünya da **ALLAH'ın vekili**, temsilcisi olarak kabul etmektedirler.

"Teslis" anlayışının başında **"eba"** yani **"baba"** bulunmaktadır. Baba ise Ebced hesabıyla, **b-2, a-1**, dir, **(2+1=3)** iki **ba** olduğundan **2** adet **3** yanyana gelince **(33)** ederki; bu sayı bilindiği gibi **İsâ** (a.s.)'nın göğze alınış yaşadır.

Ayrıca bilindiği gibi **(Mescid-i nebevi)** Medine de yapılan Peygamber efendimizin mescid-i, ilk yapıldığında **(33)** adet direkli idi. Halen o hurma direklerinin aynı yerlerinde beyaz **(33)** adet mermer sütun bulunmaktadır, bunların **(13)** adedi ön taraftadır. Bu direklerin kapladığı sahaya özel olarak **(cennet bahçesi)** denir. " Kim orada ibadet ederse daha dünya da iken cennete girmiş hükmündedir."

İşte **(33)** direkli o sahadan dünya âleminde **(10)** sene **Hakikat-i İlâhiyye** anlatılıp izah edilmiştir. Yani **Medine** de gerçek medenilik anlatılmıştır. Batının teknik üstüne kurduğu teknik üstünlük sebebi ile canlar yakan İnsân-ı köle eden medeniyet değil, fakir de olsa İnsân-ı İnsân yapan İlâhi madeniyettir.

(33) direkli o mescidde **(33)** yaşında göğze alınan **İsâ Mesihin** (a.s.) gerçek ve doğru hali hep anlatıldı. Belki bu **(33)** direkli **medeni mescid**-in ruhaniyyetinden **(26)** sene Papalık yapan, **1979-2005** sene sayı toplamı **(33)** eden Papa ikinci **(Jean Paul)** da istifade etmiştir.

Kûr'ân-ı Kerim-in ilk emri **(Ikra')** **"Oku"** dur. Bu dahi Ebced hesabıyla **(303)** tür yani **(33)** tür, belki Papa **Jean Paul** kendisiyle ilgili bu sayının hakikatleriyle bu gerçeklerin hiç olmasa bir kısmından fayda sağlamış olsun.

İsâ (a.s.) Papalık diye bir kurum arkasında bırakmadı, ona tabi olduğunu zannedenler sonradan kendi aralarında böyle bir kilise sistemi oluşturdular ve onu devam ettiriyorlar. Bu yolla dünya saltanatını ellerinde teknik zoruyla tutmağa çalışıyorlar.

Halbuki kendisine tabi olduklarını söyledikleri İsâ (a.s.) ise (senin yanağına bir tokat atana öbür yanağını çevir) demektedir. Çünkü onun mertebesi "**fena fillâh**" yani **Hakk**'ta **fani-yok** olmaktır. Fani ve yok olanın da sesi çıkmaz. Eğer çıkıyorsa fani olmamıştır.

Denizde boğulmak üzere feryad ederek ölüyorum diyen bir kimseyi duyan diğer bir kimse, "hadi ordan yalancı, ölsen sesin çıkmaz" diye cevaplamıştır.

İsâ (a.s.) mın, kendileri tarafından anlatılan ve tasfir edilen çok fakir ve acınacak hali ile onun vekilliğini yaptığı zanneden Papalığın içinde bulunduğu yaşantıyı kıyas etmenin mantığını hangi mantıkla izah edilebileceğini benimde bu küçük mantığım bir türlü almıyor. Biraz düşünebilerseniz belki sizler bir mantık bulabilirsiniz.

İsâ (a.s.) yukarıda da ifade edildiği gibi "**fena fillâh**" mertebesinde olduğundan bu yüzden "**Şeriat-ı**" yani yaşam kanunları yoktu. Bu yüzden **Mûsâ** (a.s.) "**Şeriat**-"ı na uymaları lâzım gelmekteydi, fakat onlara da uymadılar ve uymazlar da.

İsâ (a.s.) mın o günlere göre getirmiş olduğu yeni hayat-mertebe anlayışı, İsevilik **(571)** yılında, **(5+7+1=13)** on üç ile o sayfa kapanmağa başladı. Yani Hz Muhammed. (s.a.v.) efendimizin doğumu ile **(40)** yaşında kendisine hakikat-i Muhammediyye, yani **(4)** mertebenin hukuku **şeriat, tarikat, hakikat, marifet**, mertebeleri gelmeye başlayınca İseviyyet hukuku, Muhammediyyet hukukunun içinde bir bölüm olarak, aslı itibarıyla muhafaza edilerek kaldı.

Muhammediyyet mertebesi, İseviyyet mertebesinden yukarıya doğru üç mertebe daha getirerek insânlık âlemini yukarıya doğru **(Mi'rac)** ettirdi. Buda baka billâh, **Hakk ile bâki-var olmak**, demektir.

Yukarıda da belirtildiği gibi.

(10) İseviyyet:

(11) Muhammediyyet:

(12) Hakikat-i Muhammed-i- İnsân-ı Kâmil:

(13) Ahadiyyet-Hakikat-i Ahadiyyet'ül Ahmediyye dir: Ayrıca birde (14) Nûr'u Muhammed-î mertebesi vardır.

İşte hristiyanların kurduğu Papalık sistemi yukarıda belirtilen **3** mertebeyi kabul etmedikleri gibi **10** uncu gerçek İseviyyet mertebesini de **İsâ** (a.s.) ile birlikte gerçekten farkında olmadan iyi değerlendirememektedirler.

Hâl böyle olunca **İsâ** (a.s.) mın **(Peraklit)** ismiyle müjdelediği, ve ona tabi olun dediği, Hakikat-i Muhammediyye'nin ve Ahmediyye'nin nokta zuhur yeri Hz. **Muhammed**-i inkâr etmeleri, aslında, farkında olmadan **İsâ** (a.s.) mı inkâr etmeleri demek olmaktadır.

İncil-in **Müjde** olması hakikat-i Ahmediyye yi haber vermesindendir.

İncil-in Ebced hesabı ile sayı değeri ise **(12)** dir. Bu da Hakikat-i Muhammediyye'dir. Ve oraya bağlı olduğunun açık ifadesidir.

İslâmiyyet gelmezden evvel, Hakikat-i iseviyyet Akl-ı ile hareket etmek doğru ve geçerli idi, ancak Muhammediyyet ile birlikte gelen **Akl-ı kül**, evvelce uyulan **Akl-ı** yani hükümleri **(nesih)** edip kaldırıp, aslı itibarıyla kendi bünyesine aldı, yani dışarıda ayrı bir İseviyyet mertebesi bırakmadı.

Gerçekten işimiz siyaset değil insanlara rahmet olmağa çalışmak kimse ve kurumları incitmek değildir. Cenâb-ı Hakk cümlemize gerçek bir akıl ile isabetli düşünceler üretmeyi nasib etsin.

(Nesih) ve **(Mesih)** iki terim dir. **(Nesih)** in mânâsı, kaldırmak, "**İslâmi.**" **(mesih)** in mânâsı, ise, **temas etmek- sıvazlamak , "İsevilik"** tir. O da **(13)** e bağlıdır.

İsâ Mesih diye belirtilen, “**üstten temas etme sıvazlama**” İseviyyet mertebesi’dir.

(**Nesih**) tamamen ortadan kaldırmadır. (**Mesih**) yapılan, sıvazlanan yerin altından yine eski halin çıkması mümkündür. Fakat ortadan tamamen kaldırılan yani (**Nesih**) edilen şey-in bir daha çıkması mümkün değildir. İslâm da “**Mesih**” abdest alınıyorken kullanılmakta dır.

İşte bu yüzden de İslâmiyyet yani hakikat-i Muhammed-i eski bütün hukukları kaldırmış, (**Nesih**) etmiş, kullanılabilinir halde olanlarını kendi bünyesi içerisine alarak, onlara birer mertebe vermiştir. Böylece âlemde sadece tek din olan **İslâm** kalmıştır.

Zaten bütün âlemde ezelden ebede tek din vardır O da İslâmdır. Bütün Peygamberler İslâmı getirmişlerdir, ancak kendi mertebeleri düzeyinden bildirmişlerdir.

Mutlak gerçek, şudur ki; yer yüzünde (**semâvi dinler**) *Yoktur.* Ancak: (**semâvi kitaplar**) *vardır.* Çünkü; **ALLAH**’ın yanın da tek din “**İslâm**”dır.

Çok geniş olan bu mevzu u özetledikten sonra biz yine yolumuza devam edelim.

İşte yukarı da kısa, kısa izahına çalıştığımız oluşum ve aşamaların gerçek halini idrak etmeye çalışan kişiler bu hakikatleri hissettiklerinde, bir de dış dünyalarına baktıklarında ne derece bir şaşkınlık geçirecekleri tabiidir.

Mûsâ (a.s.) da Tur dağında ateş içinden Rabb’ı nın tecellisini görünce bayılıp kalmıştı ki; “esmâ” mertebesi tecellisiydi.

Şimdi ise âlemde Zât-i tecelli vardır. Bu tecelli insânın varlığında hiç bir benlik kıntısının küçücük parçasını bile bırakmaz. Ehli olan bu sırları bilir.

“**Teslis**” yani üçleme, (*bi ismi Eba ve Ebi ve Rûh-ul kûdüs*) yani “**Baba Oğul ve Rûh’ul kûdüs ile başladım,**” bir zamanlar gerçek hristiyanların besmelesi idi, bu besmele, (**Bismillâhirrahmânirrahiym**) ile, yani “**Rahmân ve Rahiym olan ALLAH’ın ismiyle başladım**” **nesih** edildi, kaldırıldı. Görüldüğü gibi iki besmelede de üçlü özellik vardır.

Yukarıda kısaca bahsedilen varlığın oluşumunda ki; üç aşama, **(Zât, İrade, Kaviî-söz)** İseviyyet mertebesinin besmelesinde, **(Zât, Baba) (İrade, Rûh-ul kûdûs) (Kaviî-söz, ise, İsâ)** dir. Çünkü **"İsâ Kelimetullah"** ALLAH'ın bir kelimesidir.

Bu oluşum içerisinde **"Teslis"**in gerçek ifadesi, **(bi ismi eba-Baba ve Rûh-ul Kûdûs ve ebi yani oğul İsâ)** dir. O halde bu cümlelerin, **"bi ismi eba ve Rûh-ul kûdûs ve ebi"**gerçek şekliyle oluşması gerekmektedir. Ve bulunduğu mertebe sıfat mertebesinin esmâ mertebesinden açılımıdır.

Kastedilen bu üç ismin, **(eba- Babanın, Rûh-ul kûdûs ün, ebi-oğulun,)** gerçek mânâlarının ne olduklarını ne yazık ki, hakkıyla da bilememektedirler. Çünkü bulundukları mertebeleri bu ilmi bilmeğe müsâit değildir. Sadece lisanen kelimelerini söylerler.

İşte bu yüzden, içlerinde bulunan her bir grup, bu **"üç uknum"** yani **"üç esas"**a kendi zan ve hayel-lerinde akl-ı cüzleri ile yaptıkları değerlendirmeleri neti-cesinde değişik yorumlar yapmışlardır.

Çünkü bu hakikatler, Hakikat-i Muhammed-i bilgileridir, ancak o mertebeden yaşanarak ve ehline bunların izahı yapılabilir.

Muhammediyyet mertebesinin besmelesinde ise, **(zât ALLAH) (irade Rahmân, Hakikat-i Muhammed-i) (kaviî- söz, ise Rahiym,)**dir.

Bu besmele-i şerif bütün âlemleri kapsamına almıştır. Şöyle ki; **ALLAH** ismi **camî'si Rahmaniyyet**-sıfat-Hakikat-i Muhammed-i, mertebesine tenezzül edince orada bütün varlıkların programları tespit edildi, oradan da (esmâ yani **Rahiym**) mertebesine tenezzül edince orada bütün varlıkların kimlikleri tespit edildi ve bu dünyada da o varlıklar, varlıklarının gereği olarak zuhura geldiler.

İşte Hakikat-i Muhammed-i mertebesinin besmelesi böylece bütün âlemleri kapsamına almış muhteşem bir mânâlar deryası, **(Bismillâhirrahmânirrahiym)**dir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Ve bu Muazzam mânânın şahıslarla işi yoktur.
Yeri olmadığı için şimdilik bu kadarla yetiniyoruz.

Teslisteki oluşuma bir başka yönden baktığımızda, kıyamet yaklaştığın da oluşacak hadise şöyledir. **(Baba,** Hazret-i Muhammed) (oğul, **Mehdi** (a.s.) onun torunudur) (kutsal rûh ise, **İsâ** (a.s.) dır,) diyebiliriz.

Mehdi (a.s.) ile **İsâ** (a.s.) birlikte İslâm üzere yeniden bir hayat sistemi getirecekler, **İsâ** (a.s.) mın ilk yapacağı şey ise (kilise sistemini) ortadan kaldırmak olacaktır. Ayrıca **(haçı)** kıracak ve **(domuz')** u da öldürecek, yani yenmesini yasaklayacaktır.

Ve şariat-ı Muhammedi ile emrederek O nun ümmet-i olacaktır. O zaman yeni bir mertebeye ulaşacaktır. Asaleten **ALLAH**'ın Peygamberi ve yine asaleten Hazret-i Muhammed (s.a.v.) efendimizin **ümmet-i** ve **halife**'si olması şerefine nail olacaktır. Bu iki vasıf hiç bir kimse'de biraraya gelmiş değildir.

Asaleten **Peygamber**, İseviyyet mertebesi itibariyle, vekâleten **(veli)** Muhammediyyet mertebesi itibariyle, buyurun siz düşünün ki; hangi mertebe daha kemallidir.

Üçlü teslis hakkında bir özellik daha ifade edelim ve konumuzu özetle şimdilik sonlandırmağa çalışalım.

Besmelelerde ki, üçlü özelliğin en son ve yüksek idraki şudur ki; **Cenâb-ı Hakk** bütün bu zuhurları **Habi-bi'**nin varlığında cem etmiştir.

- (13) Hakikat-i Ahadiyye – Ahmediyye:**
- (12) Hakikat-i Muhammediyye–İnsân-ı Kâmil.**
- (11) Hazret-i Muhammed (s.a.v.)**

İşte bu en üst üç mertebe, bir zuhurda yani, Hazret-i Muhammed , sallâllahu aleyhi vesellem de toplanmış, hiç bir insân ve ya başka bir cinsten varlığa verilmesi mümkün olmamış, bu mertebeler ancak O'na verilmiş ve Onda toplanmıştır.

Ayrıca O'nun bir'de **(14) Nûr'u Muhammed'**i mertebesi vardır ki; özelliği **(13)** ün üstünde bir mertebe olmayıp bütün mertebeler de yaygın ve faaliyyet'te olmasıdır.

İşte her şey böylece birlenip –Tevhid, **bir** olmuştur,

Rabb'ı mıza şükrümüz sonsuz dur ki; bizi O nun ümmet-i olmanızı murad etmiştir. Şükründen aciziz.

İşte **(M.G.M.)** ve **(C.O)** kardeşlerim.

Göndermiş olduğunuz ve bazı sorular sorduğunuz mektubunuzun cevabını özet olarak yazmağa çalıştım, inşaallah yakın zamanda elinize geçmesi mümkün olurda okursunuz. Bu yazılar içinde sorularınızın cevaplarını bulacağınız gibi daha pek çok yeni bigiler'de öğrenmiş olacaksınız.

Bura'da gayemiz kişi ve kurumları incitmek veya küçük düşürmeğe çalışmak değil, anlayışımıza ve inancımıza göre geleceğin zorluklarından korunmağa çalışmaktır.

Tabii'ki; her kez inancında serbesttir, ve seçme hürriyet-i ne sahiptir, silâh zoru veya kaba kuvvet ile buhürriyyet kimsenin elinden alınamaz,ve kimse bu hakk'a sahip değildir Kişi hür iradesi ile geleceğini şekillendirmesi ve bu yöndeki çalışmalarını kendi öz iradesiyle oluşturarak gereğini yapması ve neticelerine de katlanması kendi öz sorumluluğunu gerektirmektedir.

Bu mevzu ile ilgili olarak bir miktar da (internet) kaynaklarından aldığımız özet bilgilere bir göz atalım.

Amerika da ki, kardeşlerimizden gelen bir mail de şöyle denmektedir.

Selâmün aleyküm. **(Pzt.06/07/2004) 16:0**

(13) sayısı ile ilgili yaptığım araştırma sonuçları:

Şu ana kadar sorduğum Amerikan asıllı ve Avrupa asıllı olan Hristiyanlara göre:

H.z. İsâ (a.s.) min son sofrasında, onu Yahudilere şikâyet edipte ele veren takipçisi olan ismi **(JUDAS)** ile birlikte, toplam **(13)** kişi oluyormuş.

Ve bazılarına göre **H.z. İsâ** (a.s.) lâm **(13)** üncü Cum'a günü çarmıha gerilmiş. Bu yüzden de Hindistan tarafından gelen bir inanişâ göre de **(13)** kişinin bir araya gelip-te yemek için toplanması, **(13)** üncü kişinin öleceğine bir işaretmiş.

Ve uğursuz **(13)** sayısını desteklemek içinde, **(30)**

yıl önce olmuş bir olaydan bahsediliyor.

Apollo **(13)** adında ki uzaya gidecek aracın, Nisanın **(13)** ünde kalkışından **(13)** dakika sonra, mekik'in **(13)** numaralı bölümünün bozulması, ve sonrası yaşanan problemler.

Yahudîler eski zamanda **(13)**kere Allah'a karşı mırıldanarak cevap vermişler. Bir de İsrâil in sünnet-i **(13)** yılda olmuş (*bunun ne demek olduğunu pek anlayamadım*), bu yüzden Yahudilerin bir kısmı da **(13)** sayısının uğursuzluğuna inanıyor.

Bazılarına göre ise **(13)** sayısının şanssızlığı sadece bir raslantı çünkü, **(1)** dolar kâğıt Amerikan parasında ki piramit **(13)** katlı, **(13)** tane yıldız, **(13)** tane ok, **(13)** çizgi, **(13)** zeytin var. Bunu ayrıca Amerikanın ilk kuruluşundaki **(13)** tane temel kolonilere bağlayanda var. Ayrıca Amerikan kartalında her bir kanadında **(13)** tüy olduğu söyleniyor.

Not= "Dolar'a tekrar döneceğiz."

Bizim burada ki, Mevlevi dergâhında ki, Katolik asıllı İspanyollara göre, **(100)** yıl önce mayısın **(13)** ünde, Meryem ana, ona dua etmeye çalışan birkaç kişiye görünmüş ve **(3)** gizli haber vermiş, sonra bu insânlar gidip bu haberi sadece ve sadece baş papaza iletmişler. Bu haberleri duyduğunda baş papaz bayılmış. Dedikodulara göre, bu haberin birisi şu an dünyada olan insânlık dışı katliamlar imiş. Diğerleri ise Katolik kilisesinin sonunun, dünyanın sonu gelmeden önce geleceğini söylüyormuş. Genelde İspanyol asıllı Katoliklere **(13)** sayısı uğurlu bir sayı imiş.

Pagan inanışına göre:

(13) Numarası, sayısı şanslı bir sayı. Takvimlerinde **(13)** ay var ve burçlarının sayısı **(13)** (ikizler burcunu iki sayarak).

Fharaohs zamanındaki Mısır'da da **(13)** sayısı şanslı sayılıyor. Çok eski zaman'da Mısırdaki bir inanışa göre, bu dünyadaki maneviyyat seyahati **(12)** aşamalı imiş, ve **(13)** üncü aşaması da ölmek oluyormuş, fakat bu daha çok olumlu bir şekilde karşılandığı için, **(13)** sayısı şanslı sayılıyor. Fakat yüzyıllar sonra ise, bu **(13)** sayısının ölümü simgelemesi, ölüm korkusu ile yaşayanlar tarafından yanlış

algılanarak bir korku halini almış.

Meksikalı, Japon, ve Çinlilere görede **(13)** numarası şanslı sayılıyormuş.

Genelde ise halkın bildiği bir olay değil bunlar. Genelde herkes **(13)** sayısının uğursuzluğunu biliyor ama, nedenini pek bilen yok. Ne zaman ki, internette araştırma yapılırca, oradan bu bilgiler bulunabiliyor.

Fakat, her bir topluluğun hemen hemen **(13)** sayısı ile ilgili bir hikâyesi var.

Hatta internette bir sayfa da, **(13)** sayısı'nın Türkler tarafından da uğursuz bulunduğu yazıyordu. Buna çok şaşır-dım, çünkü ben Türkiye de iken hiç buna benzer hikâye duymamıştım.

İnşallah bu araştırmam yeterli olmuştur. Selâmlar.

Başka bir mail de ise **Hz. İsa** nın son yemeği hakk'ın da şöyle diyordu.

"**Hz. İsa** nın **(12)** havrisi vardır, kendisini de sayıya kattığımız da toplam kişi sayısı **(13)** eder. **Hz. İsa** Hristi-yan düşüncesine göre çarmıha gerilmesine neden olan onu ele veren kişi **(12)** havarisi (toplam da **(13)** üçüncü şahıs) Yahuda'ya atfen **(13)** Katoliklerce lânetlenmiş sayıdır".

Böyle bir düşünce tamamen yanlıştır. Çünkü **Yahuda (13)** üncü değil havarilerin sıralamasında bâtinen **(9)** uncu sıradadır. Çünkü mertebe-i Mûseviyyet ve onun zâhiri olan **(yahuda) Yahudilik** seyr-i sülûk'ta **(9)** uncu tevhid-i esmâ Mertebesinde dir. Bu mertebe de isimler ön plâna çıktığından ve bu mertebenin hakikati'ne eremeyenler tarafından kişinin birey olarak kendi ismiyle kendi ortaya çıktığından böylece de kesrete düşmüş olduğundan bu hali yaşayan **Yahuda** kendi ismini, dolayısıyla "*cismini kurtarma telâşına düştüğünden onları ihbar etmiş, yani kendi aradan çekilince kendinden sonraki mertebeleri, yani **(10) İseviyyet, (11) Hz. Muhammediyyet, (12) hakikat-i Muhammediy'ye** mertebelerini ihbar etmiş, yani bu mertebelerin farkında olmadan habercisi olmuştur.*"

İsa (a.s.) lâm da **(10)** uncu Mertebe'nin **(fenâ fil-**

lâh) asaleten mahalli **(11 ve 12)** inci Mertebelerin **(baka-billâh)** habercisi idi. **(13)** ün mutlak sahibi ve haber vericisi sadece **Hz. Muhammed** (s.a.v.) daha başka haber verilecek bir şey olmadığından zaten kendinden sonra başka bir Pey-gamberin gelmeyeceğini bildirmiş ve de öyle olmuştur tarihte bu kadar uzun süreli Peygamberlerin arası açılmamıştır. Bu da ayrıca başka bir Peygamber gelmeyeceğinin yaşanmış ispatıdır.

Îsâ (a.s.) lâm ile İnsânlık fikri ve İlâhi yaşam kemâlâtı olarak **(10)** uncu mertebeye ulaştı. **(11 ve 12)** nci mertebelerin sadece habercisi oldu ve bunu da yaptı, ancak **(13)** üncü mertebeden haber veremedi. Çünkü o Mertebenin hem habercisi ve hemde zuhur mahalli **Hz. Muhammed**'in kendi oldu.

İşte bu yüzden **(Îsâ)** (a.s.) yani İseviyyet gerçek haliyle **(13)** e ulaşamadı, Bunun zâhirdeki görüntüsü **Yahuda** idi. Aslında zâten **Yahuda** hakikat-i itibariyle **(10)** olamamış, **(9)** un ise zâhiren görüntüsü olmuştur.

Diğer Havarilerin ise her birerleri kendi anlayışları itibariyle **Îsâ** (a.s.) mı kabul ve taklid etmişlerdir. Bazıları ise hem kabul ve hemde tahkik ehli olarak çok azı **(10)** "**fenâ fillâh**" İseviyyet hakikatini idrâk edebilmiştir.

Yani zâhir sayı **(12)** olduğu halde aslında onlar mânen **(10)** kişi idiler, **(11 ve 12)** olarak gözükenler Hakikat-i Muhammediyye'nin kendileri farkında olmadan temsilcileri idiler.

Bulunulan yerde isterse **bin** kişi olsun onların dereceleri ne durumda ise sayıları o kadardır. Diyelim ki; bir yerde **yüz** kişi var, bunların her birerleri **(10)** nar kişi olarak bulundukları yerde **tek** sayıldıklarından orada, sayıda **yüz** kişi olmakla beraber hakikatte **(10)** kişi vardır. Diğerleri onlarla aynı düzeyde olduklarından bir şey ifade etmemektedirler.

İşte Hz. **(Îsâ)** ya atfen son akşam yemeğinde de **(10)** kişi vardı, çünkü o mertebenin en üstünü **(10)** dur, bağlı olan bağlı olduğu yerden daha yukarı çıkamaz çünkü o bağ o'na mâni olur. O'radan daha yukarıya çıkabilmesi için daha yukarıya bağlanması gerekir ki; Havarilerin böyle bir imkânı yoktu.

Bu imkân ancak Ümmet-i Muhammed'e has bir imkân ve lütuftur. Şükründen aciziz.

İşte havarilerin değişik mertebelerde idrak sahibi olmaları, İseviyyet-i kendi idrak ve anlayışlarına göre yorumlayarak bu halleriyle yaymağa çalıştıklarından bir çok değişik yerde değişik İseviyyet anlayışları ortaya çıktı birde ayrıca havarilerden bilgilerini alanlarda kendi idrak ve zanlarıyla da bu bilgileri karıştırdıklarından ortaya sonu gelmez bir fikir ayrılıkları ve kargaşalar meydana gelmiş oldu

Belki bu yüzden de binlerce **İncil** ortaya çıktı sonun da **İznik**'te toplanan Konsül mevcut **(4) İncil**-i kabul edip diğerleri imha edildi. Kendilerinin de kabul ettiği gibi hiçbir değerleri yok idi. Daha evvelce Putrereş olan Büyük Konstantinin Milâdın **(313)** üncü senesinde Hristiyanlığı kabul etmiştir. Görüldüğü gibi kabul dahi **(13)** e bağlıdır. Ancak bu kabul ediş gerçek İsevilik değil, bozulmuş İsevilik olan sonradan (Krist) Hristiyan ismini alanı kabul edıştır.

Bilindiği gibi kabul edilen **4 İncil** şöyledir.

- (1) İncil = Matta'ya göre:**
- (2) İncil = Markos'a göre:**
- (3) İncil = Lûka'ya göre:**
- (4) İncil = Yuhanna'ya göre:**

Eğer bir kelâm gerçekten Hakk'ın ise o kelâm mutlaka **(Hakk'ın Kelâmı)** diye ifade edilir, falana göre diye ifade edilmez, eğer ifade ediliyor ise o kelâm o zaman söyleyenin kelâmı olur, Hakk'ın kelâmı olmaz. Burada acaib olan zarfın Hakk'ın, ancak içindekinin kulun oluşudur. Yani "İncil ismi" Allah'ın, sonradan içine konanlar ise "kulun"dur.

Bu ise şuna benzer, kutunun kendisinin asıl, içindekilerin ise yabancı, olması gibi bir şeydir. Zâhiren kutu İncil diye takdim edilir, isim Hakk'ın dır, fakat bâtının içi ise yabancı, kulundur.

Batılı âlimler araştırmalarında vardıkları sonuç şu olmuştur. Mevcud İncillerin içindekilerinin **(%18)** inin gerçek olabileceği hükmüdür. *(Bu yazıyı bir makalede okumuştum ozaman bir not almadığımdan şu an kaynağını veremiyorum.)* Ancak bende zaman zaman inceleme yapmam gerektiğinde okuduğumda, bu yerleri fark edebiliyorum.

Bu oluşumları (Yuhanna'ya göre İncil)de yer yer görmekteyiz. Bunun daha sağlam ölçüsü, "bize göre" eğer Kûr'ân-ı Kerim' de Îsâ ve İsevilik hakkında geçen bilgilere

uyanlar varsa, yani mevcut İnciller de ki ifadelerden hangilerini Kûr'ân tasdik ediyorsa işte onlar gerçek İncilden yani İsâ (a.s.) mın kelimelerinden dir, gerçek ölçü budur. Kûr'ân-ın tasdik etmedikleri ise kişilere göre olan bölümleridir. Gayemiz eleştiri değil bazı hususlara dikkat çekmektir. Bunlardan bir misal verelim.

Kûr'ân-ı Kerîm Saff Sûresi (61/6) Âyetinde:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾

(Ve iz kâle Îsebnü Meryeme ya beni İsrâile inni rasûlüllahi ileyküm musaddikan lima beyne yedeyye minnettevrati ve mübeşşiran birasûlin ye'ti min ba'dismühü (Ahmed) felemma câehüm bilbeyyinati kâlû heze sıhrun mübiyn.) Not= bu sûre (14) ayettir:

6. **"Bir vakit ki: Meryem'in oğlu İsâ, dedi ki: Ey İsrâil oğulları?. Şüphe yok ki: Ben, benden önce olan tevrati tasdik edici ve benden sonra Ahmet isminde gelecek bir Peygamberi müjdeleyici olarak sizlere Allah'ın Resûlüyüm. Vakta ki, onlara açık mucizeler ile geldi, dediler ki: Bu bir apaçık sihirdir".**

İncil=Yuhanna' ya göre:

Sayfa 110=bab 14=bölüm=15=16:

15="Eğer beni seviyorsanız emirlerimi tutarsınız.

16= "ben de Baba'ya yalvaracağım ve o size başka bir tesellici hakikat Rûhunu, verecektir; ta ki; daima sizinle beraber olsun.

Sayfa 111=26= "Fakat benim ismimle Babamın göndereceği (tesellici) Rûh'ul Kûdüs, o size her şeyi öğretecek, ve size söylediğim her şeyi hatırıza getirecektir."

sayfa 112=bab 16=bölüm 13=14:

13=Fakat o, hakikat Rûhu gelince size her hakikate yol gösterecek; zira kendiliğinden söylemiyecektir; fakat her ne işitirse söyleyecek; ve gelecek şeyleri size bildirecektir.

Kûr'ân-ı Keriym Necm Sûresi (53/3-4) ayetinde:

﴿٣﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

(Vema yentiku anil heva)

3: " **Ve arzusuna göre söz söylemez.** "

﴿٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

(İn hüve illâ vahyin yuha)

4: " **O başka değil, ancak bir vahydir, vahy olunur.** "

14=0 beni (taziz-şerefli kılma) edecektir çünkü benimkinden alacak ve size bildirecektir.

"Gayemiz ve burada ki; işimiz İncil'in genel mânâ da eleştirisini yapmak olmadığından sadece (13) bağlantısı hakkında misâl olarak bu kadarı yeterli zannediyorum.)

Şimdi bunları özetle anlamağa çalışalım.

Yukarı da belirtilen saf Sûresi sayı değerlerini toplarsak, (6+1+6=13) tür. Ayet sayısı (14) Nûr-u Muhammed-î dir. Sayfa (550-551) de dir. Toplarsak (5+5=10) (5+5+1=11) dir görüldüğü gibi, mertebe-i Muhammed-î nin bütün yönleri dizilmiştir. İşte bu yüzden de Sûrenin ismi **(Saf)** tır, bir bakıma, **(saf)** safiyet temizlik olduğu gibi bir de **(saf-saf)** (sıra-sıra) demektir. Yani Mertebe-i Muhammed-î nin değer yargıları (saf-saf) dizilmiştir.

Âyet-i kerime'nin içinde, (Ahmed-Peraklit) **(11)** Hz. Muhammed-i **(12)** hakikat-i Muhammediyye'yi **(13)** Ahadiyyet'ül ahmediyye'yi **(14)** Nûr'u Muhammediyye'yi ifade etmektedir, diyebiliriz.

Şimdi gelelim; (İncil Yuhannaya göre) ye:

Sayfa (110) sıfırı kaldırdığımızda (11) kalır ki; sayı değeri malûmdur. Bab (14) tür ki; Nûr-u Muhammed-î dir. İki bölüm Âyetin toplamı (15-16=31) eder ki; tersi (13) malûmdur.

Sayfa (111) toplarsak (11+1=12) eder ki; malûmdur. Bab (26) tı'dır, toplarsak (2+6=8) dir ki; İbrâhi-miyyet mertebesidir, asli kaynaktır.

Sayfa (112) toplarsak (11+2=13) eder ki; malûmdur. Bab (16) toplarsak (6+1=7) eder ki, bu hakikatlerin, hakikatleri itibariyle, yaşanacağı nefis mertebeleridir.

Bölümler (13/14) Âyet zaten açık olarak bellidir.

Bu özet karşılaştırmalardan açık olarak görülmektedir ki, elde mevcut **İncillerin** Kûr'ân-ı kerîm tarafından tasdik edilen bölümleri "**gerçek İncil İsa (a.s.)**"mın sözlerinden geriye kalanlardır. Görüldüğü gibi sayısal değerlerine numaralarına ve mânâ bütünlüklerine kadar uyum içindedir.

Yalnız **Yuhanna'nın İncil'**inde bahsedilen Rûh-ul Kûdûs, aslında Hazret-i Peygamber (s.a.v.) Efendimize verilen (Rûh-ul A'zam) mertebesidir. Ancak **İsa (a.s.)** zamanında en yüksek Rûh mertebesi, İseviyyet itibariyle Rûh-ul Kûdûs olduğundan kayıtlarında, Rûh-ul A'zam, Rûh-ul Kûdûs olarak ifade edilmektedir, çünkü İseviyyet mertebesinde daha henüz Rûh-ul A'zam, ilmi ve yaşantısı olmadığından, o nun ne olduğu da, onlar tarafından bilinmiyor idi.

Bu yüzden Rûh-ul A'zam mertebesini, yani (**Peraklit-Ahmed-i**) zanlarında "Rûh-ul Kûdûs" olarak zannettiler, ve öyle çevirmeğe çalıştılar. Görüldüğü gibi aslında bütün ilimlerin kaynağı (13) **Ahadiyyet-ül Ahmeddiyye'** dir, ve hepsi oraya bağlıdır.

(104) Kitaptan (1)i Kûr'ân'dır, çıkarırsak (104-1=103) tür ki; **İncil'**dir. Sıfırı kaldırırsak (13) tür ki; gerçek **İncil'**in aslının ne olduğu ve nereye bağlı olduğu açıktır (14) ise Kûr'ân Nûr-u Muhammed-î dir. (1+4=5) tir ve hazret mertebeleridir. Bütün bunları ihata eden, zât-ı mutlak Kûr'ân' dır.

Aslında **İsa (a.s.)** mın kendisi fiilî **İncil**, sözleri ise kelâm-î **İncil** dir. Sözleri kendi devrinde hemen yazılmadığı için dilden dile bozulmuştur. Kendide göğe çekildikten sonra

yer yüzünde olmadığı için iki tür **İncil** de günümüzde gerçek mânâsıyla onların elinde yoktur. Ancak rivayeten kendilerine ve beşere bağlanan **İncil** zannedilen, yazarlarının anlayış ve bilgilerini aksettiren kişilere atfen verilmiş **İncil** isimleridir.

Fizikî ve kelâm-î **İncil İsa** (a.s.) ile göğe çıktı ve milâdî (610) da Kûr'ân-ı Keriym ile, Kûr'ân'ın içinde yavaş yavaş tekrar nazil oldu. Bu gün elde mevcut gerçek **İncil** kûr'ân-ı Keriym-in içinde İseviyyet mertebelerini anlatan bölümlerin toplamı bu gün elde olan gerçek **İncil**'dir.

"Bir bakıma bu oluşum o tarihte **İsa** (a.s.) mın kelâmî **İncil** olarak ikinci gelişidir, diyebiliriz".

Daha sonra fiilî olan **İncil**-in, yani Hz. **İsa**'nın da ikinci gelişi, **İslâm**'ın mânâ bünyesi içerisinde olacaktır. İşte böylece **İncil**'in gerçek hakikati iki yönüyle zuhur etmiş olaktır. Çünkü zaten kendi **İslâm**'dır, ve havarileride **İslâm**'dır. Bu hususu kendileri,

Kûr'ân-ı Keriym Âl-i İmrân Sûresi (3/52) Âyetinde:

أَمَّا بِاللَّهِ وَآشْهَدُ بَأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

(Amennâ billâhi veşhed biennâ müslimüne)

52: Havariler dediler ki: " Biz Allah'a iman ettik ve şahit ol ki, bizler şüphesiz müslümanlarız."

İşte bunlar **havariler**'in gerçek sözleridir. Dikkat edilirse Sûre ve Âyet numaraları **(3+5+2=10)** dur. Yani **İsevi**'yyet mertebesidir.

(حواری) (**havari**) sayısal değeri **(8+6+1+200+10+=225)** toplarsak, **(2+2+5=9)** eder ki; eski kaynakları olan **Müsevi**'yyettir. İmân ettiklerinde o günün **İslâm**'iyyet-i olan **(10) İsevi**'yyet-in şahidi olmuşlardır.

(انجيل) (**İncil**) "**Müjde**" sayısal değeri, **(1+50+3+10+30=94)** tür toplarsak, **(9+4=13)** eder ki; görüldüğü gibi O'nun da kaynağı **(13)** tür. Geliş aslı **(9)** a yâni **Müsevi**'yyet-e bağlıdır.

(4) ise (4) büyük "kitap" mânâ'nın biri olması diğer yönüyle **İslâm**'ın (4) mertebesi olan, (şariat, tarikat, hakikat, marifet) mertebelerine bağlı olmasıdır.

Ayrıca Esmâ'ül Hüsnâ'da (94) üncü isim (**Hâdî**) dir. **Hâdî** isminin gerçek zuhur mahalli olan Hz. Mehdî de (94) olan şifre sayısı ile yine (94) olan İncil'in, yâni İsa ve **İsevi**'yyet'in beraberliği ile kıyamete yakın birlikte gelip, birlikte hareket ederek böylece doğu batı islâmın şahsında (13) te birleşecektir.

Daha sonra tekrar çok şiddetli bir şaşkınlık ve taşkınlık devresi başlayıp kıyamet bu kargaşa yaşam üzerine kopacaktır.

Kûr'ân-ı Kerîm'de (**Kehf**) Sûresinde "Eshab-ı Kehf" diye bir gurup kişilerden bahsedilmektedir, (**kehf**) mağara demektir, küçüğüne de (**gâr**) deniyor. "**gâr**" kelimesi Ebced hesabı ile sayı değeri (1201) bir dir. Baştaki (12) ye sonda ki, (1) i ilâve edersek; (12+1=13) olur ki; ifadesi malûmdur.

"Eshab-ı Kehf" orada (309) sene kalmışlardır top-larsak (3+9=12) eder ki, bağlı olduğu yer yine malûmdur.

Peygamber Efendimiz "**Eshab-ı Kehf**" hakkında ki Hadîs-i Şeriflerinde, şöyle buyurmuşlardır:

"Eshab-ı Kehf Hz. Mehdî'nin yardımcıları olacaktır ve **İsa** (a.s.) bunun zamanın da gökten inecektir." Böylece hem **İsa** (a.s.) hem de O'nun kavminden olan bu kişiler **Muhammed-î (baka billâh)** "Allah'la bâkî" olma şerefini kazanacaklardır.

Daha yukarıda da ifade edildiği gibi Kûr'ân-ı Kerîm' in (19) uncu Sûresi "Meryem" Sûresi dir. Bu Sûre hakkında araştırmalar yaparken, tefsirlerde de kısaca değinildiği gibi müthiş bir şeye daha şahid oldum o da şudur.

(Fîhi yemterûn) Âyetinde, "Hakk sözüyle bildirildiği şey hakkında" (**çekişip duruyorlar.**) Dikkatlice bakıldığında buraya kadar gelen Âyetlerin sonları hep (**elif**) ile bitmekte, burada ve (34-35-38-39-40) ıncı Âyetler (**nun**) ile bitmekte, (36-37) Âyetler ise (**mim**) ile sonraları ise yine hepsi (**elif**) ile bitmektedir. Yâni arada iki Âyet (**mim**) beş Âyet ise (**nun**) ile bitmektedir.

Sûrenin tamamı olan (98) Âyetten (7) di Âyet-i çıkarırsak (98-7=91) ki; hayrettir, çünkü tersi Sûre sayısı olan (19) dur.

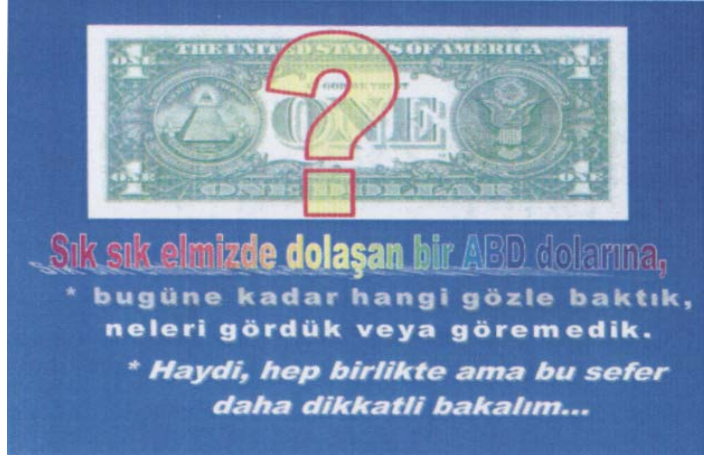
Diğer ifade ile **(Meryem ve İsâ)** (a.s.) her yönden **(elif-mim-nun)** hakikatiyle kuşatılmışlardır. İki adet **(mim)** Meryem'in başında ve sonunda olan "mim-i Muhammedî-ler" beş adet **(nun)** Nûr-u Muhammedî'yyenin beş hazret mertebesinden ihatası-sarmasıdır. **(91) elif** in yâni **(13)**ün İsevîyyet mertebesini bütün yönleriyle kapsamına aldığıdır.

Tersi olan **(19)** ise çok açıktır. Bu kadar açık bir sistemin tesadüf olması mümkünmüdür. **(13)** ün hakimiyet-i adeta her an her yerde kendini göstermektedir.

Baştan **(33)** Âyete kadar fasılalar **(elif)** ileidir. Bilindiği gibi **(33)** Mescid-i Nebevî'nin ilk yapıldığı zaman ki direk sayısıdır. **(91)** den **(33)** ü çıkarırsak, **(91-33=58)** ka-lır ki, **(5)** "hazarat-ı hamse" (beş hazret mertebesi) **(8)** ise 8 cennettir. Ayrıca toplarsak, **(5+8=13)** tür ki; hayret üstüne hayrettir.

Böylece de İsevî'yyet mertebesi'nin Âyetleri'nin aralarında olan durakların her birerlerinin **(13)** e ait ve hepsine hakim olduğu açık olarak görülmektedir. Nasıl müthiş bir oluşum sistemidir hayret etmemek mümkün değildir. Biz yine yolumuza devam edelim.

Şimdi gelelim İnternet kaynaklarından alınan **(1) Doların** ifade ettiği ve **(16)**resimle belirtilen mânâlarının bir kısmını görmeğe, gayemiz Doları incelemek olmadığından ve yerimizinde kısıtlı olmasından mavzumuzla ilgili olan sadece beş yönünü anlamağa çalışalım. (Produced by HüseyinÇağatay)

Resim = (1)

Resim= (10)

Görüldüğü gibi **(13 ekim 1377)** tüm Fransa da **(tapınak)** şövalyeleri'nin tutuklandığı günmüş. Ne kadar mânidar bir tarih değilmi?..

(13 ekim 13,77) bunlara bir göz atalım, **(13)** mâ-lûmdur. **Ekim** ise **(10)** uncu aydır ve **İsevî**'yyet'tir.

(13) yine mâ-lûmdur. **(7+7=14)** tür ki; Nûr'u Muhammed'î dir. Burada da görülüyor ki, **(13)** ve **(14)** hiç şüphe yoktur ki; bütün oluşumlara hakimdir.

Resim = (12)

Pramit, Ebcad hesabıyla **(2+200+1+40+400=643)** tür, toplarsak **(6+4+3=13)** eder, **13** katlı Pramit dahi sayısal açıdan da, **(13)** tür ve her iki yönden de oraya bağlıdır. *(Yeni dünya düzeni)* adı altında, kendilerinin oluşumuna gazret ettikleri yönüyle değil, Cenâb-ı Hakk'ın dilediği şekliyle olacaktır. Bu neticeye ise nasıl olduğunu anlamadan şaşırp kalacaklardır. Kendi inançları doğrultusunda dünyayı birleştirmeye çalışıyorlar iken birde bakmışlar ki!.. bütün bu oğraşmaların neticesinde gerçek olan **(13)** yani Ahadiyyet'in mutlak hükmü ortaya çıkmış olacaktır'ki, bu da (Hakikat-i Muhammed-i) dir. Pramit **(3)** köşeli, yani üç tür, on üç basamaklıdır, yan yana getirir isek **(313)** tür ki; hayret üstüne hayrettir.. Daha evvelce **(313)** ün ne olduğunu belirtmiş idik.

Resim = (13)

Pramit’in üstündeki göz, aslında O’nunla **(14)** olan Nûr’u Muhammed-îdir. O Nûr ile her taraf ve her şey görülür Mûseviyyet mertebesinde (görme) yoktur, sadece (işitme) vardır. Çünkü: **(7/143)** (لَنْ تَرِيَنِي) “**len teraniy**” (**sen beni göremesin**) dir. Mutlak görme ise (Muhammediyye) mertebesine aittir. **(2/115)** (فَإَيْنَمَا تُولُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ)

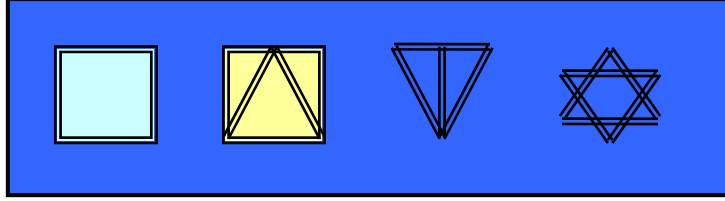
“**feeynema tüvellû fe seme vechullah**” (**nereye dönerseniz Allah’ın vechi oradadır.**) Oradan bakan **(GÖZ)** Zât-I mutlak olan **(Ahad)** tır. Beni İsrâil’in Rabb’i olan **(Yahve-Yahova)** mertebesi oraya çıkamaz, daha evvelce de belirtildiği gibi yerleri **(9)** mertebe-kat’tır.

Fiziki ve temsili mânâ da hakk'ın **(GÖZ)** ü **Kâ'be'** de bulunan **Hacerul Esved**'tir. " *Derin dünya devleti*" dedikleri şey ise gerçekten onların anlayamadığı bütün bu hakikatlere vakıf hiçbir şeriki ve benzeri olmayan, malikel mülk olan ve bütün bunları yöneten Cenâb-ı Hakk ve tekaddes hazretleridir. Bir gün gelecek, (**لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ**) **(limenil mülkülyevm)** yani, " *bu gün mülk kimindir*" dendiğinde, bu cevaba muhatap bulunamayacağından, yine kendi kendine (**لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ**) **(lillâhil vahidil kahhar)** diyerek, kendi kendine cevap verecektir. Yani " *bu gün ve her gün, vahit-tek ve kahhar olan Allah'ın dır.*" İşte o zaman ne plân proje yapan kalacak ne de dünya ya sahip olmaya çalışanlar kalacaktır. Her kes büyük bir şaşkınlık içerisinde akıbetlerini bekleyecektir.

Resim = (14)

Altı köşeli Dâvut yıldızının kaynağı (kare) dir. Şöyleki!..
Kelime-i Tevhid kitabımızda da izah etmiştik.

Kare'den, iki eşit üçgen meydana gelmektedir. Bunlar bir birinin tersine üst üste konduğu zaman altıgen yıldız olmaktadır. Ve resimde görüldüğü gibi içi de **(13)** yıldızla doldurulmuştur. Bir bütün de kendisidir böylece **(14)** yıldız olmuştur.

Böylece zâhiren İsrâiliyyet bayrağı olan bu simge, bâtinen (İsr) dir, yani gerçek mânâda ki Hakk yolculuğudur. Kemâli ise (İsra' ve Mi'râc) tır. Ve onlar farkında olmadan **(13 ve 14)** mânâlarının bayrağını dalgalandırmaktadırlar.

İsr'lik yani gece yolculuğu, İnsânlık tarihinde **Âdem** iyyet ile başlar, Her gelen Peygamber ile bir merhale daha ileriye gider, **İbrâhim** (a.s.) mın ayak izi ile Hakk yolunda yürümeye devam eder, **Yakub** (a.s.) ile simgeleşir ve bir yaşam biçimi olur. Burası yolun **(9)** uncu durağı ve yıldızların'da **(9)** uncusu **Mûseviyyet** mertebesidir. **(10)** uncu yıldız **İseviyyet** mertebesini ifade etmektedir. **(11-12-13)** üncü yıldızlar ise **(İsra' ve Mi'râc)** olan **Hakikat-i Muhammediyye'** yi **(14)** olan bütünü ise **Nûr'u Muhammediyye'**yi ifade etmektedir ki; bütün mertebeleri "ihata" etmiş, sarmıştır.

Cenâb-ı Hakk'ın ezelde düzenlediği bu Bâtînî sistem içerisinde gerçek **Beni İsrâil**'in yeri, **Pramit**'in **(9)** uncu katıdır, çünkü daha evvelce de belirttiğimiz gibi **(İlenterânî)** "sen beni göremessin" dir. Orası sadece duyuş mertebesi olduğundan görüş yoktur. **(10)** ise "fâni-yokluk'tur" bundan sonrası olan "görüş ve biliş" ise **Muhammediliğe** aittir.

Cenâb-ı Hakk cümlemizin akıbetlerimizi hayra çıkarsın. Özetle **dolar** mevzu'unu da böylece ifade ettikten sonra tekrar yolumuza devam edelim.

İnternette alınan başka bir kaynağa bakalım:

Romalılar 13,

Birbirinizi sevin, Sevgi, Rahmet,

⁸Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur. ⁹«Zina etme, adam öldürme, hırsızlık yapma, başkasının malına göz dikme» buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenir:«Komşunu kendin gibi sev.» ¹⁰Sevgi, komşuya kötülük etmez. Bu nedenle sevgi, Kutsal Yasa'nın yerine getirilmesidir.

Bütün Kutsal Kitap'ta, belki de en büyük tematik kavramın 13 Sayısı, Ahad ve Sevgi fikirlerinin etrafında üç iplikte dokunarak iç içe geçmesi sonucu bulunduğu yerdir. 13 Sayısının anlamı, Ahad Şeması'nda (hologram) mutlak ve çok kuvvetli açıklıkla kuruludur, hem Yahudiler hemde Hz. İsa tarafından en büyük buyruk (emir) olarak bildirildi (ilan edildi). 13'ün doğaüstü yapısı, küçük kitabının içeriği Filimon'un Konuşması 13, ve en sonunda 1. Korintliler'in 13. ayetinde, evrenin tarihinde ortaya çıkarılmış SEVGİ' ifadesinin büyüklüğünden başka bir şeyin olmadığı, Allah tarafından oluşturulmuş ve İncilin yüce Sevgi Bölümü'ndeki (kısmı, suresi) gibi her şeyce (herkes, yada bütün varlıklarca) bilindiği açıkça detaylı olarak bildirildi. Burada Romalılar 13'de "Yasanın yerine getirilmesi sevgidir" ifadesinin ifşasını bulmak için yalnızca başka bir yerde mutlak kesinlikle bir kalıbın zaten kurulmuş olduğunu doğrular.

<http://www.biblewheel.com/InnerWheels/Romans/Rom13.asp>

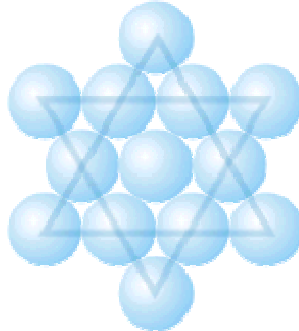

4 "Kulak ver, ey İsrail! Yahve Tanrımız'dır, O tektir.

5 Tanrınız Yahve'yi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz.

Yasa Kitabı 6.4

Asal sayı **13** ikinci Yıldız sayısıdır.

The Number 13

Sayı **13**

168

13 Sayısı Ahad Şemasının temelidir ve 13'ün artan Katları üzerine kuruludur:

(Ahavah,) Sevgi, Rahmet = **13**

Ahad = **13**

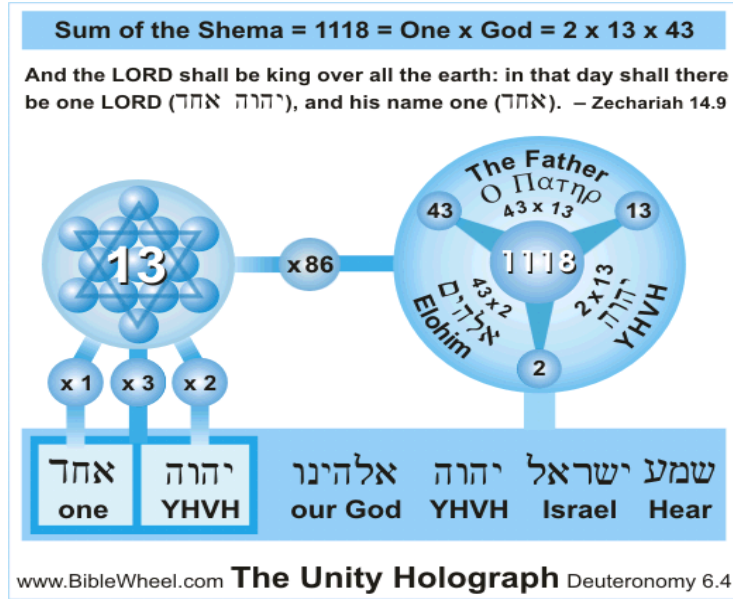
YHVH, ALLAH = **13** X 2 =
26

YHVH Ahad, Allah birdir = **13**
x 3 = 39

Yıldızın Şeması toplamı = **13** X 86 = 1118

Yıldız Şeması toplamı = 1118 = Bir X Allah = 2 X **13** X 43

"9 RAB bütün dünyanın kralı olacak. O gün yalnız RAB,
yalnız O'nun adı kalacak." Zekeriya 14.9

İsrael Duy BİR YHVH Bizim Allah YHVH

1. Korintler **13** ayetinde ve Filimon Konuşması **13**'ün küçük kitabında Sevgi ilişkisinin açıklanması Temel benzerlikler (kimlikler)

The Number 13 (13 Sayısı)
Love [Pro 10.12] אהבה, Sevgi, Rahmet,
One [Deu 6.4] אחד, Bir
My Father [Ex 15.2]

אבִי, Benim Babam
1 Void / Emptiness [S# 922] בְּדֹהַ, Boşluk, (adem)

4 "Kulak ver, ey İsrail! Yahve Tanrımız'dır, O tektir.

5 Tanrınız Yahve'yi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz.

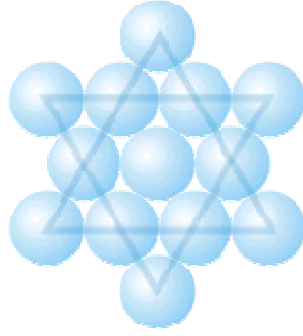
Yasa Kitabı 6.4

Hız İsa 'dan en büyük emir (buyruğun) ilan edilmesi istendiği zaman, O bu ayeti aktardı. Bunun adı, Yıldız, anlamı DUY (DİNLE) ilk kelimedenden alınır. Modern Yahudiler, sabah ve akşam Yıldız'ı zikir ederler ki bu onların en kutsal görevlerinden birisidir. Yahudi inancına göre ölürken bile son harf Dalet hala dudaklarında söylenmelidir. Mistikler ise İsimin Birliği ne zikir ederler, ve bunu Allah ile birleşmenin en direkt yollarından biri gibi görürler.

Yıldız, üçkatlı bir emir tarafından (olan) Ahad'ın bir ifadesi ile açılır. İşlem (Dua) Bir ve Üç'e dayalıdır ki ayette kullanılmış temel terimlerin ikisinin sayısal ağırlığınca tekrarlanarak söylenir (zikir edilir). Alfabe Tablosu ile aynı,

$$\text{Ahad} = 13 = \text{Ahavah}$$

Bu zikrler , 1 (ahad, birlik) ve 3 (Teslis) arasında aslında var olan ilişki Ben-Sen-Onlar üçlü için kutsal temeldir ki insanlar arasında olası bütün ilişkileri içerir. 13 Sayısı ilk altıgen Yıldız Sayısıdır.:

The Number 13

Gerçek iman sahibi için mükemmel tapınma şekli Birlik (Ahad) için hizmettir, Şanlı ve Tek Esmâ'nın birliğidir. Sevgi (Rahmetin)in özü gerçek Ahad'tır ve gerçek Ahad anlamı Rahmettir (Sevgidir).

אָבִי (Avi, My Father) = 13

(Babam) = **13**

172

$$= \text{26} = 2 \times 13 = \text{Love} + \text{Unity}$$

The LORD is One

יהוה

YHVH

Allah birdir = **26** = **2 x 13** = **Sevgi (Rahmet) + Ahad (Birlik)**

Yıldız Şeması toplamı = 1118 = **13** X 86

86 Sayısının anlamı, Kutsal Kitabın ilk ayetinde belirtildiği üzere Allah'ın isminin değeridir.

God

אלהים = **86**

Elohim

Allah = 86

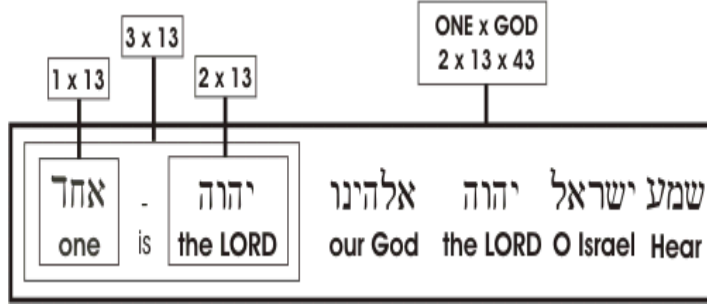
Buna göre Yıldız Şemasının toplamının anlamı çok açıktır.

Sum of Shema = 1118 = 13 x 86 = ONE x GOD!

Yıldız Şemasının toplamı = 1118 = 13 x 86 = Bir x Allah!

173

Allah X 1

Allah (2x13) Bir (1x13) dir (3x13) Bizim Rabbımız Allah Ey İsrail Duy

Onlar da kendilerine göre bir düzenleme yapmışlar ve (13) ün uğurunu izah etmeye çalışmışlar.

Yukarıda da ifade edildiği gibi. (Modern Yahudiler, sabah ve akşam "yıldız"'ı zikrederler ki; onların en kutsal görevlerinden biridir,) diye ifade edilmektedir.

İslâmiyet'te ise (yıldız) Sahabilerdir ki, Abdiyyet'in hakikatidir. (Ay-kamer) ise Nûr'u Muhammed-î dir. (Güneş) ise Hakikat-i İlâhiy-ye'yi ifade etmektedir.

Onlarca Allah isminin sayısal değerinin (86) olduğu ifade edilmektedir, toplarsak (8+6=14) ki bu da bizlere göre her zerrede var olan Nûr'u Muhammedi'dir.

Yine bizlere göre ALLAH isminin sayısal değeri (67) dir, toplarsak (6+7=13) 13 eder ki; yukarılarda da ifade edildiği gibi Hakikat-i İlâhiyye'dir.

Yeri gelmişken yıldız hakkında bir kaç şey daha ifade edelim.

Bilindiği gibi (Halley) denen bir kuyruklu yıldız vardır ve bu yıldız (76) senede bir def'a dünyanın yakınından geçmektedir, yani yörüngesi (76) dünya senesidir. Toplarsak (7+6=13) tür.

Şi'ra yıldızı. Necm Sûresi (49) uncu Âyette geçmektedir ve (580) sayı değerindedir toplarsak, (5+8=13)tür. (4+9=13) tür.

Tarık yıldızı. (Tarık Sûresi (1) inci Âyet-te geçmektedir ve (310) sayı değerinde dir ki tersi yine (13) tür.

Kevkeb yıldızı. Yusuf Sûresi (4) üncü Âyetinde geçmektedir. Sayısal değeri (12) dir. Ayrıca Sûre sayısında (12) dir.

Romans 13 Love

**Owe no man any thing, but to love one another:
for he that loveth another hath fulfilled the law.
For this, Thou shalt not commit adultery, Thou
shalt not kill, Thou shalt not steal, Thou shalt
not bear false witness, Thou shalt not covet;
and if there be any other commandment, it is
briefly comprehended in this saying, namely,
Thou shalt love thy neighbour as thyself. Love
worketh no ill to his neighbour: therefore love
is the fulfilling of the law. Romans 13 (vss.
8f)**

Perhaps the greatest thematic confluence in all Scripture is found in the interweaving of the Three Threads around the Number [13](#) and the ideas of Love and Unity. The meaning of the Number [13](#) is established with absolute, overwhelming

clarity in the [Unity Holograph](#) (the Shema), declared to be the greatest commandment by both the Jews and the Lord

Jesus Christ Himself. This then manifests in the content of the little book of Philemon on Spoke 13 (cf. [For Love's Sake](#)) and ultimately in the detailed supernatural structure of the [13](#) verses of I Corinthians [13](#) which is nothing less than the greatest statement of Love ever composed in the history of the Universe, composed by God Himself and known to all as the Bible's great [Love Chapter](#). To find the declaration that "love is the fulfillment of the Law" here in **Romans 13** only confirms a pattern already established with absolute certainty elsewhere.

[http://www.biblewheel.com/InnerWheels/Romans/](http://www.biblewheel.com/InnerWheels/Romans/Rom13.asp)

Rom13.asp

Burayı da bu kadarla yeterli görüp yolumuza devam edelim.

Fransadan gelen bir mail de şöyle:

- > From: zamane_gul@hotmail.com
- > To: kamil.route66@hotmail.fr
- > Subject: 13 hakkında
- > Date: Wed, 4 Jul 2007 21:37:55 +0000 BiOLOJi iLMiNDE
- > http:\\perso.wanadoo.fr\\yoda.guillaume\\TreizeSc.htm
- ViTAMiNLER:
- > Vitaminler içerisinde **(13)** tanesi vücûd için zaruri,
- bunlardan sadece D
- > vitaminini vücûd kendi yapıyor diğeri gıdalardan
- alınıyor.

- > Bu **(13)** vitaminin 4 tanesi yağda eriyenler sınıfından. A,
- D, E, K,
- > Özellikleri:

- > 1- Yağda varlar:
- > 2- Organizmanın yağlarında depolanır:
- > 3- Hergün alınması gerekmez:

- > 9 tanesi su da eriyenler sınıfından: C, B1, B2, B3, B6,
- > B12,ve diğeri (
- > tam listeyi vermemişler ama bunu Doktor Müjdat
- bilirherhalde)

- > Özellikleri:
- > 1- Depolanmazlar:

- > 2- Belirli aralıklarla alınması lâzım:

- > GÖK BiLiMiNDE AY la ilgili olarak:
- > Dünya güneşin etrafında bir tur attığı zaman içerisinde,
- AY dünyanın etrafında **(13)** tur atıyor.

- > Bir senedeki hafta sayısı (**13**x4=52)

- > Ticarete malların üzerine koyulan bar kod (Cod ISBN)
- numaraları **(13)** sayıdan meydana geliyor.

*Bu bilgiler ile de yine **(13)** n hayatın ne kadar içinde yer aldığı açık olarak görülmektedir.*

Şu anda kaynağını hatırlayamadığım ama, notlarımın arasında bulunan bir bilgiye göre, dünya ya batmaz diye meydan okunan, **Titanik**'in ilk seferinde battığında içinde **(2227)** kişi olduğu yazıyordu. Toplarsak, **(2+2+2+7=13)** tür. Görüldüğü gibi bu da **(13)** ile ilgilidir. Üzerinde durulacak mühim bir meseledir, her sayı ayrı ayrı değerlendirilebilir ancak fazla uzatmamak için sizlerin idraklerinize bırakıyorum.

Sekizinci bölüm

MUHAMMED (a.s.) ve (13) ün bağlantıları:

Bismillâhirrahmânirrahiym:

Aslında özetler halinde buraya kadar ifade edilmeye çalışılan hususların hepsi Hz. Muhammed ismiyle bildirilen.

Mefhari mevcudat: *Mevcudat'ın iftihar ettiği:*
Ekmelüttahiyyat: *En kemalli tahiyyatta oturan (Mi'rac:)*
Hatem'ül Enbiya: *Peygamberlerin sonuncusu:*
Nûr'ül Asfiya: *Asfiya-kâmillerin Nûr'u:*
Bahrî safa: *Safa, denizi-deryası:*
Habibi Hüda: *Hüda'nın dostu-sevgilisi:*
Muhammeden'il Mustafa: *Çok övülmüş ve seçilmiş:*
Sallâllahu aleyhi vesellem: Efendimiz olan zuhuru ilâhi mertebe'lerinin bağlantıları hakkında ve onun yüceliğinde'dir

Bu bölümde ise O'na ait ve O'nun yüce şahsında ortaya çıkan İlâhi hakikatleri özet olarak incelemeye çalışacağız. Daha evvelki sohbet ve yazılarımızda ve salât kitabımızda (**Hamd**) in kevnîyyet yani varoluş itibariyle bakıldığında (sekiz) mertebesi olduğunu beyan etmiştik. Burada ise İlâhi mânâ'da olan yönünü anlatmaya çalışacağız.

Bilindiği gibi Hz. Rasûlüllah'ın isimlerinin kaynak kökü (**HAMD**) dır. "Ahmed-Mahmud-Muhammed" gibi, daha birçok isimleri var ise'de en çok kullanılan isimleri bunlardır, ve en güzel bir şekilde bunlarla ifade edilmektedir.

(ح) "ha" (م) "mim" (د) "dal" sembol harflerinden meydana gelen bu muhteşem mânâ'da "**ha**" Hakikat-i (Ahad-ı "**mim**" Hakikat-i Muhammediyye'yi "**dal**" ise bütün bunlara (delil) delil-i İlâhi olduğunu ifade etmektedir.

Ahad-Ahmed-Mahmud-Muhammed. Bu kelimelelerin ifade ettiği mânâlar sadece yazıda ve zihinde birer şekil

ve kelime değil, hakikatleri itibariyle birbirleriyle kaynaşma halinde ve her mertebeye birbirlerine ayna olan, bütün âlemi kaplamış bulunan mânâlar deryasıdır.

Zat-ı Mutlak a'mâ'iyyet'te, kendi âleminde, gizli hazi- ne'de, gaybların gaybında, iken bilinmekliğini istedi ve bu halden ilk tecellisi, zâtından zâtına oldu. Buna da "Ahad" Ahadiyyet, Yani birlik tecellisi dendi.

Ancak bu "birlik tecellisi" beşeri mânâ'da anlaşılan sayısal mânâ'da bir birlik değil, bölünmez bir bütünlüğün bir-liği idi. Sadece ilmî bir şuurlanma idi. Ve burada kendi tekli-ğinde iki özelliği (İnniyyet-i ve Hüvviyyet-i) ile belirdi.

İşte bu ilk kendinden kendine olan belirginliği "**Ahad**" **(1+8+4=13)** sayısal mânâsını oluşturdu. Tabii ki aslında batınında olan bu hakikat diğer mertebelerin zuhurundan sonra idrâki mümkün oldu. Nasıl ki, "Ahad" kendi varlığında kendisi ile idi, işte o mertebeye mânâ değer ifadesi **(Ahad)** sayısal değer ifadesi ise **(13)** idi.

Daha evvelcede belirttiğimiz gibi nasıl ki, **elif (13)** olarak bütün harflerin varlığına işlemiş olarak onlara nüfuz ettiği gibi **(Ahad)** da bütün varlığın özüne işlemiş onlara nüfuz ederek varlık sebepleri olduğu gibi, **(13)** sayısal değeri bütün mânevi değerlerin kaynak varlık değeri olmuştur.

Buda Hakikat-i Muhammed-i yoluyla tesirini bütün âlemlere **(14)** Nûr-u Muhammed-i yönüyle ulaştırmıştır.

Ahad olan O İlâhi **zât** gönlüne bir (م) **(mim)** yer-

leştirdi, zuhur ismine (احمد) **(Ahmed)** dedi ve **(Ahad)**ı

Ahmed ile gizledi. **Ahmed-i "Mahmud"** ile **Mahmud-u "Hamd"** ile **Hamd-ı** da **"Muhammed"** ile gizledi ve aynı şekilde bunları da yine, **"Muhammed"** ile açığa çıkardı ve bütün bunları **(Mustafa)** ile seçti.

Ona baktığında ister **Ahad** de, ister **Ahmed** de, ister **Mahmud** de, ister **Hamd** de, ister **Muhammed** de, ister **Mustafa** de, hangi ismi söylersen söyle eğer biraz irfaniyetin var ise aynı zamanda bunların hepsini de söylemiş ve bu mânâları idrâk ederek yaşamış olursun.

İlâhi olan Zât-ı Ahadiyyet gönlüne O **(mim)** i yerleş-

tirince yani **Ahmed** olunca daha evvelce **Ahad**'da bulunan (ا) (ح) (ha) ve (dal) ın arasına giren (م) (mim) ile bu def'a (elif) i ilâve etmeden okunduğunda (حمد) "hamd" oldu, işte (hamd) ın gerçek İlâhi kaynak mertebesi burasıdır.

Ahad "mim" siz okunduğu zaman (**Ahad**) tır. (**mim**) li okunduğu zaman, **Ahmed**'tir, "elif" siz okunduğu zaman da "hamd" tır. İşte görüldüğü gibi, "Ahad-Ahmed-

İşte bu anlayış, öncelik ve idrâkiyle meseleye baktığımızda (**Hamd**) ın, sadece bir kelime ve dilde söylenen tekerleme değil, bütün âlemleri kuşatan ve "Ahad"ı öven müthiş bir yaşam sistemi olduğunu bilmektir. Bundan hiçbir varlığın kendini istisna- ayıramıyacağını ve özünde var olan ve kendinin varoluş sebebi olan (**Hamd**) ı kendi mertebesinden olabildiğince, daha evvelce bildirilen (**Hamd**) ın (8) mertebesinden biriyle mutlak yapması gerekmektedir. Taaki; onda (**Hakk**) hamde de. İşte bu (**Hamd**) o'nun varlık sebebidir. Varlık sebebini anmamak ise vefasızlıktır.

Ahad gönlüne koyduğu ve kucakladığı (م) (mim) i ne (**Habib**) dediki, sayılarını tek tek toplarsak (8+2+1+2=13) tür. **Ahad** olan (13) yine (13) ve **mim** o dahi (13) olan **Habib**' i nde bütün İlâhi muhabbetini toplamış ve ondan zuhur ettirmiştir. İşte bu yüzden de âlemlere rahmet Pey-gamberi olarak gönderilmiştir.

"Levlâke levlâk lemâ halâktül eflâk" yani "eğer sen olmasaydın, olmasaydın, bu âlemleri halk etmezdim."

Diyen zât-ı Ahadiyye işte bu hitabını (13) ten (13) e yani gönlünde-kucağında, zuhura getirdiği (mim) i Muhammed-iyye ye yapmıştır. Ve bütün âlemlere bu (mim)i Muhammed-înin ve (**Hamd**) hakikati'nin oluşumu (**Hakikat-i Muhammed-i**) tabiriyle ifade edilmiştir.

Ey güzel kardeşim: Mekke'li ve Medine'li Muhammedi

sadece bir beşer şeklinde ve öyle algılasan çok iyi bilesin ki; O'nu hiçmi hiç tanımamışsın demektir. Sanada rahmet olan o İlâhî mânâyı-**Muhammed**-i (s.a.v.) bu dünyadan gitmeden çok iyi anlamağa çalış, çalışta! O yüceliğin hakikatine hayran ve beşeri hamdından aciz kalıpta O'na teslim ol ki; gerçek **Hamd**-ı O'nun yaptığı ve O'nun zâtında yapıldığını müşahade ile idrak edebilesin.

İşte bütün bunlar, ayrıca **Hamd**-ın hakikatleridir. **Hamd**-ı ancak **Allah** (c.c.) lühü yapar. (**Elhamdü lillâhi**)

"Hamd Allah'a mahsustur." (لله) (Lillâhi) sayısal

değeri (**30+30+30+4=94**) tür toplarsak, (**9+4=13**) eder ki; (**13**) hakikatinin (**13**) hakikatine olan (**Hamd-ı**) yani öv-güsüdür.

İşte bütün bu âlemlerde ortaya çıkan sevgi muhabbet ve İlâhî oluşumlar, övgüye ve övülmeye lâyık olduğundan bu âlemlerin en doyurucu iki aslî güzelliği (**sevgi** ve **öv-gü**) olduğundan, ayrıca da mânâ ve yaşam kaynağı olduklarından bütün mükevvenâtı-yani âlemleri kaplamışlardır.

İşte bu iki kelimeye beşeri anlamda dar çerçeveleri içerisinde değil de, İlâhî mânâ da geniş ve gerçek ifadeleriyle baktığımızda bizler de, o geniş ufuklarda seyrimizi sürdürmeğe başlamış oluruz demektir. İnşallah:

Görüldüğü gibi **Hamd** ve **Muhabbet** bu iki ilâhî kelime **Muhammed** ismi olarak birleştirilmiş ve âlem-i ecdam-a yani cisimler âlemine gönderilmiştir. Daha evvelce de belirttiğimiz gibi. (**Enbiya 21/107**) Meâlen: "Biz seni gönderme-medik; ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." Diye ifade edilmiştir.

Sûre ve Âyet sayı değerleri (**21+107=128**) dir toplarsak (**1+2+8=11**) zâhir zuhur mahalli olan **H. Muhammed**' tir. Her sevgi, özlem ve şiddetli isteğin başında (**Ahhh**) vardır. O'nun arkasında, bâtının da gizli duran deva-mı ise (**medd**) dir. Med-in lûgat mânâsı ise "uzatma, çıkma, yayma ve döşeme dir." **Medd** ile **Ahhh....**birleşince, **Ahhh...**

med olur ki; **Ahad**-ın muhabbetinin bütün âlemlere **medd** ile yayılması ve döşenmesidir ki, Hakikat-i Muhammed-i dir.

Medd hecesine Hakikat-i Muhammed-i nin (ا) (ha) sını

eklediğimizde **(Medh)** olur ki, **(Hamd)** övgü ve övme'dir. İşte bütün bu hakikatleri itibariyle gerçek mânâda ki **(Hamd)** "övgü"yü ancak **Allah** (c.c.) lühü yapar. Kullar ise kendi mertebelerinden bu **(hamd)**ı takliden yaparlar ki; o mertebeleri itibariyle bu oluşum da yerli yerindedir.

"Elhamdü lillâhi Rabbil âlemiyn"

Her iki âlemin'de aslı ve özü budur ve **(Ahad)** ın **(Ah.....med.....teki** dayanılmaz İlâhi zuhuru muhabbet-i ve câzibesidir. İşte bütün bunlar seçilmiş yani **(Mustafa)** ol-muş oldu.

Daha evvelki bölümlerin başlarında seçilmişliği bildiren **(3/33)** Âyetinde Âdem, Nûh, İbrâhiym, (Âl-i İmrân) Mûsâ ve İsâ (a.s.) lar bildirilmiş, Hz. Muhammed hakkında ayrı bir Âyet bu seçilmişliği çok özel olarak bildirmektedir.

Diğer seçilmişlikler (İnnelahestafa) "Allah seçti" diye sıfat mertebesinden zuhur ederken, burada ise!..

Kûr'ân-ı Kerîm Şura Sûresi (42/52) Âyetinde:

﴿٥٢﴾ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا
كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ
نُورًا نَهْدِي بِهِ مَن نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدَى
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٣﴾

(Ve kezalike evhaynâ ileyke Rûhan min emrinâ mâkünte tedrî malkitabü velâ iymânü velâkin cealnâhü Nûran nehdî bihî men neşau min ibadinâ ve inneke le-tehdî ilâ sıratin mütakıym.)

52: (Ey Rasûlüm)"**İşte sana da böyle emrimizden bir rûh (Kûr'ân) vahy ettik. Sen bilir değildin ki, kitap nedir, îman nedir ve lâkin biz onu bir nûr ca'l ettik; kıldık, onunla kullarımızdan dilediğimizi hidâyete erdiririz ve şüphe yok ki, sen bir doğru yola rehberlik edersin.**"

“Emrimizden bir Rûh” ”(Kûr’ân) vahyettik.”

Zât-î kaynaklı olan bu âyet-i kerîme’de Cenâb-ı Allah (c.c.)çok büyük hakikatleri bildirmektedir.

“Emrimizden bir Rûh;” burada bahsedilen **“Rûh”** zât-î olan **“Rûh’ul a’zam”** dır ki; Hz. Rasûlullah (s.a.v.) me aracısız nefh edilmiştir.

Kendisinden evvel gelen hiçbir Nebî’ye bu Rûhtan nefih edilmemiştir. Oraya ulaşmak çok zordur, ancak onun varislerine yol vardır, diğer mertebelerden oraya ulaşamaz, ta ki **Muhammed-î** oluncaya kadar.

“Emrimizden” buyurulması; Bu emir **“kûn”** dır, zât-ı ilâhî bir şeyin olmasını murad ederse ona **“kûn”** (ol) der, **“feyekûnû”** (o da hemen olur.) Çünkü orada oluşacak kabiliyyet vardır.

Bu oluş bütün âlemlerde geçerlidir ve her âlemde ayrı bir hükümle oluşur. Burada oluşan hali Cenâb-ı Hakk **“biz”** lâfzıyla zâtına vermiştir. Bu da yukarıda bahsedildiği gibi **“Rûh’ul a’zam”** dır. O nun ilmî yönden hayat veren bû-tûn mertebelere muhit tecellisi, **zât** olan **Kûr’ân’** dır.

Kûr’ân-ı Kerîm de bulunan bu ve benzeri Zât-î âyet-leri Cenâb-ı Hakk’ın bizzat kendisi **“Rûh’ul â’zam”** mertebe-sinden; sıfat-î, esma-î, ve ef’âl-î âyetleri ise, **“Rûu’ul kuds”** mertebesinden, Cebrâil (a.s.) vasıtasıyla **nefh** ile **vahy** et-miştir, ki bu dahi Sıfat-î tecellisi ve zuhurudur.

Bütün bunları ise, Hz. Rasûlullah (s.a.v.) ümmetine, lisân-ı Muhammed-î’den hiç eksiksiz nefh etmiştir.

Bu oluşum:

Sahâbî’lerden-----**tabiin’e,**

onlardan -----**tebe-i tabiine**

ve onlardan bu günlere kadar gelen varisleri tarafın-
dan yeni gelenlere nefh edilerek devam etmektedir.

“Bir nûr ca’l ettik (kıldık) **“nûr”** esmâ mertebesidir ve varlıkların belirlendiği ve kimlik kazandıkları yerdir.

Bu bilim de Kûr'ân-ı Keriym'de bildirilmiştir.

"Onunla kullarımızdan dilediğimize hidayet vereceğiz."

Bazı kullarımız'da **"Hâdi"** ismini zuhura getireceğiz.

Sen doğru yola hidayetleyen (rehberlik) edensin.

Bu doğru yol evvelâ **"sırat-ı müstakim,"** daha sonra da **"sıratullah"** tır.

Bu da **"isra"** ve **"mi'râc"** tır, ki Allah'ın (c.c.) yolu **"ef'âlin"**den, **"zâtına"**dır.

"Göklerde ve yerde olan mutlaka O'nundur, O'ndan zuhur ettiğinden yine "her şey O'na seyredecek, O'na dönecektir.

Zat-ı ilâhi Rûh, nûr, ve madde mertebesiyle zuhurdadır. Bunlardan **"nûr"** ve **"Rûh"** unu tekrar geri, yani kendisine çektiğinde âlemlerden eser kalmayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi burada seçilmişlik okadar özel olarak ifade edilmiş ki; diğerleri ile kıyas kabul etmez, çünkü Cenâb-ı Hakk bizâtihi bu seçilmişliği kendi zâtıyla özel olarak yapmıştır.

Şimdi gelelim diğer seçilmişliklerine.

Kûr'ân-ı keriym Enbiya Sûresi (21/107) Âyetinde:

﴿١٠٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

(Vema erselnâke illâ rahmeten lil âlemiyn.)

107." Ve seni ancak, bütün âlemlere bir rahmet olmak için gönderdik."

(Levlâke levlâk lemâ halektül eflâk)"Hadîs-i kudsî"

"Eğer sen olmasaydın, olmasaydın âlemleri halketmezdim."

(Evvelü mâ halâkallahu kalemü ve rûhî.)

"Allah evvelâ benim Rûhumu ve kalemi halketti."

(Evvelü mâ halekallahu aklî ve nefsi.)

"Allah evvelâ benim aklımı ve nefsimi halketti."

"Allah her şeyden evvel benim nûrumu kendi nûrudan halketti."

(Küntü nebiyyen ve Âdeme beynel mâi vettıyni)

"Âdem su ile balçık arasında iken ben Peygamberdim"

Görüldüğü gibi her mertebenin öncülüğü hakikat-i Muhammediyye'ye aittir.

Özetlersek: Hakikat-i Muhammed-î olmasaydı, yani Ahad'ın gönlünde, bağrında, kucağında ki; (م) "mim" i olmasaydı bu âlemler olmazdı ve bu âlemler O'nun varlığı ile var olunca onlara her mertebede rahmet olarak gönderildi. Aslında rahmet-i olmayan hiçbir şey yoktur. Rahmet ve zahmet, iki zıt gibi olan mânâlar ise de ikisininde başlarında bulunan (R) ve (Z) harflerini kaldırdığımızda her ikiside (AHMED) okunur ki; asılları O'dur. Yani zahmet dediğimiz şeyin başından (Z) i zeval-i kaldırdığımızda (AHMED) olur ve (AHMED) e bağlıdır ve neticesi rahmettir. Biraz sabır gerektirir. Çünkü bu âlemin hususiyeti, nimet ile nikmet'in "sıkıntı ile rahat" bir arada yaşanmasıdır.

Allah evvelâ kalem-i halketti ki, Hakikat-i Muhammed-î dir.

Yine evvelâ O'nun Rûhunu halketti ki, Rûh-u Â'zam'dır. Yine evvelâ O'nun aklını ve nefsini halketti ki, akl-ı kül ve nefs-i kül'dür.

Yine evvelâ O'nun nurunu halketti ki, nûr-u ilâhi'dir. Âdem su ile balçık arasında iken O peygamber'di, ilk ve son Peygamber de O'dur.

İşte görüldüğü gibi, (kalem, rûh, akıl, nefis, nûr, mertebelerinin ve Peygamberlik mertebelerinin, yani bütün mertebelerin öncüsü; mertebe-i Hakikat-i Muhammed-î dir ve sayısal değeri bilindiği gibi **(13)** tür. Bütün bu mertebeler **(13)** hakikatiyle ve **(13)** olan Ahad'dan zuhur etmişlerdir.

Nerede, nasıl, hangi mertebe de ve güçte olunursa olunsun, bu sistemin dışına çıkılıp mülkte sahiplenmelik yapmak en büyük cehildir. Nice güç kuvvet sahibi gibi görünen kimseler ve devletler geldi geçti hiç birinin hükmü kalıcı olmadı bu günkilerin de olmayacaktır, çünkü nihai hüküm Ahad olan **(13)** ün dır. O da Hakikat-i Muhammed-î dir. Ve O da "Malikel mülk" olan yüce Hakk'ın bütün âlemler-de ki, zuhurudur.

Cenâb-ı Hakk Kûr'ân-ı Kerîm de Hakikat-i Muhammed-î nin nokta zuhuru olan Hz. Muhammed (s.a.v.) hakkın da **(4)** bütün Sûre ve **(373)** Âyet-i Kerîm'e indirmiştir.

(3+7+3=13) eder ki, açıktır. (4) Sûre ise şunlardır.

(1) Sûre-i Muhammed: (47/38) (4+7=11) Hz. Muhammed,
(2) Sûre-i Dûhâ: (93/11) (9+3=12) Hakikat-i Muhammed-î
(3) Sûre-i İnşirah: (94/08) (9+4=13) Hakikat-i Ahmediyyet
(4) Sûre-i Kevser: (108/03) (1+8+3=12) yine Hakikat-i muhammed-î dir.

Fazla uzatmamak için bu sayısal değerleri yeterli gördük yoksa bu sayılardan daha bir çok sayılar üretilecektir.

Ve bu müthiş Sûrelerin müthiş mânâları çok muazzam hakikatleri ifade etmektedirler. Hepsi tamamen ayrı muhteşem birer konu olduğundan o sahalarına girmeden sadece sayısal değerleri yönünden kısaca ifade etmek istedim.

Bu Sûreler, Sûret-i Muhammed-î nin her biri ilâhi bir Sûret'ini açık olarak ifade etmektedirler, İnşallah başka bir vesile ile o yönlerine de temas ederiz.

(4-1=3) dörtten bir çıkarılırsa geriye (3) kalır çıkarılan o (1) i (3) ün önüne koyarsak (13) olur ki; (4) eşittir (13)-(13) eşittir, (4) tür ki; bu da İslâmın (şeriat, tarikat, hakikat, marifet) (4) mertebeleridir. İşte her bir Sûre Sûret-i itibariyle hakikat-i Muhammed-î nin (4) Sûre Sûret-i ni ifade etmektedirler.

“Muhammed” (مُحَمَّدٌ - محمد) kelimesi, ilâve harekeler ile **(13,9)** kendi harfleri ile **(13,2)** sayı değerindedir ki, her iki yönden de **(13)** tür. **(1+3+9=13)** **(132)** ise **(13)** ün zâhir ve bâtın her iki mertebeden tasdikidir diyebiliriz.

Hiz. Rasûlüllah’ın doğuşu milâdî **(571)**
(5+7+1=13)
Rebiülevvelinin **(12)** nci gecesinin **(13)** üncü güne bağlandığı gece’dir.

Doğduğu yer. **(Mekke)** (مكة) sayısal değeri (40+-
20+20+5=85) toplarsak, (8+5=13) tür.
(Kâ’be) (كعبة) sayısal değeri (20+70+2+5=97=) toplarsak (9+7=16) (16-3=13) olur çıkarılan (3) ise, ilmî aynel, Hakk’el yakıyn mertebeleri ile bu hakikatleri yaşamının gereğini ifade etmektedir, ve Kâ’be-i Muazzama’nın **(13)** mertebesi vardır. İnternet kayıtlarından indirdiğimiz bu krokide açık olarak görülmektedir. Ayrıca Beytullah, ilk inşasından bu güne kadar (12) defa ye-niden inşa edilmiştir.

Kâ'be-i Muazzama'nın çevresinde Osmanlılar'ın yaptıkları revakların ön sırasında ki, direk sayısı (104) tür, aradan sıfırı kaldırırsak **(14)** kalır ki; nûr-u Muhammed-î dir, ve bu (104) direk, Yüzdört ilâhi kitabı temsil etmekte ve orada hepsinin toplu temsili olduğunun ifadesidir.

(104) üncü son kitap olan Kûr'ân-ı Âzimuşşân-ı çıkarırsak, geriye kalan (103) üncü mânâ-ı İncilî'dir. Yine arada ki, sıfırı kaldırırsak, **(13)** kalır ki İncil'in bağlı olduğu yer belli-dir. İncil-i de çıkarırsak geriye (102) kalır ki, Zeburdur. Yine sıfırı kaldırırsak (12) olur ki; buda Hakikat-i Muhammed-î, Zeburun bağlı olduğu yerdir. Zebur-u da çıkarırsak geriye (101) kalır ki, Tevrat'tır. Yine sıfırı kaldırırsak (11) kalır ki, Tevrat'ın da bağlı olduğu yer Hz. Muhammed'tir. Böylece bü-tün kitaplar Hakikat-i Ahadiyye'yi Ahmediyye'ye bağlıdır.

Kâ'be-i Muazzama'nın üst katının en ön sırasında ki, direklerin sayısı ise (113) tür. Öndeki tevhid hakikati olan (1) i alırsak geriye (13) kalır ki, oralar'da da mutlak hakimiy-yet-i ni açık olarak göstermektedir.

Kâ'be'nin eni (11) boyu (12) yüksekliği (13) metredir ki; bu hakikatlerin hepsi ora da mevcuttur.

Hâcer'ul Esved= Toplam sayı değeri, (678) dir. Baştaki (6+7) yi toplarsak **(13)** eder ki, kaynağı mâlûmdur.

Geriye kalan (8) ise sekiz cennettir ki zâten kendi de cennet taşıdır, bir bakıma hakk'ın eli, bir bakıma Hakk'ın gözüdür.

Aslında dolar'ın üzerinde'ki, gözün aslı'da budur, çünkü kemâl budur. Diğer ismi **(14)** Nur'u Muhammed-î dir. (Allah'u Nurussema'vati vel ard) olmakla âlemi bir noktadan ve her noktadan seyretmektedir.

Zem Zem, toplam sayı değerleri **(94)** tür, toplarsak **(9+4=13)** tür, kaynağı buraya bağlı olduğundan bitmek tükenmek bilmez.

Kâ'be'nin kapıları da **(94)** tür, **(94)** üncü kapının üstünde birde ayrıca ikinci kata çıkan bir kapı daha vardır,

onunla (95) olmaktadır, her iki halde de sayı toplandığında (13) ve (14) etmektedir ki, mertebeleri bellidir.

Safa ve **merve** tepeleri arasında yapılan (**sa'y**) yerinde **safa** tepesinden başlayan direklerin, hervele başlangıcına kadar olan sayısı (13) ve orada olan ve Âyet'te belirtilen Allah'ın Ulûhiyyet işaretlerinden biri de budur.

﴿١٥٨﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ

(İnnessafa vel merve'te min şeairillâh)

158: "**Safa ve Merve Allah'ın -şeairi-işaretlerindendir**"

Hac'ta ve Umre'de Kâ'be'nin etrafında (7) def'a dönülür her dönüş bir **şaf** (7) **şaf** bir **tavaf** olur. Ayrıca (**sa'y**) de de (4) def'a gidiş ve (3) def'a geliş vardır ki, (7) def'a **safa** ile **merve** arasında yürümektir, buna da (**sa'y**) etmek denir. Tavaf ve sa'y in toplamı ise (7+7=14) tür ki Nûr'u Muhammed-î dir. Dikkat edilirse Âyet sayısı da toplam (14) tür.

Hz. Muhammed (s.a.v.) efendimizin en büyük mucizesi Kûr'ân'dır, daha evvelce'de belirttiğimiz gibi bütün zuhurları (13) tür. Yukarı da ikra' bölümünde kısaca anlatıldı

Kûr'ân da (114) Sûre vardır, (114) besmele vardır. Baştaki (1) ler tekliğin-birliğin ifadesidir, onları ayırırsak (14)-(14) kalır ki; bilindiği gibi Nûr'u Muhammed-î dir. Secde Âyetleri de (14) tür ki; çok mânidar'dır, her secde Âyeti ayrı bir mertebeyi ifade etmektedir. (Ve bu husus ayrı müstakil bir kitap konusudur, ileride vaktimiz olursa inşallah o yönde de bir çalışma yaparız.)

Secde Âyetlerinin Sûre toplam sayıları (490) dır, toplarsak (4+9=13) olur ki; bağlı olduğu yer bellidir. Âyet sayılarının toplamı ise (760) tır, toplarsak (7+6=13) tür, görüldüğü gibi müthiş bir uyumluluk vardır. Ayrıca Kûr'ân-ı Kerim de "şemsiyye ve kameriyye" diye ifade edilen iki kısım harf vardır. Bu harfler çok önemli tevhid ve Kûr'ân bilgilerini anlatan harflerdir. Gerek "şemsiyye" ve gerek "kameriyye" harflerinin adetleri (14) tür, yâni tıpkı secde Âyetlerinde olduğu gibi (13)ün varlığında bir başka ana kaynak harflerdir.

Bunlara (Hakikat-i İlâhiyye ve hakikat-i Muhammed-îyye) harfleridir de diyebiliriz. Şemsiyye, harfleri (ت) (te) ile başlamakta, (ن) (nun) ile bitmektedir ki, nur'u İlâhidir. ﴿٣٥﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

(Allahu Nûrussemavâti vel ard)

(24/35) "**Allah semavât ve arzın Nûru'dur.**" Âyetinin bütün âlemde ki, zuhurudur. (te) ile başlaması Hakikat-i ilâhiyyenin (ente-sen) ile tenezzülü'dür. Dikkat edersek Sûre ve Âyet sayıları toplamı (2+4+3+5=14) tür, Ne hayret verici müthiş bir uyum değilmi? Mânâ değerleri ile sayısal değerlerinin mucizevî bir şekilde nasıl bir uyum içinde oldukları çok açık olarak görülmektedir.

Kameriyye harfleri ise, (ا) (elif) ile başlamakta ve

(هـ) (he) ile bitmektedir'ki; Ahadiyyet hakikatinin bütün varlıklardaki hüvviyyet-i dir. (He) nin iki şekilde tek ve çift göz olarak yazılışında'ki hikmeti, tek göz olarak Ahadiyyet hüvviyyet-ini çift göz ise varlıklardaki Ahadiyyet ve zuhur hüvviyyet-ini ifade etmektedir diyebiliriz.

Ayrıca bu harfler (13) hakikatinin alfabetik manevi oluşumunu da ifade etmektedir.

(13) olan Ahadiyyet mertebesi, her mertebe'de ayrı bir nûr ile zuhura çıktığından (14) üncü mertebe olmuştur, ancak bu (14) üncü mertebe (13) ün üzerinde değil bütün mertebelerinde o mertebenin gereği olarak zuhur ettiğinden ve ayrı küllî bir varlığa sahip olduğundan (14) üncü mertebe denmektedir, yani bu mertebe yukarıda da bahsedildiği gibi (13) (14) diye (13) ün üzerinde bir mertebe değil, fakat bütün (13) ün mertebelerinde tümünden tecellide olan Nûr'u Muhammed'î mertebesidir, yoksa "Ahad"ın üzerinde sadece (a'mâ) iyyet vardır'ki, orada ise ne sayı ne hesap ne insân ne âlem vardır. Yani (14) (13) ün bütün varlık mertebelerinde'ki; Nûr'u olan, Nûr'u Muhammed-î dir ve bu hakikat-sır ilk def'a (Bedir) savaşıyla dünya üzerinde zuhura çıkmıştır. (Bedir), bilindiği gibi ayın (14) ü en kemalli ve tam bütün halidir. Yerde olan (Bedir) kuyularına nispetle verilmiş olan (Bedir) savaşı ismi, aslında gökte olan

(Bedir) in ismi'nin verilmiş olmasıdır.

Tarihler bu savaşta İslâm askerlerinin **(313)** kişi olduğunu yazarlar ki, çok mühimdir. Ayrıca **(124)** bin Peygamber ve velinin sadece, yine dînî kitaplar **(313)** ü'nün Rasûl olduğunu söylerler. İşte bunlar birer rastlantı değil, birer gerçektirler. Bedir savaşı (17 ramazan/13 mart)vukubulmuş

Demekki; her bir **(Bedir)** eshab-ı orada bir **(Rasûl)** u temsil ediyordu ve onların manavî yardımları da orada hazır idi.

Ayrıca, **(313)** ün başta'ki, **(3)** ü nü alırsak geriye **(13)** kalır ki, şayanı hayrettir. Ayırdığımız **(3)** ise bu hakikatlerin **(3)** mertebeden, ilmî, aynî, hakîkî yakın mertebelerinden yaşanmasıdır diyebiliriz.

İşte bu hâdise ile **(13)** ve bütün varlığında zuhur eden **(14)** Nûr'u Muhammed-î nin yer yüzünde artık durdurulamaz zuhurunun başlangıcının mührü idi diyebiliriz.

Hakikaten de öyle olmuştur o şerefli **(Bedir)** doğuşundan-savaşından sonra bir daha Nûr'u Muhammed-î evvelâ Arap yarım adasında, sonra da bütün dünya da önlenemez gelişmesini göstermiş ve kıyamete kadar da gösterecektir.

İşte (şakkal kamer) "ayın ikiye ayrılması" hadisesi de bunu göstermektedir ki; Hakikat-i Muhammed-î nin orada ki, hükmü ve gücüdür ve o mertebeden zuhurudur diyebiliriz.

(313) ile ilgili küçük bir bilgi daha sunalım. İlgili kitapların yazdığına göre (büyük konstantin) putperest iken milâdın **(313)** senesinde Hristiyanlığı kabul etmiştir ki, çok dikkat çekicidir. Konstantiniyya ya Hristiyanlık **(13)** ile girmiş ve **(13)** ile çıkmıştır. Fazla yorum yapmayalım sadece iletmış olalım.

Kûr'ân'ın hakikatleri evvelâ **(İkra'-Oku)** ile sonra da **(Kûl-De ki)** hakikatleriyle zuhur etmeye başladı. **(Kûl)** sayısal değeri **(100+30=130)** dur ki, aslı **(13)** tür. Yani **(Kûr'ân-ı Kerîm)** baştan sona **(13)** ün anlatılmasını istemiş bunu emretmiştir.

Ve muhatab ümmet'tir, ümmet'in sayısal değeri ise daha evvelce de belirttiğimiz gibi **(481)** dir, toplarsak **(4+8+1=13)** tür ki, aslı itibariyle **"tebliğ-iletim" (13)** ten **(13)** e dir, ne açık değilmi.? Aslında zâten başkası yoktur ki! Başkasına tecellî olsun.

Mertebe-i Ulûhiyyetinden, mertebe-i abdiyyet-i ne nüzûlüdür. Bir tarafta **(13)** verici, diğer tarafta **(13)** alıcıdır diyebiliriz. Ne müthiş bir alışveriş sistemi değil mi? Alıcı ve verici uygun olmasa zaten alış veriş olmaz.

Kûr'ân da **(Muhammed)** kelimesi **(4)** yerde geçmektedir. **(3/14)** **(33/40)** **(47/2)** **(48/29)** görüldüğü gibi birinci de **(3)** ve **(14)** ikinci de **(33)** ve **(40)** üçüncü de toplam **(13)** dördüncü de ise ayrı ayrı toplandığında **(12)** ve **(11)** vardır bunlar dahi müthiş birer oluşumdur. Görüldü-ğü gibi bütün Hakikat-i Muhammed-î sayısal değerleri top-lanmıştır. **(11-12-13-14-33 ve 40)** tır. **(40)** ise Hz. Pey-gambere, Peygamberlik geldiği o kamâlâtın yaşıdır, diğerle-rini ise tekrara lüzum yoktur. Muhammed Sûresi'nin sayısal değerleri **(47/38)** dir toplarsak, **(47+38=85)** tir ki, **(8+5=13)** o da **(13)** tür.

Hicret İslâmiyetin gelişinin **(13)** üncü senesinde olmuştur. Mîlâd-î **(622)** **(12)** rebîül evvel'dir. Toplarsak **(6+2+2=10)** dur, **(10)** ise İseviyyet'tir, yani bu oluşumla hicret'in diğer bir özelliği İseviyyet'ten yani **(10)** dan **(11-12-13-14-)** e hicrettir.

(هجرت) **(Hicret)** tin sayısal değeri **(5+3+200+400=608)** dir toplarsak, **(8+6=14)** eder ki, bağlı olduğu yer mâ-lûmdur. Yani hicret ile ilerleme **(14)** de dir.

Yeri gelmişken küçük bir şeye daha dikkat çekmek isterim, İstanbulun alınışı **(1453)** tür, toplarsak **(1+4+5+3=13)** tür. İşte konstantaniyy ya hicret eden de **(13)** tür. Ve senenin **(13)** üncü Cuma günü feth olunmuştur.

Nasıl ki; **(13)** ün kemâl zuhur mahllî olan hakit-i Muhammed-î gelmeden, eskiden sadece küçük bir kasaba olan **(Yesrib)** **"Yemen serâbı"** oraya Hakikat-i Muhammed-î gelice onun Nûrundan **(Medine-i Münevvere)**

(Nûrlu şehir) oldu. Yani orası İslâm ile şereflendi ve "Ahzab Sûresi" (33/13) Ayetiyle de belirlendi.

(يَا أَهْلَ يَثْرِبَ) (Ya ehle Yesrib) "Ey Yesrib halkı"

Görüldüğü gibi (33) ve (13) çok mânidardır, (33) orada yapılan (Mescid-i Nebevinin) inşaatı ilk yapıldığında bilindiği gibi direk sayısıdır. Ve oradan (13) ün hakikatlerinin vaaz edilmesi idi.

(Yesrib) in adı (Yemen serâbı) ndan gelirmiş. İşte böylece oraya (13) ün gelmesiyle (serâb) lık'tan yani hayal den hakikate Nûr'a ulaşmış oldu.

İşte Konstantaniyyaya da İslâm hicret edince, yani oraya gelince orası da İslâm ile yani Nûr'u Muhammediyye ile şereflendi ve ismi (İslâmbol) dan (İstanbul) diğer ifadeyle (tan-bul) yani doğuşu bul oldu. Bu oluşum orası için bir zül-zillet değil iftihar vesilesidir.

İşte gittiği heryere (Bedir) de doğmaya başlayan Hakikat-i Muhammed-î Nûruyla (14) şerefler götürülmüş ve oralarını Nûrlu birer mahal medine haline getirmiştir. Bunun tersi ile gidenler ise gittikleri yere (kan ve ateş) "cehennem" götürmüşler, İslâm ise (Nûr) "cennet" götürmüştür.

Medine'nin sayı değerleri, (40+4+10+50+5=109) dur, sıfırı laldırırsak (19) kalır ki, İnsân-ı Kâmil'dir. İşte Haki-kat-i Muhammed-î üzere olan ilk İnsân-ı kâmil dünya üstünde Medîne'de en geniş mânâda "medeni"ce yaşamıştır ve bu medeniyet bütün dünya ya ve âlemlere ışık tutmuş Nûr olmuştur, ve buna asr-ı saadet "saadet asr-ı" denmiştir.

İşte bu zuhur mahallinin bir ismi de (habib) tir, ve daha evvelce de belirttiğimiz gibi sayısal değeri (13) tür. Medine mescid-i nin ilk yapıldığında ki, (33) direğinden (13) ü ön korüdorda, Hz. Peygamberin kabri şeriflerinin ön tarafında dır.

Bab'üs-selâm (1) inci kapıdan içeri girildiğinde tam karşısında kalan (41) inci, tersi (14) olan Cennet-ül bâki ye çıkan kapıya kadar o uzun korüdorda da tam (13) bölüm vardır, ve o korüdordan geçmek için ortalama (15) (20)

seneye ihtiyaç vardır.

Âdem (a.s.) ile başlayan halk'tan hakk'a doğru geriye dönüş yolculuğu İbrâhim (a.s.) mın ayak izi ile belirlenmiş İsrâil'in (isr) ile yola koyulmuş İsâ (a.s.) ile göğşe doğru yönelmiş ve Muhammed'in (s.a.v.)min (Esra ve Mi'râc) ile de kemâle ermiştir. (اسر) **(isr)** sayı değerleri **(1+60+**

200=261) toplarsak **(2+6+1=9)** dur. (اسراء) **(esra')**

ise **(1+60+200+1+1=263)** toplarsak **(2+6+3=11)** dir. Görüldüğü gibi (isr) lik **(9)** olan mertebe-i Museviyyet kemâle erdiğinde **(10)** mertebe-i İseviyyet ve o da kemâle erdiğinde **Esra' ve Mi'râc** oluşmakta ve bu oluşum da (elif ve hemze ile zuhura çıkmaktadır. (İsr) in (esra') olması yükselmesi için bir (elif ve hemze) ye ihtiyaç vardır ki isr den Mi'râc'a bu (elif ve hemze) **(13)** taşımaktadır, yükseliş böyle olmaktadır işte arada ki fark (elif) in varlığında yükselmektir. Onun da neticesi **(Hicret)** tir, daha evvelce de belirttiğimiz gibi sayısal değeri **(14)** Nûr'u Muhammed-i dir. (isr) yerde yürümek (Esrâ' ve Mi'râc) ise göklerde yürümek, **(hicret)** ise yer ve gökte yürürken gördüklerini anlatmak için (Hakk'tan) (halka) yere inip (medine) ye İlâhi medeniyetle yürümektir.

Bu yürüyüşün ilk durağı olan (Sevr) mağarasından Medine ye doğru yola çıkılmasını ilgili kitaplar(**1** rebiülevvel/ **13** eylül) olarak kaydederler.(ne müthiş bir uyum değilmi?)

Hz. Peygamberin Mekke'nin fethi için yola çıkma tarihini de yine ilgili kaynaklar (**13** ramazan/ **14** ocak) olarak verirler. (Bu tarihler de hayret verici değilmi?)

Hz. Peygamberin vefatı, Milâdi (632) (13) rebiül evvel 8 haziran pazartesidir.

Allah lâfzı da **(67)** sayı değerinde'dir, toplarsak yine **(6+7=13)** tür.

Mülk Sûresi de **(67)** dinci Sûre'dir, toplarsak yine **(6+7=13)** tür.

İnsân Sûresi de **(76)** tıncı Sûre'dir, toplarsak yine **(7+6=13)** tür.

Sûre-i Fetih: **(48/10)** biat Âyet-i toplarsak, **(4+8+1=13)** tür.

Rahmân Sûresi; **(13)** üncü Âyette, ihtar Âyetleri başlar ve **(31)** tanedir.

Sûre-i tevbe: **(9/40)** Sevr mağarasın da **(lâ tahzen innellahe meanâ)** "**mahzun olma gerçekten Allah bizim le beraberdir.**" **(9+4=13)** tür.

Kûrân-ı kerîymde **(13)** yerde **(fakr)** kelimesi geçer.

Mescid-i Nebvî nin sayı değeri de **(13)** tür.

(اعمى)(A'ma) sayı değeri **(1+70+40+10=12,1)** toplarsak **(12+1=13)** tür.

(Ahmed) Kûr'ân-ı Kerîym de **(61/6)** Âyetinde geçmektedir. **(6+1+6=13)** tür.

Kûr'ân-ı Kerîym'in geneli **(13)** tür, şöyleki; (Fâtîha) Sûresi **(7)** Âyettir, son Sûre olan (Nâs) Sûresi **(6)** Âyettir, toplarsak **(7+6=13)** tür.

Peygamberimizin Mekke'de ki görev süresi **(13)** yıldır

Kurb'an bayramının ve Hacc ibadetinin bitiş tarihi **(13)** zilhicce'dir.

(نجات)(Necat)"kurtuluş" kelimesi de **(50+3+1+400=454)** toplarsak, **(4+5+4=13)** tür.

(Vesile) Mâide Sûresi **(5/35)** Âyetinde **(5+3+5=13)** tür.

(Rûh'ül Kûdüs) toplam sayı değeri **(409)** dur toplar-sak **(4+9=13)** tür. Ve İseviyyet'in kaynağıdır.

"Rûh'ül Emin" sayısal değeri **(346)** dır, toplarsak **(3+4+6=13)** tür.

(Cum'a) sayısal değeri **(1,13)** ve **(1+13=14)** tür.

(Oruç) (savm) sayısal değeri **(90+6+40=13,6)**

(13) ve (6) dir. (6) ise altı cihettir.

(نور) (Nûr) sayısal değeri (50+6+200=256)
dır, toplarsak (2+5+6=13) tür.

(سجد) (Secde) sayısal değeri (60+3+4=67) dir,
(6+7+13) yani secde de bir bakıma (13) ün hakikatine'dir.

Namazda (13) def'a niyet vardır. Niyet ise o şeyin ahdi yani sözleşmesidir. Kişi bir günlük namazda (13) def'a Rabb'ıyla sözleşme yapmaktadır. Ve bu her sözleşmeyi yenilediğin de yaptığı son hareketi "tahiyyat" olmaktadır. O da (13) def'a dir. "Rabbenâ âtinâ" okunması da (13) def'a dir. Bütün namazın rükünleri tatbik edilip ahid yerine geldikten sonra selâmete çıkıldığından (13) def'a selâm verilmekte sağa sola olması dolayısıyla da (26) selâm sözü oluşmaktadır, ve bunun karşılığı olan "Allahümme entesse-lâmu ve min kesselâm" da (13) def'a söylenmektedir.

Ayrıca bir günlük namaz içinde (94) adet "selâm" kelimesi geçmektedir ki; buda (9+4=13) tür. Ayrıca günün son namazı olan yatsı namazıda bilindiği gibi (13) rek'at'tir.

"Namaz hakkında daha geniş bilgi (Salât-Namaz ve Ezân-ı Muhammed-î) isimli kitabımız da mevcuttur, dileyen oraya bakabilir".

Ayrıca şunu da ifade etmeye çalışalım. Aleyhisselâtu vesselâm efendimiz "her kameri ayın (13-14-15) inci günlerinde oruç tutunuz" buyurmaktadırlar. Bu günlerde artan Nûr'u Muhammed-î özelliği ve hakikatinden, yani (13-14- ve bir sonraki 15) ten azamî derece de faydalanın denmektedir. Oruç tutarak hafifleyen ve hassaslaşan bünye ve gönlümüze (14) Bedir, dolunay, Nûr'u Muhammed-î nin dolması içindir ve bu da bir rahmet-i Muhammediyye dir.

Ayrıca Fransa da (lâ luna blanche-beyaz ay) diye bir tabir vardır ki, Nûr'u Muhammed-î demektir. Az rastlanan Bir günmüş. "Enternetten" Moğolistan'da da yeni yıl başlangıcına (beyaz ay) deniyormuş.

Kûr'ân' da (akıl) **(49)** yerde geçmektedir. Toplarsak **(4+9=13)** tür akıl dahi oraya bağlıdır.

Selâm isminin sayısal değeri **(60+30+1+40=13,1)** dir.

Kurb'an bayramının dördüncü günü beklenmesse şeytana **(49)** taş atılır. Bu da **(4+9=13)** tür.

(هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي) **(Heze min fazlı rabb'i)**

"Neml Sûresi **(27/40)** Âyeti" **"Bu da Rabbimin fazlındandır."** **(2+7+4=13)** tür.

(قل) **(Kûl)** "söyle-de ki" sayı değri **(130)** yani **(13)** tür.

(ابليس) **(İblis)** sayı değerleri **(103)** tür yani **(13)** tür.

(حق) **(Hakk)** esmâsı Kûr'ân da **(247)** def'a geçmektedir, toplarsak, **(2+4+7=13)** tür.

(بصر) **(El basar)** Allah'ın sıfatı'dır, **(2+90+200=292)** toplarsak **(2+9+2=13)** görüldüğü gibi o da **(13)** tür.

(جهنم) **(Cehennem)** sayısal değeri **(148)** dir, toplarsak **(1+4+8=13)** tür ki, orası da **(13)** e bağlıdır.

(عين) **(Göz)** sayısal değeri **(130)** yani o da **(13)** tür. O nun la görür.

(مرشد) **(Mürşid)** sayı değerleri **(544)** tür, toplarsak **(5+4+4=13)** tür. O nunla irşad eder.

(شهيد) **(Şehiyd)** "şehid-şahid" olma, müşahede etme, sayısal değeri **(319)** dur. **(3+1+9=13)** aslı aslını müşahede etmektedir.

(قلب) **(Kalb)** toplam sayı değeri **(132)** dir, **(13,2)** on üç ile zâhir bâtın dönmektedir.

(اسلام) **(İslâm)** sayı değerleri o nun da **(132)** dir, **(13,2)** o da zâhiriyle bâtınıyla orayı anlatmaktadır.

(صبر) **(Sabr)** sayısal değeri **(292)** dir, **(2+9+2=13)** sabır da oraya bağlanmaktadır.

(جعل) **(Ceâl)** "kılma-dileme-tesir etme" gibi anlamlara gelmektedir. Muradını kimseye hesap vermeden yerine getirmesidir. Sayısal değeri **(103)** tür, aradan sıfırı kaldırırsak, netice gene **(13)** tür ki, bir işi kılmak ve dilemek O na aittir.

Hz. Peygamberin doğduğu evin yerinde olan şimdiki kütüphane'nin No=su **(31)** dir, o nun da tersi yine **(13)** tür.

Bilindiği gibi Kûr'ân-ı Keriym'de **(114)** tane Sûre vardır. Bu Sûrelerin **(90)** tanesinde **(13)** üncü Âyet vardır geriye kalan **(24)** tanesinde yoktur, **(90)** ile **(13)** ü toplarsak **(90+13 =103)** olur ki, arada ki sıfır yine kalktığında o da **(13)** olur. Ayrıca sadece rakkamları da toptasak, **(9+1+3=13)** yine **(13)** tür. Ayrıca **(90-24=66)** kalır, **(6+6=12)** eder ki, ifade ettiği değer belli dir.

Bu **(90)** Sûre de geçen bütün **(13)** üncü Âyetleri mânâları ile vermeyi arzu ederdik ama kitabımızın hacmi ve zamanımızın sınırlı olması dolayısıyla misâl olması bakımından sadece birini belirtmekle yetineceğiz.

Hücerat Sûresi **(49/13)** Âyetidir.

﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ

(Ya eyyühennâsü innâ halâknâküm min zekerin ve ünsa.)

13." Ey insanlar!. Muhakkak ki, biz sizi bir erkek ile bir dişiden yarattık-halkettik."

Âyet-i keriyim'e İnsânlık âlemi'nin başlangıcından, yani İnsândan bahsetmekte. İnsân ise **(13)** ün en kemâlli zuhur mahallidir. Sayısal değerler de iki def'a bunu açık olarak göstermektedir. **Sûre (49) (4+9=13)** Âyet-i keriyim'e zâten **(13)** tür.

Hz. Peygamber (s.a.v.) veda Hacc'ın da kendisiyle beraber değişik kaynaklarda yaklaşık,**(114)** veya **(124)** bin

sahabisinin olduğu rivayet edilir ki, çok mühimdir. Bu hadise Kûr'ân-ı Kerîm'in **(4)** mertebesi'nin yani **(114)** Sûreli tenzîlî, lâfzî ve kayıtlı Kûr'ân'ın kevnî ve fiilî yani yaşanan Kûr'ân olarak zuhura çıkması demektir. Her "bin" kişi bir Sûre'i celi-lenin varlığını fiilî olarak ortaya koymakta idiler. Ayrıca aleyhisselâtü vesselâm efendimiz ise nâtık-ı Kûr'ân konuşan Kûr'ân'dır.

İşte bu muhteşem Hacc esnâsında, bütün İnsânlık tarihi seyri içerisin de ve tek fiilde Kûr'ân-ı kerîm **(4)** mertebesi itibariyle ortaya konarak yaşanmıştır.

(1) Elde bulunan tenzîlî Kûr'ân.

(2) İçinde bulunan, İnsân-ı Kâmilin temsilcisi (Elif-lâm-Mim) olan özel ve öz Kûr'ân.

(3) "114" bin fiilî sahâbî Kûr'ân.

(4) Ve "Kûr'ân-ı nâtık" Konuşan kûr'ân olan Hz. Rasûlullah (s.a.v.) efendimizdir. Bir daha bu (cem) iyyet'in bir araya gelmesi mümkün değildir. Bu hususları tefekkürlerinize sunuyorum. Bu idraklerle sizler daha değişik değerlendirme ve anlayışlara ulaşabilirsiniz.

Hûd Sûresi **(11/112)** Âyetinde:

﴿١١٢﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ)

(Festakim kemâ ümirte)

112." Artık emrolunduğun gibi dosdoğru ol."

Bu Âyet-i Kerym'e nin Hz. Peygamberin saçlarını ağrıttığını söylerler, çünkü içinde **(11-12-13)** vardır, saçlarını ağrıtan bir bakıma bu hakikatler istikametinin de oluşan âlem şumul bir Hakikat-i Muhammed-î anlayışıyla hayatını devam ettir denmektedir.

Mühim olan özellik **(112)** sayısının hususiyet-i dir. Belki rastlantı'dır, diyeceksiniz ama değildir, gerçektir. Bilindiği gibi Türkiyemizde **(112)** âcil servistir. Her türlü âcil tıbbî yardım gerektiğinde o numara aranır. O numara'nın aslı da, **(1+12=13)** yani **(12)** ve **(13)** tür, yani bütün tıbbî âciliyyet **(13)** ile karşılanır oraya bağlıdır. İşte yukarı da bahsedilen Âyete uygunluğu aynı pareleldedir. Zâhir ve

batın sağlık tedavileri böylece **(13)** e yüklenmiş olmakta ve **(13)** olan hakikat-i İlâhiyyenin zuhur mahalli'de Hakikat-i muhammed-î olduğundan O nun da nokta zuhur mahalli Hz. Muhammed olduğundan, bu ağır yükü o Âyet-i kerim'e geldiği zaman yüklendiğinden, işte bu yüzden sağları ağarmıştır diyebiliriz.

İslâm takvimi, Hicret hadisesi ve kamer'î (ay) takvmine göre düzenlenmiştir, çünkü Nr'u muhammed-î dir bilindiği gibi yaklaşık olarak (ay) "kamer" takvimi (güneş) takvimine göre (10) gün evvel gelmektedir. İşte bu yüzden senelerin belirli süreleri içerisinde her gün ve gecelere bayramlar ve mübarek geceler tesadüf etmektedir, böylece zamanlar hakkında adalet oluşmuş, bütün geceler ve gündüzler mânevî tahsisatlarını alarak haksızlığa oğramamış olmaktadırlar.

Arabî "kamer"î sene yaklaşık olarak **(355)** gün dür, **(3+5+5=13)** tür, Milâd-î "güneş" senesi ise, **(365)** gün dür. **(3+6+5=14)** tr ki; Nr'u Muhammed-î dir.

Hz. Âlinin velâyet sancağının dalgalandığı yer (نجد) **(Necid)** sayısal değeri **(133)** tür, **(13)** ve **(3)** yakınlık mertebeleridir. Vefatı "şehadeti" hicrî **(40)** Milâdî **(661)** dir toplarsak, **(6+6+1=13)** tür ki çok mânidar dır.

Nr'u Muhammed-î nin, Muhammed-l Eminlik'ten Hz. Muhammed'e dönüşüp zuhura çıkmaya başladığı yaşı **(40)** tır. Hanefi Mezhebine göre de bir günlük namazın rek'atleri de **(40)** tır. Sıfırını alırsak geriye **(4)** kalır ki, İslâmın **(4)** mertebesi ve **(4)** mezhebidir, ve böyle birçok **(4)** ler vardır yeri olmadığı için bu kadarla bırakalım.

şimdi gelelim **(40)** sayısının **(13)** hakikatiyle olan özel bağlantısına.

(40) sayısından, **(40)** sayısının altında bir sayı belle yin ve o nu **(40)** tan çıkarın geriye kalan sayıyı kendi içinde toplayın ayrıca belirlediğiniz sayıyı da kendi içinde toplayın, sonra çıkan iki sayıyı da tekrar toplayın göreceksiniz ki; mut-laka **(13)** ıkacaktır.

Daha iyi anlaşılabilmesi için şöyle bir misalle küçük

bir tatbikat yapalım. Asıl sayımız **(40)** tır, çıkaracağımız sayı yı da **(28)** olarak belirliyelim, **(40-28=12)** kalacaktır. Evvelâ **(40)** tan çıkardığımız **(28)** sayısını kendi içinde toplayalım **(2+8=10)** daha evvelce çıkan sayıyı da kendi içinde toplayalım, **(1+2=3)** tür, şimdi çıkan her iki sayıyı da bir biriyle toplayalım, **(10+3=13)** eder ki, hayrettir.

Bir de daha az sayı ile aynı işlemi yapalım, meselâ **(40)** tan **(9)** u çıkaralım **(40-9=31)** kalır, **(3+1=4)** olur, **(4)** ü çıkardığımız **(9)** ile toplayalım **(4+9=13)** görüldüğü gibi yine **(13)** tür. Bu işlemi **(40)** tan aşağı doğru bütün sayılarla eğer vaktiniz var ise teker teker deneyin hepsinde de ulaşacağınız sayı mutlaka **(13)** olacaktır.

Bu uygulama da sadece bir sayı değeri vardır ki, küçük bir açıklama gerektirir, o da şudur: Bu işlemi **(40)** tan **(20)** sayısını çıkararak yaptığımızda **(20-20)** eşit bir sayı değeri oluşacaktır, bunları **(2) (2)** toplarsak **(2+2=4)** çıkar ki, buda aslını ifade dir, yani İslâmın **(4)** mertebesi'dir. Ayrıca tevhid, birlik dini olan İslâmın şiarı, tek'i yani **(1)** i **(4)** ten çıkarırsak, **(4-1=3)** kalır, yani **(4) (1)** ve **(3)** ten meydana gelmektedir, bunları yan yana koyarsak gene **(13)** olur ki, böylece **(4)** eşittir **(13)** **(13)** eşittir, **(4)** tür, diyebiliriz.

Bir de hz. Mevlânâ ile ilgili **(13)** ün bazı bağlantıları' na bakalım, (مولانا) (**Mevlânâ**) sayısal değeri **(128)** dir, toplarsak **(1+2+8=11)** dir. Muhteşem kitabı (مثنوي) (**Mesnevi**) nin sayısal değeri **(606)** tıdır, toplarsak **(6+6=12)** dir, ve bu kitap, (بشنو) (**bişnev**) (**dinle**) diye başlar sayısal değeri, **(358)** dir, toplarsak **(3+5+8=16)** **(16-3=13)** veya diğer şekliyle **(5+8=13)** tür. Geriye kalan **(3)** ise yakıyn mertebeleri ile gönül kulağıdır.

Yuhanna "incil-i" (كلام) (**kelâm**) ile başlar, sayısal değeri, **(91)** dir, toplarsak **(9+1=10)** dur ki, İsevîliktir.

(K. Keriym) (اقرء) (**ıkra'**) sayısal değeri, **(303)** tür, toplarsak **(3+3=6)** ayrıca sıfırı alırsak **(33)** tür.

bunlarda **(ıkra')** nın ve devamının **(33)** direkli Mescid-i Nebevi'de, **(6)** cihetten izâhı-yayılmasıdır.

Şimdi bunları kısaca incelemeye çalışalım. **(13)** ün müşterisi kulaktır.

(Bişnev-dinle) (13)-(13) mertebeli Hakikat-i Aha-diyyet-i dinle demektir.

(Mesnevi) (12) Hakikat-i muhammediyye yi dinle.

(Mevlânâ) (11) Hazret-i Muhammed mertebesinden söyle.

(Kelâm) (10) ise İseviyyet'tir.

(oku) (33) ise bütün bu hakikatlerin zuhur mahallidir. Yukarıda da görüldüğü gibi:

Kûr'ân-ı Kerîm, (oku) diye başlar.

Mesnevi'yi Şerif, (dinle) diye başlar.

Yuhanna İncil-i, ise (kelâm) diye başlar.

Hz. Mevlânânın ölümü, **(17 aralık 1273)** imiş toplarsak, **(1+2+7+3=13)** tür.

Şems'in Konya'dan ilk ayrılması hicrî **(643)** imiş. Toplarsak, **(6+4+3=13)** tür. Milâdî **(15 şubat 1246)** toplarsak **(1+2+4+6=13)** tür.

Muhyiddîn sayı değerleri **(157)** di'dir, toplarsak, **(1+5+7=13)** tür.

Bunları da birer yardımcı bilgi olarak ilâve etmiş oldum.

Çok daha fazla zaman ve araştırmaya ihtiyaç olan bu saha da, şimdilik vermiş olduğumuz sayısal bilgilerin bir başlangıç olarak az da olsa yeterli olabileceği kanaatiyle ve benim de zamanımın azlığı dolayısıyla bu kadar la yetiniyoruz.

Bundan sonrasını da diğer başka meraklı ve araştırmacı kardeşlerimiz İnşallah daha çok genişletir ve geliştirirler. Yardım Hakk'tan gayret bizden'dir.

Sevgili okuyucu kardeşim: Bu kitap bir menkıbe veya bâzı kişilerin hayat hikâyelerini nakleden kitap değildir. Görüldüğü gibi bir araştırma inceleme ve sayılar kitabı'dır.

Sıkılmadan okuduğunuz için sağ olunuz İnşallah az da olsa mânevî ufkunuzu belki biraz genişletmişizdir, ve muazzam dinimizin sadece şekiller dini olmayıp sonsuz yönleri'-

nin de olduğu hakkın da bir kanaatiniz oluşmuş ve dinimize karşı bakış açınız biraz daha değişmiş olabilir.

Böylece bizlere Kûr'ân ve Hadîsler gibi, ve örnek bir yaşam gibi muhteşem bir İnsânlık ve asalet mirası bırakan Allah'ın Rasûlü Hz. Muhammed (s.a.v.) efendimize sonsuz şükran ve saygılarımızı sunarız.

O nu sadece duygusal bir yolla sevip ve yaptıklarını takliden uygulamak O nu anlamak için yeterli değildir. O nu ancak getirdiği gerçek fikirleriyle tanıyıp, bilip, öylece fiil ve fikir birliği ile takib etmek her halde en isabetli yaşamımız olacaktır.

(Muhammed) (s.a.v.) dediğimiz zaman O nu üç **(mim)** ve anlatılan bütün mertebelerde ki, Nûr'u ile idrak etmemiz gerekmektedir. İşte o zaman ancak (o bizde biz onda) onunla bir olup (fenâfirrasûl) böylece (Bakabillâh) Mi'râc yolcusu olmuş oluruz, İnşallah.

Şefeat ondan gayret bizden kolaylaştırmak ve affetmek hakk'tan'dır.

Hakk doğruyu söyler ve doğruya ulaştırır.

(Elhamdülillâhi Rabb'il alemiyn)

(Hamd Allah'a mahsustur,gerçek Hamd'ı ancak Allah (c.c.) lühü yapar.)

(Böylece (13) hakikatinin bütün âlemler hakkın da ne kadar (UĞURLU) ve âlemlerin o na bağımlı olduğu açık olarak görülmüş oldu.)

Gönülden esintiler de: bir başka kitabımızın sohbetinde, yeniden buluşmak üzere hoşçakalın.

(27/02/2007)

(20/09/2007)

(Terzi Baba tekirdağ)

		Küçük Asıl Ebced	En Küçük Ebced	Büyük Ebced	En Büyük Ebced			Küçük Asıl Ebced	En Küçük Ebced	Büyük Ebced	En Büyük Ebced
ا	elif	1	1	111	13	ی	ye(i)	10	10	11	575
ب	be	2	2	3	611	ك	kef	20	8	101	630
ج	cim	3	3	53	1035	ل	lam	30	6	71	1090
د	dal	4	4	35	278	م	mim	40	4	90	333
ه/ه	he	5	5	6	705	ن	nun	50	2	106	760
و	vav	6	6	13	465	س	sin	60	-	120	520
ز	ze	7	7	8	137	ع	ayn	70	10	130	192
ح	ha	8	8	9	606	ف	fe	80	8	81	651
ط	tı	9	9	10	535	ص	sad	90	6	95	590
		Küçük Asıl Ebced	En Küçük Ebced	Büyük Ebced	En Büyük Ebced			Küçük Asıl Ebced	En Küçük Ebced	Büyük Ebced	En Büyük Ebced
ق	kaf	100	10	181	47	غ	gayn	1000	10	1060	111
ر	rı	200	8	201	502						
ش	şın	300	6	360	1077						
ت	te	400	4	401	320						
ث	se	500	2	501	747						
خ	hı	600	-	601	512						
ذ	zel	700	10	701	179						
ض	dad	800	8	805	653						
ظ	zı	900	6	901	577						

Merak edenler için Ebced hesap cedvelini de vermeyi uygun gördüm.

Ebced hesap tablosu ancak Kûr'ân harfleriyle yazılan kelimelerle hesaplanır. Lâtin harfleriyle hesaplanırsa yanlış olur.

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADİS :

- 2. VEHB** : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
- 3. KESB** : Çalışılarak kazanılan ilim.
- 4. NAKİL** : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif, Fusûsu'l Hikem, ve sohbetlerimizden müşahede ile toplanan ilim.

"DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ"

(Gönülden Esintiler)

- 1. Necdet Divanı:**
- 2. Hacc Divanı:**
- 3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:**
- 4. Lübb'ül Lübb Özün Özü,**(Osmanlıca'dan çeviri):
- 5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler:**
- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:**
- 7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):**
- 8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):**
- 9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:**
- 10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:**
- 11. Vâhy ve Cebrâil:**
- 12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:**
- 13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:**
- 14. İrfan Mektebi, "Hakk Yolu"nun seyr defteri ve (şerhi.)**
- 15. Altı Peygamber: (1) Hz. Âdem (a.s.)**

"ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞIMIZ KİTAPLARIMIZ"

- ** Sûre'î Fetih:**
- ** Sûre'î Yusuf ve dervişlik:**
- ** Mektuplar ve zuhuratlar:**
- ** Ve bir çok diğerleri.....**

NECDET ARDIÇ
Büro : Etuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro) : (0282) 263 78 73
Faks : (0282) 263 78 73
Tel (ev) : (0282) 261 43 18
Cep : (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Almanya: <www.terzibaba.com>
Veb sayfası: Amerika: <www.necdetardic.info>
MSN Adresi:
Necdet Ardıç <terzibaba13@hotmail.com>
Necdet Ardıç <terzi.baba@yahoo.com.tr>

BİR

ELİF-E SIĞDI ALEM, İLK ZUHURU OLDU **ÂDEM**.

LÂM ULÛHİYYET-TİR BİLKÎ, HİÇ BİR ŞEY GAYRI DEĞİLKÎ.

MİM MAKAM-I MUHAMMED-Î, ONDA BULDUK HEM **AHMED**-Î

CÜMLE SIĞDI ÜÇ **AZİZE**, **İNSAN** dendi bu muhteşem
ÂCİZE.

LÂMELİF TOPLADI CAN-I, **İNSÂN** DA OLDU **MÎ'RÂC**-I.

Elif uzandı, boylu boyunca, zuhur oldu

lâm'a ulaşınca

Mim-i Muhammed-î de karar kılınca,

(Be) ile yaaaa Hafıııııız, anlarsın o zaman ne olduğunu.

Not= Bu kitabın bütün hakları yazarına aittir hiçbir şekilde kendisinin haberi olmadan tamamı veya bir kısmı baskı olarak alınamaz satılamaz devredilemez yeni baskısı yapılamaz.

Kapak ve figür tasarıları:

NECDET ARDIÇ:

Çizimler ve uygulama:

MÜJDAT BABADOSTU:

Basıldığı yer:

FLÂŞ MATBAASI:

